GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

31 MARCA 1935 R. **Nr. 3.** ROCZNIK LVI.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

25.

Nr. Gł. Org. 63/34.

ZARZĄDZENIE
Prezydenta miasta
z dnia 23 marca 1935 r.

zawierające tymczasowe przepisy o podziale czynności M. I. O. i o czynnościach rachunkowo-kasowych.

Na podstawie § 17 Statutu Organizacyjnego urzędów, wydziałów i biur Zarządu miejskiego z dnia 28-go września 1934 r. (Nr. Prez. Org. 176/33) zarządzam co następuje:

I. Organizacja wewnętrzna i zakres działania Miejskiej Izby Obrachunkowej.

§ 1.

W myśl § 13 Statutu Organizacyjnego urzędów, wydziałów i biur Zarządu miejskiego w stoł. król. m. Krakowie do M. I. O. należy:

1) prowadzenie centralnej księgowości Zarządu m.,
2) prowadzenie Gł. Kasy miejskiej,
3) prowadzenie działu depozytów,
4) rewizja następna dokumentów księgowych i uzasadniających je dowodów,
5) opracowywanie rocznych sprawozdań rachunkowych,
6) wykonywanie prac rachunkowych związanych z ułożeniem budżetu dla wydziału finansowego,
7) inne czynności rachunkowe kasowe, rewizyjne itp. zlecone przez Prezydenta miasta.

§ 2.

Miejska Izba Obrachunkowa obejmuje następujące oddziały:

1) oddział kasowo-likwidacyjny,
2) oddział rachunkowy,
a nadto
kancelarję i biuro korespondencji.
Na czele każdego Oddziału stoi kierownik.

§ 3.

Podział oddziału kasowo-likwidacyjnego.

Oddział kasowo-likwidacyjny obejmuje następujące działy:

1) Gł. Kasa miejska,
2) likwidatura ogólna,
3) likwidatura podatkowa,
3) biuro obliczeń poborów personalnych.

§ 4.

Zakres działania oddziału kasowo-likwidacyjnego.

1) Do Gł. Kasy miejskiej należy:

a) przyjmowanie wpłat gotówkowych na podstawie asygnacyj przychodowych i kwitów z kwitarjuszy,

b) uskutecznianie wypłat gotówkowych na podstawie asygnacyj rozchodowych,

c) przyjmowanie i wydawanie walorów na podstawie deklaracyj depozytowych i polecenia wydania depozytów oraz przyjmowanie i wydawanie znalezionych przedmiotów,

d) przechowywanie gotówki, walorów, książeczek oszczędnościowych i książeczek czekowych P. K. O. oraz znalezionych przedmiotów wartościowych w skarbcu, znalezionych zaś przedmiotów o mniejszej wartości w składzie,

e) prowadzenie strazzy kasowej i rejestrów walorów i innych zapisków,

f) załatwianie wysyłki gotówki i papierów wartościowych.

2) Do likwidatury ogólnej należy:

a) przyjmowanie wszystkich dokumentów, na podstawie których Gł. Kasa m. dokonuje czynności kasowych i walorowych,

b) badanie tych dokumentów pod względem ich zgodności z obowiązującemi przepisami,

c) wystawianie asygnacyj przychodowych i rozchodowych, dotyczących rachunków administrowanych przez M. I. O.,

d) prowadzenie dzienników kasowych.

3) Do likwidatury podatkowej należy:

a) likwidacja wpłat z tut. podatków i należytości gminnych oraz zleconych podatków państwowych. Likwidacja ma się odbywać na podstawie rejestrów bierczych, w których księguje się wszystkie wpłaty,

b) ewidencja zaległości tych podatków i naleźności i wykazywanie ich biuru poborców do ściągnięcia,

c) współudział przy wygotowaniu wniosków egzekucyjnych.

4. Do biura obliczeń poborów personalnych należy:

a) wygotowywanie na podstawie poleceń wydziału głównego wszystkich dokumentów rachunkowych potrzebnych do likwidacji poborów służbowych pracowników płatnych miesięcznie oraz emerytur i darów z łaski,

b) prowadzenie ewidencji i dopilnowania wpłat zaliczek na pobory i innych strąceń z poborów,

c) prowadzenie księgi płac i zaopatrzeń emerytalnych i darów z łaski i księgi strąceń egzekucyjnych oraz innych ksiąg przewidzianych obowiązującemi przepisami.

§ 5.

Podział oddziału rachunkowego.

Oddział rachunkowy obejmuje następujące działy:

1) buchalterja,
2) biuro sprawdzań,
3) biuro druków policzalnych.

§ 6.

Zakres działania oddziału rachunkowego.

1) Do buchalterji należy prowadzenie:

a) księgi głównej, wszystkich ksiąg kontowych,

oraz tych ksiąg inwentarzowych, których prowadzenie przepisze szczegółowa instrukcja dla M. I. O.

b) wygotowywanie not memorjałowych,

c) prowadzenie dziennika memorjałowego,

d) zestawianie obrotów dziennych, bilansów miesięcznych oraz sporządzanie rocznych sprawozdań rachunkowych,

e) stwierdzanie przy każdej wypłacie wystarczalności pokrycia,

f) wykazywanie likwidaturze ogólnej wszelkich terminowych wypłat z tyt. krótkoterminowych zobowiązań.

Księgi oraz wszystkie dowody i dokumenty przechowuje buchalterja przez dwa lata i składa je po upływie tego okresu w archiwum wewnętrznym M. I. O.

3) Do biura sprawdzań należy:

a) rewizja następna dokumentów, asygnacyj i kwitarjuszy, na zasadzie których nastąpiła wpłata i wypłata,

b) rewizja dzienników,

c) rewizja not memorjałowych oraz księgowań przeprowadzonych tak w księdze głównej jak w księgach pomocniczych i rejestrach bierczych,

d) rewizja zgodności miesięcznych bilansów surowych i współdziałanie z buchalterją przy sporządzaniu rocznych sprawozdań rachunkowych,

e) rewizja biura druków policzalnych.

3) Do biura druków policzalnych należy administrowanie drukami policzalnemi Zarządu miasta (zamawianie, przechowywanie, wydawanie i prowadzenie ewidencji tych druków).

§ 7.

Do kancelarji i korespondencji należy prowadzenie rejestracji i ewidencji aktów wpływających do M. I. O., wysyłanie aktów załatwionych, utrzymanie archiwum aktów M. I. O. oraz czynności pisarskie.

Szczegółową instrukcję i zakres działania kancelarji normują osobne przepisy o biurowości.

II. Postępowanie w sprawach rachunkowo-kasowych.

§ 8.

Jednostki organizacyjne Zarządu miejskiego obowiązane są przy dysponowaniu i zużywaniu kredytów przez siebie administrowanych przestrzegać obowiązujących w tej mierze przepisów i zarządzeń.

W tym celu mają one prowadzić we własnym zakresie działania ewidencję kredytów budżetowych. Poszczególne jednostki organizacyjne są odpowiedzialne za należyte przestrzeganie powyższego przepisu. T. zw. videaty i przypisy pozycyj rozchodowych (wypłat) prowadzone dotychczas w M. I. O. znosi się.

§ 9.

Wypłatę płac pracowników Zarządu m. mają uskuteczniać płatnicy poszczególnych jednostek organizacyjnych. Przy wypłatach pracowników dziennych Z. m. płatnych tygodniowo ma współdziałać drugi urzędnik sprawdzający danej jednostki organizacyjnej. Płatników i urzędników sprawdzających obowiązani są wyznaczyć przełożeni jednostek adm. z pośród swego personalu i to osobno dla wypłat pracowników miesięcznie płatnych, a osobno dla wypłat pracowników płatnych tygodniowo, a nazwiska ich podać do wiadomości M. I. O. Płatnicy jednostek organizacyjnych mają podejmować w M. I. O. listy płacy i pieniądze na wypłaty za pokwitowaniem odbioru. Pracownicy płatni miesięcznie mają kwitować odbiór gotówki na liście, którą następnie płatnik ma zwracać M. I. O. Pracownicy tygodniowo płatni nie potwierdzają na liście otrzymania płacy, natomiast dokonanie wypłaty ma stwierdzić na liście płatnik i urzędnik sprawdzający. Listę tę płatnik jednostki organizacyjnej obowiązany jest zwrócić M. I. O.

§ 10.

Wprowadza się poniżej wyszczególnione jednolite formularze dla wszystkich jednostek organizacyjnych Zarządu miejskiego i M. I. O. a mianowicie:

a) dla wszystkich jednostek organizacyjnych Zarządu m.:

1) asygnacje rozchodowe,
2) deklaracje depozytowe,
3) polecenia wydania depozytu,

b) dla M. I. O.:

1) asygnacje rozchodowe,
2) asygnacje przychodowe,
3) noty memorjałowe.

Asygnacje, deklaracje i noty memorjałowe są drukami policzalnemi ujętemi w zeszyty systemu przebitkowego.

Wydaje je jednostkom organizacyjnym Zarządu m. biuro druków policzalnych M. I. O.

§ 11.

Jednostki organizacyjne Zarządu m. mają sprawdzać wszelkie rachunki i dokumenty przed wystawieniem asygnacyj tak pod względem rzeczowym jak i rachunkowym oraz umieścić na tych rachunkach i dowodach klauzulę sprawdzenia.

M. I. O. sprawdza pod względem rzeczowym i rachunkowym tylko te rachunki i dokumenty, które odnoszą się do rachunków przez M. I. O. administrowanych.

§ 12.

Asygnacje rozchodowe mają wystawiać jednostki organizacyjne Zarządu m. w trzech egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz stanowi właściwą asygnację rozchodową i pomyśli przepisów o rachunkowości i kasowości podpisany być musi przez Prezydenta m. i Dyrektora M. I. O. Oprócz tego asygnację tą ma podpisać przełożony jednostki organ.

Drugi egzemplarz asygnacji, który podpisuje Dyrektor M. I. O. stanowi zawiadomienie dla strony, trzeci egzemplarz, podpisany przez referenta i przełożonego jednostki organizacyjnej pozostaje w danej jednostce organizacyjnej.

Na wypłaty powtarzające się należy wystawić asygnację opiewającą na całkowitą kwotę płatną w pewnym okresie czasu, co najwyżej jednak w okresie danego roku budżetowego, przy równoczesnem oznaczeniu na asygnacji

terminów powtarzających się wypłat (np. na kwotę Zł. 1,200·— płatną w ratach miesięcznych po Zł. 100·—).

Właściwą asygnację mają jednostki organ. po podpisaniu przez Prezydenta m. przesłać wraz z dowodami i zawiadomieniem dla odbiorcy za książką doręczeń wprost do M. I. O. Dyrektor M. I. O. podpisuje asygnację i zawiadomienie, poczem skierowuje je do oddziału kasowo-likwidacyjnego. Kierownik oddziału kasowo-likwidacyjnego zatrzymuje w swoich aktach te asygnacje, które będą jednorazowo gotówką wypłacone, resztę asygnacyj ma oddać kierownikowi działu buchalteryjnego do przeprowadzenia memorjałowego.

Zawiadomienia należy kierować do kancelarji dla doręczenia adresatowi.

Buchalterja po przeprowadzeniu księgowania memorjałowego obowiązana jest skasować taką asygnację przez umieszczenie na niej w sposób widoczny i wyraźny pieczątki z następującym napisem: „Przelano dnia . . . . . . — wypłaty częściowe". Buchalterja po dokonaniu księgowania momorjałowego ma wypełnić arkusz ewidencji wypłat częściowych i doręczy go likwidaturze ogólnej. Wszystkie wypłaty uskutecznione na podstawie takich arkuszy ewidencyjnych częściowych wypłat, obowiązana jest likwidatura ogólna przeprowadzić na podstawie asygnacyj rozchodowych M. I. O.

§ 13.

Deklaracje depozytowe mają jednostki organizacyjne Zarządu m. wystawiać w trzech egzemplarzach. Pierwszy stanowi właściwą deklarację deponenta przez niego podpisaną oraz polecenie wystosowane do Gł. Kasy miejskiej przyjęcia depozytu, podpisane przez Prezydenta miasta, Dyrektora M. I. O. i przełożonego jednostki organizacyjnej Zarządu m. — Drugi egzemplarz stanowi pokwitowanie odbioru depozytu i podpisuje go likwidator i kasjer depozytowy. Trzeci podpisany przez deponenta pozostaje w jednostce organizacyjnej Zarządu miejskiego.

Papiery o stałem oprocentowaniu przyjmowane na zabezpieczenie przez Gł. Kasę m. z polecenia jednostek organizacyjnych Zarządu m. należy deklarować w wartości nominalnej tych papierów, książeczki wkładkowe i weksle wypełnione w sumach na które opiewają, weksle in bianco w wysokości stempla wekslowego. Papiery wartościowe imienne mają być zaopatrzone w podpis deponenta in bianco na dowód, że cesja tych papierów na rzecz Gminy może nastąpić, zaś książeczki wkładkowe mają być winkulowane na rzecz Zarządu m.

§ 14.

Polecenia wydania depozytu mają jednostki organ. Zarządu m. wystawiać w dwóch egzemplarzach. Pierwszy podpisany przez Prezydenta m., Dyrektora M. I. O. i przekazanego jednostce organ. stanowi dla Gł. Kasy miejskiej polecenie wydania depozytu, drugi podpisany przez referenta i przełożonego jednostki organ. pozostaje w jednostce organizacyjnej.

§ 15.

Asygnacja rozchodowa M. I. O. służy wyłącznie do użytku M. I. O. przy asygnowaniu wypłat z rachunków administrowanych przez M. I. O. Asygnacja ta składa się z dwóch egzemplarzy, z których pierwszy ma podpisać dyrektor M. I. O. i likwidator, drugi zaś tylko likwidator. Egzemplarz ten pozostaje w M. I. O.

§ 16.

Asygnacja przychodowa służy wyłącznie do użytku M. I. O. dla likwidowania wpłat. Asygnacje te ma wystawiać M. I. O. na podstawie zleceń jednostek organizacyjnych Zarządu m., ujętych w formie kart służbowych, a to dla wpłat na rachunki administrowane przez jednostki organizacyjne, zaś we własnym zakresie działania, dla wpłat na rachunki przez siebie administrowane. Asygnacja ta składa się z czterech egzemplarzy, z których pierwszy stanowi właściwą asygnację przychodową, drugi jest pokwitowaniem dla wpłacającego, trzeci zawiadomieniem dla odnośnej jednostki organ., czwarty pozostaje w przechowaniu M. I. O.

Pierwszy egzemplarz ma podpisać likwidator i dyrektor M. I. O., drugi i trzeci egzemplarz ma podpisać likwidator i kasjer, zaś czwarty egzemplarz tylko likwidator.

Przyjmowanie drobnych wpływów oraz wpływów z danin publicznych należy likwidować przy użyciu kwitarjuszy przebitkowych. Tego rodzaju wpływy wprowadza się w sumach dziennych na podstawie asygnacyj przychodowych do dziennika kasowego.

§ 17.

Noty memorjałowe ma wystawiać M. I. O. w dwóch egzemplarzach na podstawie asygnacyj i dokumentów podpisanych przez Prezydenta miasta. Służą one jedynie do księgowania przeprowadzenia obrotów bezgotówkowych. Pierwszy egzemplarz noty memorjałowej ma podpisać Dyrektor M. I. O. i urzędnik buchalterji wystawiający notę, drugi podpisany tylko przez tegoż urzędnika pozostaje w przechowaniu M. I. O.

III. Postanowienia końcowe.

§ 18.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy zakładów i przedsiębiorstw miejskich, prowadzących własną rachunkowość.

§ 19.

Niniejsze tymczasowe zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r. Wszelkie sprzeczne z niniejszem zarządzeniem postanowienia tracą moc obowiązującą.

26.

Nr. Gł. Org. 7/35.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta m. Krakowa

z dnia 31 marca 1935 r.

w sprawie notowania w aktach wystawionych asygnacyj rozchodowych.

W uzupełnieniu § 12 zarządzenia z dnia 23 marca 1935 r. Nr. Gł. Org. 63/34 o podziale czynności

w Miejskiej Izbie Obrachunkowej postanawiam co następuje:

Każda jednostka organizacyjna Zarządu m. ma zaznaczyć we właściwym akcie fakt wystawienia asygnacji rozchodowej przy pomocy pieczątki:

Asygnowano dnia .... do Nr. as. rozch. ....

na rzecz ....

tytułem ....

.... kwotę ....

z rachunku ....

Pod pieczątką ma umieścić podpis właściwy referent oraz przełożony jednostki organizacyjnej.

27.

Nr Gł. Zarz. og. 37/35.

ZARZĄDZENIE
Prezydenta miasta
z dnia 23 marca 1935 r.
o prowadzeniu bieżącej gospodarki budżetowej.

Na podstawie § 17 Statutu Organizacyjnego urzędów, wydziałów i biur Zarządu miejskiego z dnia 28 września 1934 (Nr. Prez. Org. 176/33) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zasady pokrywania wydatków.

Wydatki własne Gminy mogą być pokrywane wyłącznie z właściwych kredytów budżetowych, przyznanych na ten rok budżetowy, którego wydatek dotyczy.

Właściwym kredytem budżetowym jest kredyt, którego treść obejmuje dany wydatek.

Przerzucanie wydatków, dotyczących bieżącego roku budżetowego, na lata następne w drodze nieasygnowania tych wydatków w roku bieżącym jest niedopuszczalne.

Z dochodów budżetowych mogą być pokrywane wyłącznie zwroty dochodów pobranych bez podstawy prawnej.

§ 2.

Dysponowanie kredytami budżetowemi.

Z początkiem roku budżetowego ma Wydział Finansowy ustalić na podstawie wniosków, zgłoszonych przy projektowaniu budżetu, które jednostki organizacyjne dysponują poszczególnemi kredytami budżetowemi i podać do wiadomości tym jednostkom oraz Miejskiej Izbie Obrachunkowej. Miejska Izba Obrachunkowa ma w księgach wydatków budżetowych uwidocznić, która jednostka jest uprawniona do dysponowania danym kredytem.

Poszczególnym kredytem budżetowym dysponuje tylko jedna jednostka organizacyjna. Jeżeli wyjątkowo połączono w budżecie kredyty, zawnioskowane przez kilka jednostek organizacyjnych, Wydział Finansowy ma dokonać z początkiem roku budżetowego podziału kredytu na poszczególne jednostki. Dla każdej z tych jednostek ma otworzyć M. Izba Obrachnkowa osobną podpozycję wewnętrzną; podpozycje takie należy złączyć przy zestawieniu sprawozdania rocznego z wykonania budżetu.

§ 3.

Książki kredytów budżetowych.
(§ 8 ust. 2 instr. M. I. O.*).

Każda jednostka organizacyjna ma prowadzić książkę kredytów budżetowych, któremi dysponuje. Książkę kredytów budżetowych (wzor a) ma prowadzić centralnie dla całej jednostki organizacyjnej urzędnik wyznaczony przez jej przełożonego.

Do książki kredytów budżetowych należy wpisać kwotę każdej wystawionej asygnacji rozchodowej i wyprowadzić każdorazowo pozostałość kredytu.

Każde zamówienie lub inne pismo, z którego wynika obciążenie kredytu, ma być przed wysłaniem skierowane do urzędnika, prowadzącego książkę kredytów; urzędnik ten ma stwierdzić na zamówieniu lub piśmie istnienie pokrycia budżetowego a równocześnie kwotę (dokładną lub przybliżoną), jaką kredyt będzie obciążony, uwidocznić w książce kredytów, jako prenotację.

Prowadzący książkę kredytów budżetowych ma obowiązek informowania się w M. Izbie Obrachunkowej przynajmniej raz w miesiącu o stanie odpowiedniego konta wydatków budżetowych i wyjaśniania ewent. niezgodności.

Dla uposażeń, płatnych miesięcznie, jak również emerytur i darów z łaski ma prowadzić M. Izba Obrachunkowa książkę kredytów budżetowych według osobnego wzoru (wzór b).

W książce tej należy wykazywać kwoty asygnowane oraz zmiany w stosunku do kredytów, przyznanych budżetem.

§ 4.

Administrowanie dochodami budżetowemi.

Jednostki organizacyjne administrujące poszczególnemi dochodami budżetowemi mają obowiązek informować się w M. Izbie Obrachunkowej z początkiem każdego miesiąca o wpływach w miesiącu poprzednim, badać, czy wpływy odpowiadają przewidywaniom budżetowym, ustalać przyczyny ewent. niedopisywania wpływów i w ramach istniejących możliwości przedsiębrać kroki zmierzające do ich podniesienia.

---

*) Inst. M. I. O. oznacza zarządzenie Prez. m. zawieszające tyczasowe przepisy o podziale czynności w M. I. O. i o czynnościach rachunkowo-kasowych.

§ 5.

Preliminarze kwartalne.

(§ 5, ust. 2, 3, 4, § 12 ust. 1 lit c. instr. W. Fin.*).

W terminie do dnia 10 ostatniego miesiąca każdego kwartału ma Wydział Finansowy w razie niedopisywania dochodów zawiadomić wszystkie jednostki organizacyjne dysponujące kredytami o procentowej wysokości obniżki wydatków, jaką należy zastosować w kwartale następnym. Przesyłanie zawiadomień odpada w razie, gdyby obniżka procentowa okazała się zbyteczną. Obniżka procentowa niema zastosowania do tzw. wydatków sztywnych tzn. wydatków, których zaniechanie lub zmniejszenie nie zależy od jednostronnej woli gminy. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie może Prezydent miasta na wniosek zainteresowanej jednostki organizacyjnej, zaopinjowany pozytywnie przez Wydział finansowy, zwolnić niektóre kredyty od nakazanych obniżeń w całości lub częściowo.

W terminie do dnia 15 ostatniego miesiąca każdego kwartału mają wszystkie jednostki organizacyjne dysponujące kredytami lub administrujące dochodami zestawić w trzech egzemplarzach projekt wykonania budżetu w kwartale następnym (preliminarz kwartalny, wzór C.), obejmujący wydatki zwyczajne i dochody zwyczajne. Dwa egzemplarze projektu należy przesłać w powyższym terminie Wydziałowi Finansowemu, trzeci egzemplarz ma pozostać w danej jednostce organizacyjnej. Projekt w zakresie uposażeń, płatnych miesięcznie, jak również emerytur i darów z łaski ma zestawić M. Izba Obrachunkowa w porozumieniu z Wydziałem Głównym.

Przy zestawianiu preliminarzy kwartalnych należy mieć na uwadze, że drugie półrocze roku budżetowego jest finansowo korzystniejsze niż pierwsze. Dlatego wydatki, które nie muszą być dokonane terminowo w pierwszych dwóch kwartałach roku budżetowego, należy przesuwać na kwartały późniejsze. Suma kredytu preliminowanego na dany kwartał wraz z sumami preliminowanemi na kwartały poprzednie nie powinna przekraczać stosunkowej kwoty kredytu rocznego, pomniejszonej o nakazane procentowe oszczędności. Nie dotyczy to wydatków sztywnych oraz wydatków na roboty sezonowe. Ogólny jednak wydatek roczny z kredytów obejmujący roboty sezonowe nie może przekraczać sumy kredytu rocznego, pomniejszonej o sumę oszczędności nakazanych w poszczególnych kwartałach. Różnice w stosunku do wskazanej wyżej normy kwartalnej należy w każdym przypadku uzasadnić. Wraz z preliminarzami kwartalnemi należy zgłaszać Wydziałowi Finansowemu ewentualne wnioski w sprawie wydatków, przekraczających kredyt roczny, oraz wydatków nieprzewidzianych budżetem (§ 8 ust. 3).

Wydział Finansowy ma przeprowadzić cenzurę przesłanych projektów, dokonać w porozumieniu z projektodawcami zmian, jakie okażą się konieczne, zestawić całokształt preliminarza kwartalnego w zakresie budżetu administracyjnego i przed rozpoczęciem kwartału przedłożyć Magistratowi do zatwierdzenia.

Po zatwierdzeniu przez Magistrat ma Wydział Finansowy przesłać po jednym egzemplarzu preliminarza kwartalnego każdej jednostki organizacyjnej M. Izbie Obrachunkowej, która ustalone kredyty kwartalne ma niezwłocznie zanotować w księgach wydatków budżetowych a następnie preliminarze doręczyć właściwym jednostkom. Na podstawie egzemplarza przesłanego przez M. Izbę Obrachunkową ma każda jednostka organizacyjna zanotować przyznane kredyty kwartalne w książce kredytów budżetowych.

Preliminarze kwartalne zakreślają najwyższe dopuszczalne granice w zakresie wydatków. Przyznanie kredytów kwartalnych nie zwalnia poszczególnych jednostek organizacyjnych od stosowania oszczędności, jakie okażą się możliwe.

*) Instr. W. Fin. oznacza zarządzenie o organizacji i zakresie działania Wydziału Finansowego Z. M.

§ 6.

Sprawozdanie kwartalne z wykonania budżetu.

(§ 5 ust. 5, 6, § 12 ust. 1 lit. c. Instr. Wydz. Finans.)

W terminie do dnia 15-go pierwszego miesiąca po upływie kwartału ma jednostka organizacyjna, dysponująca kredytami lub administrująca dochodami sporządzić sprawozdanie z wykonania budżetu za kwartał ubiegły w 2-ch egzemplarzach (wzór D) i jeden z nich przesłać Wydziałowi Finansowemu. Kwoty wykonania wydatków należy ustalić na podstawie książek kredytów budżetowych, kwoty wykonania dochodów, na podstawie informacyj M. Izby Obrachunkowej. W razie, gdyby wyjątkowo kredyt kwartalny został przekroczony, należy przekroczenie usprawiedliwić. Sprawozdanie w zakresie uposażeń płatnych miesięcznie, jak również emerytur i darów z łaski ma sporządzić M. Izba Obrachunkowa.

Wydział Finansowy ma przeprowadzić cenzurę przesłanych sprawozdań, a ogólne wyniki przedstawić Prezydentowi m. na konferencji Naczelników Wydz. i Dyrektorów zakładów i przedsiębiorstw m.

§ 7.

Wydatki nadzwyczajne.

(§ 8 ust. 2 lit. a, § 12 ust. 1 lit. e. Instr. W. Fin.)

Dokonywanie wydatków z budżetu nadzwyczajnego może nastąpić dopiero po otwarciu odpowiedniego kredytu. Kredyty w zakresie wydatków nadzwyczajnych otwiera Prezydent miasta na wniosek właściwej jednostki organizacyjnej, zaopinjowany pozytywnie przez Wydział Finansowy. O załatwieniu wniosku należy zawiadomić Wydział Finansowy i M. Izbę Obrachunkową, która otwarcie kredytu ma zanotować na właściwem koncie wydatków budżetowych.

§ 8.

Postępowanie w razie niedostateczności kredytu rocznego.

(§ 8 ust. 1 i ust. 2 lit. b, § 12 ust. 1 lit. e. Instr. W. Fin.)

Jeżeli kredyt roczny przyznany w pewnej pozycji budżetowej na wydatek rzeczowy okaże się niewystarczający a można pokryć ten wydatek w drodze przeniesienia z innej pozycji rzeczowej tego samego para-

grafu, należy przedłożyć Magistratowi wniosek o przeprowadzenie przerzutu budżetowego (virement) po zaopinjowaniu przez Wydział Finansowy.

O załatwieniu wniosku należy zawiadomić Wydział Finansowy oraz M. Izbę Obrachunkową, która ma zanotować odpowiednie zmiany w kwotach budżetowych.

Jeżeli kredyt roczny okaże się wyjątkowo niewystarczającym, a pokrycie wydatku w drodze przerzutu pomiędzy pozycjami rzeczowemi tego samego §-fu jest niemożliwe lub jeżeli powstanie konieczność dokonania wydatku budżetem nieprzewidzianego, należy zgłosić uzasadniony szczegółowo wniosek Wydziałowi Finansowemu.

Wydział Finansowy opracuje wniosek pod względem formalnym, wyszuka najodpowiedniejszy sposób pokrycia wydatku, objętego wnioskiem, poczem przedłoży wniosek Magistratowi i Radzie miejskiej.

O załatwieniu wniosku ma Wydział Finansowy zawiadomić właściwe jednostki organizacyjne oraz M. Izbę Obrachunkową celem zanotowania zmian w kwotach budżetowych.

§ 9.

Postępowanie przy nieprzewidzianych wydatkach nagłych.

(§ 8 ust. 2 lit. c., § 12 ust. 1 lit. e. Instr. W. Fin.)

W przypadkach wymienionych w § 8 niniejszego zarządzenia, wolno dokonać wydatku dopiero po ostatecznem załatwieniu wniosku.

Jeśli jednak w przypadku wymienionym w § 8 ust. 3 niniejszego zarządzenia wydatek nie da się odroczyć bez szkody dla Gminy lub gdy wynika z ustawowego obowiązku, należy odpowiedni wniosek — po zaopinjowaniu przez Wydział Finansowy — przedłożyć do uchwalenia Magistratowi i na podstawie tej uchwały dokonać wydatku. Do asygnacji rozchodowej należy wówczas dołączyć polecenie jej wystawienia, podpisane przez Prezydenta miasta a powołujące się na uchwałę Magistratu. Po dokonaniu wydatku należy postąpić w sposób wskazany w § 8 ust. 3.

§ 10.

Opinjowanie wniosków co do wydatków i zobowiązań.

(§ 7, § 12 ust. 1 lit. d. Instr. W. Fin.)

Wszystkie jednostki organizacyjne mają przesyłać Wydziałowi Finansowemu do zaopinjowania wnioski w sprawie zamierzonych wydatków lub zobowiązań, jeżeli:

1) wydatek lub zobowiązanie wymaga uchwały Magistratu lub Rady Miejskiej,

2) termin płatności wykracza poza bieżący rok budżetowy,

3) wysokość wydatku lub zobowiązania przekracza jednorazowo kwotę 3.000 złotych.

Postanowienia tego paragrafu nie dotyczą wydatków sztywnych lub stanowiących wykonanie umów, już zaopinjowanych przez Wydział Finansowy.

§ 11.

Szczególne obowiązki M. Izby Obrachunkowej.

(§ 12 ust. 2 Instr. W. Fin.)

M. Izba Obrachunkowa ma przesyłać Wydziałowi Finansowemu w terminie do dnia 8-go każdego miesiąca zestawienia osiągniętych dochodów budżetowych według poszczególnych pożycyj budżetu, obejmujące wyniki miesiąca poprzedniego oraz całkowite wyniki od początku roku budżetowego do miesiąca poprzedniego włącznie.

W terminie do końca każdego miesiąca ma M. Izba Obrachunkowa przesyłać Wydziałowi Finansow. ogólny bilans surowy na ostatni dzień miesiąca poprzedniego.

Nadto na żądanie właściwych jednostek organizacyjnych ma M. Izba Obrachunkowa udzielać informacyj o stanie kont w księgach wydatków budżetowych oraz podawać kwoty uzyskanych dochodów.

§ 12.

Odpowiedzialność.

(§ 8 ust. 1 Instr. M. I. O.)

Za należyte i ścisłe przestrzeganie i wykonanie niniejszego zarządzenia a w szczególności za ścisłe prowadzenie gospodarki w granicach przyznanych kredytów ponoszą odpowiedzialność osobistą zarówno przełożeni poszczególnych jednostek organizacyjnych, jak i właściwi referenci.

M. Izba Obrachunkowa ma czuwać, by asygnowanie z danych kredytów odbywało się wyłącznie przez uprawnione jednostki organizacyjne i w granicach przyznanych kredytów. Asygnacje, nieodpowiadające tym warunkom, ma M. Izba Obrachunkowa unieważnić i zwrócić wystawcy.

§ 13.

Postanowienia przejściowe.

Dla preliminarzy na pierwszy kwartał roku budżetowego 1935/36 przesuwa się terminy, oznaczone w § 5 ustęp 1, 2, 4, na czas o jeden miesiąc później.

Sprawozdania z wykonania budżetu za IV. kwartał roku budżetowego 1934/35 należy sporządzić w sposób dotychczasowy i przesłać w terminie do 15 kwietnia 1935 r. Wydziałowi Finansowemu.

§ 14.

Postanowienia końcowe.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy przedsiębiorstw miejskich, prowadzących rachunkowość kupiecką. Gospodarka budżetowa tych przedsiębiorstw zostanie unormowana osobnemi zarządzeniami.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą okólniki: Nr. 55 z dnia 26 czerwca 1934 oraz Nr. 78 z dnia 24 października 1934 r.

Prezydent miasta:
Dr. Mieczysław Kaplicki mp.

28.

ZARZĄDZENIE

z dnia 7 marca 1935 r. Nr. Gł. Org. 48/34 w sprawie uruchomienia przedsiębiorstwa „Miejskie Wodociągi i Kanalizacja".

Rada miejska uchwałą z dnia 5-go lipca 1934 r. postanowiła założyć osobne gminne przedsiębiorstwo kanalizacyjne i połączyć je organicznie z istniejącem przedsiębiorstwem wodociągowem pod nazwą „Miejskie Wodociągi i Kanalizacja".

W wykonaniu powyższej uchwały Rady m. zarządzam co następuje:

1) Z dniem 1-go kwietnia 1935 r. zostaje uruchomione przedsiębiorstwo pod nazwą „Miejskie Wodociągi i Kanalizacja" — w tym celu z dniem 1 kwietnia br. przenoszę t. zw. Biuro kanałowe, znajdujące się dotychczas przy Wydziale Budowlanym do Zarządu Wodociągu m.

2) Naczelne kierownictwo tego przedsiębiorstwa sprawować ma Dyrektor Wodociągu m., który równocześnie sprawuje kierownictwo oddziału wodociągów.

Bezpośrednie kierownictwo Oddziału kanalizacji sprawować ma osobny wyznaczony przezemnie kierownik, który służbowo podlega Dyrektorowi przedsiębiorstwa.

3) Rachunkowość Biura kanałowego jako Oddziału kanalizacyjnego przedsiębiorstwa „M. Wodociągi i Kanalizacja" ma prowadzić Zarząd przedsiębiorstwa według systemu stosowanego obecnie przez Zarząd Wodociągu m.

4) Wewnętrzną organizację tego przedsiębiorstwa oraz zakres działania unormuje szczegółowo osobna instrukcja.

29.

Nr. Gł. Org. 7/35.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta miasta

z dnia 25 marca 1935 r.

w sprawie przekazania kontroli podatku widowiskowego i podatku hotelowego Wydziałowi Finansowemu.

Na podstawie § 17 Statutu Organizacyjnego z dnia 28 września 1934 r. Nr. Prez. Org. 176/33 zarządzam co następuje:

1) Z dniem 1-go kwietnia 1935 r. przydzielam Wydziałowi Finansowemu agendy kontroli podatku hotelowego i kontroli podatku widowiskowego wraz z wymiarem podatku widowiskowego, prowadzone dotychczas przez Miejską Izbę Obrachunkową.

2) P. Naczelnik Wydziału Finansowego ma w terminie 30-tu dni wydać instrukcję wewnętrzną normującą załatwienie tych agend po uzyskaniu aprobaty tej instrukcji przez P. Dyrektora Zarządu miejskiego.

30.

Nr. Fin. S. Znal. 20/35.

OBWIESZCZENIE

Zarządu miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie

z dnia 28 marca 1935 r.

o rzeczach znalezionych w czasie od 1-go do 28-go lutego 1935 r. a złożonych w depozycia rzeczowym Głównej Kasy Miejskiej.

W czasie od 1-go do 31-go lutego 1935 r. znaleziono poniżej wyszczególnione przedmioty.

Zarząd miejski wzywa właścicieli wyszczególnionych przedmiotów, aby zgłosili się w Wydziale Finansowym Zarządu m. Oddział Skarbowy Ratusz II. p. drzwi Nr. 11 w godzinach urzędowych od 12—2-giej codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt, gdzie po udowodnieniu prawa własności zgubione przedmioty zostaną im wydane.

W przeciwnym razie przedmioty te zostaną wydane znalazcom i po upływie lat trzech przejdą na ich wyłączną własność lub też po upływie tego czasokresu zostaną sprzedane w drodze licytacji. Przedmioty ulegające zniszczeniu zostaną sprzedane w trzy miesiące od niniejszego ogłoszenia.

Art. depozytu	Przedmiot
74	Kurtka męska, materjalna koloru zielonego
75	1 klucz
76	1 kluczyk wertheim.
77	portmonetka skórkowa bronzowa
78	1 teczka ceratowa czarna
79	1 koło od samochodu
80	torebka damska z różnemi rzeczami
81	pugilares skórkowy czarny
82	3 piłki do zabawy
83	1 pompka do roweru
84	1 mufek (futrzany)
85	książka pt. „Prawo o spółkach z ogr. odpow."
86	1 obrączka złota
87	2 kluczyki od kłódek
88	1 sznur korali
89	torebka damska sukienna
90	1 klucz
91	rękawiczki skórkowe męskie
92	rękawiczki włóczkowe damskie
93	rękawiczki włóczkowe
94	pakiet materji barchanowej
95	rękawiczki skórkowe
96	torba płócienna
97	pantofle dziecięce
98	pugilares skórkowy
99	1 kalosz męski
101	1 klucz
102	pugilares skórkowy
103	portmonetka
104	rękawiczki skórkowe bronzowe
105	rękawiczki skórkowe bronzowe
106	1 kluczyk
107	pióro wieczne
108	mufek sukienny damski

Art. depozytu	Przedmiot
109	torebka sukienna
110	parasol damski bronzowy
111	puderniczka
112	pugilares
113	1 klucz
114	rękawiczki wełniane bronzowe
115	beretka czarna
116	portmonetka skórkowa
117	1 portfel
118	portmonetka
13055 dep.	banknot 20-to złotowy

Prezydent miasta:
wz. Skoczylas mp.

31.

Nr. Fin. S. Pd. 75/35.

OBWIESZCZENIE

Zarządu miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie
z dnia 25 marca 1935 r.
o poborze dodatku komunalnego do państwowego podatku od nieruchomości na rok 1935.

Zarząd miejski podaje do publicznej wiadomości, że dodatek komunalny na rzecz miasta Krakowa do państwowego podatku od nieruchomości pobierany będzie w r. 1935 na zasadzie uchwały Rady miejskiej z dnia 20 grudnia 1934 r., zatwierdzonej reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lutego 1935 r. Nr. S. F. 49/70/6 w dotychczasowej wysokości t. j. 100% państwowego podatku.

Za Prezydenta miasta:
prof. inż. Skoczylas wr.
Wiceprezydent miasta.

32.

OKÓLNIK Nr. 8

Prezydenta m. z dnia 6 marca 1935 r. Nr. Gł. Post. 28/35. w sprawie przekazania kompetencji karno-administracyjnej Panu Staroście Grodzkiemu w Krakowie.

Stosownie do zarządzenia Pana Wojewody z dnia 12 grundnia 1934 r. L. O. Org. II 45/34. zostały przekazane z dniem 1-go lutego 1935 r. Panu Staroście Grodzkiemu sprawy karno-administracyjne z zakresu budowlanego, weterynaryjnego sanitarnego i przemysłowego. W związku z tem zarządzam:

1) aby w powyższych sprawach organy miejskie kierowały doniesienia do Pana Starosty Grodzkiego,

2) aby wszystkie wydziały, instytucje i organy Zarządu miejskiego pozostawały w sprawach karno-administracyjnych w ścisłym kontakcie z Panem Starostą Grodzkim, celem zapobieżenia w granicach możliwości nadmiernej wymianie korespondencji aktów etc.

3) aby sprawy karno-administracyjne z wyżej podanych zakresów, które wpłynęły po dzień 31-go stycznia 1935 r. lub później przekazywać Panu Staroście Grodzkiemu do załatwienia,

4) aby w celu uniknięcia nadmiernego rozrostu agend karno-administracyjnych na obszarze m. Krakowa wydziały, instytucje i organy miejskie stosowały we właściwych rozmiarach sankcje z postępowania przymusowego.

33.

OKÓLNIK Nr. 10

Prezydenta m. z dnia 8 marca 1935 r. Nr. Gł. Zarz. og. 30/35 w sprawie sporządzania doniesień karnych do sądu.

Celem uproszczenia postępowania karno-sądowego zarządzam, aby na doniesieniach w sprawach karno-sądowych organ wygotowujący dotyczące doniesienie zaznaczał sposób, w jaki ustalił tożsamość osoby oskarżonej. Równocześnie z uwagi na okoliczność, że wiele spraw karno-sądowych, wynikłych z doniesień sporządzonych przez organy miejskie, uległo i ulega zwłoce, gdyż tożsamość osoby oskarżonej nie została w sposób wystarczający w akcie ustaloną i oskarżeni na rozprawach bronią się tem, że nie są identyczni z osobami przez organy miejskie doniesionemi, polecam przeprowadzenie w każdym konkretnym przypadku wyczerpującego dochodzenia, celem ustalenia tożsamości osoby oskarżonej w sposób wykluczający omyłkę.

34.

Nr. Gł. Zarz. m. 43/35.

OKÓLNIK

Prezydenta m. Krakowa
z dnia 30 marca 1935 r.
w sprawie zastępstwa w przypadku nieobecności lub niemożności pełnienia obowiązków służbowych przez Prezydenta miasta.

Z dniem 1 kwietnia 1935 r. wyznaczam moim zastępcą na wypadek mej nieobecności lub niemożności pełnienia przezemnie obowiązków służbowych — na czas aż do odwołania — Pana Wiceprezydenta miasta Inż. Stanisława Skoczylasa.

35.

Protokół z posiedzenia Rady Miejskiej.

Protokół L. 1
z posiedzenia Rady miejskiej, które odbyło się dnia 11 marca 1935 r.

Przewodniczący: *Prezydent miasta Dr. Kaplicki Mieczysław.*
Wiceprezydenci: *Dr. Klimecki Stanisław.*
Inż. Skoczylas Stanisław.
Ławnicy: *Burtan Stanisław.*
Dr. Chan August.
Dr. Florczyk Piotr.
Kuhn Jan.
Łubieńska Róża.
Dr. Pelzling Marek.
Dr. Radzyński Rudolf.
Protokolant: *Dr. Piotrowski Tadeusz.*
Ogołem liczba obecnych członków Rady: 66
obecnych Radnych: 56.

Ponadto w posiedzeniu wziął udział Przewodniczący Komisji rewizyjnej Rady m. Kochanowski Stanisław.

Początek posiedzenia o godzinie 18-tej.

Przed porządkiem obrad Prezydent miasta składa hołd pośmiertny pamięci wielkiego bojownika o wolność i niepodległość Polski ś. p. Bolesława Limanowskiego, zmarłego przed 2-ma tygodniami i zaznacza, że dla zadokumentowania tego hołdu przychodzi z wnioskiem o nazwanie jednej z ulic Krakowa ulicą Bolesława Limanowskiego.

Porządek obrad Rady miejskiej:

I. Przemianowanie ul. Lwowskiej w Dz. XXII. na ul. Bolesława Limanowskiego, a ul. Salinarnej na ul. Lwowską.

Referent Nacz. Wydziału Oświaty, Kultury i Propagandy Dr. Tadeusz Kannenberg zaznacza, iż Zarząd miasta postanowił w uznaniu zasług śp. Bolesława Limanowskiego nazwać ul. Lwowską ul. Bolesława Limanowskiego, a ze względu na wielką ilość sklepów mieszczących się przy tej ulicy, pozostawić przez pół roku stare tabliczki, które będą przekreślone białym paskiem, a obok nich umieszczone zostaną tabliczki z nową nazwą ulicy dla umożliwienia kupcom powiadomienia swej klienteli zamiejscowej o zaszłej zmianie.

Wobec powyższego przedkłada imieniem Magistratu następujący wniosek:

Dla trwałego uczczenia pamięci bojownika idei niepodległości narodu polskiego.

Rada miejska uchwali:

Na podstawie art. 43, ust. 1 lit. p. ust. z dnia 23/III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego, zmienia się nazwę ulicy Lwowskiej w Dz. XXII. na ul. Bolesława Limanowskiego, zaś ul. Salinarnej w tejże dzielnicy na ul. Lwowską.

(Nr. Ośw. nazw. ul. 86/35).

W dyskusji zabiera głos Rm. Stańczyk, który imieniem Klubu P. P. S. wniosek ten popiera.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

II. Sprawozdanie z działalności Komitetu rozbudowy stoł. król. m. Krakowa w roku 1934.

Referent Łw. Dr. Radzyński referuje sprawę działalności Komitetu rozbudowy m. Krakowa na rok 1934, jego wytyczne na rok 1935 oraz sprawozdanie z r. 1934 [1]) poczem przedkłada następujący wniosek imieniem Komisji gospodarczej:

Rada miejska uchwali:

Zatwierdza się sprawozdanie Komitetu rozbudowy miasta Krakowa za r. 1934 (vide załącznik).

(Nr. Gosp. Kom. R. 200/34/A).

W dyskusji zabierają głos: Rm. Przybyś i Rm. Drobner.

Prezydent poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

III. Związek Cechów Krakowskich — zamiana realności.

Referent Łw. Dr. Radzyński przedstawia sprawę zamiany gruntu przy ul. Zyblikiewicza, należącego do Związku Cechów, na grunt wraz z domem miejskim przy ul. Ruskiej, która przyczyni się do scalenia gruntów miejskich przy ul. Zyblikiewicza i Potockiego.

Imieniem Komisji Gospodarczej referent wnosi:

Rada miejska uchwali:

I. Nabyć dla Gminy m. Krakowa od Związku Cechów Krakowskich w Krakowie parcele lkat 350/1 i 351 objęte wykazem hip. L. 347 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. VI. Wesoła przy ul. Zyblikiewicza o łącznym obszarze 1.691 m. kw. i odstąpić w zamian Związkowi Cechów Krakowskich w Krakowie parcele gminne lkat 8/66 i 454, objęte wykazem hipot. L. 507 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś o łącznej powierzchni 640.88 m. kw. wraz z domem u zbiegu ul. Ruskiej i ul. Wybickiego pod następującymi warunkami:

1) Wartość zamienna realności Gminy przyjmuje się na 364.000 (trzysta sześćdziesiąt cztery tysiące) zł.

2) Związek dopłaci Gminie sumę 35.664 (trzydzieści pięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery) złote w złocie (rozp. Prez. Rzp. z dnia 5 listopada 1927 r. Nr. 97 poz. 855 Dz. U. R. P.) w czterech ratach rocznych po 8.916 (ośm tysięcy dziewięćset szesnaście) złotych w złocie bez odsetek kredytowych, licząc od dnia wzajemnego oddania we fizyczne posiadanie. Zapłata nastąpi w ten sposób, że Gmina będzie pobierać czynsz

---

[1]) Sprawozdanie Komitetu Rozbudowy zostało ogłoszone drukiem w Gazecie Urzędowej st. kr. m. Krakowa Nr. 2/1935 r.

(komorne) z mieszkań, zajętych dotychczas przez pracowników miejskich oraz z lokalu zajętego dotychczas przez Komisarjat obwodu VII. z powyższej realności lwh. 507 Dz. XV.

Niepokrytą w ten sposób różnicę za każdy rok z dołu uiści Związek Gminie w ciągu ostatniego miesiąca tego roku, a w razie zwłoki zapłaci również ustawowe odsetki zwłoki.

Do czasu całkowitej zapłaty wymienionej sumy, Związek nie będzie mógł wspomnianych pracowników ani komisarjatu usunąć z tejże realności bez pisemnej zgody Gminy.

3) Wspomniane realności odstępują sobie strony kontraktujące w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z tem, że Związek ma postarać się o wykreślenie długów i ciężarów z realności lwh. 347 Dz. VI. do dwóch lat od kontraktu, a Gmina do dziesięciu lat.

Strony ręczą sobie wzajemnie, że z tytułu owych długów i ciężarów, nabywcy nie będą narażeni na żadne szkody ani straty.

4) Nabywający Związek przejmuje na siebie wszystkie obowiązki Gminy, płynące z postanowień ustępów VIII. i IX. aktu notarjalnego, sporządzonego w Krakowie, dnia 29 kwietnia 1927 r. L. R. 35.330 w sprawie pożyczki w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, a to na czas, aż do wykreślenia przez Gminę ciężarów z realności lkat. 8/66 i 454 lwh. 507 ks. gr. gm. kat. Kraków XV. Nowa Wieś.

5) Związek zobowiązuje się nie pozbywać powyższej realności lwh. 507 Dz. XV. bez pisemnej zgody Gminy m. Krakowa oraz zobowiązuje się w razie naruszenia tego obowiązku zapłacić Gminie m. Krakowa tytułem kary umownej kwotę 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych w złocie (rozp. Prez. z dnia 5 listopada 1827 r. Nr. 97 poz. 855 Dz. U. R. P.). Obowiązek ten będzie hipotecznie zabezpieczony.

6) Koszty, opłaty i należytości ponoszą obie strony kontraktujące po połowie.

II. 1) Gmina m. Krakowa nabywa realności lwh. 347 Dz. VI. na podstawie rozporz. Prezydenta Rzp. z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42 poz. 372 Dz. U. R. P. i ustawy z dnia 24 marca 1933 r. Nr. 22 poz. 173 Dz. U. R. P. na cele rozbudowy miasta.

2) Gmina m. Krakowa odstępuje Związkowi Cechów Krakowskich realności lwh. 507 Dz. XV. na cele tego Związku w szczególności zaś na pomieszczenie krakowskich organizacyj rzemieślniczych.

(Nr. Gosp. Nab. 18/34/B).

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Rosenzweig, który stawia wniosek o odesłanie tego wniosku z powrotem do Komisji gospodarczej i prawniczej.

Referent Łw. Dr. Radzyński udziela wyjaśnień.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 54 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 radnych.

IV. Wybór delegatów m. Krakowa na Zebranie Ogólne Związku Miast Polskich w Warszawie.

Referent Łw. Dr. Radzyński zawiadamia, że w dniach od 6 do 8 kwietnia br. odbędzie się w Warszawie Zjazd delegatów miast polskich. Na zasadzie ustawy samorządowej obowiązuje klucz proporcjonalny, tak, że na klub większości wypada 8 delegatów, a na klub mniejszości 2-ch.

Rm. Przybyś proponuje z klubu P. P. S. Rm. Dra Szumskiego i Stańczyka.

Wobec tego referent odczytuje nazwiska proponowanych delegatów, a mianowicie:

Prezydent Dr. Kaplicki Mieczysław,
Wiceprezydent Dr. Klimecki Stanisław,
Rm. Dr. Czuchajowski Bolesław,
„ Dr. Kwieciński Zdzisław,
„ Żak Rudolf,
„ Freund Fryderyk,
„ Dr. Bogdanowski Wincenty,
Łw. Dr. Radzyński Rudolf,
Rm. Dr. Szumski Romuald,
„ Stańczyk Jan,

Imieniem Komisji Matki referent wnosi:

Rada miejska dokona wyboru wymienionych wyżej 10 delegatów m. Krakowa na Zebranie Ogólne Związku Miast Polskich w Warszawie, zwołane na dzień 6 kwietnia br. i następne w Warszawie.

(Nr. Gł. Zw. M. Pol. 27/35).

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

V. Uzupełnienie składu osobowego Komisji skarbowo-budżetowej Rady miejskiej.

Referent Łw. Dr. Radzyński proponuje w miejsce zmarłego radnego m. bł. p. Emanuela Ehrlicha wybrać Rm. Stemla i imieniem Komisji Matki wnosi:

Rada miejska dokona uzupełniającego wyboru członka Komisji skarbowo-budżetowej Rady m., w miejsce zmarłego radnego m. bł. p. Emanuela Ehrlicha w osobie Rm. Stempla Feiwla.

(Nr. Gł. R. m. 33/35)

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

VI. Uzupełnienie składu osobowego Komitetu Fundacji im. bł. p. Sarego.

Referent Łw. Dr. Radzyński proponuje wybrać jako delegata Rady m. do Komitetu Fundacji im. bł. p. Sarego Rm. Artura Wohla i stawia imieniem Komisji Matki wniosek:

Rada miejska dokona wyboru uzupełniającego wymienionego wyżej delegata Rady m. do Komitetu Fundacji im. bł. p. Sarego.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

VII. Wojewódzki Związek międzykomunalny opieki społecznej w Krakowie — sprzedaż gruntu w Dz. XI. pod domki robotnicze.

Referent Rm. Dr. Kwieciński przedstawia, że w roku 1933 postanowiła Gmina m. Krakowa oddać do sprzedaży pewną ilość parcel budowlanych na peryferjach po tanich cenach, celem umożliwienia ludziom

biednym stawiania domków. W tym celu ówczesna Rada m. uchwaliła wydzielić do sprzedaży 47 parcel przy ul. Czarodziejskiej w cenie 5 — 7 zł. za 1 m². Jednak mimo niskich cen nabywców było tylko 4-ch. Zwrot w tej sprawie nastąpił dopiero z chwilą, kiedy Wojewódzki Związek M. O. Społ. zwrócił się do gminy o sprzedaż tego gruntu oraz sąsiednich terenów. Gmina ustaliła cenę tych parcel na Zł. 2·87 za 1 m², przyjmując grunt w takim stanie, w jakim się znajduje. Cena kupna zostanie wyrównana w ten sposób, że Komunalny Fundusz Pracy Woj. Krak. zrzeknie się kwoty Zł. 85.000·— i kwoty Zł. 5.000·— udzielonych Gminie tytułem pożyczki, zaś reszta spłacona zostanie przez dostarczenie z kamieniołomów materjałów kamiennych za Zł. 30.000·—.

Wobec powyższego referent imieniem Komisji gospodarczej wnosi:

Rada miejska uchwali:

I. Zreasumować uchwałę Rady miejskiej z dnia 27 listopada 1933 r. w sprawie sprzedaży gruntów gminnych przy ul. Czarodziejskiej.

II. Sprzedać Wojewódzkiemu Związkowi międzykomunalnemu opieki społecznej w Krakowie części parcel gminnych lkat 549 i 500, objętych wykazem hipot. L. 1 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XI. Dębniki przy ul. Czarodziejskiej, t. j. grunty oznaczone kolorem czerwonym i zielonym na planie z dnia 10 stycznia 1935 r. o łącznej powierzchni około 39.354 m. kw. za cenę po 2·87 (dwa złote ośmdziesiąt siedm groszy) za 1 m. kw. pod następującymi warunkami:

1) Powyższa cena stanowi wynagrodzenie za grunty w takim stanie, w jakim one obecnie się znajdują.

2) Wyłącza się z transakcji skwer wewnętrzny oraz te działki, których sprzedaż uchwaliła dotychczas Komisja gospodarcza, działająca na zasadzie upoważnienia Rady miejskiej z dnia 27 listopada 1933 r.

3) Cena kupna została wyrównana w drodze rozrachunku z Wojewódzkim Komitetem Funduszu Pracy w Krakowie.

4) Na powyższych gruntach zobowiązuje się Związek wybudować mieszkalne domy robotnicze, zaprojektowane w porozumieniu z Zarządem miejskim tak, aby pod względem architektonicznym stanowiły estetyczną i harmonijną całość.

5) Powyższe grunty sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wspomnianych zastrzeżeń.

6) Wszelkie koszty, opłaty i należytości, związane z niniejszą transakcją, pokryje nabywający Związek.

III. W sprawie tych działek przy ul. Czarodziejskiej, których sprzedaż postanowiła już Komisja gospodarcza, działająca na zasadzie upoważnienia Rady miejskiej z dnia 27 listopada 1933 r., należy dążyć do odstąpienia od kupna sprzedaży względnie do sprzedaży reflektantom w zamian nowych działek w innem miejscu możliwie razem w granicach kompleksu przy ul. Czarodziejskiej. Decyzje w tej sprawie oraz w sprawie ewentualnej sprzedaży wymienionemu Związkowi zwolnionych w ten sposób działek — przekazuje się Komisji Gospodarczej.

IV. Kupujący Związek ma w terminie jednego roku od dnia podpisania kontraktu rozpocząć budowę domów. Przez rozpoczęcie rozumie się uzbrojenie gruntu i wybudowanie fundamentów.

Niedotrzymanie terminu spowoduje rozwiązanie umowy z tem, że Gmina zwróci cenę kupna bez odsetek. Gminie przysługuje prawo zwrócenia ceny kupna w tej samej formie, w jakiej została wyrównana przez Związek.

V. Rada m. zwraca się do Związku, aby przy przeprowadzaniu organizacji i tworzeniu powyższego Osiedla robotniczego, dążył do takiego załatwienia sprawy, by mieszkańcy mogli z czasem stać się właścicielami domów względnie mieszkań.

(Nr. Gosp. Nab. 47/35/B).

Przewodnictwo obejmuje chwilowo Wiceprezydent Skoczylas.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Szumski, który sprzeciwia się nie samej budowie, lecz sposobowi załatwiania budowy domów robotniczych za pośrednictwem Woj. Międzykomunalnego Związku opieki społ., nad którym jest niemożliwa należyta kontrola i do którego radni socjalistyczni nie mają zaufania.

Przewodnictwo obejmuje Prezydent Kaplicki.

Przewodniczący prostuje twierdzenie Rm. Dr. Szumskiego i zaznacza, że mieszkania, które Wojewódzki Związek wybuduje będą b. tanie, bo za pokój z kuchnią i łazienką przewidziana jest cena od 18 do 20 zł.

W toku dalszej dyskusji zabierają jeszcze głos: Rm. Stańczyk, Przybyś oraz Dr. Rosenzweig, którzy popierają zdanie Rm. Dra Szumskiego.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 54 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 radnych.

Rm. Siatka stawia wniosek o uchwalenie następnych punktów porządku dziennego tj. od VIII—XV włącznie e n b l o c i zwolnienie referentów od referatów.

Rm. Dr. Rosenzweig proponuje wyłączenie punktu XII porządku obrad.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie najpierw wniosek o zwolnienie referentów od wygłoszenia referatów odnośnie do punktów od VIII—XV.

Rada miasta wniosek jednogłośnie u c h w a l a.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie wszystkie wnioski zawarte w punktach VIII—XV z wyjątkiem punktu XII.

Rada miejska wnioski od VIII—XV z wyjątkiem punktu XII e n b l o c u c h w a l a, a mianowicie:

VIII. Nabycie w drodze licytacji gruntu w Dz. XV. Nowa Wieś na cele rozbudowy miasta.

I. Nabyć dla Gminy st. kr. m. Krakowa w drodze licytacji parcelę gr. lkat. 378 objętą wykazem hipotecznym L. 362 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś, stanowiącą własność masy spadkowej po bł. p. Chaimie Leserze, o powierzchni 234.2 m. kw.

II. Wydatek połączony z powyżej określonem nabyciem, pokryć z Dz. II. § 122 wydatki nadzwyczajne budżetu m. 1934/35.

III. Powyższą parcelę nabywa Gmina na cele rozbudowy miasta, a w szczególności na cele wykształcenia narożnika ulic: Urzedniczej, Szopena i Czarnowiejskiej na podstawie ustawy z dnia 24 marca 1933 r. Nr. 22 poz. 173 Dz. U. R. P.

(Nr. Gosp. Nab. 210/34/C.)

IX. Sprzedaż skrawka gruntu w Dz. III. A. Ehrenpreisowi i L. Merzowi.

I. Sprzedać PP. Dr. Arnoldowi Ehrenpreisowi i Dr. Ludwikowi Merzowi część parceli gminnej lkat. 79/2, objętej wykazem hip. L. 193 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. III. Nowy Świat o powierzchi 0.24 m. kw. czyli skrawek gruntu zajęty pod filary ozdobne budynku w realności objętej lwh. 184 tej samej księgi, przy ul. Retoryka 18 za cenę ryczałtową w kwocie 200 (dwieście) złotych pod następującemi warunkami:

1) Cena zapłacona będzie natychmiast.

2) Powyższy grunt odstępuje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

3) Wszelkie koszty, opłaty i należytości pokryją nabywający bez regresu do gminy.

(Nr. Gosp. Nab. 1458/34/B.)

X. Sprzedaż części gruntu gminnego w przedłużeniu ul. Konarskiego w Dz. XV. Nowa Wieś p. Samuelowi Brandowi w związku z regulacją tej ulicy.

I. W związku z regulacją przedłużenia ul. Konarskiego w Dz. XV. sprzedać p. Samuelowi Brandowi część parc. gr. lkat. 188/2 objętej lwh. 519 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś o powierzchni około 33 m. kw., oznaczoną kolorem niebieskim na planie Bud. m. Oddz. B. z dnia 15 października 1934 r. za cenę zł. 44 (czterdzieści cztery) złotych za 1 m. kw. pod następującymi warunkami:

1) grunt ten sprzedaje Gmina m. Krakowa w stanie wolnym od długów i ciężarów,

2) nabywca poniesie koszty urządzenia ulic i dopełni obowiązków płynących z zarządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z 13 lipca 1934 r. w sprawie przepisów miejscowych o usuwaniu nieczystości i wód opadowych w mieście Krakowie,

3) koszty kontraktu, ewent. stempli, należytości przenośnej, intabulacji, planów i pomiarów, poniesie w zupełności kupujący.

II. Określony w punkcie I. niniejszej uchwały grunt, sprzedaje Gmina m. Krakowa na cele rozbudowy miasta na podstawie rozporz. Prezydenta R. P. z 22 kwietnia 1927 Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372 i przy zastosowaniu postanowień ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 173. (Nr. Gosp. Nab. 536/34/C.)

XI. Nabycie gruntu od p. Józefa Węgrzyna na cele regulacji ul. bocznej Urzędniczej w Dz. XV. Nowa Wieś.

I. Nabyć na cele regulacji ul. Bocznej Urzędniczej w Dz. XV. od p. Józefa Węgrzyna parcelę gr. lkat. 365/13 objętą lwh. 357 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś pod następującemi warunkami:

1) parcelę tę nabywa Gmina m. Krakowa bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów,

2) koszty kontraktu, ewent. stempli, należytość przenośną, intabulacji, planów i pomiarów, poniesie Gmina m. Krakowa.

II. Parcelę wymienioną w punkcie I. niniejszej uchwały nabywa Gmina m. Krakowa na cele rozbudowy m. na podstawie rozporz. Prezydenta R. P. z 22 kwietnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372 i przy zastosowaniu postanowień ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 173. (Nr. Gosp. Nab. 591/34/C.)

XIII. Rozliczenie kosztów pierwszego urządzenia publicznego oświetlenia części ul. św. Jacka.

1) Zatwierdzić wysokość kosztów pierwszego urządzenia publicznego oświetlenia elektrycznego części ul. św. Jacka na odcinku od ul. Ceglarskiej do Zakładu Ks. Ks. Salwatorjanów w kwocie 894.60 zł. według zestawienia Elektrowni m. z dn. 11/VIII. 1934 r. L. 1625/o.

2) Na podstawie art. 174 Rozp. Prez. R. P. z dn. 16/II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 przełożyć te koszta w kwocie 751.29 zł. na właścicieli przyległych realności, według rozliczenia Wydziału Budowlanego Oddz. drogowy z dnia 12/XII. 1934 r.

3) Resztę kosztów w kwocie 143.31 zł. pokryje Gmina miasta Krakowa.

(Nr. Bb. drog. 1376/34.)

XIV. Rozliczenie kosztów pierwszego urządzenia publ. oświetlenia części ulicy Fabrycznej.

1) Zatwierdzić wysokość kosztów pierwszego urządzenia publicznego oświetlenia elektrycznego części ulicy Fabrycznej na odcinku od ul. Grzegórzeckiej do końca budynków Monopolu spirytusowego w kwocie 4.816.75 zł. według zestawienia Elektrowni miejskiej z dnia 23 stycznia 1934 r.

2) Na podstawie art. 174 Rozp. Prezydenta R.P. z dn. 16/II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 przełożyć te koszta w kwocie zł. 2.088·41 na właścicieli przyległych realności według rozliczenia Wydziału Budowlanego Oddział drogowy z dnia 9/XII. 1934 r.

3) Resztę kosztów w kwocie 2.728·34 zł. pokryje Gmina m. Krakowa.

(Nr. Bb. drog. 174/34)

XV. Rozliczenie kosztów pierwszego urządzenia publicznego oświetlenia elektrycznego części ulicy Zabłocie.

1) Zatwierdzić wysokość kosztów pierwszego urządzenia publicznego oświetlenia elektrycznego części ul. Zabłocie na odcinku od ul. Romanowicza do ul. Dekerta w kwocie 1.160·50 zł. według zestawienia Elektrowni m. z dnia 16/I. 1932 r.

2) Na podstawie art. 174 Rozp. Prez. R. P. z dnia 16/II. 1928 o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 przełożyć te koszta w wysokości 446·55 zł. na właścicieli przyległych realności według rozliczenia Wydziału Budowlanego Oddz. drogowy z dnia 18/X. 1934 r.

3) Resztę kosztów w kwocie 713·95 zł. pokryje Gmina m. Krakowa.

(Nr. Bud. drog. 11/34).

Następnie wobec zwolnienia referentów od referowania wniosków, Przewodniczący otwiera dyskusję nad p. XII, który brzmi:

XII. Rozliczenie kosztów pierwszego publicznego oświetlenia ulicy Król. Jadwigi.

1) Zatwierdzić wysokość kosztów pierwszego urządzenia publicznego oświetlenia elektrycznego ul. Król. Jadwigi w kwocie zł. 3.234·63 w/g. zestawienia Elektrowni m. z dnia 3/I. 1931 L. 75.

2) Na podstawie art. 174 Rozp. Prez. R. P. z dnia 16/II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202, przełożyć te koszta w kwocie zł. 2.866·02 na właścieli przyległych realności, według rozliczenia Wydziału Budowlanego Oddz. drogowy z dnia 7/XI. 1934 r.

3) Resztę kosztów w kwocie zł. 368·61 pokryje Gmina m. Krakowa. (Nr. Bb. drog. 15/34.)

Odnośnie do powyższego wniosku Rm. Dr. Rosenzweig żąda wyjaśnienia, którego udziela referent.

Przewodniczący poddaje wniosek referenta pod głosowanie.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 50 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 7 radnych.

W dalszym ciągu przystąpiono do następnych punktów porządku obrad.

XVI. Szczegółowy plan zabudowania obszaru między torem wyścigowym, Aleja 3-go Maja i ul. Piastowską.

Referent Nacz. Wydz. Budowlanego Inż. Boratyński nadmienia, że w międzyczasie okazała się potrzeba poczynienia we wniosku tym pewnych poprawek, wobec czego imieniem Komisji gospodarczej przedkłada powyższy wniosek już z temi poprawkami:

Rada miejska uchwali:

Opierając się na art. 32 prawa budowlanego o zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202, Rada miejska uchwala:

I. Uwzględniając zarzuty wniesione w terminie przez Elzę z Heumanów Silbersteinową, Dr. Salo Heumana, Arch. Kazimierza Brzezińskiego i Ferdynanda Schenkera przeciw szczegółowemu planowi zabudowania obszaru ograniczonego ulicami Piastowską, Al. 3-go Maja, drogą gminną Ikat. 417 i przedłużeniem ul. Rejmonta do ul. Piastowskiej w Dz. XIV. Czarna Wieś, uchwalonemu przez Radę miejską dnia 21/VI. 1934 r. i wyłożonemu do publicznego przeglądu w dniach od 2 do 29 lipca 1934 r. — Rada miasta reasumując wymienioną uchwałę, uchwala szczegółowy plan zabudowania według nowej alternatywy projektu z dnia 10/II. 1935 r. przedstawionych przez parcelujących, opracowanej w porozumieniu z oddziałem zabudowy miasta Wydziału budowlanego a w szczególności:

1) linję regulacyjną północną strony placu ozdobnego projektowanego u zbiegu Al. 3-go maja i ul. Piastowskiej, oznaczoną głoskami: a-b, c-d, oraz linję frontową zabudowania w odstępie 7 m. od linji regulacyjnej.

2) Linje regulacyjne zachodniej strony ul. projektowanej wzdłuż drogi gminnej 417 (na dawnym torze wyścigowym) oznaczone głoskami: d-e, w-x-y, oraz linję frontową zabudowania w odstępie 5 względnie 10 m. od linij regulacyjnych.

3) Otwarcie przedłużenia ul. Rejmonta do ul. Piastowskiej z linjami regulacyjnemi po stronie południowej, oraz frontową linję zabudowania w linji regulacyjnej, oznaczonymi głoskami: y-z, A-D, G-K, L-M.

4) Linję regulacyjną wschodniej strony ul. Piastowskiej oznaczone głoskami: a-o, p-M, oraz frontową linją zabudowania w odstępie 5 wzgl. 10 m. od linij regulacyjnych.

5) Otwarcie ulicy oznaczonej na planie L. „8“ z linjami regulacyjnemi: b-i, c-h, oraz frontową linję zabudowania w odstępie 5 wzgl. 6 m. od linij regulacyjnych.

6) Otwarcie ulicy oznaczonej liczbą „5“ (przecznica ul. Piastowskiej z linjami regulacyjnemi: p-r-, s-t, u-v, po stronie północnej, zaś o-n, k-l, f-e, po stronie południowej oraz frontowemi linjami zabudowania w blokach „VII i VIII“ w odstępie 5 m. od linij regulacyjnych.

7) Otwarcie ulicy oznaczonej „l“ (równoległej do ul. Piastowskiej) z linjami regulacyjnemi: r-L, s-E, I-j-K, oraz frontową linją zabudowania w odstępie 5 względnie 7 m. od linji regulacyjnej.

8) Otwarcie ulicy „6“ z linjami regulacyjnemi -j-n, m-k, oraz frontowe linje zabudowania w bloku „VII“ w odstępie 5 m. od linij regulacyjnych.

9) Otwarcie ulicy „3“ z linjami regulacyjnemi A-A'-B-F-p, u-z, oraz frontową linją zabudowania w odstępie 5 wzgl. 7 m. od linji regulacyjnej.

10) Otwarcie ulicy „7“ z linjami regulacyjnemi t-l, h-g-f, oraz frontową linją zabudowania w obrębie bloku „VIII“ w odstępie 5 m. od linji regulacyjnej.

11) Otwarcie ulicy „2“ z linjami regulacyjnemi G-H, D-C oraz frontową linją zabudowania w odstępie 5 wzgl. 9 m. od linji regulacyjnej.

12) Otwarcie ulicy „4“ z linjami regulacyjnemi I-H, C-B, E-F, oraz frontową linję zabudowania w odstępie minimalnym 5 m. od linji regulacyjnej.

II. Cały teren objęty powyższym planem zabudowania przeznacza się na cele mieszkaniowe z dopuszczeniem zakładów przemysłowych. niepodpadających pod przepisy art. 18 Prawa budowlanego z tem, że blok VI. przeznaczony być może na cele użyteczności publicznej.

III. Uchwala się dla bloków oznaczonych liczbami rzymskiemi I. II. III. IV. V. zabudowanie półzwarte, trzechpiętrowe o jednolitej wysokości gzymsu 16 m. nad poziomem chodnika z dachami płaskiemi o maksymalnem nachyleniu 15^0, zaś do bloków „VII“ i „VIII“ zabudowanie willowe i szeregowe, półzwarte, jednopiętrowe o wysokości gzymsu 9 m. jednolicie architektonicznie traktowane, w poszczególnych grupach, oraz przy zachowaniu tylnych linji zabudowania w odstępach od frontowych linji zabudowania, uwidocznionych na planie liczbami czerwonemi.

Blok „VI“ przeznacza się pod wolnostojący gmach monumentalny o wysokości do 22 m; przyczem procent powierzchni zabudowanej nie może przekroczyć 25% powierzchni całego bloku. Na całym powyższym obszarze budowy oficyn i suteren mieszkalnych są niedopuszczalne.

IV. Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4-ry tygodnie, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(Nr. Bb. Reg. 148/34).

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miasta wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 50 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 7 radnych.

XVII. Wybór Przewodniczącego Rady miejskiej na czas rozpatrywania sprawozdania i wniosków Komisji Rewizyjnej Rady miejskiej.

Imieniem Komisji-Matki Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada miejska dokona wyboru Przewodniczącego Rady m. na czas rozpatrywania sprawozdania i wniosków Komisji Rewizyjnej Rady m. w myśl art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 294.

Referent proponuje wybrać Przewodniczącym Rm. Prof. Nowaka.

Rm. Dr. Rosenzweig stawia w związku z tem wniosek, aby głosowanie odbyło się kartkami.

Przewodniczący zarządza zwyczajne głosowanie, gdyż regulamin przewiduje, że zarządzenie sposobu głosowania należy do Przewodniczącego.

Rada miejska uchwała wybór Rm. Prof. Nowaka. Wobec powyższego przewodnictwo obejmuje Rm. Prof. Dr. Nowak.

XVIII. Roczne sprawozdanie rachunkowe za r. 1933/34.

Rm. Dr. Rosenzweig stawia wniosek, aby posiedzenie odroczyć ze względu na późne doręczenie sprawozdań i niemożność dokładnego przestudjowania tegoż oraz brak sprawozdań Spółki Tramwajowej, Kamieniołomów i Jaworznickich Kopalń Węgla oraz „Cara"

Po wyjaśnieniach Naczelnika M. Urzędu Kontroli Duszy oraz Przewodniczącego, Przewodniczący poddaje wniosek Rm. Dr. Rosenzweiga pod głosowanie.

Wniosek upada.

A. Sprawozdanie i wnioski Zarządu miejskiego.

Referent Naczelnik M. Urzędu Kontroli Jan Dusza przedstawia prawną i faktyczną stronę przedłożonego Sprawozdania rachunkowego za rok 1933/34, przyczem powołuje się na doręczenie tegoż sprawozdania członkom Rady m. w dniu 6 grudnia 1934 r. oraz na doręczenie w dniu 9 marca br. uwag ogólnych Zarządu m. o tem sprawozdaniu (załącznik Nr. 1). Wobec powyższego imieniem Magistratu referent wnosi:

Rada miejska uchwali:

1) Przyjąć do wiadomości przedłożenie przez Zarząd m. rocznego sprawozdania rachunkowego za rok 1933/34.

2) Odpisać kwotę Zł. 58.109.71 tytułem nieściągalnych wierzytelności Elektrowni miejskiej w Krakowie według sporządzonego przez Elektrownię wykazu.

3) Odpisać kwotę Zł. 2.965.03 tytułem nieściągalnych wierzytelności Krakowskiej Gazowni miejskiej według sporządzonego przez Gazownię wykazu.

4) Wykazaną łącznie stratę M. Zakładów Ceramicznych w kwocie Zł. 43.561.42 odpisać z funduszu zapasowego tychże zakładów.

5) Wykazane straty M. Piekarni Mechanicznej w kwocie Zł. 6.260·33 i straty M. Składów towarowych w kwocie Zł. 11.745·24 odpisać z funduszu zapasowego M. Składów węgla i drzewa.

B. Sprawozdanie i wnioski Komisji Rewizyjnej Rady m.

Referent, Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Stanisław Kochanowski odczytuje sprawozdanie Komisji Rewizyjnej o rocznem sprawozdaniu rachunkowem za rok 1933/34 (załącznik Nr. 2), poczem imieniem Komisji Rewizyjnej Rady m. wnosi:

Rada miejska uchwali:

Zatwierdzić i uznać za rzetelne sprawozdanie roczne Zarządu m. w Krakowie za rok 1933/34, obejmujące:

a) sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu administracyjnego, tudzież budżetów przedsiębiorstw miejskich, miejskich szpitali i miejskich zakładów opiekuńczych,

b) rachunek zamknięcia sum pozabudżetowych,

c) sprawozdanie rachunkowe fundacji administrowanych przez Zarząd miejski,

d) inwentarz stanu majątkowego.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Bogdanowski, który zajmuje się stroną gospodarczą przedłożonego zamknięcia rachunkowego, a wkońcu oświadcza się za udzieleniem Zarządowi absolutorjum.

Rm. Przybyś stawia wniosek o odroczenie posiedzenia.

Przewodniczący poddaje wniosek Rm. Przybysia pod głosowanie.

Wniosek upada.

W dalszej dyskusji zabierają głos Rm. Dr. Szumski, Przybyć, Cekiera i Dr. Drobner, którzy oświadczają się przeciwko wnioskom referenta oraz Rm. Dr. Kuśnierz.

Po wyjaśnieniach udzielonych radnym Klubu PPS. przez Rm. Dra Czuchajowskiego oraz obu referentów, przewodniczący poddaje pod głosowanie sprawozdanie i wnioski Zarządu miejskiego.

Rada miejska wnioski uchwala.

Za wnioskiem głosowało 50 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 7 radnych.

Następnie przewodniczący poddaje pod głosowanie sprawozdanie i wnioski Komisji Rewizyjnej.

Rada miejska wnioski uchwala.

Za wnioskami głosowało 50 radnych.

Przeciw wnioskom głosowało 7 radnych.

Przewodnictwo obejmuje następnie Prezydent m. Dr. Kaplicki.

Wnioski i interpelacje.

Po wyczerpaniu porządku obrad Przewodniczący zawiadamia, że z Klubu P. P. S. wpłynął wniosek podpisany przez 10 radnych w sprawie zarzutów stawianych Wiceprezydentowi Dr. Klimeckiemu w związku z procesem przeciw Łobodzie i tow. Mianowicie jeden ze

świadków p. Jan Wolny b. prezes Izby Rękodzielniczej słuchany pod przysięgą zeznał:

a) że p. Dr. Stanisław Klimecki, wiceprez. m. Krakowa wpływał na niego, aby zapłacił szantarzyście prasowemu p. Łobodzie kwotę Zł. 1.000, celem uwolnienia się od napaści „Głosu Publicznego“,

b) że ulegając namowom p. Dr. Klimeckiego Stanisława, wiceprezydenta m. wpłacił na jego ręce kwotę Zł. 1.000·—, którą tenże wręczył p. Franciszkowi Łobodzie,

c) że p. wiceprezydent miasta za te czynności otrzymał od p. Jana Wolnego kwotę Zł. 500·—.

Ponieważ powyższe zeznania w wysokiem stopniu obciążają moralnie p. Dra Stanisława Klimeckiego, jako wiceprezydenta miasta i członka Rady miejskiej, a przez to pośrednio narażają na szwank pod względem moralnym, wybraną przez ludność miasta reprezentację ludności Radę miejską, przeto Klub Radnych P. P. S. wnosi —

Rada miejska uchwali:

„1) Rada miejska postanawia przedłożyć sprawę zarzutów postawionych p. wiceprezydentowi miasta Dr. Klimeckiemu Stanisławowi Ministerstwu Spraw Wewn. i Urzędowi Wojewódzkiemu w Krakowie po myśli art. 70 ust. samorządowej celem wydania przez wymienione czynniki nadzorcze właściwych zarządzeń.

2) Rada miejska postanawia wybrać ze swego łona Komisję składającą się z 4-ch członków Rady po jednym z każdego Klubu radzieckiego (B. B., P. P. S., Ch. D. i Sjoniści), która zbada sprawę zarzutów przeciwko p. wiceprezydentowi miasta Dr. Stanisławowi Klimeckiemu i w nieprzekraczalnym terminie jednego miesiąca przedłoży Radzie miejskiej sprawozdanie i wnioski“.

Wprawdzie art. 36 ust. samorządowej przewiduje wybór takiej Komisji tylko w odniesieniu do radnych, jednakże zdaniem wnioskodawców, z uwagi na wyjątkowy przepis art. 84 ust. samorządowej powinien być przez analogję stosowany przy ocenie czynu hańbiącego popełnionego przez wiceprezydenta miasta, albowiem nie może być Rada w tej materji, dotyczącej jej moralnej powagi, pozbawiona głosu i wpływu“.

Przewodniczący odpowiadając na powyższy wniosek zauważa, że wniosek ten nie posiada wprawdzie kwalifikacji wniosku nagłego wymaganej przepisem § 25 Regulaminu obrad Rady m. mimo to jednak uważa za wskazane udzielić odrazu stosownych wyjaśnień i jakkolwiek sprawa ta jako sprawa osobista powinna być przedmiotem posiedzenia tajnego, to jednak na wyraźne życzenie zainteresowanego tj. Wiceprezydenta Dra Klimeckiego, Przewodniczący udziela obecnie wyjaśnień a mianowicie:

1) Zastosowanie art. 70 ust. samorządowej nie może mieć miejsca w odniesieniu do P. Wiceprezydenta Dra Klimeckiego, gdyż stawiane mu zarzuty dotyczą tego okresu czasu, kiedy nie był on członkiem Zarządu miejskiego.

2) Zastosowanie art. 36 ust. samorządowej również nie może mieć miejsca ani bezpośrednio ani w drodze analogji, gdyż P. Wiceprezydent Dr. Klimecki jako zawodowy członek Zarządu miejskiego nie podlega postanowieniom tego przepisu.

3) Wiceprezydent Dr. Klimecki bezpośrednio po podniesieniu zarzutów przeciwniemu wystosował do Wojewody i Prezydenta miasta pisma, w których przedstawił swą sprawę odmiennie od stawianych mu przez p. Wolnego zarzutów i oddał się do dyspozycji Wojewody i Prezydenta miasta. Równocześnie zażądał wdrożenia przeciw sobie dochodzeń przez Sąd dyscyplinarny Izby adwokackiej i Sąd honorowy Radzieckiego Klubu Pracy Gospod.

Przewodniczący oświadcza, że powołał w myśl życzenia interesowanego specjalny Sąd obywatelski, który wyda swój wyrok w tej sprawie i wyroku tego należy wyczekiwać w spokoju i powadze.

Wkońcu zaznacza Przewodniczący, że ceni wysoko honor ludzki i z człowiekiem, na którego honorze ciążyłby jakikolwiek cień, nie mógłby pracować.

Na tem Przewodniczący zamyka posiedzenie.

Załącznik Nr. 1.

ROCZNE SPRAWOZDANIE RACHUNKOWE ZA ROK 1933/34.

Uwagi ogólne Zarządu m.

Budżet administracyjny na okres sprawozdawczy wraz z kredytami dodatkowemi przewidywał:

w wydatkach zwyczajnych . . .	Zł. 18,710.465·—
„ „ nadzwyczajnych . .	„ 13,194.946·—
Razem:	Zł. 31,905.411·—

Wykonanie budżetu wyniosło:

w wydatkach zwyczajnych	Zł. 16,836.657·46
„ „ nadzwyczajnych . .	„ 8,116.943·32
Razem:	Zł. 24,953.600.78

Po stronie dochodów preliminowano:

w dochodach zwyczajnych	Zł. 18,653.352·—
„ „ nadzwyczajnych . .	„ 13.197.413·—
Razem:	Zł. 31,850.765·—

Wpływy rzeczywiste wyniosły:

w dochodach zwyczajnych . . .	Zł. 15,862.828.27
„ „ nadzwyczajnych . :	„ 8,304.109.47
Razem:	Zł. 24,166.937·74

Ponieważ ogólna suma wykonania wydatków wyniosła j. w. . .	Zł. 24,953.600·78
a ogólna suma osiągniętych dochodów j. w.	„ 24,166.937·74
okazał się za rok sprawozd. niedobór	Zł. 786.663·04

Spadek dochodów trwał w roku sprawozdawczym w dalszym ciągu. Wpływy rzeczywiste budżetu zwyczajnego odbiegły od preliminarza o kwotę Zł. 2,790.523·73. Szczególnie silnie zarówno w kwotach absolutnych jak i procentowo — zaznaczył się spadek wpływów podatkowych (Dział VIII., IX., X.), spadek ten wyniósł w porównaniu z preliminarzem kwotę Zł. 2,219.316·93 a zatem niemal 80% całego ubytku dochodów. Pozostałe 20% rozkłada się na działy, obejmując prywatno-prawne dochody Gminy, zwroty i opłaty.

Niepomyślne kształtowanie się strony dochodowej budżetu śledzone przez Zarząd miejski w ciągu roku sprawozdawczego przy pomocy prowizorycznych zamknięć kwartalnych — zostało w znacznej mierze wyrównanie oszczędnościami w wydatkach. Suma oszczędności

w wydatkach zwyczajnych wyniosła w porównaniu z preliminarzem kwotę Zł 2,614.833·96. Przekroczenia wyrażają się kwotą Zł. 741.026·42; składa się na nią: wzrost emerytur o kwotę Zł. 106.312·50, mający zresztą równoważnik w zmniejszeniu się wydatków na uposażenie pracowników czynnych, wzrost wypłat z tytułu podatków realnych od nieruchomości gminnych o kwotę Zł. 46.050·97, wywołany spłatą zaległości w tych podatkach, wzrost wydatków na obsługę długów o kwotę Zł. 371.358·93, w znacznej mierze pozorny, wynikający z obsługi zaciągniętych pożyczek konwersyjnych, przyczem w całym szeregu pozycyj, obejmujących pożyczki skonwertowane, wystąpiła oszczędność, a wreszcie opłata ustawowa na Fundusz Pracy w kwocie Zł. 183.066·52, co do której obowiązek powstał już po uchwaleniu budżetu. Wzrost wykonania ponad preliminarz wyniósł w omówionych wyżej pozycjach razem kwotę Zł. 706.788.92. Reszta Zł. 34.237·50 obejmuje drobne przekroczenia, rozsiane w różnych działach budżetu; znaczna ilość tych przekroczeń powstała wskutek wejścia w życie z dniem 1 stycznia 1934 r. ustawy o ubezpieczeniu społecznem (t. zw. „scaleniowej").

Wysokość wykonania budżetu nadzwyczajnego jest w znacznej mierze pozorna; przez rachunki wydatków i dochodów nadzwyczajnych przeprowadzono bowiem operacje konwersyjne w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa na kwotę niemal 4½ miljona złotych. Nadto z budżetu nadzwyczajnego wydano nadwyżkę dochodów funduszów specjalnych: Budowa Muzeum Narodowego oraz robót z Funduszu Pracy — na osobne rachunki tych funduszów; dzięki temu z jednej strony utrzymano zasadę zupełności budżetu, wykazując w wykonaniu budżetu administracyjnego wydatki i dochody wspomnianych funduszów, z drugiej strony nie zmniejszono pozornie niedoboru roku sprawozdawczego na niekorzyść następnych okresów budżetowych; pozorne przekroczenia działu XIII wydatków nadzwyczajnych wywołane zostały tem właśnie przeprowadzeniem. Przez budżet nadzwyczajny — po stronie wydatków i dochodów — przeprowadzono również przejęcie przez Gminę zobowiązania Spółki „Caro" w Banku Dyskontowym w kwocie Zł. 1,300.000·—. Po wyłączeniu wyżej wymienionych pozycyj rzeczywiście wykonanie budżetu nadzwyczajnego wyniosło po stronie wydatków kwotę Zł. 1,740.396·17. Wydatki nadzwyczajne pokryto w całości dochodami nadzwyczajnemi.

W zakresie obsługi długów przeprowadzono w roku sprawozdawczym dwie poważne operacje konwersyjne w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa; skonwertowano Zł. 2,248.000·— i dolarów 283.100·— pożyczek krótkoterminowych na długoterminowe pożyczki złotowe o niższem oprocentowaniu. Z pożyczki konwersyjnej w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa pokryto kwotą około 116.000·— zaległe odsetki.

Poza pożyczkami konwersyjnemi zaciągnięto w roku sprawozdawczym pożyczkę długoterminową w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa w kwocie Zł. 1,000.000·—, pożyczki z Funduszu Pracy w łącznej kwocie Zł. 433.000·— oraz przejęto za Spółkę „Caro" pożyczkę Zł. 1,300.000·— w Banku Dyskontowym; ostatnia z wymienionych operacyj pożyczkowych miała na celu uporządkowanie gospodarki Spółki „Caro" i zamianę tej Spółki na dochodowe przedsiębiorstwo gminne.

Efektywnych spłat kapitałowych dokonano w roku sprawozdawczym z budżetu administracyjnego na kwotę Zł. 892.271·12. Na różnicy kursu dolara zyskano w pożyczkach budżetowych Zł. 506.217·— w pożyczkach pozabudżetowych Zł. 40.140·—, razem Zł. 546.357·— bez uwzględnienia przedsiębiorstw gminnych. Wzrost zadłużenia pożyczkowego Gminy — bez przedsiębiorstw wyniósł w roku sprawozdawczym 1,351.477·88 złotych.

Zobowiązania pożyczkowe przedsiębiostw gminnych zmalały w roku sprawozdawczym o około 1,000.000·— złotych, przyczem zysk na różnicy kursu wyniósł Zł. 331.902·46.

W okresie silnego spadku dochodów, którego nasilenia zgóry obliczyć niepodobna, uniknięcie niedoboru budżetowego przekracza granice możliwości. Wytężonym wysiłkom oszczędnościowym Zarządu miejskiego, których instrumentem niepoślednim były kwartalne preliminarze budżetowe, należy przypisać, że pomimo spadku dochodów o niemal 3 miljony złotych niedobór za rok

sprawozdawczy wyniósł tylko kwotę .	Zł. 786.663·04
że zaś suma niedoborów poprzednich okresów budżetowych wynosiła .	„ 4,849.002·28
Łączny niedobór końcowy wyraża się kwotą	Zł. 5,635.665·32

Co do strony formalnej sprawozdania za r. 1933/34 należy zaznaczyć, że po raz pierwszy zamieszczono zamknięcie sum pozabudżetowych, stanowiące syntezę ogółu obrotów księgowych Gminy; zostało to ułatwione przez wprowadzenie z dniem 31 marca 1934 r. księgowości podwójnej; zmieniono również dawne kameralistyczne nazwy poszczególnych rachunków księgowych na bardziej zgodne zarówno z obowiązującemi przepisami jak i z powszechnie stosowaną praktyką księgową.

Po raz pierwszy również objęto ogólnym drukiem bilanse przedsiębiorstw, prowadzących rachunkowość kupiecką.

Bilanse przedsiębiorstw przedstawiają się w następujący sposób:

Działalność Wodociągu m. za okres od 1/IV. 1933 do 31/III. 1934 obrazuje bilans na dzień 31/III. 1934 r. Z porównania bilansów Wodociągu m. za rok 1932/33 i 1933/34 wynika, iż w roku sprawozdawczym zmniejszyło się zadłużenie Wodociągu m. z tytułu pożyczek długoterminowych o Zł. 530.342.46 a to z kwoty Zł. 2,742.117.51 w roku 1932/33 na Zł. 2,211.775.05 t. j. mniej w pożyczkach krajowych o Zł. 528.831·46, w pożyczkach zagranicznych o Zł. 1.511.

Niedobór budżetowy, dzięki poczynionym oszczędnościom w wydatkach na kwotę Zł. 318.571·55, oraz zwiększeniu się niektórych wpływów o Zł. 23.164·04, wynoszący w dniu 31/III. 1934 r. Zł. 448.575·73, zmniejszył się w roku sprawozdawczym do kwoty Zł. 196.840·14. Czysty majątek Wodociągu miejskiego w stosunku do roku ubiegłego wzrósł o Zł. 584.208·10, wynosząc w dniu 31/III. 1934 r. Zł. 9,356.804·20.

Przesilenie, które przechodzi obecnie w życie gospodarcze nie mogło pozostać bez wpływu na kształtowanie się strony dochodowej Wodociągu m., nie mniej jednak Zarząd Wodociągu starał się dostosować wydatki do zmniejszonych wpływów, osiągając w rezultacie nadwyżkę budżetową tylko o 3% mniejszą od nadwyżki w roku 1932/33, przyczem nie zaniechano

inwestycji, zakupując szereg wodomierzy i rozszerzając sieć wodociągową w szeregu ulicach, na które to preliminowano Zł. 101.143·— a których wykonanie wyniosło Zł. 100.854·12.

Budżet Elektrowni miejskiej na rok 1933/34 przewidywał w wydatkach Zł. 7,403.700·— w dochodach Zł. 10, 068.000·—. Ponieważ ogólna suma wykonania budżetu wyniosła w wydatkach Zł. 5,499.003·78, w dochodach Zł. 8,449.262·59, okazała się za rok sprawozdawczy nadwyżka Zł. 2,950.258·81, z czego Zł, 135.493·48 stanowi amortyzację oświetlenia elektrycznego, pozostała suma Zł. 2,814.765·33 stanowi czysty zysk wniesiony na dział II. dochodów budżetu aministracyjnego, przyczem zysk w roku sprawozdawczym wyniósł o kwotę Zł. 150.465·33 więcej niż preliminowano.

Bilans Elektrowni wykazuje stosunkowo znaczne bo sięgające sumy Zł. 602.640·33, zmniejszenie się zadłużenia Elektrowni na rachunek pożyczek długoterminowych, akceptów pożyczkowych, akceptów kupieckich i wierzycieli, przyczem w roku sprawozdawczym przeprowadzono inwestycje kosztem Zł. 523.174·85.

W bilansie w pozycji dłużnicy figuruje kwota Zł. 58.109·71 obejmująca szereg pozycji, które tak na drodze administracyjnej z powodu śmierci lub zubożenia dłużnika jak i w drodze sądowej okazały się nieściąglne, wskutek czego Zarząd miejski przedkłada wniosek o odpisanie tejże kwoty według sporządzonego przez Elektrownie m. wykazu.

Bilans Gazowni miejskiej na dzień 31/III. 1934 r. w porównaniu z bilansem za rok ubiegły wykazuje zmniejszenie się w roku sprawozdawczym zobowiązań z tytułu pożyczek długoterminowych o kwotę Zł. 31.805·63 z tytułu zobowiązań krótkoterminowych o Zł. 77.181·61. Łącznie passywa Gazowni w dniu 31/III. 1934 z tytułu pożyczek długoterminowych, zobowiązań krótkoterminowych oraz funduszów emerytalnych wynoszą Zł. 2,324.966.27, wobec Zł. 2,406.061·03 w roku ubiegłym, co oznacza spadek o Zł. 81.094·07. Czysty majątek Gazowni m. wraz z funduszami własnemi wynosił w roku sprawozdawczym Zł. 4,976.609·17 wobec Zł. 4,726.613·28 w roku ubiegłym, co oznacza wzrost funduszów własnych Gazowni o kwotę Zł. 249.995·89, wynikły z wzrostu aktywów, w porównaniu z rokiem ubiegłym o Zł. 168.901·13, kwota Zł. 81.094·76 stanowi zmniejszenie się passywów co łącznie daje Zł. 249.995·89. W roku sprawozdawczym Gazownia m. odprowadziła tytułem zysku kwotę Zł. 475.561·19 na rzecz dochodu budżetu administracyjnego. W wierzytelnościach Gazowni m. mieści się kwota Zł. 2.965·03, stanowią należytości nieściągalne nawet w drodze sądowej, celem zatem odciążenia buchalterji Gazowni m. od prowadzenia i utrzymywania powyższych kwot w ewidencji Zarząd miejski przedkłada wniosek o odpisanie powyższej kwoty według sporządzonego przez Gazownię wykazu.

Wykonanie budżetu Rzeźni i Targowic m. przyniosło w roku sprawozdawczym spadek dochodów spowodowany z jednej strony zmniejszoną konsumcję mięsa, z drugiej silnym dowozem mięsa z prowincji. Spadek ten uwidacznia się w wykonaniu budżetu zwyczajnego zmniejszeniem wpływów o kwotę Zł. 124.647·34, nadzwyczajnego o kwotę Zł. 191.219·29. Obniżeniu się dochodów towarzyszyła kompresja wydatków, dająca w wydatkach zwyczajnych Zł. 114.714·58, w nadzwyczajnych Zł. 191.219·29 oszczędności. Następstwem obniżenia się wpływów było zmniejszanie się zapreliminowanego zysku w dziale II. budżetu administracyjnego w kwocie Zł. 547.460·— o Zł. 9 932·76.

Bilans M. Zakładów ceramicznych na dzień 31 XII. 1933 r. wykazuje straty w sumie Zł. 43.561·42, wynikłe z różnicy pomiędzy wpływami w kwocie Zł. 424.050·92, a wydatkami w kwocie Zł. 467.612·34, przyczem w roku sprawozdawczym zaznaczył się spadek wpływów w wysokości Zł. 195.949·08 wstosunku do kwot preliminowanych. Po stronie stanu biernego bilansu zmniejszyło się w stosunku do roku ubiegłego zadłużenie z tytułu pożyczek długoterminowych o kwotę Zł. 8.895·59, z tytułu akceptów własnych o kwotę Zł. 10.000·— wzrosła natomiast kwota z tytułu wierzytelności o Zł. 18.698·43. Skutkiem strat M. Zakłady ceramiczne nie odprowadziły preliminowanego w kwocie Zł. 5.000·— zysku na rzecz budżetu administracyjnego. Wykazana powyżej strata znajduje pokrycie w funduszu zapasowym, M. Zakładów ceramicznych wynoszącym w dniu 31/XII. 1933 r. Zł. 638.577·05, w którym to kierunku Zarząd m. przedkłada odnośne wnioski.

Miejskie Zakłady Aprowizacyjne obejmujące M. Skład węgla i drzewa, M. Składy towarowe i M. Piekarnię Mechaniczną wykazały w roku sprawozdawczym odnośnie M. Składu węgla i drzewa zysk w kwocie Zł. 1.895·54, będący saldem z osiągniętych dochodów w kwocie Zł. 130.516·03, a dokonanych wydatków na Zł. 128.620·49. W stosunku do sum preliminowanych M. Składy węgla wykazały zmniejszenie się dochodów o Zł. 101.283·97, w wydatkach zaoszczędzono Zł. 73.179·51.

Miejskie Składy towarowe wobec osiągnięcia wpływów w kwocie Zł. 27.692·05 na preliminowane Zł. 28.500·— a poczynionych wydatków w sumie Zł. 50.958·96, wobec preliminowanych 27.600·— wykazały za rok sprawozdawczy straty w sumie Zł. 23.266·91, po odjęciu zaś zysków z lat poprzednich Zł. 11.745·24.

Miejska Piekarnia Mechaniczna, wobec zysku brutto przy sprzedarzy chleba i bułek w sumie Zł. 108.823·56, oraz strat w związku z kosztami robocizny, świadczeń, kosztów rozwozu pieczywa, wydatków na płace, przybory kancelaryjne oraz konserwacje urządzeń w sumie Zł. 115.083·89 wykazała za rok sprawozdawczy stratę w sumie Zł. 6.260·33.

W związku z wykazanemi stratami M. Zakłady Aprowizacyjne nie odprowadziły w roku sprawozdawczym preliminowanego w dziale II. dochodu budżetu administracyjnego zysku w kwocie Zł. 30.900·—.

Straty M. Składu węgla i drzewa oraz M. Piekarni mechanicznej znajdują pokrycie w funduszu rezerwowym Składu węgla i drzewa, wynoszącym w dniu 31/III 1934 r. Zł. 89.568·21. W tym kierunku przedstawia Zarząd m. wnioski.

Wykonanie budżetu Zakładu czyszczenia miasta przyniosło w roku sprawozdawczym spadek dochodów zwłaszcza w pozycjach dotyczących najmu usług, a to wywozu popiołu i śmieci, oraz czyszczenia dołów kloacznych i kanałów prywatnych, wyrażający się kwotą Zł. 103.119·30. Spadek ten spowodowały obecne stosunki kryzysowe, sprzyjające powstaniu dzikiej konkurencji, podejmującej się powyższych robót z pominięciem wszelkich przepisów porządkowych i sanitarnych.

Po stronie wydatków w przeciwstawieniu do niepomyślnie kształtujących się strony dochodowej, uzyskano bardzo poważne oszczędności na ogumieniu i materjałach pędnych w wysokości Zł. 94.351·56.

M. Zakłady Sanitarne, których dochody preliminowano w roku sprawozdawczym na Zł. 323.500·— a dopłatę Gminy na Zł. 68.356·— wykazały spadek wpływów o Zł. 59.872·49, któremu towarzyszyła kompresja wydatków o Zł. 67.307·98, w wyniku której dopłata Gminy do prowadzenia M. Zakładów sanitarnych zmniejszyła się o kwotę Zł. 7.435·49, w stosunku do kwoty preliminowanej. Największy spadek dochodów, bo wynoszący Zł. 83.935·76, wykazały pozycje z tytułu opłat za leczenie od Kas Chorych i Państwowej pomocy lekarskiej, przyczem należytości te pozornie tylko stanowią ubytek dochodów, bowiem instytucje te regulują powyższe należytości z opóźnieniem.

Stroną deficytową w M. Zakładach sanitarnych jest Zakład dezynfekcyjny, który przyniósł w roku sprawozdawczym niedobór w sumie Zł. 107.691·37, pokryty częściowo z nadwyżki dochodów nad wydatkami M. Zakładów sanitarnych, częściowo kwotą z tytułu dopłaty budżetu administracyjnego.

Miejskie Zakłady opiekuńcze, mimo ograniczenia wydatków, wobec niepomyślnego kształtowania się strony dochodowej, wynikłej z zubożenia osób, względnie Gmin, pociągniętych do zwrotu kosztów, fungowały w roku sprawozdawczym normalnie wykorzystując sprzyjające warunki, wynikłe z potanienia środków żywności, które zezwoliły na obniżenie ryczałtu na żywność, oraz z wydatków na opał, remonty i t. p.

Na podstawie powyższego sprawozdania, wnoszę:

Przedłożyć Radzie miejskiej imieniem Zarządu miejskiego:

Rada miejska uchwali:

1) Przyjąć do wiadomości przedłożenie przez Zarząd miejski rocznego sprawozdania rachunkowego za rok 1933/34.

2) Odpisać kwotę Zł. 58.109·71 tytułem nieściągalnych wierzytelności Elektrowni miejskiej w Krakowie według sporządzonego przez Elektrownię wykazu.

3) Odpisać kwotę Zł. 2.965·03 tytułem nieściągalnych wierzytelności Krakowskiej Gazowni miejskiej według sporządzonego przez Gazownię wykazu.

4) Wykazaną łącznie stratę M. Zakładów ceramicznych w kwocie Zł. 43.561·42 odpisać z funduszu zapasowego tychże zakładów.

5) Wykazane straty M. Piekarni Mechanicznej w kwocie Zł. 6.260·33 i straty M. Składów towarowych w kwocie Zł. 11.745·24 odpisać z funduszu zapasowego M. Składów węgla i drzewa.

Kraków, dnia 6 marca 1935 r.

Załącznik Nr. 2.

ROCZNE SPRAWOZDANIE RACHUNKOWE za rok 1933/34.

Sprawozdanie i wnioski Komisji Rewizyjnej Rady m.

Zanim przystąpię do właściwego sprawozdania, pragnę rzucić pewne światło na obowiązki jakie nałożyła na komisję rewizyjną Rady miejskiej ustawa z dnia 23/III. 1933 r.

Pierwszy raz stajemy przed Świetną Radą z wnioskami, które są wynikiem długiej i poważnej pracy, w ramach organizacyjnych, ustalonych powyżej przytoczoną ustawą.

Otóż ramy zakresu pracy i kompetencji, ustalone przez ustawodawcę dla komisji rewizyjnej, są tak wielkie, iż wywiązać się z zadania w gminie liczącej przeszło ćwierć miljona ludności, posiadającej cały szereg b. poważnych przedsiębiorstw jak elektrownia, gazownia itp., w gminie mającej cały szereg zainteresowań, udziałów itd. jest bądź co bądź obowiązkiem dużym i trudnym, tem więcej, jeżeli się zważy, że w skład kom. rew. wchodzą ludzie mający szereg obowiązków zawodowych no i pozazawodowych. Jeżeli jeszcze weźmiemy pod uwagę, że właściwie kom. rew. zaczęła fungować dopiero po uchwaleniu i zatwierdzeniu regulaminu co nastąpiło dnia 12/IX. 1934 r., to uzasadnionym będzie postawienie programu pracy, którego kom. rew. na pierwszym plenarnym posiedzeniu sobie nakreśliła a mianowicie: że nie mogąc technicznie sprostać dużej pracy w ciągu jednego roku, będziemy gruntownie opracowywali pewne odcinki gospodarki miejskiej, zostawiając inne do opracowania w okresach następnych. Jeżeli to wszystko podnoszę, to w tym celu, aby Świetna Rada oceniając nasze potencjalne obowiązki, odważyła sprawiedliwie prace przez nas wykonane. Technikę naszej pracy ułożyliśmy w ten sposób; że pracujemy zespołami po 3, przyczem na plenarnych posiedzeniach w dyskusji ustala się wyniki badań i rewizji, które następnie są przekazywane Zarządowi miejskiemu, jako zlecenia do wykonania względnie rozpatrzenia.

Układ sprawozdania, które przedstawiam obejmuje:

A) Sprawozdanie szczegółowe.

I. Budżet administracyjny,
   a) zwyczajny,
   b) nadzwyczajny.
II. Wodociąg miejski.
III. Elektrownia miejska.
IV. Gazownia miejska.
V. Rzeźnia i Targowica miejska.
VI. M. Zakłady ceramiczne.
VII. M. Zakłady Aprowizacyjne.
VIII. Zakład czyszczenia miasta.
IX. M. Zakłady sanitarne.
X. M. Zakłady opiekuńcze.
XI. Rachunek zamknięcia sum pozabudżetowych.
XII. Sprawozdanie rachunkowe fundacyj administrowanych przez Zarząd miejski.
XIII. Inwentarz stanu majątkowego.

B) Wnioski.

A. Sprawozdanie szczegółowe.

I. Budżet administracyjny

a) zwyczajny.

Komisja Rewizyjna na posiedzeniach odbytych w dniach 13-go, 17-go grudnia 1934 r. i 20-go lutego

1935 r. przeszła poszczególne działy, paragrafy i pozycje zamknięcia rachunkowego budżetu administracyjnego za rok 1933/34, badając szczegółowo sumy preliminowane i wykonane w tym okresie, uzgadniając poczynione oszczędności jak i przekroczenia, przyczem szczegółowych wyjaśnień udzielali naczelnicy i referenci poszczególnych jednostek organizacyjnych Zarządu m. dysponując odnośnemi kredytami.

Budżet administracyjny na okres sprawozdawczy przewidywał w wydatkach Zł. 31,905.411·— w dochodach Zł. 31,850.765·—. Wykonanie budżetu wyniosło po stronie wydatków Zł. 24,953.600·78, po stronie dochodów Zł. 24,166.937·74, zatem za rok sprawozdawczy okazał się niedobór w wysokości Zł. 786.663·04.

Przechodząc poszczególne działy, paragrafy i pozycje wydatków poruszyła Komisja sprawę kosztów podróży członków Zarządu m., zamieszczonych w wydatkach rzeczowych Dz. I. w kredytach przeznaczonych na Radę m., przyczem zbadano księgi likwidacyjne Głównej Kasy miejskiej, zapoznając się z poszczególnemi pozycjami i wysokością kwot asygnowanych z tego tytułu.

Celem bliższego zapoznania się z ogólną sumą wydatków z tytułu kosztów administracyjnych, które to wydatki znajdują się porozdzielane w myśl odnośnych przepisów budżetowych przy poszczególnych działach i pozycjach zamknięcia, Komisja zażądała sporządzenia wykazu przedstawiającego łącznie stan zajętych urzędników, funkcjonarjuszy niższych i robotników w roku sprawozdawczym oraz wysokość rocznych płac tychże, łącznie ze wszystkiemi świadczeniami przy podaniu procentowej wysokości sum tychże wydatków w stosunku do sum wykonania budżetu zwyczajnego, przyczem podniosła, iż stosunek ten wynosi 41% wydatków zwyczajnych. Komisja zażądała również wykazu określającego liczbę i powody przeniesienia funkcjonarjuszy Gminy w stan emerytalny jak również zajęła się samem zagadnieniem funduszu emerytalnego, poruszając sprawę jego niewyodrębnienia i łącznego prowadzenia z funduszami obrotowemi Gminy.

W Dziale IV. — Spłata długów Komisja zajęła się sprawą konwersji pożyczek krótkoterminowych zaciągniętych w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa, sprawa kursów, oprocentowania i warunków, na jakich zostały one skonwertowane oraz sprawą nowozaciągniętych pożyczek w roku sprawozdawczym.

W związku z badaniem Dz. IV. — Komisja poruszyła sprawę wykazywania tak w preliminarzu budżetu jak i sprawozdaniu rocznem z wykonania budżetu osobno kwot na procenty i prowizję a osobno na spłaty kapitału.

W Dziale IX. — Komisja podniosła sprawę udziału Gminy w Wojewódzkim Międzykomunalnym Związku Opieki Społecznej oraz niewykonania w roku sprawozdawczym wpłat z tytułu udziału przyczem zapoznano się z zaległościami wynoszącemi z tego tytułu około 650.000·— zł., co przyczynia się do wzrostu zadłużenia Gminy, przyczem podniesiono niecelowość preliminowania kwot, których się nie wykonuje, jak również konieczność zajęcia stanowiska w tej sprawie przez Zarząd miejski celem nietolerowania nadal istniejącego stanu rzeczy.

Badając wydatki nadzwyczajne Komisja Rewizyjna zaznajomiła się ze sprawą przyjęcia przez Gminę zobowiązań Spółki „Caro“ w Banku Dyskontowym na kwotę Zł. 1,300.000·— oraz sprawą kosztów związanych z reorganizacją tejże spółki jak również niewykonaniem pozycji dotyczącej projektu uporządkowania Rynku Gł. Małego Rynku, Pl. Marjackiego i Pl. Szczepańskiego.

W dochodach zwyczajnych Komisja Rewizyjna zajęła się sprawą zmniejszenia się wpływów w Działach VI., VIII., IX. i X, przyczem przeciętna spadku w stosunku do sum preliminowanych wyniosła 15½%. Zmniejszenie dochodów zmusiło do kompresji wydatków, czemu przypisać należy, że niedobór za okres sprawozdawczy mimo spadku dochodów o niemal 3 miljony wynosi tylko Zł. 786,663.04·—.

Komisja Rewizyjna wydelegowała również 3 członków celem zapoznania się na miejscu w Biurach Zarządu m. z pewnemi działami gospodarki miejskiej, przyczem badania te dotyczyły Wydziału Budowlanego i M. Izby Obrachunkowej.

Komisja Rewizyjna zatem w wyniku rachunkowego i rzeczowego badania zamknięcia rachunkowego budżetu administracyjnego za rok 1933/34 postanowiła

Zlecić Zarządowi miejskiemu:

1) urealnienie dochodów w preliminarzu budżetu na rok 1935/36 odnośnie wykazanych w sprawozdaniu rocznem za rok 1933/34 zmniejszonych wpływów zwłaszcza z opłat (Dz. VI.), z udziału w podatkach państwowych (Dz. VIII.), dodatków (Dz. IX.) i podatków samoistnych (Dz. X.),

2) dążenie do obniżenia wydatków personalnych, wynoszących w sprawozdaniu z wykonania budżetu administracyjnego za rok 1933/34 kwotę Zł. 7,063.567·32 t. j. 41% wydatków zwyczajnych w tym okresie,

3) wykazywanie Dz. IV. — Spłata długów tak w preliminarzu budżetu jak i sprawozdaniu rocznem z wykonania budżetu osobno kwot na procenty i prowizje a osobno na spłatę kapitału,

4) poddanie rewizji stosunku Gminy do Wojewódzkiego Międzykomunalnego Związku Opieki Społecznej i wynikających z tego tytułu zobowiązań finansowych,

5) rozpoczęcie akcji uregulowania funduszu emerytalnego pracowników Gminy,

6) sporządzenie i przedkładanie do użytku Komisji Rewizyjnej Rady m. łącznie z zamknięciem rachunkowem szczegółowego wykazu:

a) długów bieżących,

b) zobowiązań żyrowych,

7) przedkładanie Komisji Rewizyjnej Rady m. łącznie z zamknięciem rachunkowem inwentarza stanu majątkowego z rozdzieleniem objektów mających wartość komercjalną od stanowiących niepozbywalny majątek Gminy, przy wykazaniu oddzielnie wartości szacunkowej od wartości sprzedażnej,

8) sporządzanie łącznie ze sprawozdaniem rachunkowem zestawienia wykazującego, czy zadłużenie Gminy w roku sprawozdawczym zmalało lub wzrosło w stosunku do lat ubiegłych, co Zarząd miejski bądź już wykonał, bądź wziął pod rozwagę celem wykonania w przyszłości.

b) n a d z w y c z a j n y.

Wykonanie budżetu nadzwyczajnego Gminy stoł. król. m. Krakowa za rok 1933/34 wyraża się w wydatkach kwotą Zł. 8,116.943·32. Więcej niż połowa tej kwoty Zł. 4,311·799·— obejmuje przeprowadzoną przez Zarząd miejski konwersję krótkoterminowych pożyczek złotowych i dolarowych w Komunalnej Kasie Oszędności

miasta Krakowa. Konwersja ta po zakończeniu akcji konwersyjnej w Banku Gospodarstwa Krajowego — jest dalszym etapem na drodze uporządkowania zobowiązań Gminy. Przez rachunek wydatków nadzwyczajnych przeprowadzono również przejęcie przez Gminę zobowiązania Spółki „Caro" w Warszawskim Banku Dyskontowym na kwotę Zł. 1,300.000·—. Nadto wydano z budżetu nadzwyczajnego nadwyżki funduszów specjalnych: budowy Muzeum Narodowego oraz robót z Funduszu Pracy na osobne rachunki tych funduszów, jako pozostałość na rok następny; dzięki temu wykonanie budżetu administracyjnego mogło — zgodnie z zasadą zupełności budżetu — objąć wszystkie wydatki i dochody powyższych funduszów, bez pozornego zmniejszania niedoboru roku sprawozdawczego na niekorzyść okresów następnych. Zarówno bowiem dochody Funduszu Budowy Muzeum Narodowego jak i pożyczki lub dotacje Funduszu Pracy mają charakter celowy i nadwyżka jednego okresu musi być zużyta w następnym na z góry oznaczony cel, nie może zatem stanowić pokrycia innych wydatków okresu sprawozdawczego.

Po wyłączeniu omówionych wyżej pozycyj — mających odpowiedni w analogicznych pozycjach dochodów nadzwyczajnych, suma wydatków nadzwyczajnych, dokonanych w ramach budżetu administracyjnego 1933/34 wynosi Zł. 1,740.396·17. Poważniejsze grupy wydatków, poza dotacjami dla przedsiębiorstw — tworzą koszty prac drogowo-kanałowych, wydatki na zakupno nowych gruntów pod rozbudowę miasta, inwestycje kulturalno-oświatowe.

W roku sprawozdawczym wykonano urządzenie ramp i nawierzchni mostu na Wiśle im. Marszałka Józefa Piłsudskiego kosztem Zł. 227.892·54. Wykonano nawierzchnię jezdni i chodników w ul. Stolarskiej kosztem Zł. 87.418·71 i w ul. Szewskiej kosztem Zł. 148.594·15. Wykonano nawierzchnię ścieżek plantacyjnych od ul. Szewskiej do ul. św. Tomasza kosztem Zł. 7.010·84. Urządzono nawierzchnię ziemną w Al. Focha kosztem Zł. 18.201·77; na nasyp tej nawierzchni wywieziono ziemię z ul. Śląskiej i Żuławskiego kosztem Zł. 4.765·28. Na terenach przy ul. Czarodziejskiej, przeznaczonych pod zabudowanie małemi domkami, wykonano roboty drogowe kosztem Zł. 30.569·37.

Wykonano kanał w ul. Żółkiewskiego kosztem Zł. 26.707.97, kanał w ul. Czarodziejskiej kosztem Zł. 13.026.55, kanał w ul. Wiślisko kosztem Zł. 58.919·12. Celem zatrudnienia bezrobotnych wykonano kanały w ul. Dębowej, w ul. Tureckiej i w ul. Ludwinowskiej oraz dokończono kanał w Aleji Focha łącznym kosztem Zł. 50.778·97. Pogłębiono Drwinę na przestrzeni 500 mb. kosztem Zł. 13.597·23.

Zakupiono 489 m^2 gruntu z bydynkami pod rampy dojazdowe do V. mostu na Wiśle kosztem Zł. 24.282·50, 307 m^2 z budynkami pod ul. Kalwaryjską kosztem Zł. 14.797·— (z czego część tylko wypłacono w roku sprawozdawczym), 2.438 m^2 pod park, łączący wzgórze św. Bronisławy z lasem Wolskim kosztem Zł. 1.160·—. Pozatem zakupiono drobne skrawki pod ul. Barską i ul. Kasztelańską. Nadto dokonano w roku sprawozdawczym poważnych wypłat z tytułu nabycia gruntów w latach poprzednich.

W szkołach miejskich przy ulicy Zamojskiego L. 58—60 przeprowadzono przebudowę stropów kosztem Zł. 72.127.05. Na prace wstępne związane z budową Muzeum Narodowego, wydano Zł. 43.134.05. Specjalny fundusz Budowy Muzeum Narodowego udotowano z budżetu nadzwyczajnego kwotą Zł. 100.000·—. Na odbudowę kościoła Marjackiego udziolono subwencji w kwocie Zł. 5.000·— a na budowę kościoła w Dębnikach w kwocie Zł. 10.000·—.

Przeprowadzono dalej prace przy zakładaniu nowego cmentarza rakowickiego. Nawieziono ziemią i zniwelowano teren nowego cmentarza na przestrzeni 10.180.75 m^2, założono 4 dalsze kwatery i 2 pasy do grzebania zmarłych, wykonano nowe ścieżki oraz nową studnię. Koszt tych prac wyniósł Zł. 29.613·49. Ponadto wypłacono w roku sprawozdawczym resztę ceny kupna gruntów, zakupionych w r. 1932 pod rozszeżenie cmentarza podgórskiego.

Przeprowadzono remont i powiększenie łaźni przy ul. Rejtana. Wydatek na ten cel wyniósł w roku sprawozdawczym Zł. 12.000·—

Wykonano remont centralnego ogrzewania w budynku Miejskiej Straży Pożarnej kosztem Zł. 7.650·—.

Na rachunek udziału w Spółce Drogowej dla przebudowy drogi Kraków—Wola Justowska wypłacono kwotę Zł. 5.741.83 za wykonanie nawierzchni kitonowej na wspomnianej drodze.

Koszt prac związanych z wyborami do Rady miasta (przygotowanie katastru wyborców, sporządzenie spisów, roboty drukarskie i introligatorskie, ogłoszenia, sprzęty, opał, światło, przybory kancelaryjne, telefony) wyniósł Zł. 120.131.87 i szereg drobniejszych, których wymieniać nie będę.

II. Wodociąg miejski.

Komisja Rewizyjna przeszła poszczególne pozycje zamknięć rachunkowych Wodociągu miejskiego za rok budżetowy 1933/34, badając szczegółowo sumy preliminowane i wykonane w tym okresie, przyczem przekroczenia jak i oszczędności uzgadniano ze sprawozdaniem i wyjaśnieniami udzielanemi przez Zarząd Wodociągu m. Porównując poszczególne pozycje zamknięcia rachunkowego i bilansu z księgami i dowodami stwierdzono ich zgodność.

Komisja Rewizyjna zwiedziła również biuro rachunkowe i oddział kasowy Wodociągu miejskiego, zapoznając się z systemem przebitkowym rachunkowości wprowadzonej w Wodociągu m. z dniem 1/IV. 1934 r. jak i codzienną manipulacją, połączoną z odczytywaniem stanu wodomierzy i z utrzymywaniem w ewidencji należytości za pobraną wodę.

Zkolei Komisja Rewizyjna udała się do stacji pomp na Bielanach, gdzie mieści się również laboratorjum pracowni badawczej chemicznej i bakterjologicznej Wodociągu m., przyczem zainteresowała się objektami rolnemi, leśnemi i terenami ogrodowemi Wodociągu miejskiego jak i sprawą ogólnej gospodarki na powyższych obszarach.

W dalszym ciągu zwiedzono warsztaty Wodociągu m., zapoznając się z urządzeniami i produkcją tychże w stosunku do ilości zajętych robotników i kosztów związanych z ich prowadzeniem.

a) Badanie rachunkowe.

W roku 1933/34, w wykonaniu budżetu uzyskano:

oszczędności na wydatkach zwyczajnych	Zł. 318.282·67
„ „ „ nadzwycz.	„ 288·88
nadwyżki wpływów	„ 23.164·04
Razem:	Zł. 341.735.59
którą to kwotą pokryto niedobór z lat poprzednich wynoszący w dniu 1/IV. 1933 r.	Zł. 448.575·73
tak, że na 1/IV. 1934 r. pozostał niedobór	„ 106.840·14

Jest to w porównaniu z wynikiem za rok 1932/33 z jednej strony zmniejszenie wydatków o Zł. 446.000·— z drugiej strony natomiast zwiększenie niektórych wydatków o . . . . Zł. 290.000·—
z której to ostatniej sumy należy potrącić kwotę . . . . „ 74.000·—
tytułem wydatków na laboratorjum pozostaje więc kwota . . . . „ 216.000·—
w której poważniejszą pozycję stanowi suma Zł. 100.000·— zwrot Gminie za niszczenie bruków. Koszty administracji roku 1933/34 są mniejsze od r. 1932/33 o Zł. 92.814·26.

Należy przyznać, że Zarząd Wodociągu miejskiego starał się dostosować wydatki do zmniejszonych dochodów i w ten sposób osiągnął nadwyżkę budżetową, która jest tylko o 3% mniejszą od nadwyżki budżetowej za rok 1932/33.

Analizując oszczędności w poszczególnych paragrafach stwierdzić trzeba ich celowość i dostosowanie się do konieczności redukcyjnej. Pewne wątpliwości wzbudzi Dział VI Spłata długów. Niezapłacenie raty od pożyczek nie jest oszczędnością. Przekroczenia budżetowe są znikome i nie nasuwają żadnych wątpliwości.

Po zbadaniu dokładnem list płac stwierdzono, że we wszystkich działach, płace nie przekraczają nigdzie normalnego poziomu.

Przy analizie strony dochodowej nie znaleziono wpływów za wodę, dostarczaną na użytek Gminy — Gmina otrzymuje na swoje potrzeby wodę bez opłaty, a ilość ta jest bardzo znaczną, bo wynosi około 1/3 całej ilości wyprodukowanej wody (3,000.000·— m^3). Nasuwa się wniosek, że jeżeli Gmina opłaca za prąd i gaz, pobrany dla swego użytku (specjalna taryfa), to tak samo powinna opłacać (według specjalnej taryfy) za wodę. Wprowadzenie opłaty za wodę na własne potrzeby Gminy urealni budżety poszczególnych Zakładów Gminy a i gospodarkę Wodociągu m. postawi na mocnym fundamencie samowystarczalności ruchowej i inwestycyjnej. Szczególnie to zagadnienie stać się może dla Wodociągu m. aktualnem obecnie, gdy z Wodociągiem ma być połączona kanalizacja Na razie sprawa ta nie może być aktualną z powodu posiadania mocy obowiązującej przepisów wykonawczych do ustawy krajowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. (§ 26 i 28 ust. 4) to jednak trzeba wziąść pod uwagę fakt, że ustawa ta została wydana przed powstaniem Państwa Polskiego i że odnośne polskie ustawy w tym kierunku są opracowywane. Należałoby się zastanowić czy odnośne zmiany nie byłyby wskazane ze względu na zracjonalizowanie gospodarki gminnej.

b) Wykonanie budżetu nadzwyczajnego.

Zarząd Wodociągu miejskiego wykonał budżet nadzwyczajny na kwotę Zł. 100.854·12, w czem mieści się wydatek na zakupno 540 sztuk wodomierzy z kwotą Zł. 55.750·92, rozszerzenie sieci w kilkunastu ulicach z kwotą Zł. 40.488·20, drobne inwestycje z kwotą Zł. 4.615·—.

W wyniku rachunkowego i rzeczowego badania zamknięcia rachunkowego Wodociągu miejskiego za rok 1933/34, Komisja Rewizyjna Rady miejskiej zleciła Zarządowi miejskiemu:

1) rozważenie sprawy budowy drugiego zbiornika na wodę, i

2) rozważenie sprawy budowy odkwaszalni wody, co Zarząd miejski przyrzekł wziąć pod rozwagę.

III. Elektrownia miejska.

Komisja Rewizyjna porównała cyfry zawarte w bilansie z dnia 31 marca 1934 r. oraz w rachunku strat i zysków z księgami i stwierdziła zupełną zgodność wszystkich pozycyj.

Księgi prowadzone są systemem przebitkowym (kartowist) umożliwiającym dokładną kontrolę, szybkie zamknięcie rachunkowe i sprawdzenie rezultatu kontowań.

Komisja przeszła szczegółowo wszystkie pozycje bilansu i R/ku strat i zysków. W szczególności:

Stan czynny:

Do pozycji „dłużnicy“ odbiorcy prądu Złotych 924.307·39. Księgowość Elektrowni nie posiada inwentarza z tego powodu, iż z jednej strony na pozycje te składa się przeszło 45.000 kont, z drugiej zaś strony wewnętrzny system kontroli, jaki jest możliwy przy wprowadzonym systemie księgowania, zdaje się prawie wykluczać pomyłki tak, że przez nieinwentaryzowanie dłużników zyskuje się znaczną ilość czasu, a prawdopodobieństwo omyłek jest stosunkowo niewielkie.

Mimo tego stanu rzeczy Komisja Rewizyjna była zdania, iż Dyrekcja winna zasięgnąć opinji rzeczoznawców księgowych i wydać postanowienia zgodne z tą opinją, albowiem brak inwentarza do jakiejkolwiek pozycji dłużników jest rzeczą normalnie niespotykaną.

W tej sprawie Zarząd miejski zwrócił się do Związku Elektrowni, a ten do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Odpowiedzi dotąd niema.

Do innych pozycyj dłużników, a więc: odbiorcy urządzeń, zakłady miejskie, zaliczki personalu, tramwaj, przedłożono należycie sporządzone inwentarze.

Do pozycji „Nie- i ruchomości“. Łączna pozycja wynosząca Zł. 20,012.441·88 obejmuje nieruchomości stanowiące własność Elektrowni, urządzenia mechaniczne, elektryczne, tor przemysłowy, stacje transformatorowe, sieć kablową i napowietrzną, środki przewozowe i ruchomości.

Pozycja ta obejmuje wartość urządzeń, która istniała w r. 1934 w/g szacunku przeprowadzonego przez Zarząd oraz wartość wszelkich inwestycyj uskutecznionych od r. 1925 po koniec bieżącego okresu bilansowego.

W roku 1933/34 suma inwestycyj wyniosła Zł. 523.174·85. Największą pozycję w tem stanowi „rozbudowa sieci kablowej“ albowiem przeszło Zł. 385.000·— drugą zaś z rzędu pozycję „rozbudowa urządzeń me-

chanicznych", w czem rurociąg dla pary do Rzeźni m. kwotę Zł. 126.845·47·—.

Inwestycje te przewidziane były naogół w budżecie nadzwyczajnym, z wyjątkiem kabli do Bielan, które zostały zapreliminowane w budżecie na rok 1934/35. Suma wydatków przewidzianych w budżecie nadzwyczajnym 1933/34 wynosiła Zł. 1,082.899·—. Plan inwestycyjny nie został zatem w tym roku wykonany w całości.

Z pośród inwestycyj na sieci napowietrznej, podkreślić należy wykonanie doprowadzenia prądu do Bronowic Wielkich.

W rocznych zamknięciach nie przeprowadza się bezpośrednio amortyzacji poszczególnych nieruchomości i urządzeń, natomiast oblicza się amortyzację w wysokości: budynki 3%, urządzenia mechaniczne i elektryczne 6%, tor przemysłowy, ruchomości i urządzenia sklepu 10%, dopisując odnośne kwoty Rku odnowienia, figurującego w stanie biernym w pozycji „fundusze".

Rachunek ten wykazuje w bilansie sumę Zł. 11,938.982·24. Amortyzacja przeprowadzana jest corocznie.

Do pozycji „zapasy" — przeglądnięto inwentarz szczegółowy zgodny z pozycjami bilansowemi.

Do pozycji „pieniądz" — przeglądnięto wyciąg z Rku P. K. O. wykazujący saldo zgodne z bilansem Zł. 6.918·28. Pozycja Polskiego Banku Handlowego Zł. 263.48.

Wobec nierealności tej pozycji, należałoby zdaniem Komisji Rewizyjnej przenieść ją na Rk strat i zysków.

Do pozycji „rymesy zaprotestowane" — Zł. 1.128·44 — przeglądnięto konto z kartoteki i sporządzono zestawienie poszczególnych weksli, wykazujące saldo zgodne.

Odnośnie do pozycji „walory własne i kaucyjne" — stwierdzono, iż w sumach zawartych w bilansie znajdują się niektóre pozycje, nadające się do odpisania lub wyksięgowania.

Przeglądnięto szczegółowy inwentarz do pozycji „Rachunek przechodni" Zł. 168.251·53. Odnośnie do tego rachunku zauważono:

1) na rachunku tym figuruje kilka weksli zaskarżonych, znajdujących się u syndyka. Charakter tych pozycji wymaga łącznego prowadzenia ich na rachunku rymes zaskarżonych, co w toku przeprowadzonej rewizji już w księgach przeprowadzono,

2) z Rku przechodniego należałoby również wyłączyć weksel na Zł. 10.000·— jako weksel kaucyjny na zabezpieczenie kredytu za przewoźne od węgla co również w toku rewizji przeprowadzono, oraz

3) Pożyczkę Narodową, którą należałoby przenieść na Rk walorów własnych, zwłaszcza wobec wysokości kwoty wynoszącej Zł. 138.864·—.

Stan bierny:

Do pozycji „wierzyciele" — przeglądnięto szczegółowy inwentarz do Rku dostawców, pożyczek długoterminowych, akceptów pożyczkowych i akceptów kupieckich.

Na Rku pożyczek długoterminowych prowadzone są pożyczki skryptowe, zaciągnięte częściowo przez Elektrownię samoistnie lub też partycypacja w pożyczkach zaciągniętych przez Gminę miasta Krakowa a pozatem stare zagraniczne „Bodenkreditanstal" we Wiedniu.

Rk akceptów pożyczkowych obejmuje pożyczkę wekslową Banku Handlowego w wysokości Zł. 450.000·— której warunki spłaty ustalone są od wypadku do wypadku, w terminach płatności.

Rk akceptów kupieckich obejmuje wierzycieli za towary, w czem w pierwszej linji Jaworznickie Komunalne kopalnie węgla S. A. w kwocie Zł. 318.234·27.

Stwierdzono, że w roku bilansowym nastąpiło stosunkowo znaczne zmniejszenie się zadłużenia ogólnego Elektrowni.

Stan powyższych, przytoczonych wyżej czterech rachunków według bilansu za rok 1932/33 wynosił Zł. 4,228.886·09, wobec czego zmniejszenie wynosi Zł. 602.640·38.

Przeglądnięto wyciąg z Rku bieżącego Banku Handlowego Oddział w Krakowie, wykazujący saldo zgodne z bilansem Zł. 109.998·—. Jest to rachunek wykazujący przejściowe, zadłużenie z którego czerpie Elektrownia w momentach chwilowego zapotrzebowania gotówki.

W dalszym ciągu stwierdzono, iż po odprowadzeniu Gminie miasta Krakowa należności przewidzianych w budżecie Elektrowni m. Dz. VII. oraz w budżecie admin. Gminy Dz. II. § 7 w kwocie Zł. 2,664.300·— zakredytowano dodatkowo Gminie miasta Krakowa kwotę Zł. 150.465·33, tytułem dotacji na „zaległości z lat ubiegłych".

O Rku funduszu odnowienia mowa była już wyżej.

Pozatem w bilansie uwidoczniono szereg dalszych rachunków funduszów rezerwowych tak, że fundusze rezerwowe wynoszą łącznie Zł. 18,751.461·51.

Wszystkie fundusze znajdują się w obrocie.

Wśród tych funduszów na specjalną uwagę zasługuje fundusz emerytalny w wysokości Zł. 638.033·45. Fundusz ten zabezpieczyć ma wypłatę emerytur 161 robotnikom, którym swego czasu przyznano prawa emerytalne.

Fundusz jest dotowany stale przez 5% wkładek od wypłaconych poborów zasadniczych ze strony Elektrowni, zaś od ubezpieczonych — do wprowadzenia nowych zasad ubezpieczenia społecznego również 5%, obecnie zaś ubezpieczonym potrąca się wprawdzie 5%, jednakże do funduszu emerytalnego wpływa tylko 1.7%, reszta przekazywana jest Ubezpieczalni. Emerytury faktycznie wypłacane są jednakże z funduszu obrotowego.

Fundusz emerytalny niewątpliwie jest za mały, zarówno w stosunku do kwot rocznie wypłaconych, które wynoszą obecnie około Zł. 108.000·— rocznie, jak również zupełnie niewspółmierny w stosunku do sum, jakie powinien wynosić, gdyby fundusz emerytalny obliczono według zasad techniczno-asekuracyjnych.

Komisja rewizyjna zauważyła, iż należałoby zmienić nomenklaturę ostatniej w szeregu funduszów pozycji opiewającej „rezerwa na straty budżetowe" względnie połączyć z rachunkiem „rezerwa na straty".

W toku dalszych wyjaśnień stwierdzone zostało, iż nieruchomości przy ul. Dajwór 27, stanowiące własność Elektrowni, obciążone są długoterminową pożyczką Banku Gospodarstwa Krajowego, udzieloną Gminie m. Krakowa. Z okazji udzielenia pożyczki Bank Gospodarstwa Krajowego zażądał udzielenia zabezpieczenia hipotecznego na tym właśnie objekcie, jako poprzednio zupełnie nieobciążonym. Obciążenie to nie stanowi bezpośrednio zobowiązania Elektrowni, nie mniej jednak w sposób, który należałoby odpowiednio określić, powinno by

w księgach, a ewentualnie także w bilansie Elektrowni uwidocznione.

Podobnie ma się sprawa z ewidencją podpisów wekslowych, które Elektrownia na polecenie Prezydjum miasta udziela na wekslach, służących dla zabezpieczenia kredytów zaciąganych czy to przez Gminę, czy to przez instytucje Gminne jak: Gazownia miejsk., Firma „Caro" i t. d.

Obligo Elektrowni wynikające z tych żyr jest prowadzone tylko ewidencyjnie, a bilans nie wykazuje zatem ani obliga Elektrowni, ani wzajemnych pretensji do instytucji, którym Elektrownia weksle żyrowała.

Według przedłożonego Komisji Rewizyjnej zestawienia powyższe żyra zostały udzielone łącznie na: Fr. fr. 400.000·— 42.150·— i Zł. 6.982.480·—.

Ze względu na tę okoliczność, iż żyro wekslowe przedstawia się jako niewątpliwe zobowiązanie się Elektrowni, Komisja Rewizyjna wyraziła zapatrywanie, iż łączna suma zobowiązań i pretensji Elektrowni z powyższych tytułów, powinna być uwidoczniona po obu stronach każdego bilansu.

Analogicznie winny być księgowane rymesy, które Elektrownia w niektórych wypadkach — zresztą rzadkich — przyjmuje na pokrycie swoich pretensji, a czasem żyruje i puszcza dalej w obieg.

Weksli tego ostatniego rodzaju było w tej chwili na Zł. 5.000·—.

Rk. Strat i zysków.

Przeglądnięto szczegółowo wszystkie pozycje strat oraz wszystkie pozycje zysków w szczególności: wykaz płac, materjałów, świadczeń, przyczem wszystkie zestawienia szczegółowe znaleziono zgodne z cyframi bilansowemi.

Naogół stwierdzić należy, że rzeczywiste wyniki zarówno po stronie dochodów, jak i po stronie wydatków odpowiadają mniej więcej budżetowi, który został uchwalony przez Radę miejską.

Wyjątek stanowi w pozycji dochodów budżetowych pozycja Zł. 1,000.000·— zatytułowana „realizacja wierzytelności zaległych", która to pozycja przedstawia się zupełnie nierealnie i w przyszłości należałoby zaniechać wstawienia jej do budżetu, jako marytorycznie nierealnej, a formalnie niewłaściwej.

W pozycji „spłata długów" nie wykazana jest żadna kwota, w przeciwstawieniu do sumy przewidzianej w budżecie Zł, 1,180.000·—. Znajduje to swoje uzasadnienie w charakterze Rku Strat i Zysków, zaś o faktycznej spłacie długów w okresie bilansowym była mowa przy omawianiu stanu biernego.

Komisja Rewizyjna przeglądnęła listę płac personalu technicznego i administracyjnego i zwraca uwagę, że system wymiaru tych płac opiera się na zasadach, zarzuconych od dnia 1 lutego 1934 r. przy wymiarze płac urzędników państwowych (system punktowy przy zastosowaniu mnożnej, cały szereg podatków i t. p.).

Komisja Rewizyjna uważa, że system ten, jako nieodpowiadający walucie ustabilizowanej winien być zamieniony na system stałych stawek, jak to ma miejsce w nowej ustawie uposażeniowej i we wszystkich instytucjach prywatnych. Pozatem Komisja Rewizyjna uważa, że skala płac pewnej kategorji pracowników technicznych (werkmistrzów) w stosunku do obecnego poziomu płac jest może nieco za wysoka.

Szczegółowa analiza wszystkich kosztów przekraczałaby znacznie możliwości, jakiemi w danym wypadku rozporządzała Komisja Rewizyjna, dlatego ograniczono się tylko do ogólnego zbadania poszczególnych pozycyj, przyczem zauważono, iż w interesie przejrzystości Rku Strat i Zysków, należy wszelkie pozycje zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków przeprowadzać systemem brutto, tak by uniknąć podawania sald netto, jak skonstatowano n. p. po stronie wydatków przy pozycji utrzymanie sieci i stacyj transformatorowych, przy płacach odnośnie do deputatu prądowego, które są traktowane narówni z własnem zużyciem.

Przy sposobności kontroli bilansu, zbadała Komisja Rewizyjna także wykazy nieściągalnych pretensyj Elektrowni z tytułu dostawy prądu lub urządzeń w latach ubiegłych i postanowiła przedłożyć wniosek na odpisanie łącznej sumy Zł. 58.109·71 przedstawiającej około 2.500 pozycyj, których realizacja jest bardzo wątpliwa lub niemożliwa.

Na podstawie wyniku przeprowadzonej rewizji, powyższem sprawozdaniem objętej, Komisja Rewizyjna zleciła Zarządowi miejskiemu wzięcie pod rozwagę uporządkowania względnie połączenia licznych funduszów Elektrowni m., a następnie wydanie polecenia Elektrowni m.

1) aby księgowość Elektrowni m. była tak prowadzona, iżby każdej chwili a przynajmniej przy zamknięciu rachunkowem można było sporządzić inwentarz do rachunku dłużników,

2) aby dla przejrzystości pozycje rachunku strat i zysków były wykazywane per brutto a nie per netto,

3) aby unikano wstawiania do budżetu pozycji merytorycznie nierealnych a formalnie niewłaściwych jak pozycja „realizacja wierzytelności zaległych" w kwocie Zł. 1,000.000·—, która to pozycja przedstawia się zupełnie nierealnie, co Zarząd miejski polecił wykonać.

IV. Gazownia miejska.

Komisja Rewizyjna stwierdziła zgodność wszystkich pozycyj bilansu i rachunku strat i zysków z dotyczącymi dowodami rachunkowymi i uznała, że podane w bilansie i rachunku strat i zysków wyniki przedstawiają istotny obraz gospodarki Gazowni miejskiej za rok administracyjny 1933/34 t. j. za czas od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r.

Komisja badała ponadto zapasy magazynowe w sposób wyrywkowy, porównując je z dotyczącymi zapiskami w kartotece, przyczem nie znalazła żadnych niezgodności.

W końcu przeglądnęła przedłożony jej wykaz nieściągalnych pretensji Gazowni m. na kwotę Zł. 2.965·03 i uchwaliła przedłożyć wniosek o ich odpisanie.

Komisja przyjęła do wiadomości, że udzielone poręczenia wekslowe dla Gminy względnie jej zakładów przemysłowych sięgają kwoty Zł. 3,500.000·—.

V. Rzeźnia i Targowice miejskie.

Sprawozdanie względnie zamknięcie rachunków za rok 1933/34 z powodu kameralnego systemu buchalteryjnego nie daje możności ściślejszej analizy poszczególnych pozycyj: należy się przeto spodziewać, że przez zaprowadzenie przewidzianego ustawą sustemu księgo-

wania, o racjonalności którego Komisja miała sposobność się przekonać, niedomagania te zostaną uchylone.

Sporządzone zestawienie strat i zysków za rok 1932/33 i 1933/34 daje możność porównania osiągniętych za ostatnie 2 lata rezultatów i wyciągnięcia odpowiednich wniosków. Zestawienie powyższe wykazuje, że dochody zmniejszyły się per saldo o kwotę

zmniejszonych dochodów	Zł. 186.390·35
zwiększenie dochodów	„ 75.475·53
netto o	Zł. 110.914·82
wydatki natomiast powiększyły się o .	Zł. 231.840·92

z których na same wydatki osobowe przypada zwiększona kwota Zł. 96.848·12, czyli że na zmniejszenie się czystego

zysku, który w roku 1932/33 wynosił .	Zł. 880.282·98
zaś w roku 1933/34 wynosił tylko . .	„ 537.527·24
zatem w rezultacie mniej	Zł. 342.755·74
wpłynęła z tytułu zmniejszenia się dochodów kwota	Zł. 110.914·82
oraz z tytułu zwiększonych wydatków kwota	„ 231.840·92
czyli razem	Zł. 342.755·74

Nawiązując do wzmianki o wzroście wydatków zwróciła Komisja uwagę, iż Rzeźnia miejska płaci Elektrowni m. za dostarczoną parę rocznie około 60.000·— zł. więcej, aniżeli wynosiłyby koszty produkcji pary własnemi już istniejącemi urządzeniami. Z tego powodu uważa Komisja za wskazane porozumienie się z Elektrownią m., celem zredukowania ceny pary do rzeczywistej jej wartości, aby doprowadzić do ustalenia dla każdego z tych przedsiębiorstw dokładnych cyfr, kalkulacji i rentowności. Nieusprawiedliwione żadną uzasadnioną przyczyną przeniesienie dochodów kosztem jednego przedsiębiorstwa na rzecz drugiego doprowadza do niedokładnego zobrazowania bilansu i utrudnia zajęcie objektywnego stanowiska przy sprawdzaniu kalkulacji i rentowności badanego przedsiębiorstwa. Efekt ostateczny dla Zarządu miasta jako właściciela obydwóch przedsiębiorstw jest oczywiście w ostatecznym rezultacie prawie że identyczny.

Komisja zaproponowała, aby z pozycji bilansowej Stan Bierny „Kaucje rzezalniane i mięsne“ w wysokości Zł. 27.949·59 przenieść kwotę Zł. 20.000·— na rachunek Gł. Kasy miejskiej jako dochód, gdyż uważa kwotę tą za efektywny wpływ niepodlegający więcej zwrotowi.

Przy sposobności zwiedzania Targowicy m. i zapoznania się z urządzeniami tejże i manipulacją kasową, Komisja stwierdziła, że jest ona zbyt skomplikowana i uciążliwa tak dla personalu kasowego jak i dla stron.

Uciążliwy sposób obliczania świadczeń uiszczanych przez strony na rzecz Targowicy i Rzeźni miejskiej winien w ramach możliwości — oczywiście bez angażowania nowych sił biurowych, ulec uproszczeniu. Zdaniem Komisji byłoby zatem wskazane zbadanie manipulacji kasowej, która przy obecnym systemie wymaga wielkiej ilości alegatów dla jednej i tej samej sprawy, co w konsekwencji doprowadzić może łatwo do pomyłek, mimo skrupulatnego załatwiania przez odnośnych urzędników. Omyłki wyżej wspomniane osiągnęły w ciągu roku sprawozdawczego łącznie ze stratami z tytułu manka i falsyfikatów pieniężnych sumę około 300.000 Zł., którą personal pokrył z własnych środków; korzystny ten rezultat został osiągnięty tylko dzięki umiejętnej pracy i doświadczeniu personalu. Komisja uważa, że zaprowadzenie uproszczonego systemu manipulacji kasowej byłoby wskazanem, przyczem stanęła na stanowisku, by do czasu uproszczenia obecnej manipulacji przyznać urzędnikom pełniącym jednocześnie funkcje likwidatorów i kasjerów, manko odpowiednie do wysokości zainkasowanych sum.

Rzeźnia i Targowice miejskie wydały w roku sprawozdawczym na budowę bekoniarni i rozszerzenie bójni świń kwotę Zł. 238.780·71, z czego Zł. 100·000·— pokryto z funduszu renowacyjnego, resztę zaś z dotacji budżetu administracyjnego.

Komisja skontrolowała wszystkie inwestycje przeprowadzone w roku sprawozdawczym i znalazła je wszystkie w należytym porządku, przyczem w urządzeniu hali targowej stwierdzono pewne niedomagania i braki, które powinny w najbliższym czasie być usunięte. Dotyczy to przedewszystkiem braku dachu nad targowicą dla bydła i trzody przez co zwłaszcza w dni upalne wiele sztuk pada i właściciele tychże ponoszą znaczne szkody. Również stajnie o prymitywnem urządzeniu wymagają gruntownej naprawy, a pozostające w nich bydło większej opieki i troskliwości w pojeniu i karmieniu.

Na podstawie zbadania zamknięcia rachunkowego i lokalnego oglądnięcia urządzeń i prowadzenia Rzeźni i Targowic m. Komisja zleciła Zarządowi miejskiemu:

1) przeprowadzenia porozumienia Elektrowni m. z Rzeźnią miejską w sprawie zredukowania ceny pary do rzeczywistej jej wartości,

2) wprowadzenie uproszczonego systemu manipulacji kasowej na Targowicach miejskich,

co Zarząd miejski przyrzekł wziąć pod rozwagę.

VI. M. Zakłady Ceramiczne.

Analiza bilansów poszczególnych przedsiębiorstw betoniarni, kamieniołomów, wapiennika i cegielni, stwierdza, że księgowość prowadzona jest poza niżej wymienionemi usterkami prawidłowo. Komisja przeglądnęła wszystkie zamknięcia, skontrolowała poszczególne rachunki, listy płac, porównała remanenty z księgami magazynowemi i nie dostrzegła żadnych niedokładności, czy niezgodności. Zastrzeżenie jedynie musi budzić sposób księgowania na rachunku strat i zysków t. zw. „rachunku a) płace personalu i b) stałe obciążenia“. Płace personalu i stałe obciążenia (czynsze dzierżawne, olborne i t. p.) prowadzone są w ten sposób, że dopiero z końcem roku ogólną sumę roczną płac wszystkich przedsiębiorstw rozdziela się stosunkowo do obrotów poszczególnych przedsiębiorstw na te przedsiębiorstwa. W wyniku ostatecznym nie gra to roli, jednak system ten uniemożliwia zorjentowanie się w kosztach własnych poszczególnego przedsiębiorstwa, w następstwie czego w żadnym z lustrowanych przedsiębiorstw nie można było stwierdzić dokładnie kosztów własnych pewnej jednostki produkowanego towaru, co niezmiernie utrudnia przeprowadzenie reorganizacji i oszczędności w jakimkolwiek dziale. Dalszym uchybieniem buchalteryjnem, zaciemniającem bezwarunkowo stan bilansowy danego przedsiębiorstwa jest przerzucanie sald na rachunku dłużników i wierzycieli z jednego przedsiębiorstwa na drugie N. p. w bilansie przedsiębiorstwa prowadzonego pod nazwą „artykuły handlowe“ uwidoczniono po stronie biernej rach. dłużników na kwotę Zł. 82.326·36. Jeżeli

przyjmiemy, że saldo to pochodzi z zestawienia wierzycieli na Zł. 155.438·84 i dłużników na Zł. 73.112·48 a w kwocie wierzycieli na Zł. 155.438·84 figurują wapiennik i betoniarni na około Zł. 138.000·— to musimy dojść do przekonania, że bilans „artykułów handlowych“ nie przedstawia stanu faktycznego, gdyż jego stan bierny jest powiększony o powyższą kwotę. Tosamo choć mniej jaskrawo przejawia się w bilansach innych przedsiębiorstw, gdzie znów artykuły handlowe są dłużnikiem czy wierzycielem.

Przy tego rodzaju księgowaniu nie można kategorycznie stwierdzić, czy dane przedsiębiorstwo przyniosło zysk, czy poniosło stratę. W następstwie tego ktoś oceniający dane przedsiębiorstwo tylko na podstawie jego zamknięć rachunkowych, nie mógłby stworzyć jasnego i dokładnego planu gospodarczego.

Osobno należy się wzmianka wycenie remanentów towarów, surowców itd. Gdyby remanenty wyceniano według cen kosztów własnych lub nabycia, ogólne zamknięcia rach. za rok 1933 wykazałyby zyski bilansowe.

Z uwagi jednak na to, że gros produkcji M. Z. C. opiera się na towarach wykazujących wybitną tendencję spadkową (np. cement i cegła) wycena nastąpiła po cenach niższych, niż koszty własne. Mimo tego jednak ceny w roku bieżącym uległy takiemu spadkowi, że materjalnie strata wykazana przez M. Z. C. za rok 1933 w kwocie Zł. 43.561.42 faktycznie się zwiększyła, czyli innemi słowy za rok 1934 nie należy również oczekiwać zysków.

Na podstawie powyższego badania Komisja Rewizyjna zleciła Zarządowi miejskiemu: aby, wobec ujemnych wyników finansowych M. Zakładów Ceramicznych za lata ostatnie i wobec braku widoków rentowności na najbliższy okres, zajął się reorganizacją względnie przeorganizowaniem M. Zakładów Ceramicznych jużto w kierunku zmodernizowania M. Zakładów Ceramicznych, już to częściowej, czy zupełnej likwidacji M. Zakładów Ceramicznych, mając na uwadze z jednej strony koszta ewentualnej likwidacji, z drugiej, czy likwidacja ze względów budżetowych i socjalnych byłaby wskazaną, na co Zarząd miejski odpowiedział, że sprawa likwidacji jest w opracowaniu, jednak napotyka na trudności ze względów budżetowych i socjalnych.

VII. M. Zakłady Aprowizacyjne.

Komisja Rewizyjna w dniu 13/XI. 1934 r. zwiedziła miejską piekarnię zaznajamiając się z jej urządzeniami, z warunkami pracy itd., zaś w dniu 15 przeglądnęła księgi i zamknięcia rachunkowe M. Zakładów Aprowizacyjnych w biurach przy ul. Kopernika L. 1.

1) O ile chodzi o składy towarowe, to są one w likwidacji i strata wykazana w zamknięciu rachunkowem pochodzi stąd, że odpisano ze względu na likwidację resztę inwestycji włożonych przez Magistrat. Odpis ten wynosił Zł. 28.519·48, wskutek czego strata wynosi za rok operacyjny 1933/34 Zł. 11.745·24, normalnie zaś przyniosłoby zysk.

2) Składy węgla i drzewa wykazują za tenże okres sprawozdawczy zysk w kwocie Zł. 1.895·54. Zysk ten nie jest przekonywujący, jeśli się zważy na następujące okoliczności:

a) składy nie płacą podatków państwowych, sam podatek przemysłowy wyniósłby około 8.000 Zł.,

b) składy nie uwzględniają w bilansie nieściągalnych dłużników,

c) w roku sprawozdawczym sprzedano 1790 wagonów 10-tonnowych węgla i 235 wagonów drzewa za łączną kwotę Zł 688.467·39. Zysk brutto z powyższych transakcji wynosił Zł. 130.399·43 czyli około 20%, zaś zysk czysty wynosi Zł. 1.895·54 czyli około 3 pro mille. Jeśli się zważy, że żadnych strat z tytułu nieściągalnych dłużników nie odpisano, okaże się, że całą korzyść ze sprzedaży pochłonęła administracja,

d) wreszcie zauważa się, że zapas węgla według bilansu miał wynosić 92 wagony 10-ciotonowe, zapas drzewa 67 wagonów. Czy zapas ten był rzeczywiście tak wielki, Komisja stwierdzić nie mogła. W składach węgla i drzewa pracuje latem 15, zaś zimą około 30 robotników.

3) Piekarnia wykazała w bilansie za rok 1933/34 straty w kwocie Zł. 6.260·33. I ta strata wydaje się problematyczną. Będzie ona większą, jeśli dodamy, że piekarnia nie zarachowała na rachunek strat i zysków kwoty Zł. 20.000·— tytułem czynszu dzierżawnego, który w myśl budżetu ma odprowadzać do kasy miejskiej. Prąd płaci po 20 groszy za kilowat. Komisja zastanawiała się nad przyczyną deficytowości piekarni, lecz odpowiedź na to pytanie jest o tyle trudna, że w przeciągu kilku godzin Komisja nie mogła przeprowadzić wszystkich kalkulacyji a zresztą nie miała do dyspozycji odpowiedniego fachowca. Pewne jednak powody braku rentowności rzucają się w oczy. Są to mała produkcja i mały obrót w stosunku do urządzeń technicznych i zdolności produkcyjnej piekarni, duże koszta rozwozu pieczywa wynoszące w roku sprawozdawcz. Zł. 26·810·68 przy obrocie Zł. 425·337·24. W kosztach rozwozu uderza cyfra Zł. 6.626·— z tytułu remontu aut. Piekarnia nie płaci również podatków ani też nie jest obciążona żadnemi odsetkami z tytułu długów jakie na niej ciążą.

Przechodząc do strony buchalteryjnej należy zauważyć, że księgowość poszczególnych przedsiębiorstw prowadzona jest nieprawidłowo, czyli niema wymogów przepisanych kodeksem handlowym. Kodeks handlowy jako naczelną zasadę stawia, aby księgowość dała każdorazowo stan majątkowy danego przedsiębiorstwa i tok jego interesów. Ani jednego ani drugiego nie daje księgowość poszczególnych przedsiębiorstw. Księgowość (system amerykański) prowadzoną jest dla każdego przedsiębiorstwa osobno, lecz żadna z nich nie jest kompletną, żadna z nich nie prowadzi rachunku kasy a w bilansie nie wykazuje zapasu gotówki. Kasę prowadzi się wspólnie dla całego działu Aprowizacji, dlatego też nie można było stwierdzić do którego przedsiębiorstwa należy odnieść zapas gotówki wykazany we wspólnym bilansie. Brak rachunku kasy w księdze amerykańskiej poszczególnego przedsiębiorstwa zastąpiono stworzeniem rachunku centrali, przez który to rachunek przeprowadza się nietylko zaszłości kasowe, ale również zaszłości kredytowe i primanotowe, wynikające, między dłużnikami i wierzycielami. Nie prowadzi się bowiem również rachunku dłużników i wierzycieli a skutek jest ten, że z chwilą dokonania transakcji (zadłużenia, czy uznania danego dłużnika) transakcja ta jest uwidoczniona na rach. centrali i z chwilą np. niewypłacalności danego dłużnika nie wpływa to na bilanse

danego przedsiębiorstwa, gdyż strata z tego tytułu będzie obciążała rachunek centrali.

Poza temi usterkami przyznać należy, że księgowość prowadzona jest porządnie i czysto i za dodatnią stronę księgowości należy uznać prowadzenie osobnej księgi kosztów handlowych, z której można każdorazowo skontrolować wszelkie zaszłości wykazywane na rachunek strat i zysków.

Zlecenie Komisji prowadzenia przez M. Zakłady Aprowizacyjne księgowości w sposób dający każdorazowo obraz stanu majątkowego każdego zakładu i toku jego interesów Zarząd miejski przyjął do wiadomości.

VIII. Zakład czyszczenia miasta.

Zadania Zakładu czyszczenia miasta i ogólna gospodarka.

Czynności Zakładu czyszczenia miasta dzielą się na trzy kategorje robót:

1) czyszczenie ulic, placów, mostów i chodników gminnych,

2) wywóz popiołu i zmiotków domowych,

3) czyszczenie dołów kloacznych masz. „Talarda“.

Kategorja pierwsza ma wybitnie charakter czynności użyteczności publicznej i obciąża budżet administracji Gminy, kategorja druga i prawie w całości trzecia ma charakter najmu usług dla użyteczności prywatnej.

Jeżeli oszczędna i celowa gospodarka w kategorji pierwszej robót może dać Gminie oszczędności przy obecnym stanie utrzymania czystości względnie może podnieść stan utrzymania czystości przy obecnym stanie dotacji Gminy na ten cel, to w kategorji drugiej i trzeciej staje się aktualną sprawa konkurencyjności na rynku najmu usług, gdyż w tym kierunku Gmina monopolu nie posiada. Właśnie ta druga i trzecia kategorja czynności, gdzie istnieje pewien miernik współzawodnictwa daje punkt zaczepienia do wysnucia pewnych wniosków. Mianowicie w dziale dochodów, Dz. I. § 2 widzimy niedobór 35.129·84 Zł., § 3 takiż niedobor 60.856·22 Zł., w § 4 7.133·24 Zł., razem więc 103.119·30 Zł, wszystkie pozycje motywowane wykonywaniem wywozu śmieci względnie robót kloacznych przez prywatnych przedsiębiorców po cenach bardzo niskich. Bezwątpienia obecne stosunki kryzysowe sprzyjają powstaniu dzikiej konkurencji nieraz z pominięciem nawet przepisów porządkowych i gdyby tylko to miało miejsce, to stan ten nie tangowałby robót kategorji pierwszej, specjalnie Gminę obchodzących. Czy tak jest w rzeczywistości?

Budżet Zakładu czyszczenia miasta jest budżetem wybitnie personalnym. Globalna suma wykonania budżetu za rok 1933/34 wynosiła 1,644.003·54 Zł. Wydatki personalne wynosiły 1,209.029·48 Zł., co daje 73.54% wykonania budżetu, wydatki rzeczowe 434.974.06 Zł., co daje 26.46% wykonania budżetu. O ile weźmie się pod uwagę wydatki osobowe w dziale IV. § 14, 15, i 16 w roku 1933/34 i porówna się je z wydatkami w roku 1932/33 to skonstatuje się znaczny wzrost wydatków osobowych a mianowicie o kwotę Zł. 105.143·61. Jako nowe pozycje figurują „Świadczenia emerytalne“ w wysokości Zł. 174.800·48.

W wydatkach personalnych uposażenie urzędników wynosiło 90.879·45 Zł., co daje 5.52% wykonania budżetu, przyczem było zatrudnionych 9 urzędników etatowych i 11 kontraktowych.

Uposażenie robotników etatowych, których było 190 wynosiło 729.058·25 Zł., co daje 44.35% wykonania budżetu, uposażenie robotników dziennie płatnych, których było 215, wynosiło 389.001·78 Zł., co odpowiada 23.67% wykonania budżetu.

W tem zestawieniu cyfr widać główną przyczynę wysokich kosztów własnych, a więc są to przyczyny, które jednakowo obciążają i kategorję I. robót, a więc wpływają na zwiększenie ciężarów Gminy. Gros robotników Zakładu czyszczenia miasta są to robotnicy czysto fizyczni i tworzenie etatów dla tej kategorji robotników nie jest nigdzie praktykowane.

Ze 190 etatów robotniczych zaledwie 40—50 może być uznane za potrzebne (dozorcy, szoferzy itp.), reszta 150 winna być przeniesiona do kategorji dziennych.

Pod względem organizacyjnym rachunkowość warsztatów winna być wyodrębniona i dopiero wtenczas będzie można ustalić sprawność pracy warsztatów. Kalkulację przeprowadza się tylko dla napraw zewnętrznych, dla robót wewnętrznych szczegółowych kalkulacji nie przeprowadza się. Skutkiem tego zatraca się racjonalne ujęcie kosztów własnych i może to jest przyczyną wysokich rachunków za naprawy zewnętrzne, na co odbiorcy jak np. Zakłady sanitarne skarżą się.

W wyniku przeprowadzonego badania zamknięcia rachunkowego Zakładu czyszczenia miasta za rok 1933/34 i po zbadaniu rachunkowości i prowadzenia Zakładu Komisja Rewizyjna zleciła Zarządowi miejskiemu:

1) rozważanie sprawy obsadzenia stanowiska zastępcy technicznego Naczelnika Zakładu przez inżyniera-mechanika,

2) usunięcie z budynku garażowego obróbki drzewa ze względów na niebezpieczeństwo ognia tudzież rozplanowanie warsztatu w ten sposób, by oddział obróbki był pomieszczonem obok montowni,

3) wprowadzenie premjowania oszczędności w zużyciu materjału pędnego i ogumienia,

4) rozważenie sprawy częstszego wysyłania wozów kropielnych na peryferje miasta i na drogi wypadowe, na których odbywa się masowy ruch w porze letniej.

Co Zarząd miejski przyrzekł poddać rozważeniu.

IX. M. Zakłady sanitarne.

Zamknięcie rachunkowe M. Zakładów sanitarnych za rok 1933/34 przedstawia się w ten sposób, że preliminowano na prowadzenie tych zakładów Zł. 391.856·— a wydano Zł. 324.548·02, wskutek czego oszczędzono Zł. 67.307·98 t. j. 17% kwoty preliminowanej.

Komisja Rewizyjna zbadała szczegółowo poszczególne paragrafy i pozycje zamknięć rachunkowych, uzgadniając tak poczynione oszczędności jak i wykazane nadwyżki ze sprawozdaniem i wyjaśnieniami udzielanemi przez Zarząd Zakładu i urzędników Wydziału Zdrowia Publicznego. Komisja sprawdziła zgodność pozycyj wykazanych w zamknięciach z księgami likwidacyjnemi funduszu M. Zakładów sanitarnych, przyczem stwierdzono zgodność tychże pozycyj. Rachunkowość Zakładów prowadzi M. Izba Obrachunkowa, zakłady posiadają jedynie zaliczkę do wyrachowania w kwocie Zł. 15.000·—. Wydatki dokonywane z zaliczki dotyczą głównie kosztów utrzymania chorych. Rozliczenia z Gł. Kasą miejską,

wraz z przedłożeniem odnośnych rachunków mają miejsce co miesiąc.

Zkolei Komisja Rewizyjna zwiedziła na miejscu M. Zakłady sanitarne, przyczem zapoznała się z codzienną manipulacją kancelarji zakładów, jak również przeliczyła kasę, znajdując w gotówce kwotę Zł. 5.815·48, zgodnie ze stanem podręcznej księgi kasowej prowadzonej w zakładzie. Gotówka przechowywana jest w kasie ogniotrwałej ubezpieczonej do wysokości Zł. 8.000·—.

M. Zakłady sanitarne dzielą się na 3 oddziały, a mianowicie zakład dezynfekcyjny, sanatorjum gruźlicze i szpital epidemiczny.

Wyszczególnione zatem na wstępie wydatki łączne na M. Zakłady sanitarne w kwocie Zł. 324.548·02 rozdzielają się w następujący sposób:

na Zakład dezynfekcyjny	Zł.	120.082.76
na Sanatorjum gruźlicze	„	129.819·20
na Szpital epidemiczny	„	74.646·06

Ponieważ zwrot kosztów dezynfekcji, przewozu chorych i kąpieli wyniósł w r. 1933/34 Zł. 12.391·39, przeto zakład dezynfekcyjny przyniósł niedobór w kwocie Zł. 107.691·37. Natomiast sanatorjum gruźlicze i szpital epidemiczny, których łączne wydatki wyniosły Zł. 204.465·26, przyniosły dochód brutto Zł. 251.236·12, wobec czego po potrąceniu wydatków pozostała nadwyżka Zł. 46.770·86, która służy na częściowe pokrycie niedoboru zakładu dezynfekcyjnego, tak że dopłata Gminy wynosi nie Zł. 107.691·37, lecz tylko Zł. 60.920·51.

Na podstawie zbadania zamknięcia rachunkowego M. Zakładów sanitarnych i lokalnego oglądnięcia urządzeń i prowadzenia zakładów Komisja stwierdziła, że gospodarka jest prowadzona należycie.

X. M. Zakłady opiekuńcze.

Zamknięcie rachunkowe budżetu M. Zakładów opiekuńczych za rok 1933/34 obejmuje następujące zakłady:

Miejski Żłóbek,
M. Zakład wychowawczy dla chłopców,
M. Zakład wychowawczy dla dziewcząt,
M. Dom Starców pod wezwaniem sw. Anny,
M. Schroniska dla bezdomnych im. Br. Alberta, i
M. Schroniska dla bezdomnych rodzin.

Komisja przeszła szczegółowo pozycje wydatków i dochodów każdego z powyżej wymienionych zakładów i stwierdziła, że gospodarka była prowadzona oszczędnie.

I tak wydatki w M. Żłóbku preliminowano na Zł. 190.490·— wydano Zł. 150.964·07, oszczędzono zatem Zł. 39.525·93.

Na M. Zakład wychowawczy dla chłopców preliminowano Zł. 115.821·—, wydano Zł. 102.599.68·—, oszczędzono zatem Zł. 13.181·32.

Na M. Zakład wychowawczy dla dziewcząt preliminowano Zł. 59.453·—, wydano Zł. 41.693·52, oszczędzono zatem Zł. 17.759·48.

Na M. Dom Starców preliminowano Zł. 207.477·—, wydano Zł. 162.563·34, oszczędzono zatem Zł. 44.913·66.

Na M. Schroniska dla bezdomnych preliminowano Zł. 32.947·—, wydano Zł. 26.261·66, oszczędzono zatem Zł. 6.685.34.

W wydatkach na M. Schroniska dla bezdomnych zwraca uwagę nieproporcjonalnie wysoki wydatek na wywóz popiołu i nieczystości tj. 6.124·90, podczas, gdy wydatki na żywienie bezdomnych wyniosły tylko Zł. 6.680·—.

Na M. Schroniska dla bezdomnych rodzin preliminowano Zł. 61.810·—, wydano Zł. 22.768·51, oszczędzono zatem Zł. 39.041·49.

Razem wynosi oszczędność w wyżej wyszczególnionych Zakładach opiekuńczych Zł. 161.147·22.

Przekroczenie miało miejsce jedynie w Zakładzie wychowawczym dla chłopców (§ 4, poz e — nauka zawodowa wychowanków), a to w związku z tem, że Zakład otrzymawszy większe zamówienie zmuszony był przyjąć więcej czeladników. Większym wydatkom odpowiadają zwiększone dochody, (o kwotę Zł. 2.678·35).

Rachunkowość M. Zakładów opiekuńczych prowadzona jest przez M. Izbę Obrachunkową.

Komisja Rewizyjna stwierdziła oszczędną gospodarkę wydatkami w M. Zakładach opiekuńczych.

XI. Rachunek zamknięcia sum pozabudżetowych.

W rachunku zamknięcia sum pozabudżetowych zwraca uwagę pozycja 9 w stanie biernym „Fundusze emerytalne“ w kwocie 2,199.719·88 Zł., wskazująca na nieuregulowanie funduszu emerytalnego pracownikow m.

W sprawie tej Komisja Rewizyjna zwróciła się do Zarządu miejskiego ze zleceniem rozpoczęcia akcji uregulowania funduszu emerytalnego.

XII. Sprawozdanie rachunkowe fundacyj administrowanych przez Zarząd miejski.

Komisja Rewizyjna przyjęła do wiadomości zarządzenie Prezydenta miasta w sprawie uregulowania kapitałów fundacyjnych przez ulokowanie dochodów fundacyj, pochodzących z wylosowania obligacji i realizacji kuponów.

XIII. Inwentarz stanu majątkowego.

W sprawie inwentarza Komisja Rewizyjna przyjęła do wiadomości zarządzenie Prezydenta miasta w sprawie założenia inwentarza majątku nieruchomego Gminy z dniem 1 kwietnia 1935 r. tudzież zarządzenie o powołaniu Komisyj szacunkowych celem ustalenia wartości początkowych nieruchomości oraz stopy amortyzacyjnej objektów budowlanych.

Zestawienie końcowe będzie sporządzone poraz pierwszy na dzień 31 marca 1936 r.

Jak wynika z przedstawionego Świetnej Radzie sprawozdania, Komisja Rewizyjna ograniczyła się w swej pracy do badania jedynie formalnej zgodności gospodarki miejskiej finansowej z budżetem miasta. Podaliśmy szczegółowemu zbadaniu całokształt gospodarki miejskiej pod względem merytorycznym, z punktu widzenia oszczędności, celowości i interesów ludności Miasta.

Szereg szczegółowych uwag i zaleceń, które w swem sprawozdaniu w imieniu Komisji Rewizyjnej miałem zaszczyt przedstawić, wskazuje, jak gruntownie już w pierwszym roku swej działalności Komisja Rewizyjna starała się wglądnąć w działalność Zarządu miejskiego.

Stwierdzić pragnę, iż nietylko pod względem formalnym wniosek, jaki za chwilę przedstawię, jest uzasadniony. Również pod względem merytorycznym kierunek działalności Zarządu miejskiego uznać należy za trafny i dostosowany zarówno do potrzeb miasta jak i do obecnej konjuktury.

Tam gdzie pewne niedomagania wymagały sformułowania przez Komisję Rewizyjną pewnych zaleceń dla Zarządu miejskiego, zalecenia te zostały bądź wykonane, bądź do wykonania lub rozpatrzenia przyjęte.

Komisja w swej dalszej działalności zwracać będzie uwagę na wykonywanie tych zaleceń.

B. Wniosek.
Komisji Rewizyjnej Rady miejskiej.

W wyniku przeprowadzonego badania sprawozdania rocznego Zarządu m. w Krakowie za rok 1933/34 Komisja Rewizyjna Rady m. wnosi:

Rada miejska uchwali:

Zatwierdzić i uznać za rzetelne sprawozdanie roczne Zarządu miejskiego w Krakowie za rok 1933/34, obejmujące:

a) sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu administracyjnego tudzież budżetów przedsiębiorstw miejskich, miejskich szpitali i miejskich zakładów opiekuńczych,

b) rachunek zamknięcia sum pozabudżetowych,

c) sprawozdanie rachunkowe fundacyj administrowanych przez Zarząd miejski,

d) inwentarz stanu majątkowego.

Stwierdzam równocześnie, że zgłoszone przez Zarząd miejski wnioski odnośnie odpisów, przedłożone są na podstawie zaleceń Komisji Rewizyjnej.

Kraków, dnia 4 marca 1935 r.

Protokoły z budżetowych obrad Rady miejskiej w dniach 21, 22, 23, 25 i 26 marca 1935 zostaną ogłoszone drukiem osobno jako załącznik do niniejszego numeru.

36.

Sprawozdania z posiedzenia Komisji Rady m. i Komisji Zarządu m.

Rada artystyczna.

W dniu 4 marca 1935 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta Dr. Stanisława Klimeckiego posiedzenie „Rady Artystycznej“, na którem rozpatrzono pięćdziesiąt cztery projekty, w tem: budowy domów parterowych 6, I p. 13, II p. 4, III p. 8, IV p. 2, nadbudowy I p. 1, IV p. 1, fasady domu parterowego 1, kjosku sklepowego parterowego 1, przebudowy portali sklepowych 4, markiz sklepowych 1, urządzeń reklamowych 12.

W dniu 20 marca br. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta Inż. St. Skoczylasa posiedzenie „Rady Artystycznej“ na którem rozpatrzono projektów pięćdziesiąt dwa, w tem: budowy domów parterowych 6, I p. 6, II p. 5, III p. 3, IV p. 3, nadbudowy I p. 1, II p. 2, przerobienia fasady domu I p, 1, przebudowy portali sklepowych 7, budowy ogrodzeń realności 3, budowy gablot 2, urządzeń reklamowych 13.

Komisja gospodarcza.

Dnia 8-go marca 1935 r. odbyło się na Ratuszu Krak. posiedzenie Komisji dla spraw gospodarczych Rady m. pod przewodnictwem Wiceprez. m. Inż. St. Skoczylasa.

Na posiedzeniu tem Komisja uchwaliła wnioski Wydziału Budowlanego w sprawie rozliczenia kosztów pierwszego publicznego oświetlenia elektrycznego, części ul. Zabłocie w Dz. XXII. Następnie rozpatrywano szczegółowy plan zabudowania obszaru gruntów, ograniczonego ulicami Piastowską, Al. 3-go Maja i przedłużeniem ul. Reymonta do ul. Piastowskiej.

Wymienione wyżej sprawy będą przedmiotem obrad Rady m. w dniu 11 bm.

Komisja dla spraw Rzeźni i Targowic m.

W dniu 28 marca br. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Klimeckiego przy współudziale Ławnika Dra Radzyńskiego posiedzenie Komisji Zarządu m. dla spraw Rzeźni i Targowicy m.

Komisja rozpatrywała ofertę obecnych dzierżawców bekoniarni miejskiej na urządzenie ich kosztem obok bekoniarni fabryki konserw mięsnych i wędlin tudzież szmalcowni, a po ożywionej dyskusji na wniosek Ławnika Dra Radzyńskiego i radnego dyr. Winiarskiego postanowiła zażądać w tej sprawie opinji Izby Rękodzielniczej jako zainteresowanego czynnika samorządu gospodarczego.

Następnie Komisja uchwaliła na wniosek referenta naczelnika Wydziału Aprow.-targowego Dr. Wydro przedstawić Zarządowi m. do przyjęcia:

1. Od 1 kwietnia 1935 r. obniża się dotychczasowe opłaty targowe na miejskiej centralnej targowicy na zwierzęta rzeźne:

		targowe	oględzinowe	razem
a) od bydła rogatego	na	1·50 zł.	1·00 zł.	2·50 zł.
b) „ świń	„	1·50 „	1·00 „	2·50 „
c) „ cieląt, kóz, owiec	„	0·50 „	0·50 „	1·00 „

2. Od 1 kwietnia 1935 r. obniża się dotychczasowe opłaty:

a) z klatek w chłodni ze 150 zł. na 120 zł. od 1 m² rocznie
b) z klatek na podrób z 30 „ „ 20 „ kwartalnie
„ 24 „ „ 16 „ „
„ 15 „ „ 10 „ „
c) z komór w solarkach nowych, starych oraz z klatek w przedchłodni z 70 zł. na 50 zł. rocznie od 1 m² pow-

3. W miejsce dotychczasowych opłat za użycie rzeźni określonych § 61 regulaminu dla Rzeźni miejskiej pobierane będą od 1-go kwietnia 1935 r. następujące opłaty:

I. od zwierząt zakupionych na miejskiej targowicy na zwierzęta rzeźne:

	za użycie rzeźni	hakowe	razem
a) od bydła wagi ponad 400 kg.	9·— zł.	0·60 zł.	9·60 zł.
„ „ „ „ 250 „	8·— „	0·60 „	8·60 „
„ „ „ „ 70 „	5·— „	0·60 „	5·60 „
b) od cieląt do 70 „	2·— „	0·30 „	3·30 „
c) od baranów, owiec i kóz opłata ryczałtowa			1·00 „
d) od trzody chlewnej wagi nad 150 „	7·70 „	0·40 „	8·10 „
„ „ „ do 150 „	6·20 „	0·40 „	6·60 „
„ „ „ „ 90 „	3·70 „	0·40 „	4·10 „
e) od prosiąt wagi do 10 kg. opłata ryczałtowa			0·50 „

II. od zwierząt nie zakupionych na targowicy miejskiej a wprowadzonych wprost do Rzeźni:

	za użycie rzeźni	hakowe	razem
a) od bydła wagi ponad 400 kg.	11·50 zł.	0·60 zł.	12·10 zł.
„ „ „ „ 250 „	10·50 „	0·60 „	11·10 „
„ „ „ „ 70 „	7·50 „	0·60 „	8·10 „
b) „ cieląt „ do 70 „	3·00 „	0·30 „	3·30 „
c) od baranów, owiec, kóz opłata ryczałtowa			2·00 „
d) „ trzody chlewnej wagi nad 150 „	10·20 „	0·40 „	10·60 „
„ „ „ do 150 „	8·70 „	0·40 „	9·10 „
„ „ „ „ 90 „	6·20 „	0·40 „	6·60 „
e) „ od prosiąt wagi do 10 kg. opłata ryczałtowa			1·00 „

Opłaty rzezalniane od zwierząt jednokopytowych pozostają bez zmiany.

4) Opłaty za oględziny weterynarskie w rzeźni miejskiej określone w § 64 a) b) regulaminu dla Rzeźni miejskiej będą od 1 kwietnia 1935 r. pobierane w następującej wysokości:

a) od bydła wagi ponad 70 kg.	3·00 zł.
„ cieląt „ do 70 „	1·50 „
b) od nierogacizny wagi ponad 150 „	2·50 „
„ „ „ 90 „	2·00 „
„ „ „ 10 „	2·00 „

Opłaty od zwierząt jednokopytowych pozostają bez zmiany.

37.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku.

1) Polaczkówna Marja, kancelista, z dniem 31/III. 1935 r.

2) Bielec Antoni, woźny m., z dniem 31/III. 1935 r.

3) Drożdziewicz Rudolf, monter Elektrowni m., z dniem 31/III. 1935 r.

4) Filip Michał, woźny m., z dniem 31/III. 1935 r.

5) Kachel Bartłomiej, palacz Elektrowni m., z dniem 31/III. 1935 r.

6) Kusina Wojciech, strażnik Wydz. Aprow. Targ., z dniem 31/III. 1935 r.

7) Spytkowski Stanisław, strażnik Wydz. Aprow. Targ., z dniem 31/III. 1935 r.

8) Stryszawski Stanisław, respicjent Wydz. Aprow. Targ., z dniem 31/III. 1935 r.

9) Szczepański Kazimierz, sierżant M. Str. Poż., z dniem 31/III. 1935 r.

10) Szumiec Marcin, n. prac. m. (Wydz. Budowl.), z dniem 31/III. 1935 r.

11) Włodek Franciszek, sierżant-szofer M. Straż. Poż., z dniem 31/III. 1935 r.

12) Wojtaszek Franciszek, strażnik Wydz. Aprow. Targ., z dniem 31/III. 1935 r.

Przeniesieni w stan nieczynny.

1) Zacharewiczowa Justyna, kancelista, z dniem 31/III. 1935 r.

Przyjęci:

1) Inż. Iłłakowicz Janusz, kontr. st. referent Wydz. Budowl., z dniem 1/III. 1935 r.

Pensje wdowie i sieroce.

1) Cholewińska Kazimiera, wdowa po emer. adjunkcie adm., od dnia 1/III. 1935 r.

2) Chrustkowa Marja, wdowa po emerycie m., od dnia 1/III. 1035 r.

3) Kowalczykowa Paulina, wdowa po n. pracow. Elektr. m., od dnia 1/III. 1935 r.

4) Kosowska Anna, wdowa po emerycie m., od dnia 1/III. 1935 r.

5) Zydroń Kazimiera, Krystyna i Zenon, sieroty po śp. Łukaszu, emer. nadzorcy gmachów urzęd. Ratusza, od 1/III. 1935 r.

Zmarli.

1) Chrustkowa Anna, wdowa po n. prac. m., dnia 28/III. 1935 r.

2) Druszkiewicz Roman, emeryt m., dnia 19/II. 1935 r.

3) Gołdowa Marja, wdowa po rob. M. Zakł. Ceram., dnia 17/II. 1935 r.

4) Krischkowa Wiktorja, wdowa po maszyniście Wodoc. m., dnia 5/II. 1935 r.

5) Kłodowski Stanisław, emeryt m., dnia 17/II. 1935 r.

6) Maciejowski Józef, dz. prac. Wydz. Budowl., dnia 23/II. 1935 r.

7) Wcisłowa Anna, wdowa po poborcy Wydziału Aprow. Targ. dnia 12/III. 1935 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdania gospodarcze Zakładów i Przedsiębiorstw miejskich

za marzec 1935 r.

Elektrownia miejska.

Elektrownia krakowska wyprodukowała oraz zakupiła w Jaworznickich komunalnych kopalniach węgla

energji elektrycznej 3,017.106 kWh. W miesiącu tym przybyło 578 nowych konsumentów, ubyło zaś 424, wobec tego ilość konsumentów powiększyła się o 154.

W zakresie robót inwestycyjnych ukończono montaż stacji transformatorowej przy ul. Długiej oraz prowadzono w dalszym ciągu montaż transformatorów przy ul. Dunajewskiego, róg ul. Szczepańskiej.

W celu rozszerzenia sieci napowietrznej i oświetlenia publ. przystąpiono z końcem miesiąca do robót przygotowawczych około budowy linji przesyłowej Kraków-Bieżanów.

Dalej prowadzono roboty konstrukcyjne na słupach przy inwestycjach w Borku Fałęckim oraz prowadzono rekonstrukcję sieci nad torami kolejowemi w Batowicach.

Wodociąg m.

W okresie sprawozdawczym wykonywał Zarząd Wodociągu m. roboty przy osadniku i filtrze X-tym. W zakładach pomp prowadzono remonty maszyn w warsztatach, remonty armatury wodociągowej. Na sieci wykonano 50 napraw rurociągów i ich armatur.

W dziale wodomierzy naprawiono 362 sztuk wodomierzy.

W marcu wypompowano 707.002·5 m^3 wody, zużyto 706.956·5 m^3.

Rzeźnia i Targowice miejskie.

Gatunek zwierząt	Spędzono	Doprowadzono do miejsc. rzeźni			Dowieziono mięsa z prowincji	
	a) na centr. targowicę bydlęcą	z targowicy	bezpośrednio	Razem poddano ubojowi	gatunek	kg.
	sztuk					
woły	263	261	5	266	wołowe	44.010
krowy	685	575	93	668	cielęce	47.535
buhaje	469	461	21	482		
jałówki	278	253	1	254	wieprzowe	49.143
razem bydła rog.	1.695	1.550	120	1.670	baranie	585
cielęta	3.084	3.043	246	3.289		
trzoda chlewna	2.203	2.076	3.109*)	5.185*)	wędliny	14.174
owce	3	3		3	słonina	11.566
	b) na targowicę hodowlaną	koni		58	smalec	2.089
		świń bekonowych		1.271	sadło	315
konie	864	*) nadto 3 prosięta wagi do 10 kg.			podrób	921
świnie	390					

W M. Fabryce Lodu wyprodukowano 1554 słupków lodu á 25 kg.

W Kaliferji wyprodukowano 600 kg. mączki mięsnej i 111 kg. tłuszczu dla celów przemysłowych.

W hali maszyn założono nowe sprzęgło na transmisji, przerobiono przelew wody z tacy kondenzatora opryskowego Borsig, przystąpiono do remontu kondenzatora rurowego oraz do rozbiórki starego chłodnika powietrza Lindego, zremontowano kompresor bliźniaczy oraz kran do wyciągu lodu, przerobiono motor elektryczny przy pompie solankowej na krótkozwarty, wreszcie pominjowano kondenzatory opryskowe i tace.

Zakład Czyszczenia miasta.

Przy czyszczeniu maszynowem stosowano w tym okresie kropienie i zamiatanie przy pomocy beczkowozów ze szczotkami. Ogółem skropiono 1.053.000 m^2 zamieciono 1,612.000m^2 powierzchni ulic i placów. Wywieziono: 3.876 m^3 błota, 108 m^3 ziemi, 800 m^3 śniegu i 1.143 m^3 zmiotek ulicznych. Zmniejszył się natomiast wywóz popiołu i zmiotków domowych. W okresie sprawozdawczym wywieziono 59.406 skrzynek popiołu, śmieci i rumowiska z realności miejskich, prywatnych i rządowych.

RUCH BUDOWLANY.

W miesiącu marcu 1935 r. wydano 33 konsensów budowlanych, w tem na budowę nowych domów parterowych 3, jednopiętowych 5, dwupiętrowych 3, i trzechpiętrowych 3, na dobudowy 4, nadbudowy 1 i na przebudowy: a) budynków 2, b) ustępów wolnospadowych na ciepłe spłukiwanie 5, c) portali 3 i na ogrodzenia 4.

W czasie powyższym wydano 5 konsensów na zamieszkanie względnie użytkowanie ukończonych budów, a to nowych domów parter. 1, jednopiętrowych i trzypiętrowych 1, oraz na przebudowę budynku 1. Ogólna kubatura konsensowanych jak wyżej budów wynosi 4540 m^3.

Pozatem wykonano 4 przebudowy portali sklepowych, 3 ustępów wolnospadowych na spłukiwanie, 6 wewnętrznych adaptacyj oraz 1 ogrodzenie.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w styczniu 1935 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część (2/6) domu dwupiętrowego przy ul. Stolarskiej, L. or. 11 L. spis. 479/I. nabył Inż. Romuald Troczyński od z Troczyńskich: Justyny Lardemerowej i Antoniny Stolfowej, za cenę 7.000 złotych.
2. Część (3/48) roli lwh. przy ul. Mazowieckiej, nabył Władysław Zbroja od Ignacego Zbroi, za cenę 900 złotych.
3. Część (2/12) domu dwupiętrowego przy ul. Jabłonowskiej, L. or. 7 L. spis. 388/IV. nabyły po (1/12) z Troczyńskich: Justyna Lardemerowa i Antonina Stolfowa od Inż. Romualda Troczyńskiego, za cenę 5.000 złotych.
4. Dom parterowy przy ul. Tureckiej L. or. 47 L. spis. 64/IX. nabyli po połowie Andrzej i Małgorzata

z Pastuszków Piwowarczykowie od Pinkusa Gottlieba, za cenę 10.000 złotych.

5. Część ($^1/_6$) domu parterowego przy ul. Emaus, L. or. 13 L. spis. 302/XIII. nabyła Marja z Migdzińskich Zapiórowa od Janiny z Migdzińskich Smoczkowej, za cenę 2.000 złotych.

6. Dom parterowy przy ul. Dekerta L. or. 11 L. spis. 288/XXII. nabyli po połowie Bartłomiej i Marja Kachelowie od Anny Staerc, za cenę 3.600 złotych.

7. Domy: trzechpiętrowy przy ul. Na Przejściu L. or. 3 L. spis. 240/VIII. i dwupiętrowy przy ul. Dajwór L. or. 5 L. spis. 239/VIII. oraz grunt lwh. 268/VIII. przy ul. Na Przejściu, nabyli po ($^1/_4$) Dawid, Abraham, Ruchla z Taffetów i Tauba Pesla 2-im z Zangenów Bornsteinowie od Izaaka Horowitza, za cenę 79.000 złotych.

8. Część ($^2/_8$) roli lwh. 445/XVII. przy ul. Mazowieckiej, nabyli po ($^1/_8$) Mieczysław Sarnecki i Inż. Gustaw Ehrlich od Idy Hanke, za cenę 6.000 złotych.

9. Rolę lwh. 1010/XVII. przy ul. Friedleina, nabyli po ($^1/_5$) Marja Braunowa, Helena Albińska, Jadwiga Maurowa, Edward Braun i Marja Piórkowa od Mikołaja i Józefy z Szostków Sobierajów, za cenę 5.400 złotych.

10. Dom czteropiętrowy przy ul. K. Morawskiego L. or. 4 L. spis. 171/III. nabyli po połowie Maurycy i Ludwika Landauowie od Inż. Samuela Nebenzahla, Franciszki z Drillerów Nebenzhalowej i Hirscha Grossbarda, za cenę 205.000 złotych.

11. Część ($^9/_{128}$) domu trzechpiętrowego przy ul. J. Dietla L. or. 5 L. spis. 284/VIII. nabył Leibisz v. Leon Bornstein od Gitli Perlbergowej, za cenę 3.500 złotych.

12. Część ($^{1382}/_{1760}$) domu dwupiętrowego przy ul. Lwowskiej L. or. 43 L. spis. 43/XXII. nabyli po ($^{691}/_{1760}$) Marjan i Julja Jadowscy od Katarzyny, Marji, Franciszka, Julji Liszków i Stanisławy z Liszków Rybickiej, za cenę 8.635 dolarów.

13. Dom jednopiętrowy przy ul. F. Brodowicza L. or. 14 L. spis. 262/XIX. nabył Dr. Albin Zając od Ks. Jana Rosiewicza i Inż. Józefa Rosiewicza, za cenę 58.198 złotych.

14. Rolę lwh. 551/XVI przy ul. Gnieźnieńskiej, nabył Wojciech Wójcik od Zofji Opłockówny, za cenę 200 złotych.

15. Dom czteropiętrowy przy ul. Konarskiego L. or. 34 L. spis. 392/XV. nabyła Gustawa z Herzogów Frenklowa od Józefy z Lechów Łyczakowej, za cenę 100.000 złotych.

16. Dom parterowy przy ul. Kobierzyńskiej L. or. 71 L. spis. 178/X. nabyła Marja Zamojska od Józefa Kamieniarczyka, za cenę 12.000 złotych.

17. Rolę lwh. 300/XIX. przy ul. Prochowej, nabyli po połowie Dr. Roman i Zofja Bogdaniowie od Heleny Szczeniowskiej, za cenę 8.100 złotych.

18. Część ($^1/_8$) domu jednopiętrowego przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 88 L. spis. 305/XXII. nabył Leon Sterngast od Marji Sterngastowej, za cenę 2.000 złotych.

19. Część ($^2/_{10}$) domu jednopiętrowego przy ul. Rydlówka L. or. 9 L. spis. 651/XXII. oraz część ($^2/_4$) roli lwh. 809/XXII. przy tejże ulicy, nabyli w równych częściach Leon, Szymon i Eljasz Randowie od Jakóba i Sabiny Stögerów, za łączną cenę 45.000 złotych.

20. Parcelę lwh. 327/V. wydzieloną jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 299/V przy ul. J. Żuławskiego, nabyli po połowie Inż. Salomon Jontler i Izaak Amster od Gminy miasta Krakowa, za cenę 4.2000 złotych.

21. Część ($^3/_{16}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Madalińskiego L. or. 12 L, spis. 264/XI. nabył Marjan Piotrowski od Eugenjusza Piotrowskiego za cenę 5.000 złotych.

22. Rolę lwh. 662/XIII. przy ul. Król, Jadwigi, nabył Kazimierz Jan 2-im Matusiak od Pawła i Julji Malików, za cenę 7.996 złotych.

23. Łąkę lwh. 491/XV. przy ul. Konarskiego, nabyła Józefa z Lechów Łyczakowa od Dra. Juljusza Herschtal-Halewicza, za cenę 22.000 złotych.

24. Rolę lwh. 960/XXI. przy ul. Golikówka, nabyła Katarzyna Biernacikowa od Marjanny Słowik, za cenę 1.000 złotych.

25. Dom jednopiętrowy przy ul. św. Jacka L. or. 10 L. spis. 209/X. nabyła Marja Mirkówna od Władysława Załubskiego, za cenę 8.400 złotych.

26. Pastwisko lwh. 363/XII. przy Al. Focha, nabyła Dr. Marja Pawlicowa od Gminy miasta Krakowa, za cenę 23.660 złotych.

27. Rolę lwh. 738/XVI. przy ul. Bronowickiej, nabyła Józefa Bartkowska od z Buczaków: Franciszki i Zofji Konikowej oraz Agnieszki 1° Chmurowej 2° Rajtarowej, za cenę 3.102 złotych.

28. Rolę lwh. 1334 i 1867/XXI. przy ul. Golikówka nabyła Katarzyna Biernacikowa od Jana i Bronisławy Bielców, za cenę 800 złotych.

29. Dom trzechpiętrowy przy Rynku Głównym L. or. 37 L. spis. 31/I. nabyła Jolanta Ostaszewska od Aleksandra de Perpoucher-Sedlnitzy'ego, za cenę 150.000 złotych.

30. Część ($^1/_2$) domu jednopiętrowego przy ul. Garbarskiej L. or. 12 L. spis. 78/IV. nabyła Eleonora z Aleksandrowiczów Weindlingowa od Inż. Władysława Bieniarza, za cenę 32.500 złotych.

31. Część ($^1/_2$) domu jednopiętrowego przy ul. Garbarskiej L. or. 12 L. spis. 78/IV. nabyła Marja Jadwiga 2-im z Kruszyńskich Hoffmanowa od Józefa Dorawskiego, za cenę 32.500 złotych.

32. Parcelę lwh. 362/XII. przy ul. Dojazdowej, nabyli po połowie Izaak Amster i Salomon Jonkler od Krakowskiej Fabryki Szczotek i Pendzli Ski. z ogr. odp. za canę 15.500 złotych.

33. Rolę lwh. 1011/XVII. przy ul. Litewskiej, nabyli po połowie Marja i Władysław Bitkowie od Józefa i Marji z Kawalców Mysiaków, za cenę 4.500 złotych.

34. Rolę lwh. 392/XX. przy ul. Kosynierów, nabyła Anna Bauerowa od Franciszka Dziurkowskiego, za cenę 5.992 złotych.

35. Rolę lwh. 1868/XXI. przy ul. Krzywda, nabyli po połowie Franciszek i Wiktorja Skałkowie od Ignacego Sochy, za cenę 1.470 złotych.

II. Przez inne umowy.

1. Część ($^1/_2$) domu trzechpiętrowego przy ul. Basztowej L. or. 25 L. spis. 211/V. wartości 250.000 złotych, nabył w drodze darowizny Dr. Artur Einhorn od Ananiasza i Heleny Einhornów.

2. Część (1/2) ogrodu lwh. 141/XI. przy ul. Skwerowej, wartości 8.500 złotych, nabyła w drodze darowizny Zofja z Kucharskich Zawadzka od Dra. Tadeusza Zawadzkiego.

3. Część (1/4) domu jednopiętrowego przy ul. Zamojskiego L. or. 24 L. spis. 552/XXII. wartości 2.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Gołda Berger od Henicha Bergera.

4. Rolę lwh. 247/XVIII. przy Al. 29-go Listopada, wartości 41.541 złotych, nabyła Gmina miasta Krakowa od Wandy z Żeglikowskich Kijowskiej w drodze zamiany za pastwisko lwh. 744/XV. przy Al. Słowackiego, równej wartości.

5. Łąkę lwh. 1247/XXII. przy ul. M. Konopnickiej, wartości 10.000 złotych, nabyła Rozalja Ochońska od Filipa Zilza w drodze zamiany za parcelę w Dolnej Wsi p. Myślenice.

6. Parcelę lwh. 1006/XVII. przy ul. Zdrowej, wydzieloną jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 463/XVII. wartości 1.000 złotych, nabyli po połowie Tadeusz i Zofja Stańkowie od Władysławy Boreckiej, w drodze zamiany za parcelę lwh. 463/XVII przy ul. Droga nad Sudołem, wydzieloną z lwh. 1006/XVII, równej wartości.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (42/648) domu dwupiętrowego przy ul. św. Agnieszki L. or. 1 L. spis. 54/VII. wartości 15.536 złotych, nabyli Pesel v. Pola Wolfgang (21/648), Rachela v. Runia, Izrael Mozes 2-im i Szyja Wolfgangowie po (7/648) w spadku po błp. Rebece v. Reginie Landau.

2. Części (19/50) ogrodów: lwh. 615,617 i 619/XV. przy ul. Chocimskiej, łącznej wartości 3.536 złotych, nabyła Amalja z Grossów Allerhandowa, w spadku po błp. Adolfie Abrahamie 2-im Allerhandzie.

3. Dom dwupiętrowy przy ul. Długiej L. or. 21 L. spis. 41/V. wartości 80.392 złotych, nabyli Chaja v. Helena z Wachsbergów 1° Libanowa 2° Dunajowa (6/24), zaś Dr. Juljusz, Dr. Zygmunt Ignacy, Inż. Czesław, Arnold i Łazarz Dunajowie po (3/24), w spadku po błp. Herschie Dawidzie 2-im v. Hermanie Dunaju.

4. Rolę lwh. 1133 i 1124/XXII. przy ul. Krasickiego, nabyli Marja Emilewiczowa (21/42), Dr. Józef, Piotr, Franciszek Ksawery 2-im Emilewiczowie, Anna Hamerlińska. Marja Ralska i Stanisława Michalska po (3/42), oraz Aurelja, Witold i Ligja Emilewiczowie po (1/42), w spadku po ś. p. Dr. Tadeuszu Emilewiczu.

5. Ogród lwh. 534/IV. przy ulicy Krupniczej oraz część (4/8) ogrodu lwh. 529/IV. przy tejże ulicy, łącznej wartości 220.775 złotych, nabyli w równych częściach Helena Liebeskindowa, Marja Zuckermanowa, Dr. Salo Liebeskind i Henryka Hochstimowa, w spadku po bł. p. Adolfie Liebeskindzie.

6. Części (4/8) ról: lwh. 146 i 980/XXI. przy ul. Gromadzkiej, łącznej wartości 499 złotych, nabyli w równych częściach Franciszek, Jan, Franciszek Świątkowie i Marja Bodurkowa, w spadku po śp. Annie Świątkowej.

7. Część (3/4) pastwiska lwh. 648/XXI. przy ul. Gromadzkiej, wartości 2.688 złotych, nabyła Wiktorja ze Stefańskich Kołodziejowa, w spadku po ś. p. Julji Stefańskiej.

8. Część (96/1152) domu parterowego przy ul. Celarowskiej L. or. 5 L. spis. 185/XVIII. wartości 520 zł. nabyli Michał Kwadranc (48/1152), Jan, Piotr Wójcikowie i Katarzyna Janikowa po (8/1152), Marja Gorzkowska (12/1152), Julja Znamirowska, Andrzej, Mieczysław i Józef Siekierkowie po (3/1152), w spadku po ś. p. Justynie z Ziębów 1° Łętochowskiej 2° Kwadrancowej.

9. Część (1/2) roli lwh. 368/XXI, (20/150) roli lwh. 732/XXI, oraz rolę 1438/XXI. przy ul. Płaszowskiej, łącznej wartości 4.331 złotych nabyli Zofja. Michał, Marja i Tadeusz Rypalscy, w spadku po ś. p. Janie Rypalskim.

10. Część (1/4) domu dwupiętrowego przy ul. Salinarnej L. or. 20 L. spis. 404/XXII. wartości 2.979 zł. nabyła Ella z Offnerów Kreisbergowa, w spadku po błp. Hermanie Offnerze.

11. Dom jednopiętrowy przy ul. Zatorskiej L. or. 8 L. spis. 86/IX. wartości 17.690 złotych nabyli po (1/6) Helena Jelonkowa, Aniela Witkowa, Florentyna Kołtuńska, Jan, Józef i Stanisław Zgudowie, w spadku po ś. p. Franciszku Zgudzie.

12. Część (4/24) domu parterowego przy ul. Golikówka L. or. 27 L. spis. 102/XXI. oraz część (4/12) roli lwh. 447/XXI. przy tejże ulicy, łącznej wartości 1.870 złotych, nabyli w równych częściach August, Benedykt, Marja i Władysław Słowikowie, w spadku po ś. p. Janie Słowiku.

13. Rolę lwh. 43/XXI. przy ul. Krzywda, wartości 75 złotych, nabyła Marja 1° Grelowa 2° Melnyczenkowa, w spadku po ś. p. Annie 1° Lewackiej 2° Heretykowej.

14. Część (2/8) domu parterowego przy ul. Gromadzkiej L. or. 17 L. spis. 36/XXI. oraz ról lwh. 994 i 1112/XXI. przy tejże ulicy, łącznej wartości 6.035 złotych, nabyli po (1/8) Jan i Kazimierz Dzięgielowie, w spadku po ś. p. Magdalenie ze Stojańczyków Dzięgielowej.

15. Części domu dwupiętrowego przy ul. Krakowskiej L. or. 24 L. spis. 89/VIII, dwupietrowego przy ul. Józefa L. or. 1 L. spis. 259/VIII. i parterowego przy ul. Józefa L. or. 17 L. spis. 274/VIII. łącznej wartości 87.524 złotych, nabyli po (1/4), Chaim i Menasche Freylichowie w spadku po błp. Judycie z Karmelów Freylichowej.

IV. Przez egzekucje.

1. Część (2/4) domu dwupiętrowego przy ul. Konarskiego L. or. 12 L. spis. 18/XIV oraz ogrodu lwh. 136/XIV. przy tejże ulicy, łącznej wartości 58.220 złotych, nabyli na mocy wyroku sądowego po (1/4) Leonard i Marja z Hablów Gierlachowie od Józefa i Anny Sikorskich.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie, w lutym 1935 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część (2/8) domu trzechpiętrowego przy ul. Brzozowej L. or. 12 L. spis. 507/VIII., nabyli Nachman Leib 2-im i Estera Jakobi od Feigi Chawy 2-im Müntzowej, za ceną 13.500 złotych.

2. Czśść (3/56) domu dwupiętrowego przy ul. Długosza L. or. 2 L. spis. 582/XXII., oraz lodownię przy

ul. Długosza L. or. 4, nabyła Beila z Haberów Barbaschowa od Jakóba Habera, za cenę 3.000 złotych.

3. Część ($^1/_6$) domu parterowego przy ul. Krzywda L. or. 5 L. spis. 5/XXI., nabyła Karolina z Gorzulów Boniorowa od Heleny z Gorzulów Witkowej, za cenę 200 złotych.

4. Rolę lwh. 740/XVI. przy ul. Bronowickiej, nabył Zygmunt Jaśko od Marji z Zielińskich Hawliczkowej, Agnieszki z Buczaków 1-go Chmurowej, 2-go Rajtarowej, Apolonji z Buczaków Ziomkowej, Franciszki i Zofji z Buczaków Konikowych, za cenę 4.944 złotych.

5. Część ($^1/_4$) domu parterowego przy ul. Mazowieckiej L. or. 108 L. spis. 34/XVII., nabył Andrzej Rajtar od Agnieszki z Rajtarów Orkiszowej, za cenę 3.180 złotych.

6. Część ($^1/_{32}$) domu jednopiętrowego przy ul. Tad. Kościuszki L. or. 64 L. spis. 107/XII., nabyła Mieczysława z Trzepałków Giergielowa od Julji z Trzepałków Naorniakowskiej, za cenę 821 złotych.

7. Część ($^3/_4$) domu trzechpiętrowego przy Rynku Głównym L. or. 46 L. spis. 41/I., nabył Stanisław Jawornicki od Zuzanny z Jawornickich Fischerowej za cenę 98.500 złotych.

8. Część ($^3/_{32}$) domu parterowego przy ul. Spiskiej L. or. 13 L. spis. 83/IX. nabył Bronisław Walczyk od Marjana Walczyka, za cenę 500 zł.

9. Część ($^3/_6$) domu trzechpiętrowego przy ul. Konarskiego L. or. 46 L. spis. 390/XV., nabyła Mina Chaja 2-im z Natlów Schmelkesowa od Stanisławy i Antoniny Bratczykównych, za cenę 70.00 złotych.

10. Dom jednopiętrowy przy ul. Twardowskiego L. or. 49 L. spis. 220/X., nabyła Stefanja Stenzlowa od Heleny Ziębowej, za cenę 21.250 zł.

11. Ogród lwh. 426/XIX. przy ul. Miedzianej, nabyli w równych częściach Jan, Anna, Szczepan i Marjan Maślankowie od Magdaleny Lenikowej, za cenę 3.250 zł.

12. Ogród lwh. 302/XVI. przy ul. Bartosza Głowackiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 38/XVI., nabyli po połowie Tadeusz Antoni 2-im Wandasiewicz i Zofja Klementyna 2-im Klemensiewiczowa od Ludwika i Julji Zębalskich, za cenę 9.000 złotych.

13. Dom dwupiętrowy przy ul. Racławickiej L. or. 46 L. spis. 426/XVII., nabył Juljan Zakrzeński od Stefanji Szewczykównej, za cenę 51.000 złotych.

14. Część ($^1/_2$) pastwiska lwh. 84/XIII. przy ul. Wodociągowej, nabył Tadeusz Walerowski od Jana Barana, za cenę 2.000 złotych.

15. Część ($^1/_2$) domu parterowego przy ul. Krzemionki L. or. 16 L. spis. 436/XXII., nabyła Marja Mamrówna od Anny Satorowej, za cenę 1.500 złotych.

16. Część ($^3/_{32}$) domu dwypiętrowego przy ul. Legjonów L. or. 18 L. spis. 427/XXII., nabyła Marja 1-go Walewska 2-go Lasakowa od Zdzisława Walewskiego, za cenę 1.000 złotych.

17. Rolę lwh. 1013/XVII. przy ul. Poznańskiej, nabył Zygmunt Stypuła od Wojciecha Konika, za cenę 4.000 złotych.

18. Rolę lwh. 657/XIII. przy ul. Król. Jadwigi, wydzieloną jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 31/XIII., nabyły po połowie Janina i Helena Gawlikowskie od Karola i Marjanny z Korzeniaków Wawrzusiaków, za cenę 2.200 złotych.

19. Pastwisko lwh. 1873/XXI. przy ul. Płaszowskiej oraz część ($^{100}/_{252}$) łąki lwh. 1874/XXI. przy tejże ulicy, nabył Wilhelm Bernstein od Magdaleny Górkowej, za cenę 2.500 złotych.

20. Rolę lwh. 1334 i 1867/XXI. przy ul. Golikówka, nabyła Katarzyna Biernacik od Jana i Bronisławy z Mazurków Bielców, za cenę 800 złotych.

21. Rolę lwh. 1009/XVII. przy ul. Wrocławskiej, nabył Stanisław Dymek od Florentyny 1-go Łachetowej 2-go Tomsowej, Marjanny z Sobierajskich Wójcikowej i Leonji Sporkowej, za cenę 3.686 złotych.

22. Rolę lwh. 1008/XVII. przy ul. Wrocławskiej, nabyła Aurelja Bielecka od Florentyny 1-go Łachetowej 2-go Tomsowej, Marjanny z Sobierajskich Wójcikowej, Leonji Sporkowej i Stanisława Dymka, za cenę 7.854 zł.

23. Ogród lwh. 440/XV. przy ul. Józefitów, nabył Jan Mroczko od Hirscha Scherera, za cenę 23.000 zł.

24. Dom trzechpiętrowy przy ul. Retoryka L. or. 24 L. spis. 168/III., nabył Stanisław Boral od Stanisława Oleszka, za cenę 165.000 złotych.

25. Rolę lwh. 393/XX. przy ul. Miedzianej, nabył Dr. Bolesław Komorowski od Jadwigi Chabowskiej, Heleny Czajowskiej, Marji z Kudasów Kofinowej, Michała, Bronisławy, Agnieszki, Adama i Anny Kudasów, za cenę 5.000 złotych.

26. Część ($^1/_{10}$) domu dwupiętrowego przy ul. Lubomirskiego L. or. 5 L. spis. 312/VI., nabył Salomon Holländer od Reginy Zucker, za cenę 2.200 złotych.

27. Rolę lwh. 395/XX. przy ul. Miedzianej-bocznej, nabyli po połowie Karol i Helena z Kęsków Krzyżanowscy od Anny z Nalepów 1-go Gwóźdź 2-go Kuc 3-go Zającowej, za cenę 1.500 złotych.

28. Ogród lwh. 513/XIX. przy ul. Cystersów, nabyła Helena Nemeckowa od Marji Worytkiewiczowej, za cenę 3.500 złotych.

29. Część ($^{1387}/_{19800}$) domu parterowego przy ul. Kobierzyńskiej L. or. 57 L. spis. 177/X. oraz część ($^{438}/_{1320}$) roli lwh. 19/X. przy ul. Kobierzyńskiej, nabył Stanisław Kadulski od Ludwika i Anny z Mistarzów Kadulskich, za cenę 150 złotych.

30. Ogród lwh. 258/XI. oraz kiosk murowany przy ul. Madalińskiego, nabyli po połowie Adam i Józefa Dembińscy od Jakóba i Liny z Hallerów Haukornów, za cenę 32.000 złotych.

31. Część ($^1/_2$) domu parterowego przy ul. Celarowskiej L. or. 14 L. spis. 78/XVIII. nabył Jan Wyroba od Juljanny z Wyrobów Antosowej, za cenę 800 złotych.

32. Dom dwupiętrowy przy ul. Wrocławskiej bocznej L. or. 16 L. spis. 472/XVII., nabył Marcin Godlewski od Aleksandra Górskiego, za cenę 73.000 złotych.

33. Grunt lwh. 364/XII. przy ul. Dojazdowej, nabyli po ($^1/_4$) Markus Hirsch 2-im., Róża, Izaak Natan 2-im. i Jochweta Grossowie od Marji Habudowej, za cenę 22.000 złotych.

34. Rolę lwh. 998/XVII. przy ul. Wrocławskiej bocznej, nabyli po połowie Władysław i Stefanja Bałusowie od Stanisława Dymka, Florentyny Tomsowej, Marjanny Wójcikowej i Leonji Ewy 2-im Sporkowej, za cenę 7.938 złotych.

II. Przez inne umowy.

1. Część ($^1/_2$) roli lwh. 657/XIII. przy ul. Król. Jadwigi, wartości 1.225 złotych, nabyła w drodze darowizny Helena Hawlikowska od Janiny Gawlikowskiej.

2. Część (3/6) domu dwupiętrowego przy ul. Grzegórzeckiej. L. or. 14 L. spis. 264/VI., wartości 36.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po (1/6) Regina Rozalja 2-im., Hanna i Berta Rachela 2-im. Weitzmanowe od Markusa Weitzmana.

3. Rolę lwh. 394/XX. przy ul. Niepołomskiej, wartości 2.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Basiówna od Józefy z Kuców Basiowej.

4. Role: lwh. 1875 i 369/XXI. przy ul. Golikówka, łacznej wartości 500 złotych, nabył w drodze darowizny Stanisław Szafraniec od Jana Szafrańca.

5. Dom trzechpiętrowy przy ul. Smoleńskiej L. or. 22, L. spis. 115/III., wartości 130.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja z Lazarów Bieńkowska od Ludwika Lazara.

6. Część (640/20800) domów parterowych przy ul. Miedzianej L. or. 18 i 20 L. spis. 35 i 136/XX., łącznej wartości 600 złotych, nabył w drodze darowizny Erazm Tora od Jana Tory.

7. Część (5/6) domu parterowego przy ul. Miedzianej L. or. 32, L. spis. 34/XX., oraz rolę lwh. 28 i 336/XX. przy tejże ulicy, łącznej wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Wiktorja z Zająców Matuszczykowa od Anny z Nalepów 1-go Gwóźdź, 2-go Kuc, 3-go Zającowej.

8. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Długiej L. or. 22 L. spis. 10/V. wartości 20.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Erna Róża 2-im z Geldwerthów Fenichlowa od Dr. Leona Geldwertha.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (70/112) domu dwupiętrowego przy ul. św. Agnieszki L. or. 7, L. spis. 63/VII., wartości 14.000 złotych, nabyli Mojżesz, Dawid, Chaskel Malzowie, z Malzów Małka Sternhel, Gitla Sprung i Jacheta Ritterman po (10/112) oraz Salomea i Eleonora Malz po (5/112), w spadku po błp. Marji z Lieblichów Malzowej.

2. Część (4/16) domu dwupiętrowego przy ul. Barskiej L. or. 41 L. spis. 119/XI. wartości 20.900 złotych, nabyli Marja z Lechów Sawicka (2/16), Olga i Ludomir Sawiccy po (1/16), w spadku po śp. Halinie Irenie 2-im. Sawickiej.

3. Część (1/2) roli lwh. 1030/XXI. przy ul. Gromadzkiej, wartości 1.058 złotych, nabył Józef Gartenberg, w spadku po błp. Blimie Feidze 2-im Garterbergowej.

4. Część (25/40) domu parterowego przy ul. Ludwinowskiej L. or. 12 L. spis. 47/IX. wartości 10.889 złotych, nabyli po (5/40) Marja, Stanisława, Jan, Władysław i Józefa Łęccy, w spadku po śp. Konstancji z Kosturów Łęckiej.

5. Część (52/896) domów parterowych przy ul. Bocznej L. or. 4 i 6 L. spis. 86a i 86b/X., łącznej wartości 274 złotych, nabyli Wiktorja Borkowska (13/986) i Zbigniew Borkowski (39/986), w spadku po śp. Karolu Borkowskim.

6. Rolę lwh. 943/XXI. przy ul. Golikówka, wartości 1.209 złotych, nabyli Marja Malinowska (11/20), Zofja, Jadwiga i Eleonora Łączne po (3/20), w spadku po śp. Marcjannie z Talarków Łącznej.

7. Część (4/16) domu jednopiętrowego przy ul. Długosza L. or. 5 L. spis. 419/XXII. wartości 6.068 złotych, nabyli po (1/16) Jakób Heukorn, w spadku po błp. Freidzie z Weisserów Heukornowej.

8. Część (2/4) domu dwupiętrowego przy ul. J. Tarnowskiego L. or. 5 L. spis. 625/XXII. wartości 33.594 złotych, nabyli po (1/4) Ludwik i Anna Bergerowie, w spadku po błp. Izaaku Bergerze.

9. Część (8/16) ról: lwh. 181 i 827/XXI. przy ul. Gromadzkiej, łącznej wartości 1.280 złotych, nabyli Jakób Byśko (2/16), Aniela Chwajowa i Marja Kołodziej po (3/16), w spadku po śp. Zofji z Lendów Byśkowej.

10. Część (12/32) domu parterowego przy ul. Zadworze L. or. 6 L. spis. 85/XXI., role lwh. 349/XXI., oraz część (4/8) roli lwh. 4/XXI. przy ul. Płaszowskiej, łącznej wartości 2.177 złotych, nabyli Regina z Lendów Heretykowa w (1/4) z całości i części i Feliks Heretyk w (3/4) z całości i części, w spadku po śp. Michale Heretyku.

11. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Wielickiej L. or. 27 L. spis. 26/XXII., wartości 8.443 złotych, nabyła Teofila Katznerowa, w spadku po błp. Michale Katznerze.

12. Dom dwupiętrowy przy ul. Mikołajskiej L. or. 5 L. spis. 450/I., dom parterowy przy ul. Podchorążych, L. or. 3 L. spis. 1/XVI. oraz role: lwh. 64, 65 i 530/XVI. przy ul. Podchorążych, łącznej wartości 1,138.514 złotych, nabyli Alfred Biesiadecki, Helena z Biesiadeckich Starzeńska i Stefanja z Lewkowskich Biesiadecka, w spadku po śp. Macieju Prus-Biesiadeckim.

13. Część (2/6) ogrodu lwh. 450/XVII. przy ul. J. Friedleina, wartości 17.325 złotych, nabyli po (1/6) Aniela i Witold Wójtowiczowie, w spadku po śp. Dr. Edmundzie Wójtowiczu.

14. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego L. or. 31 L. spis. 441/XXII., wartości 38.539 złotych, nabyła Walerja z Jarockich Kutilowa, w spadku po śp. Józefie Kutilu.

15. Część (4/8) domu dwupiętrowego przy ul. Radziwiłłowskiej L. or. 31 L. spis. 259/VI., wartości 65.000 złotych, nabyli po (1/4) Paulina, Dr. Adolf, Wiktor i Maksymiljan Haasowie, w spadku po błp. Maurycym Haasie.

IV. Przez egzekucję.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Grunwaldzkiej L. or. 16 L. spis. 261/XIX., wartości 63.162 złotych, nabył na mocy wyroku sądowego Kazimierz Brzeziński od Janiny Mianowskiej.

Przegląd orzecznictwa.

Objaśnienie skróceń: N. T. A. = Najwyższy Trybunał Administracyjny. O. S. N. = Orzeczenie Sądu Najwyższego. O. S. P. = Orzecznictwo Sądów Polskich. Z. O. C. = Zbiór Orzeczeń Cywilnych Sądu Najwyższego (urzędowy). Gł. Pr. = Głos Prawn. N. Pol. = Nowa Palestra. Ruch = Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny.

I. POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE.

Forma podpisu na orzeczeniu administracyjnem.

Orzeczenie administracyjne winno być w myśl art. 75 rozporządzenia o post. admin. (p. 341/28 Dz. Ust.) zaopatrzone w własnoręczny podpis przedstawiciela danej władzy. Zastąpienie jednak podpisu własnoręcznego

odciskiem pieczęci samo przez się niema istotnego znaczenia dla skuteczności prawnej orzeczenia.

(Wyrok N. T. A. z 16 lutego 1934 r. L. Rej. 8007/32 O. S. P. 1935 kr. 61).

Legitymacja Gminy jako strony przed N. T. A.

Magistrat m. Krakowa wydał decyzję zgodnie z art. 385 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli Dz. Ust. poz. 202 w charakterze władzy policyjno-budowlanej instancji pierwszej.

Skarga dotyczy decyzji Wojewody Krakowskiego zapadłej na skutek odwołania skarżących od pomienionej decyzji Magistratu, zatem gmina m. Krakowa nie może być wogóle uważana w danej sprawie za stronę, której służyłoby prawo występowania przed Trybunałem w trybie art. 51 prawa z dnia 27 października 1932 r. poz. 806 Dz. Ust.

(Wyrok N. T. A. z 1 lutego 1935 r. L. Rej. 98/32).

II. KOMUNALNE PRAWO SKARBOWE.

Opłaty kopytkowe o uprawnieniu władzy nadzorczej.

1) Gminy, które w czasie wejścia w życie ustawy z 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (poz. 32/1921 Dz. Ust.) pobierały opłaty kopytkowe, nie utraciły tego prawa wskutek wejścia w życie ani wymienionej ustawy, ani też ustawy z 11 sierpnia 1923 r. o tymczasomem uregulowaniu finansów komunalnych (poz. 747 Dz. Ust.).

2) Władza nadzorcza nie może bez dostatecznych powodów odmówić zatwierdzenia uchwały związku komunalnego w sprawie poboru specjalnych opłat, opartych na istniejących tytułach.

3) Okoliczność, że budżet związku komunalnego może być w danym okresie zrównoważony z pominięciem wpływów z odnośnej daniny, nie może sama przez się uzasadnić odmowy zatwierdzenia przez władzę nadzorczą uchwały związku w sprawie poboru takiej daniny.

(Wyrok N. T. A. z 25 października 1933 r. L. Rej. 9757/31 O. S. P. 1935 Nr. 127).

Miejsce przepisu podatku dochodowego.

Prawo kwestjonowania miejsca indywidualnych przypisów podatku dochodowego nie służy związkowi komunalnemu z tytułu jego udziału we wpływach z tego podatku (art. 9 ustawy z 11 sierpnia 1923 r. poz. 747 Dz. Ust. w brzmieniu ustawy z 22 grudnia 1925 r. poz. 918 Dz. Ust.

(Wyrok N. T. A. z 14 października 1933 r. L. Rej. 2155/31 O. S. P. 1935 Nr. 60).

Opłaty za wodę.

Opłaty pobierane za wodę mają charakter opłat publiczno-prawnych.

(O. S. N. z 27 kwietnia 1934 r., C. II. 876/34. Gł. Pr. X—XI/34 poz. 50 str. 693).

III. PRAWO BUDOWLANE.

Art. 176 prawa budowl. §§ 24 i 27 brak ust. bud. o uprawnieniu sąsiadów.

W sprawie szerokości podwórza oraz niewłaściwej odległości zaprojektowanego domu od granicy sąsiadów, a balkonów w szczególności sąsiedzi niewątpliwie mają prawo bronić swoich praw w drodze postępowania administracyjnego i przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

(Wyrok N. T. A. z 1 lutego 1935 r. L. Rej. 98/32).

IV. STOSUNKI SŁUŻBOWE PRACOWNIKÓW.

Orzeczenie dyscyplinarne o uprawnieniu Sądu.

a) Stosunek służbowy pracownika komunalnego ma charakter prywatno-prawny.

b) W sporach, wyłaniających się na tle stosunków służbowych pracowników komunalnych otwartą jest droga sądowa, jednak sądy nie mogą wdawać się w merytoryczne badanie i ocenę słuszności orzeczenia dyscyplinarnego, wydanego przez Komisję dyscyplinarną, ustanowioną przez uprawnione przedstawicielstwo gminy, a więc także przez Tymczasowy Zarząd miejski.

(O. S. N. z 5 lipca 1933 r. Nr. C. II. Rw. 1013/33 N. Pal. Nr. V/34, str. 224).

Przepisy o czasie pracy — niemożność interpretacji wyczerpującej.

Zwyczaj może być stosowany tam, gdzie brak normy ustawowej, regulującej dany stosunek; czas pracy w przemyśle i handlu, jak również i stawki wynagrodzenia za prace ponad normę przepisową reguluje ustawa z dnia 18 grudnia 1919 r., która jednocześnie ściśle określa, do jakich pracowników może być stosowana, jedynie więc przepisy tej ustawy, a nie zwyczaj decydecydują, czy do pracy danego pracownika w godzinach nadliczbowych mogą mieć zastosowanie stawki wynagrodzenia w niej przewidziane.

(O. S. N. z 28 lutego 1934 r., C. I. 2537/33 Ruch IV/34 str. 1009).

Pracownicy zakł. przem. Gminy — godziny nadliczbowe.

Okoliczność, że Magistrat prowadzi przedsiębiorstwo przemysłowe, sama przez się nie nadaje pracownikom biura Magistratu prawa korzystania z ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18/XII. 1919 r. (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 2 poz. 7).

(O. S. N. z 7 marca 1934 r., C. I. 1989/33 Z. O. C. IX/34 poz. 612 str. 1220).

Pracownicy szpitali — godziny nadliczbowe.

Państwowy Szpital wojskowy nie jest zakładem pracy, prowadzonym w sposób przemysłowy. Pracownikom takiego szpitala nie należy się więc odrębne wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

Z uzasadnienia:
Szpital ten ze względu na jego organizację i zakres pracy przedstawia się jako instytucja państwowa, działa pod nadzorem władz w dziedzinie lecznictwa i ma na celu interes publiczny, wobec czego nie można go uważać za zakład prowadzony w sposób przemysłowy.

W następstwie tego powódka, jako pracownica tego szpitala, nie podlegała przepisom wspomnianej wyżej ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu i żądanie jej pozwu o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe pozbawione jest koniecznych założeń tej ustawy.

(Orzeczenie Izby Cywilnej sek. II.) Sądu Najwyższego z 5 czerwca 1934 r. C. II. 907/34 O. S. P. 1933 poz. 32).

V. PRAWO CYWILNE W ZASTOWANIU DO SAMORZĄDU.

Odpowiedzialność Gminy za szkodę.

Gmina miejska nie odpowiada za skutki poślizgnięcia się osoby, wstępującej na warstwę lodu, tworzącą się na stopniach studni miejskiej, zaopatrzonej wodotryskiem, rozpylającym wodę.

(Orzeczenie Izby Cywilnej (sek. II.) Sądu Najwyższego z 2 maja 1934 r., C. II. 333/34 O. S. P. 1935 poz. 24).

Szkoda wyrządzona pacjentowi w szpitalu miejskim, odpowiedzialność Gminy.

1. Magistrat nie może być odpowiedzialny za szkodę, zrządzoną pacjentowi w szpitalu miejskim wskutek wadliwych zabiegów chirurgicznych, dokonanych przez ordynatora w szpitalu. Lekarze bowiem, ordynujący w szpitalach miejskich, są zupełnie niezależni w zakresie wykonywania czynności związanych z wiedzą i techniką lekarską, administracja zaś szpitalna, a więc i Magistrat, nie może mieć pod tym względem żadnej ingerencji.

2) W przypadku, gdy osoby wykonywujące zlecenie nie mogą, jako wykwalifikowani specjaliści, podlegać kontroli i wskazówkom osób dających zlecenia, a więc są od tychże osób zupełnie niezależni co do sposobu wykonywania zleconych czynności, upada domniemanie winy dających zlecenia, na której oparta jest odpowiedzialność tychże z mocy art. 1384 k. Nap. — pogląd ten znajduje również potwierdzenie w przepisach zawartych a art. 144 § % kodeksu zobowiązań z 1933 r.

(O. S. N. z 9 maja 1934 r., C. I. 2890/33 Z. O. C. XII/34, poz. 794, str. 1590).

Przegląd ustawodawstwa.

(od Nr. 1 poz. 1 do Nr. 21 poz. 122 r. 1935).

I. Ustawy.

1) z dnia 17 marca 1932 o zaopatrzeniu inwalidzkiem. Jednolity tekst przy obw. Min. Opieki Społ. z dnia 11 września 1934. Dz. U. Nr. 5 poz. 31.

(rozp. wyk. do tej ustawy ogłoszone w tymże samym numerze poz. 32).

2) z dnia 21 marca 1922, elektryczna. Jednolity tekst przy obw. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 25 lutego 1935 r. Dz. U. Nr. 17 poz. 98.

3) Skarbowa z dnia 24 marca 1935 na okres od dnia 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936 Dz. U. Nr. 21 poz. 121.

4) z dnia 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej Dz. U. Nr. 21 poz. 122.

II. Rozporządzenia Prez. Rzp. z mocą ustawy.

W okresie od stycznia do marca 1935 nieogłoszono żadnego rozp. Prez. Rzp.

III. Rozporządzenie Ministrów.

1) Skarbu z dnia 18 grudnia 1934 r. o zasadach i warunkach konwersji na pożyczki długoterminowe pożyczek krótkoterminowych udzielonych Związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Kraj. etc. Dz. U. Nr. 1 poz. 1.

(rozp. wyk. do rozp. Prez. Rzp. z 24 października 1934 Dz. U. Nr. 94 poz. 846 o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych. Ważne dla wszystkich funkcjonarjuszów miejskich).

2) Min. Sprawiedl. z 10 stycznia 1935 o trybie dokonywania licytacji publicznej ruchomości w postępowaniu upadłościowem. Dz. U. Nr. 3 poz. 19.

(rozp. wyk. do prawa upadłościowego (Dz. U. z 1934 Nr. 93 poz. 834). Ważne dla Wydziału Finansowego Oddział Skarbowy).

3) Min. Opieki Społ. z 14 stycznia 1935 o zakresie nadzoru Zakładu Ubezp. społecznych nad Ubezpieczalniami społecznemi etc. Dz. U. Nr. 3 poz. 23.

4) Min. Skarbu z 18 stycznia 1935 w sprawie obliczenia i pobory nadzwyczajnej daniny majątkowej z 1935 r. Dz. U. Nr. 4 poz. 25.

5) Opieki Społ. etc. z 17 grudnia 1934 w sprawie wykonania ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkiem Dz. U. Nr. 5 poz. 32.

6) Spraw. Wewn. z 14 stycznia 1935 o statucie wzorowym ochotniczych Straży pożarnych. Dz. U. Nr. 7 poz. 35.

7) Sprawiedl. etc. z 19 stycznia 1935 w sprawie powoływania ławników etc. sądów pracy etc. Dz. U. Nr. 7 poz. 36.

(rozp. wyk. do rozp. Prez. Rz. o sądach pracy (Dz. U. Nr. 95 poz. 854 ex 1934). Ważne ze względu na obowiązek samorządu terytorjalnego do przedstawiania kandydatów na obwieszczenie Min. Sprawiedl. w „Monitorze Polskim“).

8) Min. Skarbu etc. z 11 lutego 1935 o pośrednictwie ubezpieczeniowem. Dz. U. Nr. 12 poz. 66.

(rozp. wyk. do rozp. Prez. Rzp. z 24/X. 1934 o pośrednictwie ubezp. Dz. U. Nr. 96 poz. 864).

9) Min. Skarbu z 6 marca 1935 w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw. Dz. U. Nr. 16 poz. 89.

10) Poczt i Tel. z 13 marca 1935 o prywatnych urządzeniach telefonicznych i telegraficznych Dz. U. Nr. 18 poz. 104.

IV. Umowy międzynarodowe.

1) między Rzecząpospolitą Polską a Wolnem miastem Gdańskiem w przedmiocie ochrony i pomocy prawnej w dziedzinie podatków Dz. U. Nr. 4 poz. 30.

Ważne w szczególności ze względu na Dz. II. który określa między innemi wzajemną pomoc gmin Polski i Gdańska w sprawach podatkowych.

2) międzynarodowa konwencja telekomunikacyjna wraz z regulaminami: telegraficznym, telefonicznym, radjokomunikacyjnym etc. Dz. U. Nr. 6 poz. 33.

Komunikaty.

Publiczna licytacja rzeczy znalezionych.

Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 kwietnia 1935 r. rozpocznie się o godzinie 9 przedpołudniem w Oddziele Skarbowym Wydziału Finansowego Zarządu Miejskiego (Ratusz, parter, drzwi Nr. 1 Biuro poborców miej.) publiczna licytacja rzeczy znalezionych w Krakowie w latach 1931-1934 i oddanych do depozytu rzeczowego w Głównej Kasie Miejskiej.

Zamknięcie przejazdu w Lesie Wolskim.

Podaje się do publicznej wiadomości, że od dnia 30 marca br. zostaje zamknięty przejazd przez Las Wolski z powodu obecnie panujących roztopów i zniszczonej nawierzchni drogi dojazdowej.

O ponownem otwarciu ruchu kołowego na odcinku drogi dojazdowej od Woli Justowskiej przez Las Wolski powiadomi Zarząd miejski ogół mieszkańców.

Wystawa koni.

Dnia 21-go bm. odbyła się na Ratuszu krakowskim pod przewodnictwem Prezydenta miasta Dr. Kaplickiego konferencja w sprawie wystawy koni, która zorganizowana zostanie w czerwcu br. staraniem Izby Rolniczej i Przemysłowo-Handlowej. W konferencji wzięli udział przedstawiciele Zarządu miasta, wojskowości, Izby Przemysłowo-Handlowej, Rolniczej i Rękodzielniczej. Ustalono, iż wystawa odbędzie się na tzw. Małych Błoniach, które gmina przeznaczając na ten cel odpowiednio zaadoptuje przeprowadzając odwodnienie terenu, wodociągi odpowiednie dojścia i oświetlenie. Izba Rolnicza ze swej strony wybuduje dwie stajnie o charakterze trwalszym, nadającym się na cele wystawowe również i w latach następnych. Wystawa czerwcowa będzie trwać 5 dni i obejmie pokaz koni remontowych. Ogółem wystawionych będzie 200 koni o wartości przeciętnej 1.500 złotych za sztukę. W 2-ch pierwszych dniach wystawy odbędą się zakupy koni remontowych w 3-ch następnych właściwy pokaz wystawowy z codziennemi popołudniowemi konkursami hipicznemi, których organizacją zajmie się Małopolski klub jazdy konnej.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI SPÓŁKI MIESZKANIOWEJ DLA MIAST,

SPÓŁKI Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ W KRAKOWIE

W LIKWIDACJI ZA ROK 1934 R.

Sprawozdanie

z czynności Spółki mieszkaniowej dla miast, Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie w likwidacji za rok 1934.

Przedkładamy poniżej Binans zamknięcia i Rachunek zysków i strat za rok 1934.

I. Z bilansu tego wynika, że udziały i wpłaty nie zmieniły się w r. 1934 w stosunku do roku 1933 t. j. z końcem roku 1934 wynosi kapitał udziałowy Spółki tak, jak 31 grudnia 1933 r. . . . Zł 978.000·—
a wpłaty na podwyższenie udziałów . „ 388.948·37

razem . . Zł 1,366.948·37

natomiast fundusze rezerwowe zostały podwyższone
z kwoty . . . . Zł 735.849·49
do kwoty . . . . „ 869.847·05

t. j. o kwotę . . . . Zł 133.997·56

z której przeznaczono 40.000·— Zł na amortyzację budynków, t. j. 1% na amortyzację budynków murowanych, a 2% na amortyzację budynków drewnianych, a to stosownie do rozp. Ministra Skarbu z 14 września 1934 r. w sprawie wykonania ustawy o państwowym podatku dochodowym poz. 769 Dz. U. Rz. P. Nr. 85 z r. 1934 (kwota Zł 40.000·— odpowiada powyższym stawkom), zaś kwotę Zł 93.997·56 wcielono do ogólnego funduszu rezerwowego.

W Kapitale udziałowym w kwocie Zł 978.000·— i we wpłatach na podwyższenie udziałów po koniec roku 1934 w kwocie złotych 388.948·37 uczestniczą poszczególni Spólnicy jak następuje:

A) W Kapitale udziałowym w kwocie Zł 978·000·—:

1) Bank Gospodarstwa Krajowego . . Zł 343.440·—
2) Gmina miasta Krakowa . . . . . „ 390·470·32
3) Gmina miasta Tarnowa . . . . . „ 50.582·—
4) Gmina miasta Nowego Sącza . . . „ 30.228·02
5) Gmina miasta Rzeszowa . . . . „ 161.449.66
6) Gmina miasta Przemyśla . . . . „ 1.151·—
7) Gmina miasta Białej . . . . . . „ 679·—

razem . . Zł 978.000·—

B) We wpłatach na podwyższenie udziałów w kwocie Zł 388.948.37

	A. Niewypłacona dywidenda od udziałów i dywidenda od dywidend	B. Procent od innych wpłat na udziały	C. Inne wpłaty na udziały	D. Razem
	Zł	Zł	Zł	Zł
1) Bank Gospod. Kraj. .	35 599·02	—	—	35.599·02
2) Gmina m Krakowa .	34.628·40	21.630·95	271.694·68	327.954·03
3) Gmina m. Tarnowa .	5.216 24	—	—	5.216 24
4) Gmina m. N Sącza .	3.133·27	—	—	3.133·27
5) Gmina m. Rzeszowa .	16.734·95	—	—	16.734·95
6) Gmina m. Przemyśla .	195.52	—	—	195 52
7) Gmina m. Białej . .	115·34	—	—	115.34
	95.622·74	21.630·95	271.694·68	388.948·37

Wyjaśnia się, że w kwocie Zł 271.694·68 Gminy miasta Krakowa ad 2 C. mieszczą się wpłaty gotówkowe
pr. . . . . Zł 127.666·18
i aporty w gruntach . . . . „ 144.028·50

razem j. w. . . Zł 271.694·68

Wpłaty na podwyższenie udziału poza dywidendą uskuteczniła jedynie Gmina miasta Krakowa, a to w czasie do końca roku 1931.

Na żądanie Gminy miasta Krakowa co do spłaty jej pretensji, Komitet Wykonawczy i Rada Nadzorcza ustaliły pretensję Gminy w ten sposób, że kwota Zł 34.628·40 wyż obliczona pod 2 A. jako dywidenda od udziałów i dywidenda od dywidend będzie traktowana jednolicie dla wszystkich udziałowców i przyjdzie do pokrycia stosunkowo razem z udziałami, natomiast suma kwot pod 2 B. i 2 C. t. j. . . . . Zł 21.630·95
i . . . . „ 271.694·68

razem . . Zł 293.325·63

ma być traktowana przy likwidacji jako wierzytelność Gminy miasta Krakowa i przychodzi do pokrycia przed wszystkimi udziałami i przed dywidendą od udziałów i od dywidend tj. przed kwotami . . Zł 978.000·—
. . . . „ 95.622·—

razem . . Zł 1,073.622·74

„R a c h u n e k l o k a t y g o t ó w k i“ zmniejszył się o kwotę przeszło 50.000·— Zł w stosunku do 31 grudnia 1933 r., a to z tego powodu, że w ciągu roku 1934 upłaciliśmy na długi około 94.000·— Zł tj. na pożyczki wekslowe około Zł 40.000·— i na kredyty otwarte około Zł 54·000·—. Kwoty te wypłaciliśmy częściowo z nadwyżek czynszowych a częściowo z zapasów kasowych. Prócz tego zapłaciliśmy raty kapitałowe mieszczące się w anuitetowych ratach długów amortyzacyjnych.

„R a c h u n e k g r u n t ó w“ zmniejszył się o kwotę Zł 10.656·—, którą odpisano za grunt położony przy Aleji Słowackiego i ul. Mazowieckiej w Krakowie, sprzedany z końcem roku 1934. Cenę kupna ustalono na Zł 50.000·—, z której część w kwocie Zł 30.000·— była płatna 6/I. 1935 r., a reszta 20.000·— Zł po dopełnieniu przez Spółkę warunków kontraktu co do wykreślenia adnotacji sprzedaży bez zezwolenia Gminy miasta Krakowa i prawa odkupu od Gminy miasta Krakowa.

Na zabezpieczenie ceny kupna złożyli kupujący książeczki Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Krakowie na łączną kwotę Zł 48.050.86, która jest wpisana w Stanie czynnym bilansu w poz. 7 i w Stanie biernym w poz. 10 jako kaucja nabywców.

„R a c h u n e k b u d ó w n i e w y k o ń c z o n y c h“ powiększył się w roku 1934 w stosunku do roku 1933 o kwotę Zł 351·31. Kwotę tę stanowią interkalarja, premja na ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, koszta kosztorysu dla uzyskania pożyczki budowlanej, koszta naprawy parkanu i inne drobne wydatki w sprawie narożnika przy Al. Słowackiego i ul. Śląskiej.

„R a c h u n e k p o ż y c z e k z ł o t o w y c h“ poz. 3) Stanu biernego zmniejszył się o kwotę Zł 6.750·—, która ciążyła na realności w Krakowie przy ul. Śląskiej L. 3, albowiem Bank Gospodarstwa Krajowego konwertując pożyczkę markową ciążącą na powyższej realności objął konwersją także kwotę Zł 6.750·—.

W ciągu roku 1934 zostały zamienione krótkoterminowe pożyczki budowlane w kwocie Zł 574·000·— na pożyczki amortyzacyjne długoterminowe i wskutek tego dotyczące pozycje bilansu uległy odpowiedniej zmianie.

W Bilansie wstawiono w Stanie biernym w poz. 7 resztę pożyczki amortyzacyjnej zaciągniętej w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa w kwocie dol. 20.271·43 z większej dol. 21.000·— z kwotą Zł 107.235·87 tj. po kursie przeciętnym z grudnia 1934 r. wynoszącym Zł 5·29, a to stosownie do przepisów polskiego kodeksu handlowego, który obowiązuje od 1 lipca 1934 r.

Różnicę kursu między Zł 8·90, z którym ta kwota była dotąd księgowana a kursem Zł 5·29 tj. Zł 3·61 za 1 dolar w kwocie złotych 73·179·86 przeniesiono na „Rachunek różnic kursowych", a stamtąd przeniesiono na „Rachunek zysków i strat" 62% całej tej różnicy kursowej tj. kwotę Zł 45.371·51, zaś 38% tj. 27.808·35 przeniesiono na „Specjalny rachunek przejściowy różnic kursowych", na którym ta kwota pozostanie aż do załatwienia z Kasą Oszczędności miasta Krakowa sprawy konwersji reszty pożyczki 21.000·— dol. Kasa Oszczędności miasta Krakowa wypowiedziała bowiem tę pożyczkę na 1 lipca 1935 r. z tem, że ewentualnie pozostawi ją nadal Spółce, o ile Spółka zgodzi się na konwersję tej pożyczki na pożyczkę długoterminową w złotych w złocie po kursie przeciętnym Zł 6·65 za 1 dolar. Otóż 38% całej różnicy kursowej wynoszącej jak wyżej Zł 3·61 za 1 dolara stanowi różnicę między kursem proponowanym przez Kasę Oszczędności Zł 6·65, a kursem przyjętym do bilansu Zł 5·29.

Wyjaśnia się, że odpisy powyższe przeprowadzono procentowo, stosownie do przepisów ustawy z r. 1932 poz. 226 i rozp. wykonawczego do tej ustawy z roku 1932, poz. 604 i tak samo trzymano się przepisów cytowanej ustawy względnie rozporządzenia wykonawczego przy utworzeniu „Specjalnego rachunku różnic kursowych" i odpisów uskutecznionych z „Rachunku różnic kursowych".

II. a) Z Rachunku zysków i strat wynika, że tytułem czynszu z mieszkań w roku 1934 w stosunku do roku 1933 wpłynęło mniej o około Zł 34.000·—.

Ubytek czynszu jest wynikiem dalszego obniżenia komornego lokatorom, dalej gorszej wypłacalności lokatorów i częściowo (głównie co do Tarnowa) jest wynikiem próżnostania.

Dalszem zjawiskiem kryzysowem, które wpłynęło na zmniejszenie dochodowości domów były częste zmiany lokatorów i w związku z tem znaczne wydatki na remont opróżnionych mieszkań co znalazło swój wyraz w zwiększeniu się pozycji wydatków na domy o około 10.000·— Zł w stosunku do roku 1934.

b) Rachunek zysków i strat wykazuje jednak z drugiej strony obniżenie procentów biernych w stosunku do roku 1933 o około Zł. 10.000·—. Obniżenie to jest głównie w związku z konwersją pożyczek budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego na amortyzacyjne, a częściowo wynikło także z powodu spłaty długów w ciągu roku 1934.

c) Na amortyzację budynków murowanych potrącono tylko 1%, a budynków drewnianych 2%, co wyjaśniono już na wstępie przy omawianiu majątku Spółki.

d) Z dochodów pokryto także koszta w związku z likwidacją Spółki w kwocie Zł 5.533·80. Są to głównie koszta znawców, którzy przeprowadzili oszacowanie wszystkich objektów Spółki i także koszta Komisji szacunkowej i Rady Nadzorczej, które w tej sprawie odbyły posiedzenia. Koszta te były spowodowane okolicznością, że według kontraktu Spółki, miała Spółka z dniem 1 stycznia 1935 r. wejść w stan likwidacji i należało przedtem przygotować ocenienie majątku Spółki i cały dotyczący materjał dla rozpoczęcia likwidacji.

e) Zysk za rok 1934 wynosi kwotę Zł 82.894·51. Powstał on częściowo z nadwyżek czynszowych, częściowo z nadwyżki ceny kupna uzyskanej za parcelę lwh. 571 Gm. Kraków, a częściowo z wyż wymienionej różnicy kursowej od długu dolarowego w Kasie Oszczędności miasta Krakowa.

Zysk ten za rok 1934 w kwocie .		Zł 82.894·51
przeniesioną resztę zysku za rok 1932 w kwocie . .	Zł 6.608·39	
i zysk za r. 1933 w kwocie	„ 4.494.66	„ 11·103·05
t. j. łączną kwotę		Zł 93.997·56

przeniesiono na Rachunek ogólnego funduszu rezerwowego, który służy dla pokrycia wszelkich innych strat poza zwyczajną amortyzacją budynków, a w szczególności na pokrycie strat powstałych z powodu zmniejszenia się wartości budynków, wskutek znacznego potanienia materjałów budowlanych i wogóle kosztów budowy etc.

Szczegóły co do pozycji Bilansu i Rachunku zysków i strat są podane w allegatach przedłożonych Radzie Nadzorczej i Walnemu Zgromadzeniu.

III. Jak wynika z Bilansu Spółka również w roku 1934 nie kontynuowała budowy narożnika rozpoczętego w jesieni 1931 r. w myśl uchwały Rady Nadzorczej Spółki z dnia 4 kwietnia 1934 r., która równocześnie upoważniła Zarząd Spółki do sprzedaży parceli wraz z rozpoczętą budową.

Wobec tego ilość mieszkań, które Spółka oddała do użytku po koniec roku 1931 nie uległa zmianie w latach 1932, 1933 i 1934 tj. łączna liczba mieszkań wybudowanych przez Spółkę w Krakowie, Tarnowie, Nowym Sączu i Rzeszowie wynosi 340 o 944 ubikacjach, a ponadto 6 lokali sklepowych, z czego przypada na Kraków 250 mieszkań o 733 ubikacjach oprócz 6 lokali sklepowych, na Tarnów 54 mieszkań o 126 ubikacjach, na Nowy Sącz 15 mieszkań o 32 ubikacjach, na Rzeszów 21 mieszkań o 53 ubikacjach.

Kraków, dnia 8 lutego 1935 r.

Zarząd Spółki Mieszkaniowej:

Dr. Marjan Kannenberg mp. — likwidator

Dr. Rudolf Radzyński mp. — likwidator

Za Radę Nadzorczą:

Witołd Ostrowski mp.

Prezes Rady Nadzorczej.

Przyjęto na Walnem Zgromadzeniu w dniu 20 marca 1935 roku.

Bilans zamknięcia z dniem

Spółki mieszkaniowej dla Miast, Spółki z ograni

STAN CZYNNY.

	Zł	Zł
1) Rachunek Kasy		2.412.33
2) Rachunek lokaty gotówki		103.071·—
3) Rachunek gruntów		650.420·27
4) Rachunek budów (bez gruntów):		
a) domy wykończone	3.910.910·79	
b) domy w budowie	45.995·20	3,956.905·99
5) Rachunek materjałów budowlanych		912·98
6) Rachunek dłużników:		
a) Grossbard Hirsch i Sp. cena kupna parceli lwh. 571 Gm. Kraków	50.000·—	
b) Różni dłużnicy	680·95	50.680·95
7) Rachunek zabezpieczenia ceny kupna 50.000·— Zł za parcelę sprzedaną Hirschowi Grossbardowi i Sp.		48.050.86
8) Rachunek inwentarza		1.806·15
9) Rachunek Przechodni		3.938·97
		4,818.199·50

Rachunek zysków

Spółki mieszkaniowej dla Miast, Spółki z ograni

WINIEN.

	Zł	Zł
1) Wydatki z realności wliczając podatek wodociągowy, drogowy i gruntowy		110.073·22
2) Procenty zapłacone w roku 1934		119.194·56
3) Wydatki administracyjne		36.840·72
4) Koszta Komitetu Wykonawczego, Rady Nadzorczej i Komisji rewizyjnej		8.000·—
5) Koszta w związku z likwidacją Spółki		5.533·80·—
6) Podatki		245·90
7) Datek powodziowy		300·—
8) Amortyzacja urządzenia biurowego		457·—
9) Amortyzacja budynków		40.000·—
10) Ogólny fundusz rezerwowy:		
a) Reszta zysku za rok 1932 i 1933	11.103·05	
b) Zysk za rok 1934	82.894·51	93.997·56
		414.642·76

31-go grudnia 1934 roku roku

czoną odpowiedzialością w Krakowie, w likwidacji.

STAN BIERNY.

	Zł	Zł
1) Rachunek udziałów		978.000·—
2) Rachunek wpłat na podwyższenie udziałów		388.948·37
3) Rachunek pożyczek hipotecznych złotowych (skryptowych) zaciągniętych w Zakładzie Kredytowym miast małopolskich (obecnie Bank Gospodarstwa Krajowego długoterminowych)		99.308·—
4) Rachunek pożyczek hipotecznych budowlanych (kaucyjnych) zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego (długoterminowych) . . .		361.700·—
5) Rachunek pożyczek amortyzacyjnych (ulgowych) zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego (długoterminowych)		1,522.507·57
6) Rachunek pożyczki amortyzacyjnej (zwyczajnej) zaciągniętej w Banku Gospodarstwa Krajowego na dom 3-ch piętrowy przy ulicy Lubelskiej 23 lwh. 576 (długoterminowej)		57.195·27
7) Rachunek pożyczki amortyzacyjnej 21.000 dol. zaciągniętej w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa na dom 4-ro piętrowy w Krakowie przy ul. Słonecznej L. 31 lwh. 277 (długoterminowej) . . .		107.235·87
8) Rachunek weksli		309·800·—
9) Rachunek wierzycieli:		
A) Rachunek kaucji mieszkaniowych	3.757·18	
B) Rachunek rezerw na dodatkowe wydatki odnośnie do wykonanych budów	13.564·61	17.321·79
10) Rachunek Grossbarda Hirscha i Sp. w sprawie zabezpieczenia ceny kupna 50.000·— Zł za nabytą parcelę lwh. 571 Gm. Kraków . . .		48.050·86
11) Specjalny rachunek przejściowy różnic kursowych		27.808·35
12) Rachunek funduszów rezerwowych:		
a) na amortyzację budynków . -	637.000·—	
b) na ogólny fundusz rezerwowy	232.847·05	869.847·05
13) Rachunek przechodni		30.476·37
		4,818.199·50

i strat za rok 1934

czoną odpowiedzialnością w Krakowie, w likwidacji.

MA.

	Zł	Zł
1) Czynsze z mieszkań wraz ze zwrotem opłat wodociągowych i innych wydatków zwracanych przez lokatorów		328.729·03
2) Dochód z lokaty gotówki		5.351·69
3) Zysk: a) ze sprzedaży parceli lwh. 571 Gm. Kraków	23.032·—	
b) za różnicę kursu akcji Banku Polskiego	130·—	
c) zysk faktycznie uzyskany w roku 1934 przy spłacie długów dolarowych	925·48	24.087·48
4) Zysk zarachowany od długu dolarowego w wysokości 62% całej różnicy kursowej pr. Zł 73.179·86		45.371.51
5) Przeniesiona reszta zysku za rok 1932	6.608·39	
i zysk za rok 1933	4.494·66	11.103·05
		414.642·76

ADRES REDAKCJI I ADMINISTR.: KRAKÓW ZARZĄD MIEJSKI W ST. KR. M. KRAKOWIE, WYDZIAŁ GŁÓWNY. TEL. NR. 125-05

PRENUMERATA: ROCZNA WYNOSI 12 ZŁ., (Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 14 ZŁ.), CENA JEDNEGO EGZEMPLARZA 1 ZŁ

SPRZEDAŻ DZIENNIKA ORAZ PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ NA PRENUMERATĘ USKUTECZNIA DZIENNIK PODAWCZY ZARZĄDU MIEJSKIEGO.

Nakładem stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

DODATEK
DO GAZETY URZĘDOWEJ

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

NR. 3, Z DNIA 31 MARCA 1935 ROKU POZ. 35.

PROTOKOŁY Z POSIEDZEŃ BUDŻETOWYCH RADY MIEJSKIEJ.

(PROTOKOŁY L.: 2, 3, 4, 5, 6).

Protokół L. 2
z posiedzenia budżetowego Rady miejskiej, które odbyło się dnia 21 marca 1935 r.

Przewodniczący: Prezydent miasta Dr. Kaplicki Mieczysław.
Wiceprezydenci: Dr. Klimecki Stanisław.
Inż. Skoczylas Stanisław.
Ławnicy. Burtan Stanisław.
Dr. Chan August.
Dr. Florczyk Piotr.
Kuhn Jan.
Dr. Pelzling Marek.
Dr. Radzyński Rudolf.
Protokolant: Dr. Piotrowski Tadeusz.
Ogółem liczba obecnych członków Rady: 65
Ogółem liczba obecnych Radnych: 56.

Początek posiedzenia o godzinie 18-tej.

Przed porządkiem obrad:

I. Dar kolekcji broni Witolda Mieszkowskiego na rzecz Muzeum Narodowego.

Prezydent m. udziela głosu Dyr. Muzeum Narodowego Koperze, który zawiadamia, że P. Witold Mieszkowski z Komorowa ofiarowuje na rzecz Muzeum Narodowego kilkadziesiąt okazów broni palnej, w tem kilka okazów broni wschodniej i stawia imieniem Magistratu następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

1) Zgodnie z przepisem art. 43 poz. j. ustawy z dnia 23/III. 1933 r. przyjmuje się na własność Gminy miasta Krakowa do zbiorów Muzeum Narodowego ofiarowany przez Witolda Mieszkowskiego z Komorowa, Wojew. Warszawskie, dar, obejmujący 79 sztuk broni i innych przedmiotów wyszczególnionych w spisie przez niego sporządzonym z tem, że zbiór ten stanowiący własność Muzeum Narodowego pozostanie dożywotnio w przechowaniu u ofiarodawcy.

2) Upoważnia się Prezydenta m., aby w imieniu Rady miejskiej wyraził ofiarodawcy gorące podziękowanie.

(Nr. Ośw. M. N. 69/35).

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie u c h w a l a.

II. Konwersja części kredytów budowlanych 280.000 zł. i 190.000 zł. zaciągniętych na budowę dwóch domów mieszkalnych przy ul. Pasterskiej.

Naczelnik Wydziału Finansowego Dr. Jan Grabowski referuje sprawę zaciągniętych przez Gminę w roku 1930 w Banku Gospodarstwa Krajowego 2-ch pożyczek krótkoterminowych na cele budowlane w Dz. XIX. ul. Pasterska), a to jednej na kwotę Zł. 280.000·, zaś drugiej na Zł. 190.000·—. Wobec wysunięcia przez Bank Gospodarstwa Krajowego propozycji skonwertowania tych pożyczek na długoterminowe, stawia imieniem Komisji skarbowo-budżetowej następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

Zaciągnąć na rzecz Gminy m. Krakowa w Banku Gospodarstwa Krajowego 2 pożyczki długoterminowe, a to jedną na Zł. 262.500·—, zaś drugą na Zł. 157.500·— , na warunkach wyszczególnionych w promesie Banku, spłacalne w równych półrocznych ratach w ciągu 47 lat za oprocentowaniem 7% płatnych z góry.

Do podpisania umowy upoważnia się Prezydenta m. i Wiceprezydenta m. Dra Klimeckiego.

Przewodniczący poddaje wniosek referenta pod głosowanie.

Rada miejska wniosek jednogłośnie u c h w a l a.

III. Pożyczka 50.000 zł. z Komitetu Funduszu Pracy Województwa Krakowskiego na zatrudnienie bezrobotnych.

Naczelnik Wydziału Finansowego Dr. Grabowski referuje sprawę zaciągnięcia przez Gminę pożyczki z Funduszu Pracy na zatrudnienie bezrobotnych. Pożyczka ta będzie użyta na pogłębienie wykopów w Wodociągu m., na roboty w Budownictwie m., a to na przeczyszczenie kolektorów, roboty nawierzchniowe itp. i wyniesie Zł. 250.000·—.

Wobec powyższego referent stawia imieniem Komisji skarbowo-budżetowej następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

Zaciągnąć w Komitecie Funduszu Pracy Województwa Krakowskiego na warunkach ustalonych przez Pana Prezydenta m. z Panem Wojewodą, działającym imieniem tego Komitetu długoterminową pożyczkę w sumie Zł. 50.000·—. zwrotną w 40-tu ratach kwartalnych począwszy od dnia 1 kwietnia 1935 r. a oprocentowaną stopą 3% w stosunku rocznym. Pożyczka ta zużyta zostanie na zatrudnienie bezrobotnych przy robotach miejskich w okresie zimowym 1934/35 t. j. do dnia 31 marca 1935 r., łącznie z dotacją w sumie Zł. 20.000·— przyznaną przez powołany Komitet Gminie na ten sam cel.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie u c h w a l a.

Porządek obrad.

Preliminarz budżetowy Gminy m. Krakowa na rok 1935/36.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprez. Dr. Klimecki, udzielając głosu Prezydentowi m. Dr. Kaplickiemu.

Przemówienie Prezydenta miasta.

Ś w i e t n a R a d o!

W imieniu Magistratu przedkładam preliminarz budżetu za rok 1935/36. W zagajeniu wskażę na wytyczne, w myśl których Zarząd miasta ma zamiar postępować. W szczegółową analizę budżetu wdawać się nie będę, bo to nie należy do mnie, ale do referenta budżetowego.

Każda zdrowa gospodarka, a więc i gospodarka gminna wymaga dwóch warunków: planu i środków na wykonanie zamierzeń.

Kto chce celowo i dobrze gospodarować musi przedewszystkiem wiedzieć czego chce, a następnie wyszukać środki pieniężne konieczne do zrealizowania planu.

Plan dziesięcioletni obejmujący całokształt zagadnień gminy jest w opracowaniu przez naczelników Wydziałów i dyrektorów Zakładów. W jesieni b. r. plan będzie już przedyskutowany i zatwierdzony. Problemy poszczególne zestawione w logicznym porządku ważności zagadnień będą corocznie realizowane. Plan ten położy kres przypadkowości, pracować będziemy świadomie według celu na 10 lat zgóry wytkniętego.

Równocześnie opracowuje się ogólny plan zabudowy, który stworzy racjonalny program rozwoju miasta wedle zasad urbanistyki.

Ważniejszym czynnikiem od planu są pieniądze, dzięki którym dopiero plan na papierze spisany wcieli się w czyn i przyniesie pożytek obywatelom.

Pieniądz jest z natury rzeczy bojaźliwy i trwożliwy, można go przywabić tylko zaufaniem. Gmina może liczyć na pożyczkę tylko wówczas, jeśli dobrą oszczędną gospodarką zdobędzie takie ogólne zaufanie. Musimy zdać egzamin, że potrafimy dobrze zarządzać funduszami powierzonymi nam przez obywateli, a wówczas szczelnie zamknięte kasy się otworzą, a strumień złota ufnie skieruje się ku nam i pozwoli ożywić gospodarkę gminną.

Pierwszym warunkiem zaufania publicznego, to budżet zrównoważony. Nie wolno więcej wydawać, niż się ma dochodów. Prawda odwieczna, dziś aktualna tak samo, jak przed wiekami.

Od szeregu lat nasze zamknięcia rachunkowe wykazują niedobór, co prawda z roku na rok mniejszy, ale niemniej fakt niedoboru istnieje.

Od chwili objęcia urzędowania, uważam za swą największą troskę zrównoważenie gospodarki gminnej.

Wprawdzie jesteśmy w dobrem towarzystwie, bo gospodarka światowa tak się dziś kształtuje, że większość państw i gmin pracuje deficytem, niemniej Zarząd miasta ma tę zdrową ambicję, by Kraków należał do rzędu gmin o gospodarce uregulowanej.

Budżet, który dziś przedkładamy jest realnie zrównoważony i zamknięcie rachunkowe za rok 1935/36 powinno wykazać nadwyżkę.

Budżet ułożony jest według szematu nakazanego przez władze nadzorcze. Elementa składowe przy zestawieniu budżetu czerpaliśmy z życia bieżącej gospodarki, a zwłaszcza w zakresie przewidywanych dochodów, szliśmy w ślad za dynamiką wpływów w roku 1934/35.

Mam prawo przypuszczać, że nie ulegamy nadmiernemu optymizmowi, gdyż delegat Izby Skarbowej upewnił nas w przekonaniu, że dochody z podatków preliminujemy ostrożnie i że wpływy z tego źródła istotnie dopiszą. Przyszły rok budżetowy powinien się kształtować bezdeficytowo — pod jednym warunkiem, jeśli jakieś nadzwyczajne okoliczności nie spowodują obniżki wpływów, względnie nie zmuszą nas do nowych wydatków.

Równowagę budżetową chwyciliśmy tylko z największym wysiłkiem i przy zastosowaniu bolesnych zabiegów.

Budżet przedłożony obraca się w kwotach około Zł. 15,700.000·—, budżet z roku 1930/31 około Zł. 25 miljonów.

Cyfry te niewymagają żadnych komentarzy, odzwierciedlają one wiernie trudności, które trzeba było pokonać przy układaniu realnego budżetu.

Muszę w tem miejscu dotknąć sprawy dla mniej przykrej i bolesnej.

Równowagę budżetową byliśmy w stanie uzyskać tylko przez obniżenie dodatku komunalnego dla funkcjonarjuszy, co zmniejsza wydatki rocznie o kwotę pół miljona złotych. Zdaję sobie w całej pełni sprawę z przykrych konsekwencji tej obniżki, zwłaszcza dla funkcjonarjuszy niższych stopni. Niestety innego wyjścia nie widzę.

Wydatki personalne są w naszej gminie bardzo wysokie, globalna suma wydatkowana corocznie na ten cel, jest porównawczo z innymi miastami bardzo wysoka.

Tego stanu sprawy, ja nie stworzyłem, zastałem sytuację taką jaka jest.

Widzę tylko dwa wyjścia: masowa redukcja personalu, która dałaby w efekcie ½ miljona rocznie, albo obniżenie dodatku komunalnego. Wybrałem drugą ewentualność.

Czy wybrałem dobrze, czy źle — o tem sąd należy do Świetnej Rady.

Dalszym czynnikiem decydującym o zaufaniu to stopień zadłużenia, który musi być proporcjonalny do majątku i możliwości płatniczych.

W zakresie budżetu administracyjnego długi nasze wynoszą około 33½ miljonów.

W stosunku do majątku gminy ocenionego na 179 miljonów, zadłużenie wynosi 18½%.

Wartość przedsiębiorstw gminnych oceniono na 55 miljonów, zadłużenie zaś wynosi około 3,300.000·—, czyli 6%. Długi budżetu administracyjnego są w 93% skonwertowane na pożyczki długoterminowe, niskoprocentowe.

Tylko 7% pożyczek jest krótkoterminowych.

Jak z powyższego przedstawienia wynika stan finansowy gminy jest korzystny.

Ostrożna i konsekwentna polityka finansowa wydała pomyślne owoce. Gmina nasza ma długi uregulowane. Raty amortyzacyjne i odsetki od długów spłacamy normalnie.

Korzystny stan finansowy Krakowa jest dobrze znany na rynku pieniężnym, to też często otrzymujemy oferty pożyczkowe. Niestety są to pożyczki krótkoterminowe, a takich zaciągać nam nie wolno, bo budżet się załamie pod ich ciężarem. Dla gminy wchodzą w rachubę tylko pożyczki długoterminowe niskoprocentowe.

Jest uzasadniona nadzieja, że uzyskamy kilkumiljonową pożyczkę długoterminową na inwestycje. Pożyczka ta będzie zużytą wyłącznie na inwestycje rentowne. Po sfinalizowaniu pożyczki podejmiemy wykonanie następujących prac:

Dalsze uzbrojenie gruntów poaugustjańskich.
Budowa hali targowej na gruntach poaugustjańskich.
Budowa nowej szkoły na gruntach poaugustjańskich.
Wykończenie ramp do mostu Marsz. Piłsudskiego.

Zasklepienie młynówki królewskiej.
Rozbudowa wodociągu.
Rozbudowa kanałów.
Budowa chodników.
Rozbudowa sieci elektrycznej.
Rozbudowa rurociągów gazowych.

Z większych inwestycyj, które w tym roku będą wykonane, należy wymienić budowę schroniska Br. Alberta kosztem około 300.000·— zł. Nadto prowadzone będą dalsze prace nad budową stadjonu. Planowanem jest przedłużenie linji tramwajowej do rogatki Bronowickiej.

Międzykomunalny Związek Opieki Społecznej buduje osiedle tanich domów robotniczych w Dębnikach, na gruntach odstąpionych przez gminę po minimalnej cenie. Osiedle dochodzi do skutku przy pomocy funduszów, dostarczonych przez Towarzystwo Osiedli Robotniczych. W roku bieżącym gotowe będą dwa dalsze kompleksy gruntów pod tanie domy robotnicze: przy ulicy Wolskiej (dawniej Król. Jadwigi) i przy ul. Płaszowskiej.

Na inwestycje w gminach przyłączonych przewiduje się specjalny kredyt w wysokości 200.000 zł. Mylnem byłoby przypuszczenie, że kwota 200.000 zł. mieści w sobie wszystkie wydatki na gminy przyłączone.

Skoro dodamy wszystkie pozycje rozmieszczone w poszczególnych działach budżetu, przeznaczone dla gmin przyłączonych, otrzymamy kwotę 1,108.385 zł., co wraz z 200.000 zł. specjalnego funduszu daje poważną kwotę 1,308.385 zł. W miarę sił i możności gmina stara się o uporządkowanie dzielnic przyłączonych. Niemniej jest w dzielnicach przyłączonych jeszcze olbrzymia praca do wykonania. Dziesiątki miljonów złotych należałoby zainwestować, aby nowe dzielnice urządzić zgodnie z wymogami miasta nowoczesnego.

Takich środków do dyspozycji gmina niema. Tempo prac w nowych dzielnicach jest powolne, będzie szybsze skoro znajdą się większe fundusze na prace inwestycyjne.

W kwietniu rozpoczną się dalsze prace koło budowy nowego gmachu Muzeum Narodowego. Późną jesienią gmach powinien stanąć pod dachem. W roku bieżącym przebudujemy zgórą 900.000 zł. Fundusz budowy Muzeum wynosi po dzień dzisiejszy około 2,060.000, w gotówce i deklaracjach. W marcu 1934 r. suma zebrana wynosiła około 1,200.000 zł.

Gotówką zebrano 1,160.000 zł.

Deklaracje opiewają na kwotę 900.000 zł.

Oprócz wymienionych powyżej wielkich inwestycji, wykonanych będzie w r. b. cały szereg prac mniejszych: smołowanie w dalszym ciągu ścieżek plantacyjnych, oświetlenie plant kulistemi lampami elektrycznemi aż po pocztę, budowa podziemnego wychodka obok Barbakanu, budowa schronów i rozszerzenie drogi dojazdowej do Lasu Wolskiego, rozbudowa nowych plant wzdłuż Alei 3-ech Wieszczów, rozszerzenie parku Dra Jordana, nowe oświetlenie ulic elektrycznością i gazem (szczególnie w gminach przyłączonych).

Z budżetu mocno okrojonego staramy się możliwie najwięcej pieniędzy skierować na roboty publiczne, aby zatrudnić bezrobotnych. Problem bezrobocia likwiduje zasadniczo tylko praca, dla tych co chcą i mogą pracować. Innego rozwiązania tego piekącego zagadnienia niema.

Zaliczam więc do moich najważniejszych zadań, obowiązek dostarczenia gminie środków pieniężnych na roboty rentowne. Mogę Świetną Radę zapewnić, że dołożę wszelkich starań, by na ten cel wydobyć jak najwięcej pieniędzy. Jeśli gmina uzyska nowe kredyty, w ciągu roku przedłożę Radzie wnioski o zwiększenie wydatków nadzwyczajnych na celowe inwestycje.

Zmiana administracji, zapowiedziana przezemnie w przeszłorocznej mowie budżetowej jest częściowo dokonana, a w szczególności uległ gruntownej reorganizacji Wydział Budowlany i Finansowy. Budżet tegoroczny przepracował już Wydział finansowo-budżetowy. W r. b. przystąpimy do prac nad decentralizacją urzędowania. Część agend centrali mają przejąć Komisarjaty. Postępować będziemy ostrożnie, kierując się doświadczeniem wskazanem przez praktykę życiową. To też utworzymy narazie jeden Komisarjat o rozszerzonym zakresie działania w Podgórzu. Wybieramy Podgórze, jako dzielnicę największą z pośród przyłączonych i posiadającej najsilniej wyrobione poczucie samodzielności.

Kilka słów muszę poświęcić zagadnieniu dróg w naszem mieście. Kraków ma zaledwie 25% jezdni pokrytych twardą, gładką nawierzchnią (asfalt, kostka). W innych miastach polskich, nie wyłączając stolicy, sytuacja jest jeszcze gorsza, za wyjątkiem dzielnic zachodnich. W r. b. kilka ulic otrzyma twardą nawierzchnię ale to, co zrobimy nie jest w żadnym stosunku do istotnych gwałtownych potrzeb miasta. Kraków się rozrasta, zabudowują się nowe dzielnice, a budowa trwałych nawierzchni postępuje żółwim krokiem naprzód. Jeśli sprawa nie ulegnie radykalnej zmianie zachodzi obawa, że zamiast iść naprzód cofać się będziemy i odsetek ulic nowożytnie wybrukowanych będzie coraz mniejszy. Gdzie leży przyczyna tego stanu rzeczy? Budowa dróg nie jest zaliczana do rzędu inwestycji rentownych, a wszystkie pożyczki, które zaciągamy, otrzymujemy pod warunkiem zużycia ich na roboty rentowne.

Czy rzeczywiście dobre drogi są inwestycją nierentowną? Bezpośrednio tak, ale pośrednio zdaniem mojem o płacają się z naddatkiem. Setki tysięcy dopłaca gmina rocznie do przedsiębiorstwa autobusowego, bo wozy nadmiernie się zużywają z powodu złych dróg. A jak wielkie straty ponoszą prywatni posiadacze pojazdów mechanicznych i konnych? A zdrowie ludzkie ten największy i najcenniejszy kapitał narodowy? Miasto o jezdniach szosowych musi być wiecznie zakurzone i nawet najlepiej wyposarzony zakład czyszczenia, tylko w części jest w stanie uchronić obywateli od plagi kurzu, tego rozsadnika chorób. Ale jest tak jak jest. Stanu obecnego nie zmienimy słowami. Poprawa możliwa jest dopiero wówczas, gdy z pożyczek zaciąganych część będziemy mogli zużywać również na budowę nowożytnych nawierzchni. Lepiej stoi sprawa dróg wylotowych poza miastem. Wykończone będą w tym roku dwie ważne arterje komunikacyjne: z Krakowa do Katowic droga asfaltowo-kostkowa, a do Wieliczki kostką wybrukowana. Nadto mają być dalej prowadzone roboty nad wykończeniem twardej nawierzchni do Zakopanego. Prace prowadzone będą w tym roku na przestrzeni od Myślenic do Skomielnej. Droga ma być pokryta w części kostką andezytową z Kamieniołomów Miast Małopolskich w Kluczkowcach obok Czorsztyna. W maju br. mamy zamiar rozpocząć wielką akcję o czystość Krakowa. Nie mamy pieniędzy na wybrukowanie ulic, ale możemy i musimy wydobyć z siebie silną wolę oczyszczenia Krakowa w takich granicach, w jakich to jest możliwe.

Zaapelujemy o zachowanie czystości do wszystkich obywateli i w ich ręce złożymy przeprowadzenie akcji. Celowa propaganda z Radą miejską i prasą na czele, wyda bezwątpienia pożądane wyniki. Plan szeroko zakrojonej akcji, po jej omówieniu i zatwierdzeniu, będzie podany do publicznej wiadomości w swoim czasie. Zamiłowanie do czystości cechuje każdego człowieka cywilizowanego, bez względu na różnicę, takiej czy innej natury. Jestem przekonany, że wszyscy obywatele bez różnicy poglądów złączą się w wspólnym wysiłku stworzenia z Krakowa miasta czystego. Nie odrazu Kraków zbudowano, to też i nie odrazu Kraków zdołamy oczyścić. Jesteśmy za biedni, by marzyć o czystości miast zachodnich, wymagającej olbrzymich środków. Zdecydowani jednak jesteśmy z całym rygorem przeprowadzić czystość taką, która nic nie kosztuje, a jeśli wymaga pewnych środków, to są one tak małe, że każdego na nich stać.

Bo czyż kosztuje coś nie zaśmiecenie ulic papierami, resztkami jedzenia, czy niedopałkami papierosów? Trzeba tylko mieć poczucie czystości i odrobinę dobrej woli. Propagandą podniesiemy poczucie czystości, a sankcje karne, zmuszą nawet opornych do wyrobienia w sobie woli zachowania czystości.

Do Krakowa, już czystego, bo przez akcję przeprowadzoną w maju, zaprosimy w gościnę na koniec czerwca obywateli z całej Polski, na dni uroczystości Krakowa. Od 20 czerwca do 4 lipca podejmować będziemy przyjezdnych. Komitet propagandy już od kilku tygodni opracowuje wielki program przyjęć, na które się złożą tradycyjne uroczystości Krakowa (wianki, lajkonik, koncerty, przedstawienia teatralne, historyczne pochody, wystawy odczyty, zawody sportowe, wycieczki w okolice Krakowa itd.).

Musimy się przyznać publicznie do jednego wielkiego zaniedbania w zakresie gospodarczym. Kraków nie pomyślał dotychczas o placu wystawowym pod targi coroczne. Poznań, Lwów, Wilno, Katowice dawno nas wyprzedziły pod tym względem. Zarząd miasta tę lukę w tym roku wypełni. Jako stałe miejsce pod wystawy przeznaczamy małe błonia. W czasie uroczystości Krakowa odbędzie się tam w czerwcu wystawa bydła i rękodzieła, urządzona staraniem Izby Rolniczej i Rękodzielniczej.

Na zakończenie kilka słów o zabezpieczeniu Krakowa przed powodzią. Przeszłoroczna powódź wstrząsnęła do głębi całem Państwem. Ofiarność publiczna znalazła piękny wyraz w kwocie kilkunastu miljonów zebranych na ofiary powodzi. Rząd zaś zdecydował się kres położyć systematycznie powtarzającym się klęskom elementarnym wylewów, i przeznacza pono olbrzymią sumę, bo na rok bieżący około 20 miljonów na prace zabezpieczenia Małopolski zachodniej przed powodzią. Wdzięczni jesteśmy Rządowi za tę decyzję. Ale do wyrazów wdzięczności pozwalamy sobie dołączyć słowa prośby. Kraków jako stołeczne, królewskie miasto, miał dużo przywilejów, tracimy je jeden za drugim, bo czasy demokratyczne nie znoszą przywilejów. Ale mamy jeden przywilej, który oddamy chętnie i błagamy Rząd, aby go nam zabrał. Mam na myśli przywilej odwieczny Wisły zalewania co kilka lat naszego miasta. Kraków jest jedynem wielkiem miastem w Polsce, stale narażonem na zalew.

Prosimy gorąco Rząd o zabezpieczenie Krakowa przed wieczną groźbą powodzi!

Tych kilka uwag przedkładam Świetnej Radzie jako wstęp do obrad nad tegorocznym budżetem.

Z kolei Przewodniczący udziela głosu generalnemu referentowi Rm. Dr. Czuchajowskiemu.

Przemówienie Generalnego Referenta Dra Czuchajowskiego.

Imieniem Komisji skarbowo-budżetowej, której Świetna Rada, działając na zasadzie przepisu art. 45 ustawy samorządowej, przekazała rozpatrywanie, opinjowanie i przygotowywanie wniosków dotyczących gospodarki gminnej i wniosku w sprawie preliminarza budżetowego, mam zaszczyt prosić o uchwalenie:

I. przedłożonego Świetnej Radzie przez Zarząd miasta preliminarza budżetowego m. Krakowa na okres od 1 kwietnia 1935 r. do 31 marca 1936 r. zamykającego się:

1) jeśli chodzi o budżet administracyjny
w zwyczajnych wydatkach kwotą . . 15,771.362·— zł.
w zwyczajnych dochodach kwotą . . 15,771.827·— „
i wykazującego nadwyżkę dochodów w kwocie . . . . 465·— „
w nadzwyczajnych wydatkach kwotą . 3,534·908·— „
w nadzwyczajnych dochodach kwotą . 3,537.730·— „
i wykazującego nadwyżkę dochodów w kwocie . . . . 2.822·— „

2) jeśli chodzi o budżety przedsiębiorstw komunalnych
w wydatkach kwotą . . . . . . 18,613.331·— zł.
w dochodach kwotą . . . . . . 22,545.795·— „
i wykazującego czysty zysk w kwocie 3,932.464·— „

3) jeśli chodzi o Teatr m. im. J. Słowackiego
w wydatkach kwotą . . . . . . 608.517·— zł.
w dochodach kwotą . . . . . . 350.480·— „
i wykazującego wyrównać się mający z budżetu admin. deficyt w kwocie 258.037·— „

4) jeśli chodzi o szpitale i zakłady opiekuńcze
w wydatkach kwotą . . . . . . 380.838·— zł.
w dochodach kwotą . . . . . . 300.716·— „
i wykazującego wyrównany z budżetu admin. deficyt w kwocie . . . 80.122·— „

5) jeśli chodzi o fundacje kult.-ośw., religijne, na op. społeczną i inne
w dochodach kwotą . . . . . . 54.048·— zł.
w wydatkach kwotą . . . . . . 57.958·— „
i wykazującego wyrównany z budżetu admin. deficyt w kwocie . . . . . 3.910·— „

Dalej proszę Świetną Radę o uchwalenie jak następuje:

II. Przyznaje się na rok budżetowy 1935/36 dodatkowe wynagrodzenie dla Prezydenta m. w kwocie Zł. 300·— miesięcznie, a dla Wiceprezydentów po Zł. 200·— miesięcznie.

III. Przyznaje się pracownikom m. $7^1/_2{}^0/_0$ dodatek komunalny na rok 1935/36.

IV. Upoważnia się Zarząd miasta do zaciągania w roku budżetowym 1935/36 krótkoterminowych pożyczek w instytucjach kredytowych na zasilenie funduszów

kasowych do wysokości Zł. 1,000.000·— łącznie na warunkach dla gminy możliwie najdogodniejszych.

V. Upoważnia się Zarząd miasta do przenoszenia kredytów zamieszczonych w budżecie (virement) w granicach jednego i tego samego paragrafu (z pozycji na pozycję) w zakresie wydatków rzeczowych.

Proszę o uchwalenie przedłożonego projektu preliminarza budżetowego z uwzględnieniem zmian objętych załącznikiem do projektu, które to zmiany poczynił częściowo Zarząd miasta jeszcze przed rozpoczęciem obrad Komisji Skarbowo-budżetowej, częściowo poczyniła je Komisja Skarbowo-budżetowa w dniach 12, 13 i 14 marca 1935 r.

Jako referent projektu preliminarza budżetowego z ramienia Komisji Skarbowo-budżetowej winienem z punktu widzenia formalno-prawnego rzecz traktując, poza przedstawieniem wniosku o uchwalenie preliminarza i innych z nim prawnie związanych, ograniczyć się do zreferowania ze względu na tych członków Rady, którzy nie brali udziału w obradach Komisji, ogólnej budowy, cyfrowego oblicza, ogólnej charakterystyki projektu i do powtórzenia poglądów i opinji wyrażonych przez Komisję w czasie ogólnej dyskusji i tych poglądów i opinij wyrażonych w czasie dyskusji szczegółowej, które mają ogólne znaczenie.

Aczkolwiek w zasadzie ograniczę się jedynie do takiego referatu, będę przecież musiał dodać od siebie parę zdań, wychodzących poza to, o czem mówiło się w Komisji. Będą one odnosić się do uwypuklenia istoty preliminarza budżetowego i gospodarki ciała prawnopublicznego, dalej będą one ubraniem w słowa tych cyfr projektu preliminarza, które są wyrazem najważniejszych kierunków działalności Zarządu miasta i etapami celów, do których urzeczywistnienia on zmierza. Będą one mogły być substratem do dyskusji po moim ogólnym referacie.

Pójdę zatem następującym tokiem myśli:

1) omówię krótko istotę preliminarze budżetowego wogóle i przedstawię różnicę między układaniem preliminarza przez instytucje prawno-publiczne i przez prywatną jednostkę gospodarczą;

2) przedstawię budowę, cyfrowe oblicze i podam ogólną charakterystykę projektu;

3) zreferuję ogólne poglądy i opinje wyrażone na Komisji;

4) przedstawię te kierunki działalności Zarządu m. i cele, do których on zmierza, a które znajdują swój wyraz w projekcie.

Wychodzę z założenia, że jest rzeczą dużego znaczenia nietylko dla naszego miasta, ale i dla należytego rozwoju polskiego samorządu miejskiego wogóle, w jaki sposób ujmie sprawę obrad i dyskusji nad projektem preliminarza budżetowego Rada miasta Krakowa.

Miasto, które nie jest wprawdzie polityczną stolicą Rzeczypospolitej i pozornie zajmuje obecnie pozycję równą innym wielkim miastom wojewódzkim, w gruncie rzeczy jednak miasto, którego wpływ na kształtowanie się oblicza nietylko kulturalnego i duchowego, ale także gospodarczego i politycznego Polski jest ciągle bardzo duży, a utrzymanie tego wpływu na tym samym poziomie od nas samych w pierwszym rzędzie zależy.

Dlatego nie jest rzeczą obojętną w jaki sposób Świetna Rada przystąpi i przeprowadzi swą pracę nad jej najważniejszem uprawnieniem tj. nad uchwaleniem preliminarza budżetowego.

Doniosłość tego uprawnienia wynika z istoty i pojęcia preliminarza budżetowego.

Co to jest preliminarz budżetowy?

Jest to zestawienie przewidywanych wydatków z przypuszczalnemi dochodami, które mogą być użyte na pokrycie tych wydatków w przyszłym okresie gospodarki.

Preliminarz budżetowy gminy jako instytucji o charakterze prawno-publicznym różni się sposobem przygotowywania i zestawienia od preliminarza budżetowego, jednostki gospodarczej o charakterze prywatnym.

Prywatny gospodarz może mianowicie ułożyć preliminarz w ten sposób, że spisuje najpierw pozycje przypuszczalnych dochodów, poczem je dodaje. Z kolei spisuje wydatki, które również następnie sumuje.

Jeżeli zauważy, że suma wydatków jest wyższą od dochodów czyli, że zachodzi deficyt, może w sposób bardzo radykalny t. zn. odrazu i w sposób bardzo wydatny zmniejszyć wydatki. To zmniejszenie wydatków może iść tak daleko, że będzie równoznaczne z zaprzestaniem płacenia. To znaczy gospodarujący przestaje płacić i raty i odsetki od długów, nie zapłaci za pobrane w sklepie towary, nie zapłaci wynagrodzenia służącej, nie zapłaci czynszu za mieszkanie itp. Jeżeli tylko zdoła następnie przez zwiększenie dochodów zapłacić po pewnym czasie część zaległych płatności, cała sprawa się musi skończyć tragicznie pozatem, że będzie musiał w przyszłości płacić za wszystko gotówką, stracił bowiem raz na zawsze lub conajmniej na długo możność korzystanie z kredytu.

Inaczej ma się sprawa z preliminarzem budżetu instytucji prawa publicznego, a więc gminy.

Oto, jak to choćby z przedłożonego nam drukowanego projektu preliminarza widzimy, spisuje ona najpierw wszystkie swoje wydatki: konieczne, silnie użyteczne i będące wykonaniem zamierzeń sięgających nieraz w odległe lata, poczem je dodaje. Z kolei wyszukuje się i zestawia przypuszczalnie dochody. Wkońcu porównywa się obie sumy.

Jeżeli suma wydatków okaże się wyższą od sumy dochodów, mogą zajść teoretycznie rzecz traktując, trzy a w praktyce dwie możliwości.

Może gmina zaciągnąć na pokrycie wydatków związanych ze swoją normalną działalnością pożyczkę, któraby jednak była w tym przypadku pożyczką konsumcyjną, co ważniejsze jednak zrównoważony w ten sposób budżet nie byłby w stanie zacząć obsługi tej pożyczki.

Pozostają tedy dwie praktyczne możliwości P i e r w s z a: powiększenie dochodów w ścisłem tych słów znaczeniu, więc zwiększenie lub ustanowienie nowych podatków i opłat, bądź też podwyższenie zysków z przedsiębiorstw miejskich. Oczywiście jest to możliwe tylko wówczas, jeżeli jest to przedewszystkiem prawnie dopuszczalne, a następnie jeżeli obciążenie obywateli nie dosięgło ostatecznych granic tj. takich, których przekroczenie musiałoby spowodować pogorszenie się ich stanu majątkowego, a co zatem idzie spadek wpływów podatkowych i z opłat oraz zmniejszenie się konsumcji wytworów przedsiębiorstw miejskich. D r u g a m o ż l i w o ś ć: wprowadzenie oszczędności w szerokiem rozumieniu. Zmniejsza się wysokość pozycyj wydatkowych, bądź się je całkowicie skreśla i podnosi się pozycje do-

chodowe, usprawniając odnośne działy administracji. To drugie jest właściwie niczem innem, jak tylko zmniejszeniem wydatków.

Ta druga możliwość jest do urzeczywistnienia tylko wówczas, gdy wydatki miały charakter zbytkowny lub gdy były wyrazem mało planowej lub nieplanowej gospodarki. W przeciwnym razie tj. wówczas, gdy projekt preliminarza zawiera pozycje wydatków koniecznych lub takich, które są wyrazem zastosowania odległych w przyszłość zamierzeń, zmniejszenie wydatków jest rzeczą bardzo trudną i bolesną i nieda się uskutecznić w tak krótkim okresie czasu jak to jest możliwe w gospodarce prywatnej, przedewszystkiem zaś nie może ono być zmarnowaniem dotyczasowych wydatków. Jeżeli jednak powiększenie dochodów w ścisłem tych słów znaczeniu jest niemożliwe, pozostaje tylko i jedynie dla wyrównania braków w budżecie zwyczajnym droga oszczędności.

Ośmieliłem się zabrać parę chwil Świetnej Radzie temi prostemi i ogólnie znanemi rozważaniami tylko dlatego, ażeby jaknajsilniej uwypuklić różnicę między gospodarką prywatną a publiczną, jeśli chodzi o układanie preliminarza budżetowego. Jeśli chodzi o jej jaknajzwięźlejsze przedstawienie, to możnaby powiedzieć: gospodarz prywatny może naginać życie do cyfr, prawno-publiczna zaś jednostka gospodarcza musi naginać cyfry do życia.

Jakie znaczenie posiada ta różnica wówczas, gdy mamy rozpatrzeć, przedyskutować i uchwalić preliminarz budżetowy?

Znaczenie jej w tej chwili, mojem zdaniem polega na tem, że zakreśla ona granicę i cel naszej dyskusji i naszym ewentualnym wnioskom.

Oto nie wolno nam zapominać, że przedłożony projekt jest wyrazem przemyślanych zamierzeń, że każdy wydatek jest koniecznym i tkwi w planie całokształtu prowadzonej gospodarki, że skreślenie jakiejkowej pozycji musiałoby być bardzo głęboko uzasadnione, w przeciwnym bowiem razie godziłoby w całość planu gospodarczego. Przedewszystkiem zaś nie wolno nam stwarzać nowych wydatków, to bowiem byłoby równoznaczne z dążeniem do zwichnięcia równowagi budżetowej, o ilebyśmy to chcieli uczynić bez równoczesnego wykazania źródła dochodu, przyczem, gdybyśmy mieli na myśli zwiększenie lub nałożenie na obywateli nowych świadczeń na rzecz gminy, musielibyśmy się zastanowić, czy jest to prawnie dopuszczalne i faktycznie w dzisiejszej sytuacji możliwe.

Sztuka preliminowania budżetu polega na umiejętności przewidywania. To przewidywanie nie może być oczywiście równoznaczne z jakąś tajemniczą zdolnością widzenia rzeczy przyszłych, wręcz przeciwnie; musi ono być oparte na dokładnej obserwacji dotychczasowego stanu faktycznego, jego tendencji rozwojowej i zamierzeń tych czynników pozamiejskich, które mogą wywrzeć wpływ na tok gospodarki gminnej.

Jeśli przyjrzymy się z punktu widzenia umiejętności przewidywania przedłożonemu nam projektowi, musimy dojść do przekonania, że odpowiada on takim postulatom.

I tak, jeśli chodzi o ustalenie wysokości przypuszczalnych wydatków i dochodów, to za podstawę przewidywań przyjął Zarząd miasta kwoty faktycznego wykonania przez trzy pierwsze kwartały obecnego okresu gospodarki, dodając do nich stosunkowo obliczone wyniki za ostatni kwartał.

Jeśli chodzi o tendencję rozwojową tego stanu faktycznego, to projekt nie liczy na jakieś podniesienie się dochodu, nie zawiera zatem żadnych pozycyj na wyrost, przeciwnie jest bardzo ostrożny w ich przewidywaniu.

I słusznie. Niema wprawdzie podstaw do twierdzenia, że dochody obywateli naszego miasta zmniejszą się w przyszłym okresie gospodarki i wpływy nie dopiszą, niemniej jednak wskazaną jest w preliminowaniu dochodów jak największa ostrożność dlatego, że jesteśmy świadkami akcji rozwojowej przez pewne czynniki, mające wielki wpływ na samorząd miejski, które silnie atakują tzw. „sztywność cen za dobro i świadczenia, dostarczone ludności przez związki samorządowe“ oraz „różne opłaty wjazdowe, brukowe, targowe itd.“ Charakterystycznym jest w tej mierze artykuł p. M. Jaroszyńskiego zamieszczony w Gazecie Polskiej Nr. 267 z 26 września 1934 r. p. t. „Niepokojący objaw“.

O ile nie można odmówić tej akcji pewnej słuszności jeżeli chodzi o zniżkę cen za świadczenia przedsiębiorstw użyteczności publicznej, gdyż sztywne i wysokie ceny za te świadczenia oddziaływują istotnie na układ stosunków gospodarczych jak nadmierne podatki pośrednie, o tyle znów należy się zdecydowanie przeciwstawić spotykanemu coraz częściej w prasie generalnemu atakowi na system dochodowy miast i domagającemu się takiej jego przebudowy, któraby dopasowała wysokość dochodów miast i ich stopę życiową do wysokości dochodów i stopy życiowej samorządu ziemskiego. Zachodzi obawa, że źle w tym kierunka rozumiane hasło „frontem do wsi“ może znowu pozbawić miasta pewnych źródeł dochodowych, które jednak nie będą miały żadnego realnego znaczenia i wpływu na zwiększenie dochodu wsi, przeciwnie nastąpi dalsze zubożenie miast a biedne miasta, to kiepski konsument produktów rolniczych i przemysłu rolniczego.

W kwietniu br. wyjeżdżają delegaci naszego miasta wybrani przez Świetną Radę na ostatniem posiedzeniu na Zjazd Związku Miast Polskich. Trzeba będzie tam wystąpić z rozsądnemi postulatami uregulowania finansów miejskich, gdyż wedle ostatnich wiadomości Rząd nosi się z zamiarem ich nowego unormowania w drodze dekretu. Dotychczasowa chwiejność i niepewność źródeł dochodowych silnie utrudnia wejście na drogę planowej i konsekwentnej gospodarki.

Przedłożony nam projekt preliminarza budżetowego dzieli się na:

I. Budżet administacyjny.
II. Budżet przebsiębiorstw komunalnych.
Dalej osobno jest ujęty budżet
III. Teatru m. im. J. Słowackiego
osobno są ujęte
IV. Szpitale i zakłady opiekuńcze,
oraz
V. Fundacje.

W moim ogólnym referacie ograniczę się do ogólnego przedstawienia budżetu administracyjnego i budżetu przedsiębiorstw miejskich oraz teatru, pozostawiają dwa pozostałe działy szczegółowym referatom.

Preliminarz budżetu zwyczajnego zamyka się
po stronie wydatków kwotą . . . 15,771.362·— zł.
po stronie dochodów kwotą . . . 15,771.827·— „
i wykazuje nadwyżkę w kwocie 465 zł.

Preliminarz budżetu nadzwyczajnego zamyka się
po stronie wydatków kwotą . . . . 3,534.908·— zł.
po stronie dochodów kwotą . . . . 3,537·730·— „
i wykazuje nadwyżkę w kwocie 2.822 zł.

Cyfr odnoszących się do poszczególnych działów zarówno po stronie wydatków jak i dochodów nie wymieniam, należy to bowiem do szczegółowych referatów.
Jeśli przyjrzymy się zwyczajnemu budżetowi uderzy nas fakt, że wydatki osobowe

tj. na stałe płace i emerytury wynoszą	Zł.	6,177.748	tj.	39·17%
na świadczenia personalne wynoszą	„	471.393	„	2·99%
i na robociznę	„	379.201	„	2·40%
Razem	Zł.	7,028.342	tj.	44·56%

całości zwyczajnych wydatków, a bez wydatku na robociznę wynoszą 6,649.141 zł. tj. 42·16% ogółu zwyczajnych wydatków.

Wydatki rzeczowe wynoszą . . .	2,711.582	zł.	tj.	17·19%	zwycz. wydatków
wydatki na obsługę długów . . .	2,577.991	„	„	16·35%	„ „
dopłaty do przedsięb. i zakładów . .	1,376.007	„	„	8·72%	„ „
świadczen. na rzecz przedsiębiorstw . .	819.684	„	„	5·20%	„ „
subwencje wynoszą . .	348.156	„	„	2·21%	„ „
inne wydatki	909.600	„	„	5·77%	„ „

Nie ulega wątpliwości, że stosunek wydatków osobowych do całości zwyczajnych wydatków jest zawysoki i że trzebaby wszystko uczynić, coby mogło go zmniejszyć. Trzeba jednak odrazu powiedzieć, że wyniki są tu możliwe dopiero po długim szeregu lat. Najmniej bolesną drogą jest niepowiększanie aparatu osobowego, każde bowiem zwolnienie odbija się w niedługim czasie pośrednio czy nawet bezpośrednio w sposób niekorzystny na budżecie gminy.

Jest pełna podstawa do przypuszczenia, że nowy Statut Organizacyjny Urzędów, Wydziałów i Biur Zarządu miasta, który wszedł w życie dopiero 1 listopada 1934 r. spowoduje w przyszłości pewne dalsze oszczędności w wydatkach personalnych mimo, że zostaną utworzone Urzędy Obwodowe, które obejmą cały dotychczasowy zakres działania Komisarjatów obwodowych jako opinjodawczych i wykonawczych organów Wydziałów Zarządu m., a nadto zostanie im powierzone orzecznictwo administracyjne i egzekucja szeregu drobniejszych spraw, załatwianych dotychczas w wydziałach.

Z początkiem 1935 r. została utworzona przez Pana Prezydenta miasta Komisja Zarządu miejskiego dla zaopinjowania wniosków w sprawie projektu statutu etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu miejskiego oraz zakładów i instytucyj objętych budżetem administracyjnym i przedsiębiorstw miejskich.

Ponieważ niestety wszystko musi się dziać w czasie, Komisja ta z powodu prac nad projektem preliminarza nie mogła dotąd rozpocząć swej działalności.

A ta jej działalność będzie miała właśnie na celu rozpatrzenie wniosków co do ilości etatów funkcjonarjuszów, innemi słowy jej działalność wywrze doniosły wpływ na wydatki osobowe gminy w najbliższej przyszłości.

Szczegółowa analiza zwyczajnych wydatków każe stwierdzić, że są to wszystko wydatki najkonieczniejsze albo conajmniej silnie użyteczne oraz, że prawie wszystkie ich pozycje zostały w stosunku do poprzedniego preliminarza obniżone.

Z pośród grup tych wydatków zasługuje na podkreślenie kwota 2,557.991 zł. na spłatę długów. Wydatek ten posiada dlatego bardzo duże znaczenie dla gospodarki gminy, że od należycie przemyślanego planu spłaty długów i jego skrupulatnego wykonywania zależy możliwość zaciągnięcia takiej czy innej pożyczki inwestycyjnej.

Ten dział obsługi długów wynosił w budżecie na rok 1934/35 złotych 2,623.147·— t. zn. formalnie o 45.156 zł. więcej.

Jednak w porównaniu z budżetem na r. 1934/35 przybyły bądź powiększyły się następujące pozycje:

1) wzrosła bądź przybyła obsługa pożyczek z Funduszu Pacy i specjalnych funduszów Banku Gosp. Kraj. (§ 16 poz. a/1 do f/1 oraz i/1, j/1) o kwotę . . .	68.266 zł.
2) przybyła obsługa pożyczki Zł. 200.000·— w Kom. Kasie Oszcz. Pow. Krak. na uporządkowanie dzielnic przyłączonych (§ 16, poz. z/2 str. 22 tj.	35.230 „
3) przybyła obsługa pożyczki gruntowej Z. U. P. U., pomieszczona poprzednio w wydatkach nadzw. (§ 16, poz. b/3) tj.	24.340 „
4) na polecenie Urzędu Wojewódzkiego wstawiono oprocentowanie funduszu emeryt., przyjmując stopę Banku Polskiego (5%) — (§ 16 poz. j/3) tj. . .	105.000 „
5) przewidziano na oprocentowanie przyszłych pożyczek, zwiększając § 16 poz. k/3 o	50.000 „
Te wzrosty i przybytki dają w sumie . .	282.836 zł.

Gdy do tej kwoty dodamy kwotę 45.156 zł. o którą formalnie spadła w obecnym projekcie obsługa długów, otrzymamy kwotę 327.992 zł. która jest wyrazem wzrostu obsługi długów, któryby musiał w obecnym projekcie nastąpić, gdyby nie ulgi spowodowane przeważnie dzięki przeprowadzonym operacjom konwersyjnym, a to pożyczce w kwocie 2,500.000 zł. w Kom. Kasie Oszcz. m. Krakowa i konwersjom pożyczek w Polskim Banku Komunalnym (§ 16 poz. h/1).

Kwota 327.992 zł. jest zatem równocześnie wyrazem uzyskanego ogólnego odciążenia gminy w dziale obsługi długów. To znaczy: ten sam cel, który był zakreślony w preliminarzu budżetowym na rok 1934/35 osięga się obecnie taniej o 327.992 zł. Jest to piękny wynik celowego wysiłku, który ma dla przyszłej gospo-

darki m. o wiele większe znaczenie niż sama wartość tej kwoty wyrażona w złotych.

Skoro już jestem przy wydatkach na obsługę zadłużenia, muszę podać wysokość obecnego zadłużenia miasta obsługiwanego przez budżet administracyjny t. zn. bez uwzględnienia przedsiębiorstw.

To zadłużenie wynosiło na dzień 31 stycznia 1935 r. kwotę 33,468.672 zł. (33½ miljona). Z tego zadłużenie formalnie długoterminowe wynosiło Zł. 31,141.242 t. zn. około 93%.

W stosunku do całego majątku gminy brutto (jednakowoż bez majątku przedsiębiorstw) wycenionego w zamknięciu rachunkowem za rok 1933/34 na kwotę 178.970.000 zł., wynosi zadłużenie pożyczkowe, objęte budżetem administracyjnym około 18½%.

Zadłużenie pożyczkowe przedsiębiorstw m. wynosiło w dniu 31/I. 1935 r. kwotę 3,313.000 zł. tj. w stosunku do wartości ich aktywów (około 55,000.000 zł.) około 6%.

Korzystne te cyfry podałem dlatego, że mają one swoją wymowę jeśli chodzi o ogólną ocenę gospodarczej przyszłości miasta.

Kończąc przedstawienie wydatków zwyczajnych muszę jeszcze wspomnieć, że na dzielnice przyłączone przewiduje budżet zwyczajne wydatki w kwocie 490.000 zł.

Jeśli chodzi o zwyczajne dochody, to osiągając w projekcie kwotę 15,771.827 zł. są one niższe o 670.173 zł. od preliminowanych na rok 1934/35 jeśli się porówna sumy końcowe dochodów z obu okresów. W rzeczywistości jednak są ne obecnie niższe o ponad 1 miljon złotych na skutek budżetowania niektórych pozycyj brutto zamiast netto.

Jest to z jednej strony dowodem jak je ostrożnie prelimowano, z drugiej strony jest to wyrazem, oby końcowym, ustawicznego spadku dochodów na skutek pozbawienia miasta coraz to innych źródeł dochodowych i nakładania na nie nowych kosztownych obowiązków.

Dr. Jan Grabowski w artykule p. t. „Przyczynki do finansów związków samorządowych" zamieszczonym w „Przeglądzie Samorządowym" Nr. 2 r. 1935 oblicza ubytek roczny dochodów gminy krakowskiej w okresie ostatnich 10 lat na kwotę około 5 miljonów złotych.

Budżet nadzwyczajny, którego cyfr nie chcę powtarzać, nie wymaga specjalnego naświetlenia. Przewiduje on w wydatkach kwotę 930.000 zł. na budowę Muzeum Narodowego, pokrytą zresztą z osobnego funduszu, pozatem przeznacza kwotę 404.284 zł. na dzielnice przyłączone.

Dopóki miasta, a z niemi i nasze miasto, nie otrzymają jakichś nowych źródeł dochodowych lub wydatnego powiększenia istniejących, będą musiały wykorzystywać przedsiębiorstwa miejskie do łatania braków dochodowych mimo, że ich wytwory są przedmiotem publicznej użyteczności.

Z tego powodu budżet przedsiębiorstw miejskich naszej gminy musiał być bardzo ostrożnym w stosowaniu oszczędności, aby nie doprowadzić do zmniejszenia ich zdolności wytwórczej.

Ze względu na ustawę o rzeźniach z prawem wyłączności (z 29/III. 1933) rzeźnia nie da żadnego zysku poza oprocentowaniem na 5½% pożyczki udzielonej jej z budżetu administracjnago na kapitał zakładowy (415.000 zł.).

Dochody z Elektrowni wzrosły o 228.000 zł., z Wodociągów o 253.000 zł., dochód z Gazowni zmniejszył się (127.000 zł.) coprawda pozornie, bo nie zabiera się kosztów obsługi oświetlenia publicznego.

W budżecie przedsiębiorstw miejskich znajdujemy wydatki na dzielnice przyłączone w kwocie 214.101 zł.

Jeśli chodzi o budżet Teatru m., to aczkolwiek Dyrekcja preliminuje powiększenie dochodów o prawie 40.000 zł., będzie musiała gmina kwotą 258.037 zł. wyrównać deficyt.

Na tem kończę przedstawienie cyfrowego ogólnego wyglądu preliminarza i przechodzę z kolei do jego ogólnej charakterystyki.

Należy stwierdzić, że odznacza się on naogół wyraźną i przejrzystą budową. Pewne w tym względzie niedomagania będzie można usunąć po ich przedyskutowaniu w Komisji budżetowej, której utworzenie zapowiedział Pan Prezydent miasta w czasie dyskusji na Komisji Skarbowo-budżetowej.

Dalej cechuje go zdecydowana dążność do oszczędności przy wydatkowaniu i realności przy preliminowaniu dochodów, skutkiem czego jest on niższy o 1,042.000 zł. od preliminarza budżetowego na rok 1934/1935 t. j. o 6½%. Cyfrowo obniżka ta wynosi tylko 687.000 zł. Jest to jednak cyfra pozorna, albowiem faktycznie różnica ta wynosi ponad miljon złotych, a to dlatego, że w preliminarzu zwiększono pozornie, na polecenie władz państwowych, pozycję na kwatery wojskowe o 390.000 zł., dalej wstawiono na polecenie tych władz kredyt na odszkodowanie dla Skarbu Państwa za pobór podatków w kwocie 95.000 zł., co dotychczas było przeprowadzane przez zwroty rachunkowe, wreszcie przeniesiono z budżetu nadzwyczajnego obsługę pożyczki gruntowej w Z. U. P. U. i subwencję na budowę względnie remont kościołów w łącznej kwocie 39.000 zł. również w związku z dyrektywami otrzymanemi z Urzędu Wojewódzkiego.

Przedewszystkiem jednak jest on budżetem przełomowym jeśli chodzi o finanse naszego miasta, a to z następujących powodów:

1) jest to preliminarz całkowicie zrównoważony,

2) jest to budżet, który rozpoczyna spłatę dotychczasowych niedoborów wynoszących około 6,000.000 zł.

3) jest to budżet, który daje podstawę do twierdzenia, że Zarząd miasta jest zdecydowany iść z żelazną konsekwencją drogą równowagi budżetowej, stopniowego zmniejszania niedoboru i skrupulatnego obsługiwania długów.

To też Komisja Skarbowo-budżetowa, zdaje mi się, że mam pełną podstawę do takiego powiedzenia, nie podniosła żadnych tego rodzaju zarzutów przeciwko projektowi, któreby podawały w wątpliwość jego oszczędność lub realność, bądź też godziły w system jego budowy i planowości.

Na Komisji panowało pełne przekonanie, że budżet jest najzupełniej realny i równowaga zostanie osiągnięta.

Z radością przyjęła Komisja zapowiedź Pana Prezydenta o utworzeniu stałej Komisji budżetowej i o tem że prace nad budżetem będą odtąd trwały cały rok, co da możność zarówno Zarządowi miasta jak i Radzie poświęcenia większej jeszcze ilości wysiłku, doświadczenia i niejednokrotnie fachowej wiedzy układania projektów przyszłych preliminarzy.

Świetna Rado! Dyskusja ogólna nad preliminarzem budżetowym nie powinna ograniczać się jedynie do samego przedłożonego nam projektu preliminarza na przyszły okres gospodarczy, dyskusja ta bowiem winna objąć swoim zasięgiem dłuższy okres czasu w tym celu, by omówić program działalności gminy na przyszłość i wskazać drogi wiodące do jego realizacji.

Osoba prawna, jaką jest nasza gmina tem właśnie różni się od jednostki ludzkiej, że może a zatem i powinna patrzeć w daleką przyszłość, stawiać sobie odległe cele, może i powinna je z żelazną konsekwencją realizować. Nowa ustawa samorządowa ułatwiła jeszcze spełnianie tych zadań, rozdzielając rozsądnie funkcje stanowienia i kontroli od czynności zarządzających i utrwalając kadencję piastowania stanowiska prezydentów na conajmniej 10 lat.

Dlatego jest sposobna pora do omówienia przez Świetną Radę tych celów, które miastu stawia jego Zarząd i skontrolowania czy i w jakiej mierze one zgadzają się z zapatrywaniami Świetnej Rady.

Jeżeli chodzi o wymienienie zasadniczych kierunków działalności Zarządu miasta i celów, do których urzeczywistnienia on zmierza, a które znajdując swój wyraz w projekcie preliminarza, to przedstawiają się one w sposób następujący:

1) Zarząd miasta zmierza widocznie do uzyskania i utrzymania równowagi budżetowej nie uciekając się jednak do zwiększania obciążania obywateli, lecz stara się to osiągnąć zapomocą rozsądnie przeprowadzonej kompresji wydatków i korzystnej konwersji długów. Dowodem tego w jak ostrożny sposób przystępuje Zarząd do zmniejszenia wydatków jest zniżenie dodatku komunalnego dla funkcjonarjuszów o $7^1/_2$ %. Do tego środka uciekł się Zarząd dopiero po wyczerpaniu wszystkich innych środków i pod silnym naciskiem z poza miasta, mimo, że w wielu innych miastach dodatek ten skreślono w całości już w obecnym roku.

2) Zarząd miasta zmierza dalej do przeprowadzenia normalnych zadań gminy i zaspokojenia potrzeb obywateli własnemi siłami gospodarczemi i finansowemi gminy i pragnie wzbudzić u obywateli pełne zaufanie do gminy i rzetelności jej gospodarki.

3) Zarząd zmierza do zaspokojenia potrzeb miasta, zwłaszcza zaś do zaspokojenia potrzeb dzielnic przyłączonych i zamieścił w projekcie preliminarza łączną kwotę 1,308.385 zł., które zostaną w przyszłym roku na ten cel wydane.

Mimo konieczności przeprowadzenia zniżki wydatków powiększył wydatki na opiekę społeczną o około 40.000 zł. w stosunku do preliminarza poprzedniego.

4) Widocznem jest, że Zarząd stara się zachować miastu charakter skarbnicy pamiątek narodowych, miasta zabytków i centrum kulturalnego dla jak największego obszaru, co ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości miasta i każdy wydatek na ten cel przyniesie niechybnie korzyści gminie za pośrednictwem powiększenia się dochodów obywateli. Sądzę, że należy wytężyć wszystkie siły moralne i materjalne, ażeby zachować dla miasta ten charakter.

5) Zarząd miasta stara się uczynić Kraków punktem turystycznym i wycieczkowym. Jeśli chodzi o to zamierzenie, to jego realizacja zależy nietylko od działalności władz miejskich, ale także od władz państwowych, a przedewszystkiem od władz kolejowych.

Zdaje mi się, że w tej dziedzinie należy przeciwdziałać układaniu takich rozkładów jazdy, któreby łączyły różne punkty Rzeczypospolitej bezpośrednio z temi miejscowościami, które są ostatecznym celem ruchu turystycznego. Chodzi wszak o to, by z jednej strony związać Kraków z resztą obszaru Rzeczypospolitej jak najlepiej, z drugiej by można było w naszem mieście się zatrzymać i z niego zapomocą specjalnie obmyślanych jak najszybszych i tanich środków komunikacyjnych wyruszać do tych ostatecznych punktów.

Pozatem samo miasto musi się stać także atrakcją turystyczno-sportowo-wycieczkową. Ciekawe projekty w tym kierunku przedstawia artykuł prof. Sosnowskiego w „Przeglądzie Samorządowym" Nr. 1. 1935 r. p. t. „Pilna potrzeba Krakowa".

Z pośród tych przejawiających się w budżecie zamierzeń Zarządu miasta najważniejszem jest to, które wymieniłem na początku tj. zdecydowana dążność do uzyskania i utrzymania równowagi budżetowej, wyrównywania dotychczasowych niedoborów oraz regularne i coraz łatwiejsze spłacanie długów.

W dziedzinie gospodarczej nie może być jakichś niespodziewanych wygranych, wszystko musi być oparte na rozsądnie przemyślanym planie i wzajemnem zaufaniu czynników biorących udział w gospodarce.

Miasto potrzebuje kapitału na inwestycje i realizację swoich celów, kapitału, którego spłata musi być rozłożona na długie lata. Może w każdej chwili, jak to oświadczył i tu i na Komisji Skrabowo-budżetowej Pan Prezydent miasta, otrzymać, ale otrzyma pożyczkę na najlepszych warunkach wówczas, gdy z jednej strony Zarząd będzie szedł konsekwentnie dotychczasową drogą, z drugiej, gdy ogół obywateli za pośrednictwem Świetnej Rady wyrazi Zarządowi miasta pełne zaufanie.

Uchwalenie przedłożonego nam preliminarza na rok 1935/36 będzie niechybnie także wyrazem zaufania ze strony ogółu obywateli, ale będzie również dla Zarządu miasta zachętą i podnietą do dalszej w tym kierunku pracy.

Ponawiam przedstawione przezemnie na początku wnioski i proszę o ich uchwalenie bez żadnych zmian.

Przewodniczący otwiera dyskusję ogólną nad budżetem.

Dyskusja ogólna.

W dyskusji zabiera głos Łw. Dr. Rudolf Radzyński.

Przemówienie Łw. Dr. Radzyńskiego.

Ewolucja prawa samorządowego w Polsce i ewolucja praktyki, stosowanej obecnie wobec samorządu w Polsce, nie harmonizuje w tej chwili z ewolucją odsztywniania naszego ustroju. Prawo samorządowe rozbudowywane jest w kierunku ścieśniania swobody ruchu ciał samorządowych.

Budżety miast muszą być bezwzględnie konstruowane w takich ramach, na jakie ogólna wytyczna polityki Państwa w tej dziedzinie zezwala. Likwidacja przerostów w budżetowaniu miast jest w pełnym toku. Od zupełnego niemal liberalizmu w tej dziedzinie prze-

chodzimy raczej w erę budżetowania, według dyspozycji. Uzgadnianie preliminarzy budżetowych z władzami nadzorczemi w ogólnej konstrukcji i globalnych kwotach przed ich uchwaleniem jest tylko faktem stwierdzającym trafność naszego w tym przedmiocie rozumowania. Jest jeszcze w Polsce szereg miast, które na najbliższy rok nie będą mogły przedłożyć ciałom uchwalającym preliminarzy budżetowych zrównoważonych. Kraków poraz pierwszy od szeregu lat występuje z drobną nadwyżką w dochodach. Zrywa zatem z niedoborami. Niedobory w budżetach są bardzo złym czynnikiem w pracach samorządów. Uniemożliwiają one samorządowi terytorjalnemu wypełnianie najistotniejszych jego zadań i łudzą zarówno gospodarzy miasta, jak społeczność tymi inwestycjami, które wykonują przez zapożyczanie pieniędzy, antycypują bowiem wpływy, które nigdy do kas danego miasta nie wpłyną.

Stąd to takie wykwity w niektórych miastach, gdzie ich budżet roczny wynosi 2,000.000 zł., a zobowiązania krótkoterminowe i długoterminowe sięgają 15,000.000 zł. Niedobory w budżetach budzą u szerokich sfer społeczeństwa miejskiego niechętny stosunek do organizacji samorządowej. Kraków zrywając z tą szkodliwą praktyką deficytowości budżetu zasługuje na to, by ten krok w tym roku zapisać mu na jego chlubne dobro. Osiągnięto ten cel przez daleko idące ścięcie wydatków, a zatem przez wydatne ścieśnienie zasięgu niektórych agend miasta na podstawie tego skomprymowanego budżetu. Zarząd miasta mając żywo w pamięci wytyczne Premjera Kozłowskiego, co do podwyższania i przekraczania budżetów samorządowych w ramach przedłożonego preliminarza budżetowego, pragnie tworzyć nowe dobra dla miasta, jak ulice, bruki, światło, kanały, place i hale targowe, wznieść dom starców i kalek, wybudować szereg domów robotniczych o tanich na budżet robotnika obliczonych czynszach. Przyjmując, że około 1,300.000 zł. będzie przerobionych w samych dzielnicach przyłączonych, że w dziale V. i Va. budżetu zwyczajnego i nadzwyczajnego będzie przerobionych około 2,600.000 zł., że same przedsiębiorstwa miejskie przepracują samemi inwestycjami około 1,600.000 zł., to ta cyfra ponad 5,500.000 zł., będzie dowodem dużego wysiłku w kierunku tworzenia zatrudnienia w Krakowie. Nie biorąc w tej chwili wcale pod uwagę tych możliwości, jakie będą mogły zaistnieć w wypadku zrealizowania toczących się rozmów, co do udzielenia miastu taniej długoterminowej pożyczki, z której ponadto weszłyby w grę takie przedsięwzięcia, jak budowa domu schroniska dla bezdomnych, budowa hal na targowiskach miejskich, rozbudowa i uporządkowanie wraz z oświetleniem targowicy jarzyn na Krowodrzy, definitywne uporządkowanie zabytkowego placu na Wolnicy, budowa najpotrzebniejszych budynków szkolnych, wzniesienie budynku na areszta miejskie, które mieszczą się w dzierżawionym, ciasnym i nieodpowiednim domu, oświetlenie ulic Barakowej, Niepołomskiej, Zbożowej, Szerokiej itd. itd. Zarząd miasta pragnie, w myśl założenia jak powyżej przytoczyłem, postępować zgodnie z hasłem: „wedle stawu grobla" Że tu w tym punkcie wybitnie skupia się uwaga miasta przy preliminarzu, to jest to tylko orjentowaniem się na szerszą skalę w możliwościach i koniecznościach, jakie w obecnej sytuacji przed nami stają. Jedno z miast niemieckich a mianowicie uniwersyteckie miasto Jena, taką dewizę przy pracach budżetowych w tym roku sobie postawiło: „In der Stadt Jena stand die Sorge um die Unverschuldet in Not geratenen Volksgenossen in Vordergrund. Die Stadt-Verordneten sollen in Gemeinschaft mit dem Rat ihr möglichstes tun ihnen Arbeit zu beschaffen. Wohnungen zu erstellen um sonstige Not zu mildern". Uniwersyteckie miasto Kraków, jak Świetna Rada widzi na 15,000.000 zł. budżetu zwyczajnego około 2,000.000 zł. przeznacza na opiekę społeczną, idąc bez zapowiedzi zdecydowanie z duchem czasu. Kwota ta powiązana z wyżej wzmiankowanemi kwotami na tworzenie zatrudnienia może być uznana, jako wyjściowa do prac, zmierzających do dania niezatrudnionym mieszkańcom Krakowa w skromnej, bo w skromnej mierze dobra najmilszego, jakim jest praca, i jest ona w ramach naszych możliwości kwotą nie małą.

Faktem jest, że podatki samoistne gminne wynoszą znikomą kwotę, bo niecałe 600.000 zł. Jest to znamienne wobec udziału Gminy w podatkach państwowych, dodatków do podatków państwowych i różnych, które dają razem 6,245.303 złotych. Opłaty za korzystanie z urządzeń gminnych 1,588.270 zł., zaś opłaty administracyjne 292.000 zł. Wszelkiego rodzaju zwroty dają 1,831.838 złotych, a przedsiębiorstwa komunalne dają 3,932,464 zł. Kwota ta z przedsiębiorstw należycie jest wygospodarowana dla budżetu ogólnego tylko z Elektrowni 3,090.490 zł., z Gazowni 477.800 zł. — i nadwyżka budżetowa Wodociągu i Kanalizacji 364.174 zł. Biorąc globalnie budżet z wpływami zwyczajnemi i nadzwyczajnemi w kwocie 19,309.357 zł., a więc około 20,000.000·— zł. widzimy, że dwa przedsiębiorstwa miejskie i jeden zakład zasilają budżet Gminy m. Krakowa prawie w 1/5 wpływów, podczas gdy cały szereg innych przedsiębiorstw i zakładów oraz firm są bądź bezwzględnie bierne, bądź też zaledwie kryją koszta ruchu z amortyzacją i odsetkami od włożonego kapitału.

Rzeźnia miejska, która w myśl ustawy o rzeźniach z prawem wyłączności jeszcze w ubiegłym roku dawała około 500.000 zł., w tym roku nie figurując w rzędzie tych nielicznych zakładów, o których mowa była powyżej, nie jest pasywną, bo zwraca zarządowi centralnemu tytułem odsetek od kapitału zakładowego Rzeźni w kwocie Zł. 7,558.900·— Zł. 415·740·—, oprócz tego Rzeźnia m. zwraca w tym roku 100.000 zł.—, za część kosztów zarządu centralnego i 9.730 zł. Funduszowi administracyjnemu, tytułem zwrotu pożyczki na kapitał zakładowy. Ten system odpłatności zakładów w stosunku do Gminy jest bezwzględnie słuszny, a dlaczego to pozwolę sobie uzasadnić to przy tej części mojego przemówienia, gdzie będę poruszał sprawę przedsiębiorczości komunalnej. Targowica i Rzeźnia odprowadzą w tym roku Zł. 525.470·— co wobec zysku zeszłorocznego 537.525·24 zł. jest tylko nieznaczną różnicą in minus wynoszącą 12.055·24 zł.. Jak widać zatem Rzeźnia pracuje niemal w 100% z takim efektem, jak w roku ubiegłym. Dla porównania gospodarki Rzeźni krakowskiej pozwolę sobie przytoczyć kilka cyfr dotyczących Rzeźni krakowskiej i poznańskiej. Rzeźnia krakowska zatrudnia łącznie z kierowniczym i lekarskim personalem 80 osób, Rzeźnia poznańska osób 142. Przyjmując, że Kraków miał mieszkańców w lipcu 1933 r. 235.684, a Poznań 1 września 253.258, różnica in plus na rzecz Poznania 17.174.

Jak widzimy z tego w tym zakładzie racjonalizacja pracy jest w wysokim stopniu stosowaną. Zaznaczyć trzeba, że i inne zakłady, jak Elektrownia, Gazownia, nawet pasywne Miejskie Zakłady Ceramiczne, Miejskie Zakłady Aprowizacyjne, zwracają poważne kwoty w sumie do centrali, tytułem udziału w kosztach centrali. Wpływy te jednak są już tak usztywnione i stanowią niemal opancerzone kwoty w budżetach poszczególnych zakładów i że w górę już podciągnąć nie dadzą. Wniosek stąd prosty, że na wypadek jakiegokolwiek podcięcia, choćby jednej gałęzi dochodów Gminy, na co się zanosi, bo z kwoty opłat za korzystanie z urządzeń gminnych 1,588.280 zł. ma się obciąć opłaty mytnicze, które mają dać około 525.000 zł. bez równoczesnego zdjęcia jakiegoś ciężaru z Gminy, powstanie w tym budżecie luka pokaźna i równowaga budżetu z takim wysiłkiem zdobyta, ulegnie zwichnięciu. Jeśli zatem przyjmiemy za pewnik, że przedsiębiorstwa te monopoliczno-rentowne nie dadzą więcej niż złotego, a te nieliczne stale deficytowe w dalszym ciągu nie dadzą nic, że dalej, obciążenia obywateli Krakowa na rzecz miasta nie można podnieść, w myśl hasła reprezentowanego przez Rząd „należy odciążyć dochód społeczny“, to niebawem zauważymy, że po dokonaniu tej operacji z obcięciem około 500.000 zł. z dochodu, czeka kogoś w mieście niespodzianka i to niemiła.

Tu dochodzę do kapitalnego zagadnienia w tegorocznym budżecie, dotyczącego 41% całego budżetu na koszta personalne Gminy m. Krakowa, co jest ze wszech stron przedmiotem trosk i uwag zarówno Zarządu miasta, władz nadzorczych, jak i szerokiej społeczności.

W tym dziale budżet nasz jest jak ta ryba znakomita, na którą ze wszystkich stron zarzuca się wędkę, tak powiedział o budżecie Wiktor Hugo w XIX wieku.

Jak na pierwszy rzut oka, wygląda ta cyfra procentowa groźnie, ale jeśli zwarzy, że budżet obecny, w stosunku do budżetu z r. 1930, który wynosił 24,780.000 zł. wynosi o 9,026.000 zł. mniej, to niebawem i nie trudno udowodnimy, że cyfra ta realnie wzrosła, faktycznie zmalała. Dla uzasadnienia niech posłużą cyfry dotyczących samorządów terytorjalnych w Polsce za lata 1929/30 i 1933/34. Wydatki adminstracyjne samorządów pomimo od szeregu lat istniejącego nacisku na ich obniżkę, nie dają się tak łatwo skomprymować równocześnie relatywnie i faktycznie. I tak w r. 1929/30 w budżetach zwyczajnych samorządów terytorjalnych całej Polski z wyjątkiem Wojew. Sląskiego przy wydatkach na administrację z budżetów zwyczajnych wydano 184.6 miljona Zł. i 15.3 miljona z budżetów nadzwyczajnych, razem 199,9 milj., procentowo wydano 18%. W r. 1933/34 przy wydaniu przez te samorządy z budżetów zwyczajnych i nadzwyczajnych na administrację Zł. 123,1 milj., wydano zatem procentowo 19.7% a więc relatywnie więcej, choć faktycznie mniej. To samo zjawisko mógłbym udowodnić na cyfrach dotyczących wydatków na opiekę społeczną, dokonanych w skali całej Polski bez Sląska i tak w r. 1929/30 wydano 70,4 milj., czyli 6,4%, to w r. 1933/34 wydano 67 milj. czyli 10.7% ówczesnych budżetów. Jak widać jest faktyczne zmniejszenie wydatków, a wzrost relatywny procentowy.

Z tego cyfrowego porównania, pomimo teoretycznego wzrostu, na administrację wydaje się mniej. W toku ostatniego roku zwolniono cały szereg pracowników miejskich, szereg osób przeszło na emeryturę, szereg ubyło przez ubytek naturalny tj. śmierć, sumarycznie stan liczebny pracowników w administracji zmniejsza się. Nie może to nastąpić w tym tempie i w tym stopniu, jak następuje kompresja budżetów. Względy socjalne obok rzeczowych przemawiają za sukcesywnością tych przykrych a jednak koniecznych pociągnięć. Konkludując dalej dochodzę do wniosku, że na wypadek raptownego ścięcia kwoty około 1/2 miljona zł. z dochodów, będzie się musiał znaleść odpowiednik w wydatkach lub sięgnąć trzeba będzie do innego źródła dochodów. To zródło dochodów winno mieć miejsce w tych przedsiębiorstwach i zakładach oraz firmach, które dotąd są pasywne, a mogą być aktywnemi.

Tramwaj krakowski, dotąd nieskomunalizowany, figuruje nadal w rzędzie całego szeregu spółek firmowych, które były pasywne. Szereg z tych firm, jak Kamieniołomy Miast Małopolskich, Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla, według zapowiedzi Pana Prezydenta już w najbliższym roku mają spowrotem odrzucać dywidendy, bo tylko o dywidendach z prosperujących spółek można mówić. Jest dziś faktem, że Prezydent m. polecił szeregowi osób z Zarządu i z poza Zarządu miasta ścisłe skontrolowanie i zanalizowanie całego szeregu bilansów firmowych z tem, że końcowym wynikiem tych prac winny być wnioski co do możliwości tych firm świadczenia na rzecz Gminy. Uzyskanie większych wpływów z przedsiębiorstw miejskich, ułatwi rozbudowę tej polityki w dziedzinie personalnej, którą obecny Zarząd miasta, a wszczególności Prezydent miasta stosuje. Przesuwa się bowiem wartościowych pracowników m. ze stanowisk niższych na wyższe i kierownicze, dając w ten sposób z jednej strony oszczędności personalne liczbowe, a z drugiej strony, akcentując ocenę doboru danego urzędnika w toku jego służby, stwarza się na małym odcinku gminy wentyl dla rezerwoaru pod silną parą dziś będącego młodzierzy narastającej, kończącej szkoły i poszukującej pracy w samorządzie.

Jest założeniem, że równowaga budżetu musi być za wszelką cenę utrzymana. Przedsiębiorstwa zatem i zakłady oraz spółki firmowe winny w nadchodzącym roku dać conajmniej różnicę kryjącą ewentualny niedobór.

Ja śmiem twierdzić z tego stanowiska, że pewne przesunięcia i pociągnięcia w dziedzinie przedsiębiorstw zwiększą w nadchodzącym roku aktywa gminy o jakiś miljon złotych. Sprawa przedsiębiorczości komunalnej, jak w każdem zagadnieniu, jest przedmiotem żywej wymiany zdań i to osób nieobcych samorządowi, które oświadczają się wyraźnie za ograniczeniem działalności samorządu przez likwidację deficytowych przedsiębiorstw komunalnych. Są również głosy specjalistów w dziedzinie samorządowej, które wyraźnie wskazują na „niepokojący objaw“ dzwigania dochodów gmin miejskich tam gdzie chodzi o zaspokojenie elementarnych i powszechnych potrzeb ludności. Ta konieczność wydobycia większych dochodów z przedsiębiorstw usztywni ich zdaniem w większym stopniu przykre skutki wysokich cen opłat za dobra i świadczenia dostarczane ludności przez samorządowe związki. Ci sami specjaliści, a w szcze-

gólności wybitny znawca prac samorządowych p. Dr. M. Jaroszyński uznaje jednak, że przez generalną rewizję organizacji przedsiębiorstw i metod ich pracy, oraz drogę ulepszeń wkońcu przez oszczędności w tych przedsiębiorstwach można dojść do tego samego celu tj. do zwiększenia dochodów gmin, na które to zwiększenie właśnie gminy czekają przy równoczesnej zniżce opłat, na które czeka szeroka społeczność miasta.

Jeden z dyrektorów przedsiębiorstwa m. w Krakowie w broszurze swej napisanej w r. 1934 tak charakteryzuje przedsiębiorstwa miejskie: „Zakłady przemysłowe nie wydzielone z ogólnej adminstracji miejskiej, zarządzane są naogół ciężko, biurokratycznie a fundusze ich rozpływają się w ogólnych wydatkach gminy, sprowadzając często całą gospodarkę na tory gospodarki rabunkowej bez tworzenia rezerw i koniecznych odpisów". To stwierdzenie naprowadza go na szereg zleceń i wskazań, które sprecyzowane pozwalam sobie zacytować ze strony 120 wydawnictwa „Samorząd terytorjalny zeszyt ex 1934. Autor szeregu rozpraw w tymże roczniku zamieszczonych udowadnia, że przedsiębiorstwa komunalne dobrze zorganizowane, zarządzane i kontrolowane mogą być wybitnem ogniwem w polityce gospodarczej danego miasta. Podzielając zapatrywania tego rzeczoznawcy, pozwalam sobie twierdzić, że:

1) reorganizacja danych przedsiębiorstw winna być oparta w pierwszym rzędzie na dostosowaniu statutów przedsiębiorstw do obecnych warunków. Statut uchwalony przed laty, choćby najlepszy wówczas, przy dzisiejszym tempie życia, przy dzisiejszych warunkach, musi być przeżytkiem,

2) władze przedsiębiorstwa winny być tak skonstruowane, by udział członków Rady miejskiej, Zarządu miasta i Zarządu przedsiębiorstwa był sharmonizowany w imię dobra gminy i danego przedsiębiorstwa,

3) fundusze przedsiębiorstwa winny być wyraźnie w statucie określone i bezwzględnie w corocznych preliminarzach gminy uwzględniane, a temsamem, by zerwano z zasadą nieracjonalnego zużywania bądź przeznaczania funduszów amortyzacyjnych i funduszów odnowienia,

4) budżet przedsiębiorstwa winien być przewidywanym rachunkiem zysków i strat, zaś budżet nadzwyczajny winien składać się z budżetu renowacyj i inwestycyj,

5) zysk przedsiębiorstwa winien być przeznaczany w pierwszym rzędzie na oprocentowanie kapitału zakładowego i odpisy. Musimy skończyć z dotychczasowemi metodami dotowania przedsiębiorstw olbrzymiemi kwotami nieodpłatnie przez gminy. W tym roku — jak to już poprzednio wspomniałem, na tę korzystną i praktyczną dla gminy drogę wszedł Zarząd Rzeźni miejskiej i Targowicy,

6) kontrola przedsiębiorstw wszystkich bez wyjątku winna być oparta na art. 61 i 63 obecnej obowiązującej ustawy samorządowej. Nie będę tu rozwijał tych wytycznych bliżej, zachowując to sobie na inny raz. Podkreślę tylko, że tu właśnie w dyskusji generalnej, w rodzaju naszej deklaracji, leży początek prac nad przystosowaniem statutów przedsiębiorstw i firm do aktualnych zagadnień chwili w dziedzinie gospodarczej miasta. Prace te prowadzone w silnem zespoleniu z Zarządem miasta prowadzone będą pod tem założeniem, że przedsiębiorstwa miejskie winny kierować się względami na potrzeby szerokich mas obywateli. Zagadnienie przedsiębiorczorści komunalnej nie jest tylko oderwanem u nas zagadnieniem Pozwolę sobie nadmienić, że francuska Rada stanu kilka lat temu wystąpiła z wnioskiem, by 1) parlament wypowiedział się co do granic uprawnień związków komunalnych w zakresie przedsiębiorczości komunalnej, — 2) by opracowane zostały instrukcje organizacyjne i rachunkowe dla tych przedsiębiorstw. Szereg dekretów od r. 1926 posunął znacznie naprzód sprawę organizacji przedsiębiorstw we Francji.

Mówię tu dziś dość szeroko o przedsiębiorczości komunalnej, mimo, że w dyskusji szczegółowej przechodzimy zarówno na Komisjach, jak i tu na plenum, nad preliminarzami przedsiębiorstw, przyjmując je en bloc. I słusznie — bo z dyskusji nieprzygotowanej, nie opartej na pewnych ścisłych operatach nic pozytywnego wyjść nie może. Toteż liczę na to, że prace podjęte z inicjatywy Zarządu miasta w rezultacie dadzą taki materjał w tym przedmiocie, który właściwe Komisje przepracowawszy będą mogły przyjść na Radę miejską w odpowiednim czasie z wnioskami, opartemi o konkretne prace i ich wyniki. Oceniając wysiłek Zarządu miasta w kierunku urealnienia budżetu, jego równowagi, zerwanie z deficytowością budżetu, wejście na drogę tworzenia zatrudnienia w mieście, zdrowego rozwiązywania polityki personalnej, wybitnej troski o opiekę społeczną, kulturę i sztukę, pociągania przedsiębiorstw, zakładów i spółek firmowych miejskich do oszczędnego i efektywnego gospodarowania, jako dodatnie i korzystne dla gminy stoł. król. m. Krakowa prace, głosować będziemy za budżetem, w przedłożonym nam preliminarzu na r. 1935/36.

Następnie Rm. Dr. Bogdanowski imieniem Klubu chrześcijańsko-społecznego zwraca uwagę że cyfry zawarte w budżecie na dzielnice przyłączone są zamałe, aby mogły w większej mierze uwzględnić wszelkie braki i potrzeby tych dzielnic. Wskazanemby było, aby oszczędności, które obywatele nagromadzili w Pocztowej Kasie Oszczędności lub w bankach, dostały się do obrotu, przezco zaspokoiłyby w pewnym stopniu głód pracy i odciążyłyby Fundusz Pracy na rzecz tych, którzy jeszcze z tego Funduszu nie korzystali.

Odnośnie do wstawionej w budżecie obniżki dodatku komunalnego dla pracowników miejskich, zauważa, że choć wierzy w konieczność tej obniżki, jednak pogodzić się z nią nie może, gdyż spowoduje ona skurczenie się życia gospodarczego w mieście.

Wkońcu stwierdzając, że preliminarz budżetowy nie ma charakteru politycznego ani klasowego i że cyfry w nim zawarte służyć będą wszystkim warstwom społecznym, oświadcza się w imieniu swego Klubu za uchwaleniem tego preliminarza.

Dalej Rm. Stańczyk wypowiada się przeciwko wnioskom budżetowym i odczytuje następującą deklarację:

„Klub Radnych PPS. stojąc nadal niezłomnie na stanowisku deklaracji ubiegłego roku, określającej jego stosunek zasadniczej opozycji do działalności większości Rady miejskiej, oraz podtrzymując w całej pełni programowe żądania i wytyczne działalności w Radzie, ustalone w tejże deklaracji, stwierdza i podkreśla, że większość rządowa nietylko nie wykonała — ale nie próbowała nawet wykonać na przestrzeni ubiegłego roku budżetowego ani jednego z tych przyrzeczeń, któremi

w okresie wyborów w swoich wystąpieniach przed wyborcami tak obficie szafowała.

Stwierdzamy dalej, że wybrany przez większość rządową Zarząd miasta prowadził i prowadzi nawskróś reakcyjną politykę gospodarczą, społeczną i kulturalną jaskrawie sprzeczną z najistotniejszemi potrzebami szerokich mas ludności miasta. Większość rządowa Rady nietylko nie starała się hamować Zarządu miasta w jego reakcyjnej działalności, ale przeciwnie, akceptując tę działalność bez zastrzeżeń, występowała stale i stale utrącała w głosowaniu wszystkie wnioski Klubu Radnych P. P. S., zmierzające do zmiany reakcyjnej polityki Zarządu miasta wobec najbiedniejszych warstw ludności miasta.

Przedłożony Radzie m. przez Zarząd miasta projekt budżetu na 1935/36 jest dalszym dokumentem wrogiego klasie robotniczej i ubogim warstwom ludności miasta, stanowiska tak Zarządu miasta, jak i większości Rady. Klub Radnych P. P. S. nie schodząc ani na krok z zasadniczego stanowiska opozycji przeciw antyspołecznej polityce większości Rady i głosując przeciw całości przedłożonego budżetu, dążył będzie uparcie przez swoje wnioski programowe i w toku szczegółowej dyskusji do zmiany tych pozycji budżetowych, które są niezgodne z interesami szerokich mas ludności miasta lub pogarszają tak bezwzględnie dotychczasowe zdobycze, jak to ma miejsce z pracownikami miejskimi przez projektowaną obniżkę dodatku komunalnego".

Przewodnictwo obejmuje Wiceprez. Inż. Skoczylas.

W dalszej dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Zimmerman, który imieniem swego klubu oświadcza, że będzie głosował za budżetem.

Następnie Rm. Dr. Drobner wypowiada się przeciwko preliminarzowi budżetowemu.

Dalej przemawia Rm. Freund uważając przedłożony budżet za oszczędnościowy i imieniem swego Klubu oświadcza się za budżetem.

Rm. Dr. Kuśnierz imieniem Klubu chrześć. demokrac. oświadcza się przeciwko budżetowi.

Rm. Dr. Rosenzweig oświadcza się przeciwko budżetowi.

Przewodniczący zawiadamia, że ze względu na to, do dyskusji ogólnej jest jeszcze zapisanych 8 mówców, przerywa posiedzenie z tem, że do dyskusji ogólnej nikt więcej zapisanym być nie może.

Posiedzenie zakończono o godzinie 24-tej.

Protokół L. 3
z posiedzenia budżetowego Rady miejskiej, które odbyło się dnia 22 marca 1935 r.

Przewodniczący: *Prezydent miasta Dr. Kaplicki Mieczysław.*

Wiceprezydenci: *Dr. Klimecki Stanisław,*
,, *Inż. Skoczylas Stanisław.*

Ławnicy: *Burtan Stanisław,*
Dr. Chan August,
Dr. Florczyk Piotr,
Kuhn Jan,
Łubieńska Róża,
Dr. Pelzling Marek,
Dr. Radzyński Rudolf.

Protokolant: *Sekr. Prez. Dr. Piotrowski Tad.*

Ogółem liczba obecnych członków Rady 60.

Ogólna liczba obecnych radnych 52.

Porządek obrad Rady miejskiej:

W dalszym ciągu dyskusji ogólnej nad preliminarzem budżetowym miasta Krakowa na rok 1935/36 zabiera głos Rm. Dr. Schreiber imieniem socjalistycznego klubu żydowskiego i oświadcza się przeciwko budżetowi i stawia następujący wniosek:

„1) Rada miejska odrzuca wniosek Zarządu m. i Komisji skarbowo-budżetowej o zmniejszenie dodatku komunalnego z 15% na 7½%.

2) Rada miejska uchwala przywrócić pozycję na dodatek komunalny w budżecie na rok 1935/36 do pierwotnej wysokości".

W dalszej dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Kwieciński i porusza kwestję dzielnic przyłączonych i stwierdza, że widzi jak najlepszą wolę Zarządu do spełnienia ważnych zadań w dzielnicach przyłączonych, na które jest preliminowana kwota zł. 600.000·—.

Następnie Rm. Skotnicki oświadcza się za budżetem.

Dalej Rm. Bobrowska analizuje dział opieki społecznej, i stwierdza, ze w roku 1935/36 wstawiona jest na opiekę społeczną większa kwota niż w roku ubiegłym, gdyż potrzeby opieki społecznej wzmogły się znacznie.

W toku dalszej dyskusji zabiera głos Rm. Prof. Dr. Kumaniecki.

Przemówie Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego Kazimierza.

I. Śledzę pilnie toczącą się w ostatnich tygodniach w prasie dyskusję na temat miasta i wsi. Wysuwa się w niej twierdzenie, że przy rozdziale dochodów samorządu nasze miasta są uprzywilejowane w porównaniu z wsią. — Obawiam się, że mogą z tego być wyciągnięte wnioski niewesołe dla finansów samorządów miejskich w przyszłości.

Wypada przeto chwilę zatrzymać się nad tą kwestją. Wyjdę z cyfr przytoczonych właśnie w jednym z tego rodzaju artykułów miesiąc temu w jednym z dzienników stołecznych. Porównano tam cyfry polskie z cyframi pruskiemi i wyciągnięto następujące wnioski:

1) Gmina wiejska w Polsce wydaje 5·8 zł. rocznie na głowę mieszkańca, a miasto niewydzielone 28·09 zł., czyli 5-krotnie więcej.

Natomiast w Prusiech analogiczna kwota wydatków na wsi wynosi 44·26 marek, a miejska 112·39 marek, czyli 2½ razy więcej,

Wniosek z tego był taki:

„Inaczej mówiąc, sytuacja wsi w Prusach w zakresie gospodarki gminnej w porównaniu z miastem niewydzielonem jest dwa razy lepsza, niż u nas".

Zapamiętajmy to sobie i przejdźmy na razie do drugiego wniosku artykułu:

2) Samorząd powiatowy wydaje w Polsce na głowę 4·39 zł., w Prusiech 31·05 marek.

Miasta zaś wydzielone (ponad 25.000 m.) w Polsce 70.09 zł. w Prusiech 209·48 marek. Czyli wniosek, że nasze miasta wydzielone wydają około 16 razy więcej na głowę, niż nasze powiaty, w Prusach zaś tylko 6·7 razy więcej — z tego znowu następujący wniosek:

„A więc znowu różnica, świadcząca zdecydowanie o upośledzeniu wsi u nas".

Zanalizujemy sobie te twierdzenia i cyfry.

Jest racja, że sytuacja wsi w Prusiech w zakresie gospodarki gminnej w porównaniu z miastem niewydzielonem jest dwa razy lepsza, niż n nas. Trzeba nawet to uzupełnić, że ona jest wogóle lepsza, a nadto, że również sytuacja samorządu powiatowego i samorządu wielkomiejskiego jest lepsza w Prusiech, niż u nas. Ale bo się na to złożyły w Prusiech dziesiątki lat systematycznej pracy samorządowej, a o ile chodzi specjalnie o samorząd miejski, to przecież sięga ta praca do pierwszych lat XIX w., do reform kanclerza Steina. Wystarczy przejechać się z Katowic do Będzina, aby tę różnicę zobaczyć. I w tym samym stopniu, w jakim zachodzą różnice między stanem naszych miast, a miast pruskich na naszą niekorzyść, o tyle naodwrót mniejszym jest odstęp między pruską wsią, a pruskiem miastem, — przy uwzględnieniu oczywiście naturalnych różnic między zakresem i rodzajem potrzeb ludności wiejskiej i ludności miejskiej. Nie wystarczy operować cyframi, trzeba jeszcze wiedzieć, jak należy z nich wydobyć prawdziwy ich sens.

I jeszcze jedna uwaga. Na gruncie pruskim można operować jednem ogólnem przecięciem, ale nie wolno tego robić u nas, bo przecież zachodzą tutaj olbrzymie różnice między jakąś wsią czy miasteczkiem np. w Poznańskiem, a na Polesiu, podobnie, jak i w przytoczonym już przykładzie Katowice — Będzin.

Dość zresztą przerzucić odnośne materjały pruskie n. p. zestawienie Karola Seitemanna w „Statistitches Jahrbuch deutscher Städte", żeby zobaczyć, że wprawdzie z jednej strony kwota wydatków na głowę jest tem wyższa, im większem jest miasto, ale tylko do pewnej granicy. Tam, gdzie potrzeby komunalne osiągną pewien stopień swego nasycenia, tam występuje zjawisko wsteczne, skutkiem czego taki Berlin już w roku 1925 zeszedł ze swoją kwotą na 14 miejsce, podczas gdy największe kwoty wykazywały takie miasta, jak Wiesbaden, Frankfurt n/M., Ulm i t. d. Żeby być ścisłym, powołuję się poza wymienionemi już źródłami jeszcze między innemi na VI tom znanej pracy Woytinsky'ego „Die Welt in Zahlen".

W wielkiem przecięciu rzecz biorąc, zaniedbaną jest nasza wieś, zaniedbane są nasze miasteczka, a i nasze większe miasta również.

Zresztą przez ⅔ Polski przewaliła się wielka wojna, a potem i wojna z r. 1920. Prusy — za wyjątkiem prowincji wschodnio-pruskiej, zresztą i tak szybko odbudowanej, — nie przeszły tego zniszczenia. Tego rodzaju porównywania cyfr polskich z cyframi pruskiemi mogą tylko bałamucić.

Nie będziemy tutaj wchodzić w istotę tego wielkiego problemu, któremu na imię: miasto i wieś. Ale tak, jak po modzie na domy koszarowe przyszła teraz moda na t. zw. małe domki, modną rzeczą staje się w tej chwili również wieś. Nie zapoznaję znaczenia jej. Owszem, skontrolowanie tego stosunku „wieś i miasto" — jest w kraju tak wybitnie rolniczym, jak Polska — zapewne rzeczą nawet wskazaną. Chodzi mi tylko o to, by nie stwarzać apriorystycznych dogmatów, bo wtedy łatwo można pognębić samorząd miejski, a wsi nie pomóc. Te problemy o siebie się zahaczają, a — będąc odrębnemi — stanowią jednak jedną całość, która się nazywa Rzeczpospolitą Polską.

II. O różnicy światopoglądów była już kilkakrotnie mowa w tej sali. Słuchałem i myślałem nad tem, co słyszałem, nie podejmując jednak dyskusji na ten temat, bo miałem wątpliwości, czy tutaj jest miejsce po temu. Skoro jednak sprawa znowu wróciła podczas toczonych obecnie debat, nie chciałbym, by z tego powodu można było sądzić, że oblicze Rady miejskiej jest nijakie.

Bogu dzięki, że mogą być dwa światopoglądy. Gdyby zapanował tylko jakiś jeden, to mniejsza już o to, że zawisłaby tutaj nad nami jakaś nieznośna nuda, lecz co gorsza, byłoby to objawem martwoty, lub przynajmniej tego, co Florus, rzymski historyk z czasów cesarstwa, określił słowem „fatigatio" — znużenie. Ewolucja w dziedzinie światopoglądów, ich ścieranie się z sobą, to objaw życia i siły, a przecież historja kultury ma u swych podstaw właśnie ciągły ruch światopoglądów i jemu zawdzięczamy to ciągłe rodzenie się nowych idei, powstanie nowych prądów.

Ale jeżeli tak jest, to nie można — biorąc rzecz poważnie — głosić z całą pewnością, że naprawdę tylko ten, a nie inny światopogląd jest wyłącznie prawdziwy w całej swej osnowie i że on z pewnością sprowadzi raj na ziemię. Wszak wiemy dobrze, że nawet w obrębie systemów religijnych, będących właśnie dziedziną dogmatów, istnieją różne t. zw. herezje. A cóż dopiero mówić o światopoglądach w zakresie społecznym lub gospodarczym, gdzie przecież znajdujemy się na bezustannie ruchliwym, na wciąż zmieniającym się terenie!

Otóż mówiono, że są tu światy: burżuazyjny i proletarjacki. Trzebaby to ściślej jeszcze określić: światopogląd liberalny, z którym skojarzono określenie „burżuazyjny", zmieniając sens genetyczny tego słowa, tudzież światopogląd kollektywistyczny. Pierwszy z nich — dodajmy dla ścisłości: liberalizm w wydaniu przedwojennem, — wszedł w okres rozkładu. To fakt. Ale również jest faktem i to, że i światopogląd kollektywistyczny — również wydania przedwojennego — po niedługiem powodzeniu odpłynął na dużej przestrzeni kontynentu europejskiego. Lat temu okrągło 53 znany ekonomista francuski, Karol Gide, w pierwszem wydaniu swoich „Zasad ekonomji społecznej", książki, na której się kształcił długi szereg pokoleń prawników i ekonomistów polskich, przewidział ten fakt, gdy pisał te słowa: „Zdaje się, że system kollektywistyczny napróżno chwali się i spodziewa zająć stanowisko pośrednie między komunizmem a indywidualizmem, zdaje się, że nie będzie mógł uniknąć konieczności zlania się z jed-

nym lub powrotu do drugiego". Pierwsze w dużej mierze albo się już dokonało, albo się dokonuje. Wszak Gide — to nie był przecież żaden prorok, tylko umiał widocznie wnioskować logicznie.

Co wyniknie z wielkiego eksperymentu komunistycznego, odbywającego się w Rosji, nie wiemy jeszcze. Ale i on ma już dzisiaj także swoją historję, żeby wspomnieć choćby zagadnienie handlu, speców, a świeżo podział na regjony gospodarcze, reorganizację kołchozów i zapowiedzianą reformę konstytucyjną i t. d. Dzieje się zaś to dlatego, że do nieugiętych praw codziennego życia dołączają się jeszcze pewne konsekwencje doktrynalne. Jakie? W roku 1933 w październikowym numerze „Wiadomości literackich" podnosił Karol Radek w artykule zatytułowanym „Kultura rodzącego się socjalizmu", znaczenie pogrzebanej podobno przez burżuazję dynamicznej teorji Hegla rozwoju poprzez przeciwieństwa. W tej ostatniej widzą teoretycy bolszewizmu, wychodzący z materjalistycznej historjozofji Marxa, genezę doktryny o walce klas.

No dobrze, ale nasuwa się tutaj pytanie, czy — nawiązując do systemu dialektycznego Hegla — da się ominąć konsekwencje, płynące z jego pojęcia państwa i z jego kultu dla państwa oraz jego kultu dla wojny i co wtedy zrobić z ideologją pacyfistyczną? Chyba, żeby za rozwiązanie uznać militarny punkt widzenia, wyłożony przez wodza armji czerwonej Tuchaczewskiego, w zakończeniu jego książki „Pochód za Wisłę". A skoro już o tych konsekwencjach doktrynalnych mówimy, to trudno nie wspomnieć i o tem, że również Hegel był dla Proudhona dużo czemś więcej, niż tylko ojcem chrzestnym, a przecież Proudhon skończył na koncepcji anarchizmu! To nielada rozpiętość konsekwencyj doktrynalnych! A przecież na podłożu tej właśnie doktryny opiera się współczesny eksperyment rosyjskiego komunizmu, który został tam na placu sam jeden wszechwładny.

Tych kilka pobieżnych tylko uwag wystarczy, by się przekonać, że zagadnienia prawdziwości, eudajmonistyczności i zwycięstwa czy klęski takich lub innych światopoglądów nie da się w takim — powiedziałbym — skrócie załatwić, jak mi się to czasem zdarza słyszeć w tej sali. Gdyby się zaś to dało w taki sposób zrobić, to nie byłyby to światopoglądy, godne tej nazwy.

Mówiono tu do nas: „My a wy!" Gdybym miał podjąć ten djalog, to zrobiłbym to nie w takiej heglowskiej, lecz raczej w platońskiej formie i powiedziałbym: „My i wy" — wszyscy jesteśmy dziś na wielkim przełomie dziejowym, gdy jedne światopoglądy się walą, inne znowu zaplątują się w sieci własnych wewnętrznych sprzeczności. Tworzą się jakieś nowe wartości i nowe idee. W jakim kierunku one pójdą? Nie bawmy się w proroków. Pewna jest tylko jedna rzecz, że masa ludzka ciągłej walki na długą metę nie wytrzymuje, bo życie staje się wówczas piekłem, w którego grozie zagaśnie światło każdej doktryny, choćby najjaskrawiej płonące. A że tak jest, dowodzi tego ten fakt historyczny, który się dokonał dwa tysiące lat temu. Znękana ludzkość poszła wówczas za wezwaniem, którego urzeczywistnić nie umieli ani owi różnorodni bogowie, których umieszczono na Kapitolu obok starych rzymskich bogów, ani uczeni sofiści, ani Stary Zakon, choć to bodaj czy nie pierwszy jego prorok rzucił tę tęsknotę ludzkości w tych słowach: „Oto ja zwrócę ku niej pokój, jako rzekę i jako strumień wezbrany".

I pójdę jeszcze o krok dalej i powiem: My i wy — musimy z powodów, które to poprzednio wytłumaczyłem, skupić wszystkie swe siły dla utrzymania finansów miejskich na stopniu, wskazanym wspólnemi potrzebami ludności naszego miasta. Tej ludności bowiem takie czy inne światopoglądy w rzeczy samej tak wiele nie obchodzą. Kto myśli inaczej, ten się łudzi. Ludność chce mieć możliwe chodniki, wodę, światło itd. I to jest naprawdę to, co się nazywa rzeczywistością.

Wreszcie zabiera głos Rm. Stańczyk zastanawiając się nad stosunkami gospodarczymi dzisiejszych czasów i cytuje cyfry statystyczne spadku płac spożycia, produkcji i zatrudnienia w Polsce z roku 1920 i obecne.

Na tem zostaje wyczerpana generalna dyskusja i Przewodniczący udziela głosu generalnemu referentowi Dr. Czuchajowskiemu.

Referent rozprawia się z zarzutami poczynionemi przez przedstawicieli różnych klubów, jakoby budżet był bezplanowy, gdyż sam fakt, że preliminarz wychodzi od najważniejszego momentu osiągnięcia równowagi budżetowej, wskazuje na to, że jest on planowy, gdyż na podstawie budżetu nierealnego i niezrównoważonego nie mogłaby Gmina zaciągnąć większej pożyczki, którą ma właśnie w projekcie, a której chce użyć na roboty inwestycyjne o co przecież wszystkim chodzi, aby te roboty na większą skalę prowadzić.

Dalej referent wykazuje bezpodstawność zarzutów jakoby budżet był partyjny i klasowy, przeciwnie jest on budżetem realnym, przełomowym, bo zamyka się rzeczywistą, choć małą nadwyżką, podczas gdy wszystkie dotychczasowe budżety zamykały się deficytem.

Klub większości przy układaniu preliminarza budżetowego kierował się zasadą, że miastu należy dać silne podstawy finansowe i umożliwić mu rządzenie miastem i zrobiono wszystko w tej mierze, aby miasto mogło zaspokoić swoje potrzeby. Z tych względów referent uprasza ponownie o uchwalenie jego wniosków, odczytanych na poprzedniem posiedzeniu.

Dyskusja szczegółowa.

DOCHODY ZWYCZAJNE.

Dział I. Majątek Komunalny.

Dział ten referuje w zastępstwie nieobecnego referenta W. Ostrowskiego, Naczelnik Wydz. Finansowego Zarządu m. Dr. Jan Grabowski, który procentowo przedstawia różnicę w budżetowaniu między rokiem obecnym, a przyszłym i stawia wniosek o przyjęcie tego działu w myśl przedłożonego preliminarza budżetowego.

W dyskusji zabiera głos Łw. Dr. Pelzling, Rm. Dr. Drobner i Rm. Rosenzweig, który stawia wniosek, aby dyskusję rozpocząć od wydatków.

Przewodniczący poddaje wniosek Rm. Dr. Rosenzweiga pod głosowanie.

Wniosek upada.

W dalszej dyskusji zabiera głos Rm. Szyf i Rm. Dr. Kuśnierz.

Wiceprezydent Dr. Klimecki udziela stosownych wyjaśnień co do preliminowanego zysku ze spółki „Caro".

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miasta wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 33 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 13 radnych.

Dział II. Przedsiębiorstwa Komunalne.

Referent Nacz. Wydz. Fin. Dr. Jan Grabowski w zastępstwie nieobecnego referenta Witołda Ostrowskiego, nadmienia, że w dziale tym dochody Elektrowni wzrastają, jak również i dochody Wodociągów, natomiast dochody Gazowni spadają.

Referent stawia wniosek o przyjęcie działu II.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 33 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 13 radnych.

Dział III. Subwencje i dotacje.

Rm. Ludwik Wart referuje dział III. wskazując na par. 10, pod którym figuruje kwota Zł. 270.000·— z tytułu strat poniesionych wskutek zniesienia przez rząd podatku ładunkowego i stawia wniosek o przyjęcie tego działu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Rąb.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 33 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 8 radnych.

Dział IV. Zwroty.

Na wniosek większości radnych, referent Dr. Grabowski zostaje zwolniony z wygłoszenia referatu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Cekiera, który stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

Skreśla się w dziale IV. poz. a) § 20 — Służba miejska — zwrot kosztów umundurowania — wstawioną kwotę Zł. 7.000·—.

Przewodniczący poddaje wniosek Rm. Cekiery pod głosowanie.

Wniosek upada.

Za wnioskiem głosowało 8 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 33 radnych.

Następnie przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 33 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 8 radnych.

Dział V. Opłaty administracyjne.

Na wniosek większości Radnych, referent Rm. Dr. Bogdanowski zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Cekiera oraz Rm. Przybyś, który stawia wniosek o wstawienie § 23 — Opłaty w M. Urzędzie Ewidencji Ludności — w pierwotnej wysokości t. j. Zł. 80.000·—, gdyż opłaty te w znacznej mierze dotykają ludność najuboższą.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Cekiery.

Wniosek upada.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 33 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 radnych.

Dział VI. Opłaty za korzystanie z urządzeń i zakładów dobra publicznego.

Referent Rm. Dr. Bogdanowski na wniosek większości Radnych zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Szumski, Rm. Szyf i Rm. Rąb.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek referenta uchwala.

Za wnioskiem głosowało 30 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 radnych.

Dział VII. Dopłaty.

Na żądanie większości Radnych Rm. Dr. Bogdanowski zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

Dział VIII. Udział w podatkach państwowych.

Na wniosek większości Radnych referent Rm. Dr. Bogdanowski zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

Dział IX. Dodatki do podatków państwowych.

Na wniosek większości Radnych referent Rm. Dr. Bogdanowski zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

Przewodniczący poddaje wniosek referenta pod głosowanie.

Rada miejska wniosek jednogłośnie uchwala.

Dział X. Podatki samoistne.

Na wniosek większości referent Rm. Dr. Bogdanowski zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Szyf.

Przewodniczący poddaje wniosek referenta pod głosowanie.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 30 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 3 radnych.

Dział XI. Różne.

Na wniosek większości Radnych referent Rm. Szyf, zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

Przewodniczący poddaje wniosek referenta pod głosowanie.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 30 radnych.
Przeciw wnioskowi głosowało 3 radnych.
Na tem posiedzenie zamknięto o godz. 1[15].

Protokół L. 4
z posiedzenia budżetowego Rady miejskiej, które odbyło się dnia 23 marca 1935 r.

Przewodniczący: *Prezydent miasta Dr. Kaplicki Mieczysław.*
Wiceprezydenci: *Dr. Klimecki Stanisław, Inż. Skoczylas Stanisław.*
Ławnicy: *Dr. Chan August, Dr. Florczyk Piotr, Kuhn Jan, Dr. Pelzling Marek, Dr. Radzyński Rudolf.*
Protokolant: *Dr. Piotrowski Tadeusz.*
Ogółem liczba obecnych członków Rady 62.
Ogółem liczba obecnych radnych 54.

Początek posiedzenia o godz. 18-tej.

WYDATKI ZWYCZAJNE.

Dział I. Administracja ogólna.

Referent Prof. Dr. Kumaniecki naświetla poszczególne cyfry działu I. i stwierdza, że wydatki na administrację w stosunku do kwoty globalnej budżetu wynoszą na rok 1935/36 25.96%, zaś w stosunku do roku ubiegłego mniejsze są o 104.906,— zł. i wnosi o uchwalenie Działu I w myśl wniosków zawartych w preliminarzu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Rąb i imieniem Klubu Zjednocz. Chrześć. Społ. składa następujące oświadczenie:

„Klub Zjednoczenia Chrześć. Społ. po śmierci bł. p. wiceprezydenta Dra Landaua powziął uchwałę opublikowaną w Głosie Narodu, którą to uchwałą uznał obsadzenie trzeciej wiceprezydentury w Krakowie za zbędne wobec odmiennego uregulowania Zarządu miasta nową ustawą o samorządzie miejskim oraz wobec koniecznego wprowadzenia w budżecie niezbędnych oszczędności.

Trzecia wiceprezydentura zbędna jest w szczególności ze względu na wprowadzenie instytucji ławników oraz dyrektora magistratu.

Nie możemy pozatem uznać za uzasadnione twierdzenie Klubu Sjonistycznego, że trzecia wiceprezydentura obsadzona ma być przez żyda, gdyż inaczej ludność żydowska byłaby pokrzywdzoną. Ku takiemu twierdzeniu niema żadnej podstawy.

Następnie zabiera głos Rm. Bator.

Łw. Dr. Radzyński zaznacza, że odnośnie do obsadzenia stanowiska trzeciego wiceprezydenta, sprawa ta jest jeszcze przedmiotem studjów.

W dalszej dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Kuśnierz i Rm. Cekiera, który stawia następujące wnioski:

Wniosek 1-szy.

Rada miejska uchwalić raczy następujące poprawki do projektu budżetu stoł. król. miasta Krakowa na rok 1935/36 Dział I. — Administracja — ogólne wydatki osobowe:

1) w paragrafie 1 a skreśla się trzech wiceprezydentów, a stawia się 2 wiceprezydentów i preliminuje się na płace kwotę 37,000.— zł. zamiast proponowanej 47,058.— zł.

2) w paragrafie 1 b skreśla się całą pozycję „dodatku dla Prezydjum".

Wniosek 2-gi.

Rada miejska uchwala:

1) Skreślić poz. 1 b w wydatkach działu I. A. par. 1 b „Dodatkowe wynagrodzenie członków Prezydjum 10,800.— zł."

2) Przenieść część tej kwoty tj. 3,800.— zł. do działu IX. par. 75 b zaopatrzenie dzieci szkolnych w odzież i obuwie.

3) Drugą część tej kwoty tj. 7,000.— zł. użyć na skreślenie poz. 20 a, Dział IV. Dochody — służba miejska — zwrot kosztów umundurowania.

Wniosek 3-ci.

Rada miejska uchwala:

1) Skreślić z poz. 2 m Dział I. A. Wydatki — Reprezentacja miasta z kwoty 20,000.— zł. kwotę 8,000.— zł. tak by na reprezentację wypadło po 1,000.— zł. miesięcznie,

2) dopisać tę kwotę 8,000.— zł. do poz. 69, Dział VIII. — Dopłata do Miejskich Zakładów Sanitarnych — a przez to podnieść tą pozycję do kwoty 53,275.— zł.

Dalej przemawiają: Rm. Freund, Rm. Dr. Zimmerman, Rm. Dr. Schreiber.

Przewodniczący wyjaśnia, że sprawa wyboru trzeciego wiceprezydenta załatwiana będzie na osobnem posiedzeniu Rady miejskiej, a zatem dyskusja na ten temat jest obecnie zbędna.

Rm. Dr. Czuchajowski zaznacza, że odnośnie do stanowiska Rm. Dr. Kuśnierza co do Związku Rewizyjnego Samorządu Teryt., to Klub większości jest też zwolennikiem poglądów kwestjonujących bezcelowość takiej instytucji, co się tyczy polityki, to nie sądzi aby się nią miały kierować czynniki rządowe, pozatem na Zjeździe miast delegaci m. Krakowa sprawę tę w odpowiedniem świetle przedstawią.

Rm. Dr. Rosenzweig omawia sprawę dodatku komunalnego i krążących pogłosek na temat odebrania jeszcze drugiej połowy tego dodatku i stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

1) Podwyższyć o 100% dodatek komunalny w pozycjach:

5 a — 2
6 c
7 a — 2
8 b — 2
9 a — 2
10 b — 2

2) obniżyć poz. 6 m o 1,000.— zł. i kwotę 1,000.— zł. przenieść do działu XI. poz. 75 b.

3) Rada m. zwraca się do Zarządu m., aby Salę Starego Teatru, wzgl. salę wystawową przy ul. Rajskiej oddawano stronnictwom politycznym i organizacjom zawodowym na zebrania za opłatą wydatków.

Referent udziela wyjaśnień odnośnie do dodatku komunalnego, dodatku dla członków Prezydjum i tp. i prosi o uchwalenie Działu I. w myśl preliminarza.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Cekiery i Tow. w sprawie skreślenia pozycji na 3-go wiceprezydenta.

Wniosek upada.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie drugi wniosek Rm. Cekiery i Tow. w sprawie skreślenia dodatkowego wynagrodzenia dla członków Prezydjum.

Wniosek upada.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie trzeci wniosek Rm. Cekiery i Tow. o skreślenie z poz. 2 a reprezentacja miasta — kwoty Zł. 8.000·— na rzecz M. Zakładów Sanitarnych.

Wniosek upada.

Punkt 1. wniosku Rm. Rosenzweiga zostaje odłożony na koniec posiedzenia.

Dział II. Majątek komunalny.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprezydent Dr. Klimecki.

Referent Rm. Witołd Ostrowski zostaje na wniosek większości Radnych zwolniony od wygłoszenia referatu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Rosenzweig, który ponawia swój wniosek, postawiony w poprzednim dziale.

Referent udziela szczegółowych wyjaśnień odnośnie do 2-giej części wniosku.

Przewodniczący zaznacza, że punkt 1-szy wniosku będzie poddanny pod głosowanie na końcu posiedzeń, przy głosowaniu nad wnioskami generalnego referenta, poczem poddaje pod głosowanie punkt 2-gi wniosku.

Wniosek upada.

Za wnioskiem głosowało 12 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 40 radnych.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie punkt 3-ci wniosku, tj. rezolucję.

Wniosek upada.

Za wnioskiem głosowało 12 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 40 radnych.

W końcu poddaje Przewodniczący pod głosowanie Dział II. w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 40 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 12 radnych.

Dział III. Przedsiębiorstwa komunalne.

(Szczegółowe cyfry podane są w budżecie przedsięb. kom.).

Poza porządkiem obrad.

Przewodnictwo obejmuje Prezydent miasta Dr. Kaplicki, i zawiadamia, że otrzymał w tej chwili wiadomość, że Rząd przeznaczył kwotę 1,000.000 złotych na zabezpieczenie Krakowa przed powodzią. W ten sposób spełni się ten najważniejszy postulat, który po kilkudziesięciu latach znajduje dziś urzeczywistnienie.

W związku z tem Łw. Dr. Radzyński przedkłada następujący wniosek:

1) Rada miasta Krakowa przyjmuje z głęboką wdzięcznością wysiłek Rządu przyznając kwotę 1 miljona złotych na rozpoczęcie prac około ochrony Krakowa przed powodzią.

2) Rada miejska upoważnia Pana Prezydenta miasta do przesłania gorącego podziękowania Panu Premjerowi Kozłowskiemu, Panu Ministrowi Żydram Kościałkowskiemu, Panu Ministrowi Budkiewiczowi oraz Panu Wojewodzie Dr. Kwaśniewskiemu za pełne zrozumienie dla najistotniejszych potrzeb szerokich warstw społeczeństwa krakowskiego, gnębionego przez szereg pokoleń żywiołową klęską powodzi.

Przewodniczący poddaje wniosek Łw. Radzyńskiego pod głosowanie.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 40 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 12 radnych.

Następnie przystąpiono w dalszym ciągu do porządku obrad.

Dział IV. Spłata długów.

Referent Rm. Ajzensztat zostaje na wniosek większości Radnych zwolniony od wygłoszenia referatu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 40 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 12 radnych.

Dział V. Drogi i place publiczne.

Dział V a. Pomiary i plany rozbudowy miasta.

Na wniosek Rm. Witołda Ostrowskiego referent zostaje zwolniony od wygłoszenia referatu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Karton, Rm. Matula, Rm. Schächter, Rm. Dr. Schreiber, Rm. Szyf, Rm. Cekiera, Rm. Przybyś, Rm. Siatka, Rm. Dr. Kwieciński, Rm. Rąb i Rm. Dziedzic, który stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

1) Poprawę i podniesienie chodników przy ul. Grzegórzeckiej, Miedzianej i Mogilskiej.

2) Uporządkowanie i opalikowanie błonia na Dąbiu przy ul. Miedzianej, a usypanie drobnym kamieniem drogi dojazdowej do domów.

3) Położenie nawierzchni na ul. Gen. Chłopickiego na Osiedlu Ofic. i uporządkowanie ulic: B. Zaleskiego, Kieleckiej i Rymarskiej.

4) Systematyczne skrapianie ulic na peryferjach miasta w dnie upalne a oczyszczanie z błota w dni słotne.

W dalszej dyskusji zabierają głos: Rm. Skotnicki, Rm. Dr. Rosenzweig i Rm. Bator, który stawia następujący wniosek:

„Rada miejska wzywa Prezydjum Zarządu m. do uporządkowania w bieżącym roku ulicy Warszawskiej i Grzegórzeckiej przez nałożenie twardej nawierzchni".

Dalej przemawiają: Rm. Stempel, Rm. Szumski, Rm. Bochenek i Rm. Dymek, który wnosi:

Rada miejska uchwali:

1) Budowę placu targowego na ul. Mazowieckiej,

2) Budowę kanału na ul. Mazowieckiej,

3) Uregulowanie ul. Świętokrzyskiej,

4) Pomieszczenie tercjana przy szkole na Krowodrzy, gdyż z braku mieszkania przy szkole, mieszka na Woli Justowskiej.

Wiceprezydent Inż. Skoczylas przyznaje słuszność żalom i brakom podniesionym przez cały szereg Radnych odnośnie do zaniedbania ulic i chodników. Przypomina, że Kraków był jednak twierdzą i po wojnie zaczął dziko narastać na różne strony i rozbudowuje się w bardzo szybkiem tempie bez przerwy. Ta rozbudowa ma te skutki, że dziesiątki wozów przejeżdżających przez ulice Krakowa z wapnem, piaskiem, czy cegłą zanieczyszczają a także niszczą ulice.

Głosy, które się w tej sprawie odezwały uważa za głos całego społeczeństwa, domagającego się naprawy zupełnie słusznie i wyraża nadzieję, że gdy Gmina przystąpi do realizacji tych pragnień i potrzeb, ogół chętnie poniesie związane z tem koszta.

Przewodniczący przystępuje do głosowania nad działem V. i V a., przyczem zaznacza, że wnioski Rm. Dr. Schreibera i Rm. Stempla jako identyczne łączy w jeden wniosek i odsyła je do regulaminowego traktowania. Również dalsze wnioski Rm. Dziedzica, Batora i Dymka odsyła do regulaminowego traktowania, zaś wniosek Rm. Matuli o zaciągnięcie pożyczki 1 miljona złotych na budowę dróg będzie poddany pod głosowanie w budżecie nadzwyczajnym.

Po tych wyjaśnieniach Przewodniczący przystępuje do głosowania nad działem V.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 36 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 radnych.

Następnie Przewodniczący przystępuje do głosowania nad działem V a.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 36 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 radnych.

Dział VI. Oświata.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprezydent Inż. Skoczylas.

Referent Rm. Dziedzic podaje, że w dziale VI. zostały wydatki ze względu na konieczność wprowadzenia oszczędności skomprymowane w dość znacznym stopniu, między innemi skreślono zupełnie pozycję g w par. 35 w kwocie zł. 1.000·— na instruktora szkolnego. Po szczegółowem omówieniu poszczególnych części działu VI., referent wnosi o uchwalenie tego w myśl wniosków podanych w preliminarzu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Ks. Dr. Moliński, który domaga się utrzymania kwoty wstawionej na utrzymanie ochron w tej wysokości co w roku poprzednim, a gdyby się dało, powiększenia tej kwoty kosztem innych pozycyj. Następnie domaga się stworzenia na ul. Warszawskiet szkoły barakowej, aby dzieci zamieszkałe w tamtej dzielnicy mogły w jej obrębie uczęszczać do szkoły. Pozycję w par. 36 poz. d uważa za zbyt drobną i prosi o podniesienie jej.

Wkońcu poleca uwadze Zarządu m. młodzież uniwersytecką oraz Sekretarjat młodzieży szkolnej.

Następnie przemawia Rm. Dr. Rosenzweig.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprez. Dr. Klimecki.

Rm. Dr. Drobner stawia wniosek o odroczenie posiedzenia ze względu na późną porę.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Dr. Drobnera.

Wniosek upada.

W dalszej dyskusji zabiera głos Rm. Czerwieniec i stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

„Podwyższa się pozycję w Dziale VI. „Oświata“ par. 35 z kwoty 800.— zł. na 3,000.— zł. dla Tow. Uniwersytetu Robotniczego w Krakowie. Pokrycie, zmniejszenie wydatków w Dziale VI. par. 36 poz. 7“.

Dalej przemawia: Rm. Ajzensztat, Rm. Dr. Drobner.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprez. Skoczylas.

Następnie zabiera głos Rm. Dr. Szumski i wnosi:

Rada miejska uchwali:

„Wzywa się Zarząd miasta, aby zgodnie z ustawą o czasie pracy, wprowadził 8-godzinny dzień pracy dla tercjanów szkół i ich pomocników“.

Pozatem do Działu VI. par. 28 poz. b pkt. 6 stawia wniosek:

Rada miejska uchwali:

„W dziale VI. preliminarza budżetowego w par. 28 lit. b punkt 6, podwyższa się wspomnianą pozycję do kwoty 4.000.— zł.“

Rm. Ostrowski udziela wyjaśnień w sprawie Szkoły rzemiosł Rm. Dr. Drobnerowi, poczem zwraca się z apelem do Zarządu m. aby zechciał w jak najkrótszym czasie powołać do życia Czytelnię Publiczną.

Wkońcu przemawia Rm. Stempel i Rm. Dymek.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Czerwieńca i Tow. w sprawie podniesienia kwoty 800.— zł. na Uniwertytet robotniczy do kwoty 3000.— zł.

Wniosek upada.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Dr. Szumskiego i Tow. o podwyższenie w par. 28 b pkt. 6 kwoty 1,700.— zł. do 4.000.— zł.

Wniosek Rm. Dr. Szumskiego w sprawie tercjanów i wniosek Rm. Dymka przekazania do regulaminowego traktowania.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie dział VI. w myśl wniosku referenta.

Rada miejska u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 36 Radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 Radnych.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 2·25.

Protokół L. 5.

z posiedzenia budżetowego Rady m., które się odbyło dnia 25 marca 1935 r.

Przewodniczący: *Prezydent m. Dr. Kaplicki Mieczysław*

Wiceprezydenci: *Dr. Klimecki Stanisław*
Inż. Skoczylas Stanisław

Ławnicy: *Burtan Stanisław*
Dr. Chan August
Dr. Florczyk Piotr
Kuhn Jan
Dr. Pelzling Marek
Dr. Radzyński Rudolf

Protokolant: *Dr. Piotrowski Tadeusz*

Ogółem liczba obecnych członków Rady: 63.

Ogółem liczba obecnych Radnych: 54.

Początek posiedzenia o godzinie 18-tej.

Dział VII. Kultura i Sztuka.

Referent Rm. Prof. Nowak zaznacza, że Dział VII. uległ również kompresji, w niektórych pozycjach nawet znacznej i odnośnie do § 38 zwraca się z apelem do Zarządu miasta, aby wywarto odpowiedni nacisk na czynniki rządowe, celem przeznaczenia pewnej kwoty na Muzeum Narodowe w Krakowie, które jest nietylko własnością samego Krakowa, ale i całego Państwa.

Odnośnie do § 45 poz. c. stwierdza, że Zarząd miasta przewidział na utworzenie Filharmonji Krakowskiej kwotę Zł. 7.000·—. Wkońcu prosi o uchwalenie działu VII.

Na wniosek Rm. Stańczyka wyłączono z dyskusji sprawy dopłaty do teatru.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Drobner, stawiając następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

„Skreślić poz. 44 f. i g. a poz. a. (3-cia rata na kościół w Dębnikach) przenieść do § 36 poz. d. na zakupno książek dla biednej dziatwy szkolnej".

W dalszej dyskusji zabiera głos Łw. Dr. Pelzling, Rm. Ks. Dr. Moliński, Rm. Dr. Kuśnierz i Rm. Dr. Schreiber stawiając następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

„Przyznaje się Żydowskiemu Instytutowi Naukowemu subwencję w kwocie Zł. 500·—".

Przewodniczący poddaje pod głosowanie dział VII. z wyłączeniem par. 39 a., dopłata do teatru.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 36 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 11 radnych.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Klubu P. P. S. o skreślenie poz. 44 f. i g. oraz a. z tem, że kwoty te przenosi się do par. 36 d.

Wniosek upada.

Za wnioskiem głosowało 11 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 36 radnych.

Wkońcu Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Schreibera.

Wniosek upada.

Za wnioskiem głosowało 11 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 36 radnych.

Dział VIII. Zdrowie.

Referent Rm. Dr. Dyboski stwierdza, że wydatki na Zdrowie publiczne w przedłożonym preliminarzu zmniejszają się w stosunku do roku 1934/35 o 7·24%. Co się tyczy poszczególnych pozycji w tym dziale, to można śmiało powiedzieć, że Zarząd miasta dąży systematycznie do poprawienia istniejącego zła, niemniej jest na tem polu wiele jeszcze do zrobienia.

Jedną z wielkich bolączek miasta jest kwesja mieszkaniowa. Istnieje jeszcze w Krakowie 2000 mieszkań suterenowych, które są rozsadnikiem gruźlicy i innych chorób. Toteż w zrozumieniu tego ważnego problemu Prezydent m. przeznaczył z funduszu na reprezentację miasta kwotę Zł. 5.000·— na bezpłatne umieszczenie 6-ciu gruźlików w M. Zakładach Sanitarnych na Prądniku, pozatem będzie się starał, by przez obniżenie taksy dla niezamożnych, umożliwić leczenie jak największej ilości chorych.

Referent zaznacza, iż odnośnie do faktu, że szereg pozycji zawartych w dziale VIII. zahacza o dział opieki społecznej i odwrotnie, wobec czego należałoby połączyć obydwa te działy, co przyczyniłoby się niewątpliwie do obniżenia kosztów administracji.

Zaznacza, że miasto musi podjąć w tym roku energiczną walkę z kurzem i błotem, oraz nocnym hałasem ulicznym przez wprowadzenie sygnałów świetlnych zamiast trąbek.

Wkońcu wyraża nadzieję, że przyszły preliminarz pozwoli Zarządowi miasta na podwyższenie wydatków na tak ważny dział, jakim jest zdrowie publiczne i uprasza o uchwalenie tego działu.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprezydent Dr. Klimecki.

W dyskusji zabiera głos Rm. Murzyn i Rm. Stańczyk, który wnosi imieniem Klubu P. P. S.

Rada miejska uchwali:

„Obniża się dopłatę na Teatr miej. o Zł. 100.000·—. Przenosi się z tej sumy Zł. 50.000·— do działu VIII. — Zdrowie publiczne — na zorganizowanie bezpłatnego lecznictwa bezrobotnych i ich rodzin. Następne Zł. 50.000·— przenosi się do działu IX. — Opieka społeczna — na dożywienie i ubieranie dzieci bezrobotnych w szkołach i na wysyłanie dzieci ubogich rodziców na kolonje letnie".

Następnie przemawia Rm. Stempel, Rm. Dr. Korolewicz, Rm. Dr. Kuśnierz, Rm. Ks. Dr. Moliński, Rm. Prof. Nowak i Rm. Matula, który stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

„Preliminowaną kwotę w dziale VIII. paragraf 62. poz. a. rozdzielić następująco:

1) na subwencję dla M. wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego Zł. 15.000·—.

2) na robotnicze kluby sportowe, zrzeszone w Robotniczym Sportowym Komitecie Okręgowym w Krakowie, których działalność na polu wychowania fizycznego młodzieży robotniczej, stoi na wysokim poziomie, kwotę Zł. 3.000·—.

3) resztującą kwotę Zł. 7.000·— przenosi się do działu IX. — Opieka społeczna — par. 75 poz. a. na dożywianie dzieci szkolnych, przez co preliminowana kwota na dożywianie dzieci szkolnych podnosi się do Zł. 52.000·—".

Dalej przemawia Rm. Bobrowska i wnosi następującą rezolucję:

„Rada miejska stwierdza, że obecny rozkład feryj szkolnych okazał się dla zdrowia dziatwy szkolnej niekorzystny, gdyż

a) przerwa zimowa skazuje ogół dzieci na przebywanie w złych warunkach mieszkaniowych, zamiast w jasnych i ciepłych salach szkolnych. O wycieczkach i sportach zimowych może bowiem marzyć tylko nieliczna garstka dzieci zamożnych,

b) skrócenie feryj letnich w praktyce jest jeszcze większe, gdyż w połowie miesiąca czerwca rodzice przeważnie nie mogą wysłać dzieci na wieś. Specjalnie wskazanem jest, by młodzież mogła cały sierpień spędzić na wsi, ze względu na obfitość i taniość jarzyn i owoców oraz przeważnie sprzyjającą w tym miesiącu pogodę,

c) podział na 2 turnusy — konieczny dla pomieszczenia większej ilości dzieci na kolonjach letniskowych możliwy jest tylko przy dłuższych ferjach letnich.

Z tych względów Rada miejska uchwala zwrócić się do Ministerstwa z prośbą o powrót do poprzedniego systemu".

Następnie zabiera głos Rm. Ajzensztat, Rm. Dr. Schreiber i Rm. Dr. Kwieciński.

Referent udziela wyjaśnień poszczególnym przedmówcom i stwierdza że w dyskusji łączyła przedstawicieli wszystkich klubów wspólna troska o zdrowie obywateli. Odnośnie do różnych uwag i wniosków referent nadmienia, że nadają się one do omówienia na Komisji specjalnie do tego celu powołanej, gdzie mogą być podane szczegółowemu rozpatrzeniu. Wobec tego apeluje do Prezydjum, aby Komisje dotyczące zdrowia były częściej zwoływane. Sprzeciwia się dalej wnioskowi Klubu P. P. S. i popiera rezolucję Rm. Bobrowskiej.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie tą część Rm. Stańczyka, która dotyczy stworzenia nowej pozycji 50.000.— zł. z dopłaty dla Teatru na rzecz bezpłatnego lecznictwa bezrobotnych.

Wniosek upada.

Drugą część wniosku Rm. Stańczyka odkłada Przewodniczący do czasu głosowania nad Teatrem.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Matuli odnośnie do podzielenia par. 62 poz. a obejmujący 3 punkty.

Wniosek upada.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie rezolucję Rm. Bobrowskiej.

Rada miejska rezolucję jednogłośnie uchwala.

Wkońcu Przewodniczący poddaje pod głosowanie Dział VIII. w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 36 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 11 radnych.

Dział IX. Opieka społeczna.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprez. Skoczylas.

Referent Rm. Kostrzewska wyjaśnia, że budżet opieki społecznej jest na rok 1935/36 preliminowano o kwotę 30.000 zł. wyżej niż poprzednio. Jest to jednak wobec zwiększonych potrzeb za mała podwyżka. Miejskie zakłady opiekuńcze zostały w roku ubiegłym oddane w zarząd Albertynkom i okazało się, że koszta administracyjne spadły, chociaż z drugiej strony dzieci mają to samo pożywienie i te same wygody, które miały pod zarządem miejskim.

Obecnie Zarząd miejski przechodzi na opiekę otwartą wstawiając do budżetu kwotę 50.000 zł. na zasiłki dla dzieci umieszczone u rodzin. Jest bowiem tendencją rządu, aby rozbudowywać opiekę otwartą, jako mogącą dziecku zapewnić więcej opieki macierzyńskiej i ciepła rodzinnego.

Referent stwierdza, że w tym roku rozpocznie się budowa schroniska im. Brata Alberta, które setkom biedaków da zatrudnienie i dach nad głową.

Jeśli chodzi o budowę schroniska dla bezdomnych, których zbyt niskie zarobki lub bezrobocie, jest przyczyną ciągłego wyrzucania na bruk, Referent wyraża nadzieję, że Prezydjum poczyni starania o uzyskanie pożyczki celem zrealizowania tego palącego zagadnienia.

Wkońcu Referent porusza sprawę bezrobotnych, którzy domagają się pracy w miejsce zasiłków i apeluje do Zarządu miasta o ingerencję w sprawie wszelkich umów z robotnikami odnośnie do ubezpieczenia ich w Funduszu bezrobocia.

Wreszcie stwierdza odnośnie do przedłożonego preliminarza całą dobrą wolę Zarządu przyjścia z pomocą wszystkim, którzy tej opieki potrzebują oraz z uznaniem podnosi sprawność i uczynność Wydziału Opieki Społecznej i wnosi o uchwalenie Działu IX.

W dyskusji zabiera głos Rm. Przybyś, Rm. Siatka, Rm. Inż. Taubman, Rm. Florczyk, Rm. Dr. Drobner, Rm. Skotnicki, Rm. Murzyn.

Przewodnictwo obejmuje Prezydent Dr. Kaplicki.

Następnie przemawiają Rm. Dr. Kuśnierz i Rm. Dr. Schreber.

Wyjaśnień udziela Przewodniczący.

Referent odpowiada na uwagi poszczególnych mówców.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie dział IX. według wniosku Referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 36 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 11 radnych.

Odnośnie do części wniosku Rm. Stańczyka o skreślenie z pozycji — dopłata do Teatru kwoty 50,000.— zł. — i przeniesienie jej do działu opieki społecznej, Przewodniczący odkłada go do czasu dyskusji nad Teatrem.

Dział X. Popieranie rolnictwa.

Referent Rm. Siatka przedstawia poszczególne pozycje Działu X., stwierdzając, że dział ten w stosunku do roku 1934/35 obcięty został o kwotę 4,586.— zł.

Prezydent poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Za wnioskiem głosowało 33 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 4 radnych.

Dział XI Popieranie przemysłu i handlu.

Referent Rm. Rąb referuje poszczególne działy budżetu, przyczem zaznacza, że M. Szkoła Gospodarska Domowego jest samowystarczalną, zaś Zarząd targowy daje dochód i prosi o uchwalenie Działu IX.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Szumski, który stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

„Podwyższa się w dziale XI. pozycję a) i b) paragrafu 94 do kwoty zł. 113.000·—. Pokrycie z dopłaty do Teatru".

Następnie przemawia Rm. Dr. Zimerman.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie dział XI. w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 28 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 6 radnych.

Poprawkę Rm. Dr. Szumskiego odłożył Przewodniczący do działu: Teatr miejski.

Dział XII. Bezpieczeństwo publiczne.

Referent Rm. Dr. Kwieciński przedkłada poszczególne pozycje tego działu naświetlając je, przyczem zatrzymuje się przy par. 106 — Areszta miejskie — i stwierdza, że ze względu na wysoki czynsz jaki Gmina płaci za tą ruderę, urągającą wszelkim pojęciom o higjenie, należałoby ogłosić, że poszukuje się budynku na Areszta lub też zaciągnąć pożyczkę na wybudowanie własnych aresztów. Wreszcie referent uprasza o przyjęcie działu XII.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie dział XII. w myśl wniosków referenta.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 28 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 6 radnych.

Dział XIII. Różne.

Referent Rm. Szyf nadmienia, że dział XIII. doznał poważnego obcięcia w stosunku do roku 1934/35, mimo, że są przewidziane „Dni Krakowa". W Par. 113 — Dostarczanie lokali dla wojskowych — wstawiona jest poważna cyfra Zł. 460.800·— ponieważ jednak w dochodach figuruje pod tą pozycją dochód w kwocie Zł. 390.400·— faktyczny wydatek wynosi tylko Zł. 70.400·—.

Referent wnosi o uchwalenie działu XIII.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Rosenzweig, który wnosi o skreślenie z poz. 118 c.

z subwencji Tow. Wzajm. Pomocy urzędników kwoty	Zł.	1.000·—
Niższych funkcj.	„	600·—
Razem	Zł.	1.600·—

i przeznaczenie tej kwoty na Samopomoc pracown. m.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie dział XIII. za wyjątkiem par. 118 c 1) i 2).

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Za wnioskiem głosowało 28 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 10 radnych.

Nastąpnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Rm. Dra Rosenzweiga.

W n i o s e k u p a d a.

Za wnioskiem głosowało 10 radnych.

Przeciw wnioskowi głosowało 28 radnych.

Na tem posiedzenie zakończono o godzinie 2·10.

Protokół L. 6
z posiedzenia budżetowego Rady miejskiej, które się odbyło dnia 26 marca 1935 r.

Przewodniczący: Prezydent miasta Dr. Kaplicki Mieczysław.
Wiceprezydenci: Dr. Klimecki Stanisław, Inż. Skoczylas Stanisław.
Ławnicy: Burtan Stanisław, Dr. Florczyk Piotr, Kuhn Jan, Dr. Radzyński Rudolf.
Protokolant: Dr. Piotrowski Tadeusz.
Ogółem liczba obecnych członków Rady: 62.
Ogółem liczba obecnych Radnych: 55.

Początek posiedzenia o godz. 18-tej.

Dochody nadzwyczajne.

Referent Dr. Grabowski, po omówieniu poszczególnych pozycji tego działu, prosi o uchwalenie w myśl przedłożonego preliminarza.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Szumski, który proponuje wstawić w dochodach nadzwyczajnych poprawkę, a mianowicie wstawić jako pożyczkę kwotę 1 1/2 miljona Złotych na budowę hali targowej i domów robotniczych.

Przewodniczący wyjaśnia, że dawniej było tak praktykowane, że w dochodach nadzwyczajnych wstawiało się dowolne sumy na różne wydatki, a później gdy przewidywanej pożyczki nie otrzymano, nie dokonywano danego wydatku. Dzisiaj jednak idzie się po linji innej — wstawia się tylko sumy w dochodach do których istnieje bezwzględna pewność, że wpłyną. Wobec tego Zarząd miasta dopiero wtedy będzie mógł przyjść na Radę z wysuwaną przez Rm. Dr. Szumskiego propozycją, gdy będzie już w posiadaniu pożyczki.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie Dochody nadzwyczajne w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wnioski uchwala.

Przewodniczący poddaje wniosek Klubu P. P. S. o wstawienie do dochodów nadzwyczajnych kwoty 1 1/2 miljona Złotych na budowę hali targowej i domów robotniczych.

Wniosek upada.

Wydatki nadzwyczajne.

Referent Dr. Jan Grabowski omawia poszczególne działy w Wydatków nadzwyczajnych i wnosi o uchwalenie w myśl wniosków zawartych w przedłożonym preliminarzu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Bator.

Rm. Dr. Rozmarynowicz wnosi o wyłączenie z dyskusji par. 134 — Dział VII. — Teatr miejski, poz. a.

Rm. Dr. Szumski zaznacza, że jeśli chodzi o budowę domów robotniczych, to taniej się kalkuluje budowa bloków, na sposób wiedeński, od budowy pojedynczych domków i stawia wniosek, aby do Wydatków nadzwyczajnych wstawić kwotę 2 miljony Złotych na budowę domów robotniczych oraz 1 1/2 miljona Złotych na halę targową.

Przewodniczący wyjaśnia, że tak jedna, jak i druga sprawa jest w projekcie i Zarząd miejski przystąpi do realizacji tych projektów, jednak niewcześniej aż otrzyma pożyczkę.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie Wydatki nadzwyczajne w myśl wniosku referenta, z wyłączeniem paragrafu 134 Dział VII. poz. a., który będzie głosowany przy dziale Teatru m.

Rada miejska wniosek uchwala.

Następnie Przewodniczący poddaje wniosek Rm. Dr. Szumskiego pod głosowanie z tem, że odesłany zostaje do regulaminowego traktowania.

Rada miejska wniosek uchwala.

Nacz. Budownictwa m. Inż. Boratyński udziela wyjaśnień Rm. Murzynowi odnośnie do poruszonej na poprzednim posiedzeniu Rady m. sprawy mieszkań suterenowych.

Miejskie Wodociągi i Kanalizacja.

(Wydatki i dochody).

Referent Rm. Szarski zaznacza, że obecnie przedłożony preliminarz został zmodyfikowany w tym kierunku, że sprawy Wodociągu połączono ze sprawami kanalizacji i wspólnie zestawiono w jednym dziale, poczem omawia poszczególne pozycje tego działu i wnosi o uchwalenie.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Kuśmierz i Rm. Matula, który stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

„Przeznacza się dochód z Wodociągów i Kanalizacji t. j. kwotę Zł. 364.174·— z tem, że na budowę kanałów Zł. 300.000·—, na budowę studzien wodociągowych w dzielnicach przyłączonych Zł. 64.174·—".

Następnie Rm. Dziedzic stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

Przedłużyć rurociąg wodociągowy do Beszcza.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Przewodniczący zawiadamia, że wniosek Rm. Matuli i wniosek Rm. Dziedzica odsyła do regulaminowego traktowania.

Elektrownia miejska.

(Wydatki i dochody).

Referent Rm. Żak wygłasza szczegółowy referat dotyczący cen prądu oraz stosowanych rabatów dla większych odbiorców i podaje, że obecnie Elektrownia przeprowadza studja nad wprowadzeniem taryfy blokowej, któraby umożliwiła dostarczanie konsumentom taniego prądu do gospodarstw domowych, poczem wnosi o uchwalenie budżetu Elektrowni zamykającego się zyskiem Zł. 3,090.490·—.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Szumski, który stawia następujący wniosek:

„Rada miejska uchwala przywrócić zniżkę ceny prądu Elektrycznego dla tych pracowników i urzędników tramwajowych, którzy do roku 1934 z tej zniżki korzystali i przyznać taką samą zniżkę (tj. 35 gr. za 1 KWh) wszystkim innym pracownikom tramwajowym, którzy dotychczas z tej zniżki nie korzystali".

Następnie przemawia Rm. Stańczyk.

W dalszej dyskusji zabiera głos Łw. Dr. Radzyński i wyjaśnia, że sprawa dostarczenia ludności taniego prądu elektrycznego jest zagadnieniem bardzo ważnem, do którego trzeba jednak podejść z pełnem przygotowaniem, opartem o cyfry statystyczne, interes gminy i interes konsumenta.

Wysokie ceny prądu pochodzą z czasów dobrej prosperity w przemyśle i handlu, w którym to czasie ówczesna Rada miejska uchwaliła podwyższyć ceny prądu kinom, przedsiębiorstwom i kupcom, którzy wtedy najlepiej zarabiali.

Teraz musi Zarząd miasta dążyć sukcesywnie do obniżki cen prądu przez zwiększenie konsumcji. W tym celu stworzona zostanie specjalna komisja, której zadaniem będzie opracowanie całego planu, a do której mowca kolegów z klubu PPS. do współpracy zaprasza.

Dalej przemawia Rm. Wart...

Referent udziela wyjaśnień poszczególnym mówcom, zaś wniosek Klubu PPS. (Rm. Szumskiego) kieruje do regulaminowego traktowania.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet Elektrowni w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprezydent Skoczylas.

Gazownia miejska.

(Wydatki i dochody).

Referent Rm. Jakubowski referuje poszczególne pozycje budżetu, przyczem zaznacza, że Gazownia wyprodukowała przy najlepszym stanie w roku 1929/30 6,450.000 m^3 gazu. W następnych latach produkcja ulegała stopniowemu zmniejszaniu, aż dopiero w roku 1934/35 zaczyna się znowu produkcja podnosić dzięki odpowiedniej polityce taryfowej.

Referent wnosi o uchwalenie budżetu Gazowni w myśl przedłożonego preliminarza.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Szumski.

Przewodniczący poddaje budżet Gazowni pod głosowanie w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Rzeźnia i Targowice miejskie.

(Wydatki i dochody).

Referent Rm. Różycki przedkłada szczegółowy referat dotyczący poszczególnych pozycji i wnosi o uchwalenie budżetu Rzeźni i Targowic m. w myśl przedłożonego preliminarza.

W dyskusji zabiera głos Rm. Czerwieniec i Rm. Przybyś.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet Rzeźni w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Miejskie Zakłady Ceramiczne.

(Wydatki i dochody).

Referent Rm. Inż. Taubman wyjaśnia poszczególne pozycje budżetu M. Zakładów Ceramicznych i podaje, że obroty M. Zakładów Ceramicznych przekroczyły zeszłoroczną kwotę i są o 25% wyższe. Obecnie Zakłady

Ceramiczne kładą nacisk na powiększenie własnej produkcji.

Referent wnosi o uchwalenie budżetu w myśl przedłożonego preliminarza.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Bogdanowski i Rm. Dr. Drobner.

Referent udziela wyjaśnień poszczególnym mowcom.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek referenta w myśl przedłożonego preliminarza.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Miejskie Zakłady Aprowizacyjne.

Rm. Kowalik referuje budżet M. Zakładów Aprowizacyjnych, przyczam nadmienia, że piekarnia miejska jest tego roku dochodową przez poczynienie pewnych technicznych ulepszeń, a pozatem przez przeróbkę budynku zyskała lepsze warunki w pomieszczenia. Co się tyczy M. Składów Towarowych, to zostaną one jako niedochodowe w bieżącym roku zlikwidowane.

Referent uprasza o zatwierdzenie powyższego budżetu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Rąb, Rm. Dr. Bogdanowski, Rm. Przybyś i Łw. Dr. Radzyński.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprezydent Dr. Klimecki.

Dalej przemawia Rm. Szyf.

Przewodniczący udziela szczegółowych wyjaśnień odnośnie do Piekarni i M. Składów Towarowych, zaś referent wyjaśnia przedmówcom zaczepione przez nich pozycje.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet M. Zakładów Aprowizacyjnych, w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Zakład Czyszczenia Miasta.
(Wydatki i dochody).

Referent Rm. Dr. Korolewicz zostaje na wniosek większości Radnych zwolniony od wygłoszenia referatu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet Zakładu Czyszczenia Miasta w myśl wniosków zawartych w preliminarzu.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Przewodnictwo obejmuje Prezydent miasta Dr. Kaplicki.

Teatr Miejski im. J. Słowackiego.
(Wydatki i dochody).

Referent Rm. Prof. Nowak zaznacza, że teatr miejski od szeregu lat przynosi deficyt. Obecnie przedłożony preliminarz teatru został dość znacznie obcięty, jednak Zarząd miasta starał się tak zestawić poszczególne pozycje tego budżetu, aby umożliwić teatrowi funkcjonowanie.

Referent omawia poszczególne pozycje budżetu i wnosi o uchwalenie budżetu w myśl przedłożonego preliminarza.

Przechodząc do ogólnej kwestji teatru nadmienia, że kwestja teatru jest na ustach wielu obywateli. Jedni są za zamknięciem teatru, inni za utrzymaniem. Okazuje się, że teatr jest na dzisiejsze czasy za duży. Gdyby Gmina była bogata, powinnaby wystawić jeden teatr mały na 200 osób, w którym granoby sztuki stare z repertuaru klasycznego, nie wymagające bogatej oprawy, zaś drugi teatr duży na 2000 widzów, w którym dawanoby misterja, sztuki ludowe i koncerty za bardzo niskiemi opłatami.

W każdym razie Zarząd m. mając do pomocy Radę miejską i Komisję teatralną musi kwestję teatru jakoś rozwiązać przy dobrej woli. Do zamknięcia teatru dopuścić nie można, nie znaczy to jednak, aby zawsze do tej kwestji przychodzić w ostatniej chwili.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Rozmarynowicz, który w imieniu klubu chrześć.-społecznego stawia następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

„W pozycji 1 a, działu Teatr miejski im. Juljusza Słowackiego — uposażenie gwarantowane 3 członków Dyrekcji wraz z dodatkiem reprezentacyjnym — w miejsce 3-ch wstawia się 2-ch, a w miejsce 21.000.— zł. wstawia się 14.000.— zł.

Następnie zabiera głos Rm. Stańczyk i stawia następujący wniosek:

„Klub Radnych P. P. S. wnosi: Rada miejska uchwalić raczy:

1) Skreśla się z dopłaty na rzecz teatru miejskiego z sumy 258.000.— zł. kwotę 100.000.— zł. i sumę skreśloną przenosi do działów: Opieka społeczna i Zdrowie publiczne.

2) Poleca się Zarządowi miasta przeprowadzenie rewizji niesprawiedliwego systemu wynagrodzeń artystów i pomocniczego personalu w teatrze miejskim w kierunku obniżenia stawek górnych na rzecz podniesienia zbyt niskich stawek wynagrodzeń reszty artystów i personalu pomocniczego".

Dalej przemawia Rm. Dr. Kuśnierz, Rm. Dr. Szumski i stawia wniosek:

Rada miejska uchwali;

Zmniejsza się w budżecie teatru miejskiego im. J. Słowackiego w pozycji 1 a uposażenie 3-ch członków dyrekcji o kwotę 6.00.— zł. i przeznacza się ją na niedzielne przedstawienia dla robotników".

Następnie przemawia Rm. Dr. Kwieciński, Rm. Kowalik i Rm. Dr. Drobner.

Naczelnik Wydziału kultury, ośw. i t. p. Dr. Kannenberg udziela przedmówcom szczegółowych wyjaśnień do poszczególnych pozycji budżetu.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wyjaśnia odnośnie do repertuaru, że Komisja teatralna otrzymawszy na początku sezonu repertuar, skontrolowała go i zatwierdziła. Reszta należała już do dyrekcji.

Referent udziela wyjaśnień odnośnie do postawionych wniosków i proponuje odesłać je drogą regulaminowego traktowania.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie najpierw wyłączoną przy wydatkach zwyczajnych pozycję 39 a, dopłata do teatru 258.037.—

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie wyłączoną przy głosowaniu w wydatkach nadzwyczajnych pozycję 143 a, dopłata nadzwyczajna 45.000.— zł.

Rada miejska wniosek u c h w a l a.

Przewodniczący na wniosek referenta zawiadamia, że zgłoszone wnioski przez Rm. Dr. Rozmarynowicza,

Stańczyka i Dr. Szumskiego, przekazuje do regulaminowego traktowania.

Wkońcu Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet teatru miejskiego, w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Miejskie Zakłady Sanitarne.

(Wydatki i Dochody).

Referent Rm. Dr. Korolewicz zostaje na wniosek większości Radnych zwolniony od wygłoszenia referatu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet M. Zakładów Sanitarnych w myśl wniosku referenta.

Rada miejska wniosek uchwala.

Miejskie Schronisko dla bezdomnych im. Brata Alberta.

(Wydatki i dochody).

Referent zostaje zwolniony od referatu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet M. Schroniska dla bezdomnych im. Brata Alberta, w myśl przedłożonego preliminarza.

Rada miejska wniosek uchwala.

Miejskie Schroniska dla bezdomnych rodzin.

(Wydatki i dochody).

Referent zostaje zwolniony z referatu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie budżet M. Schronisk dla bezdomnych w myśl przedłożonego preliminarza.

Rada miejska wniosek uchwala.

Po wyczerpaniu dyskusji szczegółowej i po uchwaleniu poszczególnych działów budżetu zabiera głos referent generalny Rm. Dr. Czuchajowski i podaje, iż w toku dyskusji wpłynął wniosek Rm. Dr. Szumskiego i Tow. następującej treści:

1) Odrzuca się wniosek Zarządu i Komisji skarbowo-budżetowej o zmniejszenie dodatku komunalnego z 15% na 7½%.

2) Rada miejska uchwala przywrócić pozycję na dodatek komunalny w budżecie na rok 1935/6 do pierwotnej wysokości.

Referent oświadcza się przeciw temu wnioskowi z tych względów, ponieważ jest wyraźne polecenie władzy nadzorczej w tym kierunku, które stwierdza, że w razie uchwalenia dodatku komunalnego, budżet nie zostanie zatwierdzony.

Jeśli chodzi o wszystkie inne kwestje, jakie były poruszane w dyskusji ogólnej i szczegółowej, to dyskusja ta z jednej strony wykazała, że przedłożony preliminarz budżetowy stanowi zwartą całość i jest wyrazem głębokiej troski o przyszłość miasta i wszystkich jego obywateli, bez różnicy zapatrywań klasowych — z drugiej zaś strony dyskusja ta wykazała, że nawet takie ciało zbiorowe, w którem znajdują się ludzie o różnych zapatrywaniach, powinno dążyć do współpracy, jeżeli jest ożywione wspólnym celem, a tym jest dobro miasta.

Rm. Stańczyk wnosi o wyłączenie w głosowaniu wniosku o zmniejszenie dodatku komunalnego.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wnioski generalnego referenta z wyłączeniem sprawy dodatku komunalnego.

Następnie Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek dotyczący obniżki dodatku komunalnego o 7½%.

Rada miejska wniosek uchwala.

Przewodniczący stwierdza, że dyskusja nad budżetem była gruntowna i stała na wysokim poziomie. Wyraża podziękowanie Nacz. Dr. Grabowskiemu, generalnemu referentowi, wszystkim referentom za pracę włożoną w opracowanie preliminarza oraz wszystkim Radnym za udział w posiedzeniach.

Na tem posiedzenie zamknięto o godzinie 1^{15}.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTR.: KRAKÓW ZARZĄD MIEJSKI W ST. KR. M. KRAKOWIE, WYDZIAŁ GŁÓWNY. TEL. NR. 153-20.

PRENUMERATA: ROCZNA WYNOSI 12 ZŁ., (Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 14 ZŁ.), CENA JEDNEGO EGZEMPLARZA 1 ZŁ

SPRZEDAŻ GAZETY URZĘDOWEJ ORAZ PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ NA PRENUMERATĘ USKUTECZNIA DZIENNIK PODAWCZY ZARZĄDU MIEJSKIEGO.

Nakładem stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI KOMITETU ROZBUDOWY STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA W R. 1934

(Załącznik do protokołu z posiedzenia Rady m. z dn. 11 III. 1935 wydrukowanego w „Gazecie Urzędowej" Nr. 3 poz. 35).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami mam zaszczyt przedłożyć sprawozdanie z całorocznej działalności Komitetu rozbudowy m. Krakowa.

Działalość Komitetu w roku ubiegłym rozpoczęła się dużo wcześniej niż w roku 1933 z tego powodu, że w tym roku Komitet dysponował kredytami już w styczniu.

Mianowicie w grudniu 1933 roku Bank Gospodarstwa Krajowego wyznaczył dla m. Krakowa kontygent pożyczkowy w wysokości

a) na budownictwo drobne . 450.000 zł
b) na budownictwo blokowe 320.000 „
c) na remonty . . . . . 120.000 „
d) na finansowanie budów na gruntach parcelowanych przez Skarb Państwa 230.000 „

Kredyty te później w ciągu roku dwukrotnie podwyższano oraz wykorzystano inne dotacje tak, że Komitet dysponował łącznie kwotą 2,117.350 zł a mianowicie:

1) na budownictwo blokowe . . . . . 1,203·950 zł
kwotę tę tworzyły:
a) kontygent . . . . . 555.200 zł
b) rezerwa z r. 1932 . . 5.000 „
c) rezerwa z r. 1933 . . 19.750 „
d) rezerwa z r. 1934 . . 174.000 „
e) fundusz pochodzący z zakupu papierów wartościowych przez ZUPU 450.000 „
2) na budownictwo drobne . . . . . . 786.600 zł
a) kontygent . . . . . 738.600 zł
b) rezerwa z r. 1933 . . 48.000 „
3) na remonty . . . . 126.800 zł
(kwota ta jest równocześnie kontygentem).

Z kredytów powyższych zawnioskowano ogółem 265 pożyczek a to:

a) z kredytów na budowy blokowe . 51
b) z kredytów na budowy drobne . . 200
c) z kredytów na remonty 14

Z finansowanych w ten sposób domów uzyska się nowych 1.188 mieszkań o 2.460 ubikacjach, przebudowanych zaś zostało 172 mieszkań o 441 ubikacjach.

Z nowych domów 84 jest parterowych, 73 jednopiętrowych, 58 parterowych z poddaszem, 15 jednopiętrowych z poddaszem, 11 dwupiętrowych, 9 trzechpiętrowych, 1 czteropiętrowy, z przebudowanych zaś 8 jest dwupiętrowych, 3 jednopiętrowe a 3 trzechpiętrowe.

Z wykazanej liczby domów, 125 znajduje się w granicach m. Krakowa a 140 w t. zw. sferze interesów mieszkaniowych.

Wnioski tyczące się pierwszych wynoszą 1,572.350 zł drugich 545.000 zł.

Kredyt zatem udzielony t. zw. sferze interesów stanowi około 25% ogólnego kredytu.

Najwięcej budów w granicach m. Krakowa finansowanych przez Bank znajduje się w Dz. XVII. (Krowodrza) i w Dz. XIX. (Grzegórzki) bo po 19, w Dz. XVI. (Łobzów) 13, w Dz. XVIII. (Warszawskie) 10, w Dz. XII. (Półwsie) i w Dz. XXI. (Płaszów) po 9, w Dz. XV. (Nowa Wieś) 8, w Dz. X. (Zakrzówek) 6, w Dz. XXII. (Podgórze) 5, w Dz. XIII. (Zwierzyniec), w XX. (Dąbie) po 4, w Dz. I. (Śródmieście), Dz. III. (Nowy Świat) i Dz. VI. (Wesoła) po 3 oraz w Dz. IV. (Piasek), Dz. V. (Kleparz), Dz. VIII. (Kazimierz), Dz. XI. (Dębniki) i Dz. XIV. (Czarna Wieś) po 2.

Z pożyczek udzielonych na budowy w t. zw. sferze interesów mieszkaniowych najwięcej, bo 26 dotyczy budów znajdujących się w Bronowicach Małych, po 13 w Olszy, Bieżanowie i Prokocimiu, po 11 w Woli Duchackiej i Borku Fałęckim, 10 w Łagiewnikach, 8 w Rakowicach, 6 w Prądniku Białym, po 5 w Prądniku Czerwonym i Woli Justowskiej, po 3 w Bronowicach Wielkich i Czyżynach, po 2 w Przegorzałach, Rząsce, Kobierzynie, Pychowicach i Jugowicach, po 1 w Górce Narodowej, Piaskach Wielkich i Kosocicach.

Ogólne koszty budowy wymienionych domów wynoszą około . . . . 9,267.357 zł
Po odjęciu funduszów pożyczkowych w kwocie . . . . 2,117.350 „
Pozostała kwota . . . . 7,150.007 „
obrazuje inicjatywę prywatną.

Stosunek zatem wyłożonych funduszów pożyczkowych do kosztów można określić cyfrą 23%.

Wśród pożyczkobiorców jest 105 urzędników państwowych i samorządowych, 38 urzędników prywatnych, 48 rzemieślników, 32 wojskowych, 4 robotników, 27 posiadających zawody wolne i 11 innych.

W okresie sprawozdawczym wpłynęło do Komitetu 478 pism z czego 358 pierwotnych 122 wtórnych.

Rzeczoznawca przeprowadził 318 badań. W krótkiej drodze (zapytania w sprawie pożyczek) załatwiono 288 aktów.

Przytoczone cyfry dotyczące wpływu pism i szacowania są największe w porównaniu z innemi latami. Przyczyną tego jest to, że obecnie przy finansowaniu budów, położono główny nacisk na popieranie drobnego budownictwa, które wymaga mniejszych kwot na poszczególne budowy. W ten sposób z mniejszych kwot można było udzielić więcej pożyczek.

Nadto od 18 listopada 1934 r. nałożono na Biuro Komitetu rozbudowy obowiązek wystawiania poświadczeń dla zwolnienia od podatku towarowego i takich poświadczeń wydano w ciągu półtora miesiąca około 50. Poza tem załatwiono cały szereg spraw drobniejszych, dotyczących zezwoleń na przejęcie pożyczek przez nowonabywców realności.

W r. 1934 odbyło się 9 posiedzeń Subkomitetu i 4 posiedzeń Komitetu rozbudowy.

Zaznaczyć muszę, że rok 1934 zamyka 10-letni okres urzędowania Komitetu rozbudowy.

Dla zobrazowania akcji Komitetu w okresie dziesięciolecia podaję parę cyfr. Otóż w okresie tym udzielono 730 pożyczek na budowę 959 domów. Kwota udzielonych pożyczek wynosiła około 14,560.000 zł. Podnieść tu muszę jeszcze raz, że cyfra udzielonych w ciągu roku pożyczek jest w 1934 największą, mimo, że w la-

tach poprzednich dysponowano nawet większemi kontygentami pożyczek.

W załączeniu szczegółowy wykaz pożyczkobiorców.

W Krakowie, dnia 5 lutego 1935 r.

Przewodniczący Komitetu rozbudowy
stoł. król. m. Krakowa

Prezydent miasta:
wz. *Inż. Skóczylas Stanisław.*

A. Budujący w granicach miasta Krakowa.

I. z kredytów na budownictwo blokowe.

	Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzieln.	Kwota Zł
1	1.	Filip i Marja Ciesielscy	XIX.	19.000
2	2.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla kpt. Krzyściaka Jana	XIX.	13.000
3	3.	Dr Wiktor i Marja Medweccy	XIX.	8.000
4	4.	Dr Marjan Ciećkiewicz	XIX.	11.000
5	5.	Inż. Karol Stadtmüller	XV.	12.000
6	6.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla mjr. Mitschke Henryka	XIX.	8.000
7	7.	Dr Aleksander Małecki	XVII.	15.000
8	8.	Górawski Zygmunt	XIX.	12.000
9	9.	Step Marjan	XIX.	10.000
10	10.	Jadwiga Krasicka	XV.	28.000
11	11.	Tow. Bud. Urz. Poczt. Ska z ogr. odp.	XII.	27.000
12	12.	Kazimierz Michniak	XII.	11.500
13	13.	Maurycy Günz	XV.	14.000
14	14.	Jakób Eisen	VI.	9.000
15	15.	Stefanja Rządkowska	XVII.	6.000
16	16.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla ks. kapelana Karola Millika	XIX.	10.000
17	17.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla ks. kapel. Stanisława Sinkowskiego	XIX.	10.000
18	18.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla Henryka i Miecz. Doskoczyńskich	XIX.	15.000
19	19.	Dr Lisocki Michał	XV.	20.000
21	20.	Dr Katyński Stanisław i sp.	XII.	20.000
20	21.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla mjr. Kissa Jana	XVIII.	9.000
22	22.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla kpt. Dr Baruckiego Kazimierza	XVIII.	13.000
23	23.	Inż. Domino Władysław	XVII.	15.500
24	24.	Korzeniakowa Marja	XII.	14.000
25	25.	Dr Siedlecki Feliks	XIII.	13.000
26	26.	Związek Obrony Kresów Zach.	XV.	250.000
27	27.	Bratnia Pomoc Stud. U. J.	XIV.	150.000
28	28.	Ofic. Spółdz. Mieszk. dla kpt. Silwońskiego Józefa	XIX.	14.000
29	29.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla mjr. Wanickiego Władysława	XVIII.	20.000
30	30.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla płk. Tomaszewskiego Tadeusza	XVIII.	24.000
31	31.	Stow. Przystań Społeczna św. Franciszka	XII.	10.000
32	32.	Inż. Kłeczek Andrzej	XVII.	7.000
33	33.	Gładijowa Zofja	V.	20.000
34	34.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla mjr. Piątkowskiego Józefa	XVIII.	8.000
35	35.	Linjowska Marja	XIX.	8.000
36	36.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla kpt. Dr Mazanka Henryka	XIX.	20.000
37	37.	Dydak Wanda	XVII.	8.000
38	38.	Solecka Janina	XII.	10.000
39	39.	Abderman Helena	XV.	16.000
40	40.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla mjr. Senkowskiego Alfonsa	XIX.	12.000
41	41.	Lewandowscy Jan i Ludwika	XVI.	6.000
42	42.	Ofic. Spółdz. mieszk. dla gen. Monda Bernarda	XVIII.	6.750
43	43.	Zakład Ubezp. prac. umysł.	XII.	200.000

II. z kredytów na drobne budownictwo.

	Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzieln.	Kwota Zł
44	1.	Zgromadzenie SS. Służebniczek N. P. M.	XIX.	4.000
45	2.	Zapiórowie Łukasz i Karolina	XVI.	4.000
46	3.	Kiljanowie Karol i Emilja	XIV.	6.000
47	4.	Kamieniarczyk Józef	X	3.500
48	5.	Wnęk Stanisław	XII.	6.000
49	6.	Orzeł Marcin i Katarzyna	XVI.	4.000
50	7.	Szpakowscy Jan i Marja	X.	3.500
51	8.	Nawalana Marja	XXI.	3.500
52	9.	Karniowscy Stefan i Karolina	XVII.	3.000
53	10.	Staniuszek Józef i Weronika	XXI.	4.000
54	11.	Budziakowscy Stanisław i Albina	XX.	4.000
55	12.	Wadowscy Stanisława i Bolesław	XVI.	6.000
56	13.	Patenowie Jan i Antonina	XVII.	4.000
57	14.	Sarnecki Andrzej	XV.	6.000
58	15.	Tow. Osiedli Urz. dla Różańskiej Zofji	XIX.	6.000
59	16.	Gołąb Stanisław imieniem małoletniej Wandy	XXII.	4.000
60	17.	Lórencowie Marceli i Marja	XIII.	4.000
61	18.	Lewandowscy Jan i Ludwika	XVI.	6.000
62	19.	Kaletowa Marja	XI.	6.000
63	20.	Kałuża Michał	X.	6.000
64	21.	Wodniak Edward	XVII.	4.000
65	22.	Sikorowie Stanisław i Marja	XIII.	4.000
66	23.	Dr German Otto i sp.	XVI.	6.000
67	24.	Dr Jakubiec Jan	XVII.	6.000
68	25.	Miedniakowie Zdzisław i Zofja	XII.	6.000
69	26.	Krawczyńscy Franciszek i Rozalja	XVII.	6.000
70	27.	Dudkowa Marja i tow.	X.	6.000
71	28.	Tasiecki Mieczysław	XIII.	6.000
72	29.	Kirsch Róża	XVI.	4.000
73	30.	Wojdak Jan	XXI.	4.000
74	31.	Pudełkowie Ignacy i Walerja	XXII.	6.000
75	32.	Jakubiński Piotr	XVIII.	5.000
76	33.	Pawlikowska Rozalja	XVI.	5.800
77	34.	Krupowa Stefanja	XVIII.	4.000
78	35.	Stow. kolejarzy dla Jana Gelety	XXI.	4.000
79	36.	Stow. kolejarzy dla Maciejowskich Józefa i Rozalji	XXI.	4.000
80	37.	Antończyk Antoni	XVII.	4.000
81	38.	Krupowa Wanda	XV.	6.000
82	39.	Gargowa Stefanja	XVIII.	4.000
83	40.	Stowarzyszenie katolickich pracowników im. św. Julji	XXII.	4.000
84	41.	Foremna Aleksandra	XVIII.	6.000
85	42.	Kobielowie Tomasz i Józefa	XXI.	6.000
86	43.	Prochałowa Bronisława i sp.	XVII.	4.000
87	44.	Pawłowska Feliksa	XVII.	6.000
88	45.	Chrapkowie Józef i Agnieszka	XVII.	1.500

Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzieln.	Kwota Zł
89	46. Obtułowiczowie Wojciech i Jadwiga	XVII.	4.000
90	47. Zderkowscy Stefan i Katarzyna	XVI.	3.000
91	48. Ziętkiewicz Henryka i Marja	XVII.	6.000
92	49. Ofic. Spółdz. mieszk. dla por. Rzepy Stanisława	XIX.	4.000
93	50. Okręt Daniel	XXI.	2.700
94	51. Ogarowa Jadwiga	XXI.	4.000
95	52. Ćwierzewiczowa Marja	XI.	4.000
96	53. Baran Jan	XVI.	4.000
97	54. Machliccy Józef i Róża	XVII.	4.000
98	55. Stachowska Feliksa	XVI.	6.000
99	56. Jędrzejczyk Jan	XVI.	4.000
100	57. Wójcikowa Władysława	XX.	4.000
101	58. Schlesinger Juljan	XVII.	3.600
102	59. Wesołowski Stefan i Genowefa	XVI.	3.000
103	60. Ofic. Spółdz. mieszk. dla ppłk. Ulenieckiego Aleksandra	XIX.	5.000
104	61. Ofic. Spółdz. mieszk. dla por. Teofila Mencla	XIX.	4.000
105	62. Andruchowa Bronisława	XX.	3.000
106	63. Markowa Zofja	XIX.	3.500
107	64. Gąska Stanisław	XVII.	5.000
108	65. Bytnarowie Mieczysław i Anna	XXII.	6.000
109	66. Bryndza Tadeusz i Anna	X.	4.000
110	67. Zimnal Władysław	XXI.	4.000
111	68. Szafarska Eleonora	X.	6.000

III. z kredytów za remonty.

Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzieln.	Kwota Zł
112	1. Sroka Teofil	VI.	5.000
113	2. Pineles Abe i sp.	I.	7.000
114	3. Schechterowie Adolf i Samuela	VIII.	2.500
115	4. Stow. katol. pracow. im. św. Julji	XXII.	4.700
116	5. Dr Banaś Antoni	VI.	6.000
117	6. Weitzowie Michał i Frymeta	III.	9.000
118	7. Inż. Skarżeński Leon	III.	5.200
119	8. Internat dla uczniów Semin. naucz.	IV.	7.500
120	9. Probostwo przy parafji N. P. M. (Wikarówka)	I.	50.000
121	10. Dr Pawik Konstanty	IV.	3.000
122	11. Dr Bartynowski Stefan i Zofja	VIII.	4.000
123	12. Dr Kłosowski Stanisław	I.	10.000
124	13. Inż. Kritzler Henryk	V.	10.000
125	14. Tow. naukowe Instytutu Katol.	III.	2.900

B. Budujący poza granicami m. Krakowa w tzw. sferze interesów mieszkaniowych.

I. z kredytów na budownictwo blokowe.

Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzieln.	Kwota Zł
126	1. Kowarzówna Anna	Olsza	8.000
127	2. Gerasowie Witold i Helena	Olsza	9.000
128	3. Dzięgiel Franciszek i Franciszka	Olsza	8.000
129	4. Spiss Marja	Przegorzały	10.000
130	5. Inż. Gedliczka Otmar	Olsza	10.000
131	6. Stabrawa Stefanja	Olsza	12.000
132	7. Inż. Pas Józef	Olsza	8.000
133	8. Hutny Marjan i Helena	Wola justowska	6.000

II. z kredytów na drobne budownictwo.

Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzieln.	Kwota Zł
134	1. Szafrańscy Wł. i Marja	Prokocim	2.000
135	2. Kryłow Antonina	Bronowice Wielkie	3.000
136	3. Gebhardt Lucyna	Bronowice Wielkie	1.500
137	4. Marszowski Kazimierz	Prokocim	2.000
138	5. Lewkowicz Janina	Bieżanów	4.000
139	6. Brodacka Helena	Prokocim	4.000
140	7. Bereta Jan przez Stow. kolejarzy	Prokocim	3.500
141	8. Wilkowa Eleonora	Wola Duchacka	1.000
142	9. Kwiatkowscy Marjan i Rozalja	Prokocim	3.300
143	10. Grabowski Władysław	Prokocim	3.000
144	11. Mruk Jan	Prokocim	4.000
145	12. Trzaskosiowa Zofja	Rakowice	4.000
146	13. I. Osiedle Łącz. dla Antoniego Welanyka	Bieżanów	4.000
147	14. Gachowska Marja	Prądnik Biały	4.000
148	15. Gramatyka Jan i sp.	Łagiewniki	4.000
149	16. Jaworski Jan	Łagiewniki	3.500
150	17. Budzynowie Władysł. i Anna	Bieżanów	4.000
151	18. Stow. kolejarzy dla Jana Sosina	Bieżanów	4.000
152	19. Trzopek Bronisława	Wola Duchacka	2.400
153	20. Wątorska Helena	Bronowice Małe	3.400
154	21. Gawlik Franciszek	Prądnik Biały	4.000
155	22. Skrzelowscy Józef i Katarzyna	Borek Fałęcki	2.500
156	23. Kaczmarczykowie Jakób i Marja	Wola Duchacka	1.500
157	24. Kowalik Andrzej	Wola Duchacka	2.000
158	25. Malinowski Andrzej	Czyżyny	2.000
159	26. Fedeczkowie Paweł i Wiktorja	Rakowice	6.000
160	27. Cichońska Bronisława	Bronowice Małe	4.000
161	28. Nielubowiczowa Leokadja	Olsza	6.000
162	29. Szubarga Stanisław	Prokocim	4.000
163	30. Sikora Kazimierz	Górka Narodowa	4.000
164	31. Bacik Władysław	Rakowice	6.000
165	32. Zakrawacz Michał	Bronowice Małe	4.000

Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzieln.	Kwota Zł
166	33. Handy'owie Stanisław i Anna	Borek Fałęcki	3.000
167	34. Herodowie Józef i Honorata	Borek Fałęcki	4.000
168	35. Sidzina Jan	Bieżanów	2.000
169	36. Polakowie Henryk i Antonina	Prokocim	1.500
170	37. Wagowie Stefan i Salomea przez Stow. kolej.	Prokocim	4.000
171	38. Piotrowska Emilja	Prokocim	4.000
172	39. Łopatyńska Stefanja	Bieżanów	4.000
173	40. Kozina Józef	Bronowice Małe	4.000
174	41. Żak Cyryl	Kobierzyn	3.200
175	42. Trojnarowie Jan i Marja	Olsza	4.000
176	43. Suder Franciszek	Wola Duchacka	4.000
177	44. Sierż Józef	Bronowice Małe	3.700
178	45. Kuciński Stefan	Prądnik Biały	2.000
179	46. Pasławscy Jan i Marja	Prokocim	3.500
180	47. Major Kazimierz	Prądnik Czerwony	4.000
181	48. Major Jakób	Prądnik Czerwony	4.000
182	49. Machowski Adam	Rakowice	1.900
183	50. Pazurkiewiczowie Marja i Andrzej	Rakowice	5.500
184	51. Klecowie Bronisław i Franciszka	Bronowice Małe	4.000
185	52. Dierża Katarzyna	Borek Fałęcki	2.000
186	53. Wójcik Stanisław	Wola Justowska	3.500
187	54. Sawczyńska Helena	Prądnik Biały	4.000
188	55. Madej Antoni i Marja	Wola Duchacka	6.000
189	56. Kawowie Adolf i Stanisława	Wola Duchacka	2.000
190	57. Stastny Wacław	Bronowice Małe	4.000
191	58. Alszer Tadeusz	Rząska	6.000
192	59. Wojasowa Marja	Bronowice Małe	6.000
193	60. Kapelowie Kazimierz i Helena	Łagiewniki	3.200
194	61. Albinowa Stefanja	Prądnik Czerwony	4.000
195	62. Walaszek Jan	Wola Duchacka	4.000
196	63. Sporn Stanisław i Marja	Wola Duchacka	4.000
197	64. Wątroba Kasper i Zuzanna	Bieżanów	2.800
198	65. Wilkoszowa Marja Zofja	Bronowice Małe	6.000
199	66. Swoboda Adam	Prądnik Biały	4.000
200	67. Rusinowie Antoni i Magdalena	Bronowice Małe	3.000
201	68. Marcinkowscy Jan i Teresa	Bronowice Małe	4.000
202	69. Korzeń Kazimierz	Czyżyny Łęg	3.500
203	70. Grabczak Antoni	Prądnik Czerwony	4.000
204	71. Spytkowscy Józef i Marja	Bronowice Małe	4.000
205	72. Gadocha Mieczysław	Wola Duchacka	6.000
206	73. Golińscy Walenty i Marja	Łagiewniki	3.000
207	74. Mieszkowscy Feliks i Janina	Bronowice Małe	4.000
208	75. Abstorska Marja	Bronowice Małe	4.000
209	76. Dąbrowska Marja	Olsza	4.000
210	77. Tyrpak Józef	Olsza	4.000
211	78. Mazur Tadeusz	Kobierzyn	3.200
212	79. Lewiński Andrzej przez Stow. kolejarzy	Prokocim	6.000
213	80. Kapturkiewicz Wiktor i Anna	Wola Justowska	4.000
214	81. Jarosz Włodzimierz	Wola Justowska	4.000
215	82. Bergerowa Marja i sp.	Bieżanów	4.000
216	83. Majewska Marja	Bronowice Małe	4.000
217	84. Dudek Józef	Prokocim	1.900
218	85. Hebdasiowie Jan i Anna przez Stow. kolejarzy	Bieżanów	3.000
219	86. Ślusarek Marjan przez Stow. kolejarzy	Bieżanów	4.000
220	87. Żmudowie Jan i Julja	Bronowice Małe	2.500
221	88. Wesolowski Eugenjusz	Bronowice Małe	3.600
222	89. Kwaśny Jan i Wiktorja	Olsza	6.000
223	90. Czortowa Julja	Piaski Wielkie	3.000
224	91. Treibitschowa Pesla	Pychowice	6.000
225	92. Kapusta Bartłomiej	Bronowice Wielkie	3.000
226	93. Ciesielscy Wanda i Kasper.	Czyżyny	4.000
227	94. Hyrlicka Emilja	Łagiewniki	3.800
228	95. Wajdowie Ludwik i Rozalja	Prokocim	4.000
229	96. Łojek Stefan	Bronowice Małe	3.000
230	97. Dudkowa Helena	Prądnik Biały	4.000
231	98. Słupczyński Wojciech	Przegorzały	2.200

Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dziel.	Kwota Zł
232	99. Zarębski Władysław	Rząska	6.000
233	100. Zaborscy Tomasz i Marja	Bieżanów	4.000
234	101. Wygoda Jakób	Pychowice	2.500
235	102. Łosowska Helena Marja i sp.	Borek Fałęcki	2.000
236	103. Liszka Jan	Jugowice	2.000
237	104. Wolakowie Marja i Franciszek	Borek Fałęcki	3.000
238	105. Świerczek Edward przez Stow. kolejarzy	Prokocim	4.000
239	106. Tarczyński Jerzy	Wola Duchacka	6.000
240	107. Dębogórscy Juljan i Anna	Łagiewniki	2.500
241	108. Semotiukowie Szymon i Anna	Bronowice Małe	2.000
242	109. Knapikowie Jan i Stefanja	Rakowice	3.500
243	110. Dr Rybołowicz Feliks	Kososice	4.000
244	111. Rutkowski Andrzej	Łagiewniki	4.000
245	112. Kłak Piotr	Bieżanów	3.000
246	113. Kowalik Mikołaj	Bronowice Małe	2.000
247	114. Dominowie Stanisław i Marja	Łagiewniki	2.000
248	115. Grzywacz Józef	Borek Fałęcki	1.900
249	116. Wasiak Michał	Borek Fałęcki	3.000
250	117. Sadkiewicz Kazimierz	Rakowice	2.000

Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzial.	Kwota Zł
251	118. Urbanik Franciszek	Borek Fałęcki	3.000
252	119. Drozdowie Wojciech i Stefanja	Łagiewniki	2.000
253	120. Szczurek Władysław i Marja	Wola Justowska	2.000
254	121. Krzyżanowscy Kajetan i Helena	Łagiewniki	3.000
255	122. Niezgodowie Michał i Stanisława	Jugowice	2.000
256	123. Jesionkowie Stanisław i Aniela	Bronowice Małe	6.000
257	124. Słupczyńscy Walenty i Stefanja	Bronowice Małe	4.000
258	125. Żółkiewiczowie Władysław i Anna	Rakowice	4.000
259	126. Langerowa Anna przez Stow. Kolejarzy	Prokocim	3.000
260	127. Cichoń Adam	Borek Fałęcki	2.500
261	128. Laszczykowie Józef i Stanisława	Olsza	4.000
262	129. Zięcikowie Franciszek i Wiktorja	Olsza	4.000
263	130. Tyrała Franciszek	Borek Fałęcki	4.000
264	131. Szypulski Ignacy	Prądnik Czerwony	4.000
265	132. Turnau Wanda	Bronowice Małe	6.000